In oib⁹ ei ma.
Miſericors ꝛ miſera⸗
toꝛ dn̄s ſemꝑ adeſt fi⸗
delib⁹ ſuiſ. quos ſemꝑ
ꝓtegit ꝛ regit. qs aliqñ
ī martirio purgat. vn̄
vaſa figuli ꝓbat for⸗
nax. ꝛ hoīes iuſtos tē⸗
ptatio tribulatōnis.
Multe em̄ tribulatio
nes iuſtoꝝ. ꝛ de omni⸗
bus his liberauit eos
dn̄s

Ca. I

Omnis ſapia
ꝛc. Libꝛū ieſu filij
ſyrach dicit ſe hieroni
mus apud hebꝛeos re
periſſe. nō eccleſiaſticū
vt apud latinos. ſꝫ pa
rabolas ꝯnotatū. cui
iuncti erāt eccl'iaſtes. ꝛ
canticū canticoꝝ. vt ſa
lomonē nō mō libroꝝ
nūo. ſꝫ ꝛ materiaꝝ ge⸗
nere coequaret. Libꝝ
ſꝫo ſapie nō reperiſſe
apud eos. ſꝫ magiſ gre
cam redolere eloquen
tiā. quē nōnulli philo
nis eſſe affirmāt. Ecde
ſiaſticus ſꝫo ſic ꝛ ecde
ſiaſtes ecclie vtiliſſim⁹
eſt. q̄ ꝯgregatoꝛ vl' col
lectoꝛ interꝑtat'. ſic ille
cōcionatoꝛ. ſꝫ eccl'iaſteſ
ad chriſtū refert'. ꝛ ad
quēlibet ꝑdicatorē ec⸗
cleſiaſtic⁹ q̄ ꝑpter excel
lentiā virtutū ſuaꝝ pa
narethos. i. omniū vir
tutū capax appellatur
Cui⁹ tāta claritas. tā⸗
taqꝫ latinitas ē; vt ip
ſe ſibi ꝯmenta ſit.
Omīs ſapia ꝛc
Rab. Incipit ab eterna
dei ſapia q̄ chriſt⁹ ē q̄
cum patre eſt ſꝑ an̄ ſe⸗
cula ſm̄ illud. In prin
cipio erat verbū ꝛ ver
bū erat apud deū ꝛc
A dn̄o deo ꝛc.
Quia chriſt⁹ fons vite
lux vera: de patre na
ſcit'. ꝛ oīa ꝑ ipm̄ facta
ſunt. ꝛ ſine ipo factū ē
nihil. quiſquiſ hac ſa
piētia caret. in tenebriſ
ambulat. ꝛ neſcit quo
vadat. Sapiētia eniꝫ
huius mundi ſtulticia
eſt apud deū. ꝛ prudē
tia carnis moꝛs.
Arenā ma. ꝛc
Rab. Corpoꝛalia ſpi
ritualib⁹ cōꝑat. vt ex
difficillimis qđ omni
no impoſſibile eſt eſti
metur: Si em̄ hec que

poteſt Agreſtia em̄ in aquatica cō⸗
uertebantur. ꝛ quecūqꝫ erāt natā⸗
tia in terra trāſibāt Ignis in aqua
valebat ſupra ſuā virtutē. ꝛ aqua
extinguentis nature obliuiſcebat'
Flame econtrario coꝛruptibilium
animaliū non vexauerunt carnes
coambulantiū. nec diſſoluebāt illā
que facile diſſoluebat' ſicut glacies
bonam eſcam. In omnib⁹ em̄ ma⸗
gnificaſti populū tuū dn̄e. ꝛ hono
raſti. ꝛ nō deſperiſti. in omni tꝑe
etiā in omni loco aſſiſtens eis

Incipit pꝛologus libꝛi ieſu fi
lij ſyrach qui Eccleſiaſtic⁹ ap
pellatur

Multoꝝū no⸗
bis ꝛ magnoꝝ ꝑ legē
et pꝛophetas alioſqꝫ
qui ſecuti ſūt illos ſa⸗
pientia demonſtrata
eſt: in quibus opoꝛtet laudare iſra
el doctrine ꝛ ſapiētie cauſa. qꝛ nō
ſolum ipſos loqu ētes neceſſe ē eſſe
peritos. ſed etiā extraneos poſſe ꝛ
diſcentes ꝛ ſcribentes dociſſimoſ
fieri. Auus me⁹ ieſus poſtqꝫ ſe am
plius dedit ad diligentiā lectōnis
legis ꝛ pꝛophetaꝝ. ꝛ alioꝝ libroꝝ
qui nobis a parentibus noſtris tra⸗
diti ſunt. voluit ꝛ ipſe ſcribere ali⸗
quid hoꝝ que ad doctrinā ꝛ ſapiē
tiam ꝑtinent. vt deſiderātes diſce⸗
re ꝛ illoꝝū periti fieri magis magiſqꝫ
attendant animo. ꝛ confirmentur
ad legitimā vitaꝫ. Hoꝛtoꝛ itaqꝫ ve
nire vos cum beniuolentia. ꝛ attē⸗
tioꝛi ſtudio lectionē facere. ꝛ veniā
habere in illiſ in quibus videmur
ſequentes imaginē ſapie. ꝛ defice⸗
re in verboꝝ compoſitōne. Nā de
ficient verba hebꝛaica qñ fuerint
trāſlata ad alterā linguā. Nō aūt ſo
lū hec. ſꝫ ꝛ ipa lex ꝛ pꝛophete. cete
raqꝫ alioꝝ libroꝝ nō ꝑuam habēt
differentiaꝫ qñ inter ſe dicunt' Nā
in octauo ꝛ triceſimo anno ꝛ tem
poꝛibus ptolomei euergetis regiſ
poſtqꝫ ꝑueni in egiptum. ꝛ cū mul
tū tꝑis ibi fuiſſeꝫ. inueni ibi libroſ
relictos non parue neqꝫ ꝯtemnen
de doctrine. Itaqꝫ bonū ꝛ neceſſa
rium putaui. ꝛ ipſe aliquā addere

diligentiam ꝛ laborē interꝑtandi
librum iſtuꝫ. ꝛ multa vigilia attuli
doctrinam in ſpacio tēpis ad illa q̄
ad finem ducunt libꝝ iſtuꝫ dare. ꝛ
illis qui volunt animuꝫ intendere
ꝛ diſcere quēadmodū opoꝛteat in⸗
ſtituere mores qui ſcđm legem do
mini pꝛopoſuerint vitam agere.

Ca. I.

Omnis ſapi⸗
entia a domino deo ē
ꝛ cum illo fuit ſemꝑ.
et eſt an̄ euum. Arenā maris et plu
uie guttas. ꝛ dies ſeculi qs dinūe
rauit. Altitudinem celi. ꝛ latitudi⸗
nem terre. et pꝛofundū abyſſi. qs
dimenſus eſt. Sapiam dei ꝑcedē⸗
tem omia: quis inueſtigauit. Pri
oꝛ omniū creata eſt ſapia. ꝛ intelle
ctus pꝛudentie ab euo. Fons ſapi
entie verbum dei in excelſis. et in
ſ oꝛi
greſſus illius mandata eterna. Ra
go.
dix ſapiētie cui reuelata eſt. ꝛ aſtu⸗
tias illius quis agnouit? Diſcipli
na ſapiētie cui reuelata eſt ꝛ mani
feſtata. et multiplicatōꝫ ingreſſus
illius quis intellexit? Unus eſt al
tiſſimus. creatoꝛ omniū omīpotēs
ꝛ rex potens. ꝛ metuendus nimis
ſedens ſuꝑ thronū illius. ꝛ domi
nans deus. Ipſe creauit illā ſpiri
tuſancto. ꝛ vidit et dinumerauit.
et menſus eſt. Et effudit illam ſuꝑ
omnia opa ſua. et ſuꝑ omnē carnē
ſcđm datum ſuū. ꝓbet illam diligē
ſ qui coerceꝫ a penis. ſ virtutuꝫ
tibus ſe. Timoꝛ domini gloꝛia et
ſ in pſenti recte confeſſionis.
ſ in futuro ſ eterne be
gloꝛiatō. leticia et coꝛona exultati
atitudinis ſ amore inenarrabili ſ in pn̄ti
onis. Timoꝛ domini delectabit
ſ in futuro
coꝛ. et dabit leticiam et gaudium
in longitudinem dierum. Timenti
ſ eterna beatitudo ſ in fine hui⁹ vite
dn̄m bene erit in extremiſ. ꝛ in die

in certo numero ꝛ men
ſura ꝛ pondere condi
ta ſunt. nemo pōt di
numerare. qnto min⁹
ſapiam dei ſine initio
ꝛ ſine fine inenarrabi
lem ineſtimabilē pote
rit inueſtigare
Prioꝛ omniū
creata eſt ſapia.
Creata ſcđm huma⸗
nitatem in conſilio dei
patris. ſ. ꝓ ſalute hūa
ni generis ꝑdeſtinata
eſt incarnari Notādū
aūt q' ꝑpter vnitatem
ꝑſone. aliqñ chriſtus
dicitur genitus. aliqñ
creatus
Fons ſapie.
Origo omnis ſapiētie
a verbo dei procedit
qđ deus ex deo ſemꝑ
cum patre manet in ce
lis. ſꝫ ingreſſus mundū
ꝑ diſpenſatōeꝫ huma
nitatis. dedit mādata
ſalutiſ. Unde Verba
vite eterne habes.
Radix Oſtendit
neminē poſſe ꝓfundi
tatem dei penetrare. l'
magnitudineꝫ bonita
tis eius ꝛ miſericoꝛdie
Unde ad liberationē
ꝛ illuminatōnē huma
ni generis homo fieri
dignatus eſt. Unde.
Generationē ei⁹ quis
enarrabit
Ipſe creauit ꝛc
Unigeniti. ſ. aduen
tum ꝑ verbuꝫ ſibi coe
ternum cum ſpūſcō di
ſpenſauit. quomō per
virginis partuꝫ ad ſa
lutem mundi veniret.
ꝛ creaturas repar. et
hominē ad agnitōem
ꝛ dilectōnē ſui reuoca
ret. dans illi donū ſpi
rituſſancti. vt eius mu
nere ſaluet' in eternum
Timoꝛ domini
ꝛc. Beatus vir qui ti
met dominū in māda
tis ei⁹ cupit nimis. glā
ꝛ diuitie ī domo ei⁹ ꝛc
Timoꝛ do. g. ꝛc
Rab. Due ſpēs ſunt
timoris. De altera dr̄.
Timoꝛ anime in cari
tate ꝛc. Qui hunc ha
bent ꝓpter metū gehē
ne peccare deſinunt. ꝛ
vitam coꝛrigunt. hic ī
troducit caritatē. ſꝫ fo
ras mittit. Qui em̄ ſic
timꝫ. noudū amat nec
deſiderat bona. ſed ca
uet mala. ſꝫ tamē ſe coꝛ
rigit ꝛ bona deſidera

re icipit. De altera ſcriptũ eſt Timoꝛ domini ſanctus ꝑmanet in ſeculũ ſe/
culi. Timet eñ vnuſquiſq3 ne amittat bona. ⁊ dei p̄ñtiam. qua in eternum
frui deſiderat. de quo dr̃. Timor dñi delectabit coꝛ. Hic ſuauitatẽ tribuit
internam. ⁊ in futuro vitam eternã

Dilectõ dei ⁊c. Rabanus. Caritas dei vera eſt ſapia que ꝑ ſpiritũ
ſanctũ diffunditur in
coꝛdibus noſtris. q̃ re/
plet nos dulcedine di
lectionis dei. in agniti/
one magnaliũ eiꝰ. Un
de vos vnctionem ha
betis a ſancto. qui no/
ſtis omnia ⁊c. Vnctõ
eñ ſpũalis ip̄e ſpiritꝰ
eſt. cuius ſacramentũ
eſt in vnctione viſibili
cuius gratia inſtruit d̃
omnibꝰ. Alioquin oci/
oſus eſt ſermo docto/
ris. Caritas vero dei
que eſt donum ſpũs.
atiſſime intelligere. et
obſeruare mãdata di
facit. Ip̄a eñ bonum
incipit ⁊ ꝑficit. ip̄a ĩ fu
turo remuneratio erit
Unde. Adimplebis
me leticia cum vul. t.
d. in d. t. n. in. f.

Timoꝛ dñi ⁊c.
Sine timore dei ⁊ ob
ſeruatõne mandatoꝝ
eius nulla religio eſt.
Unde. Si quis pu/
tat ſe religioſum eſſe. ñ
refrenans linguã ſuã
ſed ſeducens coꝛ ſuum
huiꝰ. v. ẽ. r. ⁊c.

Timẽti d. b. Qui
ſcʒ timore dei. in fide ⁊
doctrina. ⁊ operatõne
regulam iuſticie ſeruat

Et vidit. In con/
ſpectu eius ſunt oĩa
vnicuiq3 conſeruat di
gnam retributionẽ

Rami. Per ſapiẽ
tiam diuinam habet
homo ſcientiam vitã/
di malum. ⁊ intellectũ
faciendi bonum. vtrũ
q3 eñ in auditore ope
ratur in fine. Uñ. Qui
audit me non confun
detur. ⁊ qui operantur ĩ
me non peccabũt. qui
elucidant me vitã eter
nam habebunt. Initi
um ſapientie timoꝛ do
mini. Intellectus bonꝰ
omnibus facientibus
eum.

ſ mortis.
defunctõnis ſue bñdicetur. Qui/
bus aũt apparuerit ĩ viſu. diligũt
ſ eterna beatitudine
eam in viſione ⁊ in agnitõne ma/
ſ in fine huius vite.
gnalium ſuoꝝ. Dilectõ dei hono/
rabilis ſapiẽtia. Initiũ ſapientie ti
ſ matris ec
moꝛ domini. ⁊ cum fidelibꝰ in vul
cleſie. † ſ quia ſanctis animabus ſociatur.
ua † concreatus eſt. ⁊ cũ electis fe
ſ quibus dicitur. eu
minis gradietur. ⁊ cũ iuſtis ⁊ fide/
ge ſerue bone et fi. quia ſu. p. fu. fi. ⁊c
libus agnoſcit. Timoꝛ dñi ſcientie
ſ in hoc ſe
religioſitas. Religioſitas cuſtodi/
culo.
et ⁊ iuſtificabit coꝛ. iocunditatẽ at
ſ in futuro
q3 gaudiũ dabit. Timenti dñm bñ
ſ vel conſummatõnis
erit. ⁊ in diebus conſolatõis illiuſ
ſ qui magis timet deum. magis ſa
benedicet. Plenitudo ſapie time/
piens eſt. et quanto ſapientioꝛ. tanto fructibus bono
re deum. ⁊ plenitudo a fructibꝰ illi
rum operum plenioꝛ. nõ enĩ timor dei ocioſus eſt.
us. Omnẽ domũ illius implebit a
generatõibus. ⁊ receptacula a the
ſ ſapie. ſ vite eterne.
ſauris illius. Coꝛona ſapie timor
ſ deus cui aſſiſtunt omnia merita.
† ſ gaudete et exultate. qꝛ merces veſtra multa eſt ĩ
domini. replens pacem † ⁊ ſalutis
celis. † ſ capilli capitis veſtri omẽs numerati ſunt
fructũ. ⁊ vidit † ⁊ dinumerauit eã
ſ Sapientia et timoꝛ dei. quia omne datum optimũ
Utraq3 aũt ſunt dona dei. Sciam
deſurſum eſt.
⁊ intellectum prudentie. ſapientia
ſ eternam.
cõpartiet. ⁊ gloꝛiã tenentiũ ſe exal
tat. Radix ſapiẽtie timere dominũ
ſ Sententie ſcripturarum. quas per oꝛbẽ terrarum
euangelica pandit doctrina
ſ celum et terra trãſibunt. ver
rami eñ illius longeui. In theſau
ba autem mea non trãſibunt
ris ſapientie intellectus et ſcientie
ſ abominabilis.
religioſitas. execratõ aũt peccatoꝛi

In theſauris
⁊c. In legis meditatõne vtrunq3 declarat. quomodo ſcʒ vitanda ſũt ma
la. ⁊ quomodo diſcenda ſpiritualis ſapientia. ⁊ exercenda bona opa ĩ qui
bus eſt religio vera.

Sapia ⁊c. Que prohibet peccata. ⁊ carnalia deſideria. Unde. Nõ
amat peſtilens eum qui ſe coꝛrigit. nec ad ſapiẽtes gradit᷑.

Timoꝛ ⁊c. quia per penitentiã mundat a p̄teritis peccatis. vel ꝓhibet
a committendis.

Quia q̃ ꝑ timorem dei ſe ſe non coꝛrigit. in peccati voraginẽ cadit
Bonus ſenſus ⁊c. Unde in ꝓuerbijs. Labia ſapientium cuſtodiũt
eos. Et alibi. Aſtutus omnia agit conſilio. qui autẽ fatuus eſt apit ſtulticiam. Sapientis ergo hominis eſt verba tenere. ⁊ omnia modeſte agere.

Enarrabũt ⁊c. Equanimiter non mala ꝓ malis. ſed bona pro boniſ
tribuens.

Fili concupiſcens ⁊c. Qualiter ad ſapiam ꝑueniaſ. ip̄ſa ſapiẽtia
monſtrat. quia ſine conſeruatõne iuſticie nemo ꝑuenit ad culmen ſapiẽtie

bus ſapiẽtia. Timor domini expel
ſ dei
lit peccatum. Nam qui ſine timoꝛe
eſt. non poterit iuſtificari. iracũdia
eñ animoſitatis illius ſubuerſio il
ſ retributõnis
lius eſt. Uſq3 in tempus ſuſtinebit
ſ vere.
patiens. ⁊ poſtea redditõ iocundi
tatis. Bonꝰ ſenſus vſq3 in tempꝰ
ſ nõ poteſt abſcondi qð iuſticia facit manifeſtari
abſcondet verba illius. ⁊ labia mĺ
toꝛum enarrabunt ſenſum illius.
In theſauris ſapie: ſignificatõ di
ſ abominabilis
ſcipline. execratõ aũt † peccatoꝛi cul
tura dei. Fili concupiſcẽs ſapiam
conſerua iuſticiã. et deus p̄bebit
illam tibi. Sapia eñ et diſciplina
timoꝛ domini. et quod bene placi
tum eſt illi. fides et manſuetudo.
† alias. contumax nõ ſis et incredibilis timoꝛi dei
et adimplebit theſauros illiꝰ. † Nõ
ſ credere opoꝛtet accedentẽ ad deũ qꝛ ip̄e eſt. et inq̄
rentibus ſe remuneratoꝛ ſit
ſis incredibilis timoꝛi domini. et
ſ qui ſimpliciter querit deũ: inuenit. vn
ne acceſſeris ad illum duplici coꝛ
de ſimplicitas iuſtoꝝ diriget eos. et ſupplãtatõ per
de. Ne fueris ypocrita in con/
uerſoꝛum vaſtabit illos ſ ſicut qui pra
ſpectu hominũ. et non ſcandalize
uo coꝛde machinãtur malum. et omni tempe iurgia
ris in labijs tuis. Attende in illis
ſeminãt
ne foꝛte cadas ⁊ adducas aie tue ĩ
honoꝛationem. et reuelet deus ab
ſconſa tua. ⁊ in medio ſinagoge eli
dat te. qm̃ acceſſiſti maligne ad do
minũ. et coꝛ tuum plenum eſt do
lo et fallacia.

Unde iacobus. Quiſ
ſapiens inquit ⁊ diſci
plinatus inter vos oñ
dat conuerſationẽ bo
nam in manſuetudine
ſapientie.

Sapia ⁊c. Sicut
ſepe dictũ eſt. Timor
domini ſapientie ⁊ di
ſcipline cuſtodia ẽ. cui
conuenit fides recta. ⁊
moꝛum tempantia. qꝛ
ſine fide impoſſibile ẽ
placere deo. ⁊ bonoꝝ
vita ſemper trãquilla
eſt. Unde. Diſcite a
me. quia mitis ſum ⁊
humilis coꝛde. ⁊ inue
nietis requiẽ animabꝫ
veſtris. Qui eñ vere
timet deum. nõ poteſt
eſſe ſine fide. ⁊ opibus
bonis que replent ho
minem virtutibus. et
deo acceptabilẽ faciũt
Unde homini bono ĩ
conſpectu dei dedit de
us ſapientiam ⁊ ſcien
tiam. Peccatoꝛi autẽ
dedit afflictionẽ et cu
ram ſupfluam.

Duplici coꝛde
Vir duplex animo in
conſtans eſt in omibꝫ
vijs ſuis. qui ſcʒ vult
gaudere cum ſeculo. ⁊
regnare cũ chriſto

Ypocrita. Aliud
coꝛde geſtãſ. aliud ope
monſtrans. Uñ. Attẽ
dite a falſis ꝓphetis.
qui v. a. v. in v. o. ⁊c.

Attende in illis
⁊c. Manifeſtum eſt q̄
qui ſequit᷑ hereticos.
anime ſue acquirit dã
nationẽ. quia in iudi
cio reuelabũt᷑ occulta
coꝛdium. ⁊ reddet᷑ vni
cuiq3 ſcðʒ opa ſua. diſ
perdet eñ deus oĩes
qui loquũtur menda
ciũ. qui abominatur
virum ſanguinũ. ⁊ do
loſum. Unde. Atten
dite a fermento phari
ſeoꝛum qð eſt ypocri
ſis. Et alibi. Ueniet
dominus ſerui illius et diuidet eum. partemq3 eius ponet cum ypocritis
vbi erit fletus ⁊ ſtridoꝛ dentium

Ca. II

Fili accedens

Ca. II.

Fili accedens ⁊c. Rabanus. Demonſtrauit quid ſit vitandum.
nunc demonſtrat quid ſit agendum dicens. Fili accedens ad ſeruitutẽ dei
ſta in iuſticia ⁊c. Qui eñ vult ab illecebris mundi ſe abſtinere. ⁊ in chriſto
pie viuere. ꝑſecutõnem patitur. Dum enim accingi diuino ſeruicio p̄parat
bellum dyaboli contra ſe excitat. ⁊ dum alia vicia ſubdit. alijs reluctatur
et diuina diſpenſatõne agitur vt ſuperet et ſuperetur. ne extollatur. Sed
qꝛ humilitas ⁊ patiã illi neceſſaria eſt. ſequit᷑. Depꝛime coꝛ tuũ ⁊ ſuſ. ⁊c.

Patientiā habe ⁊c. In patiētia veſtra poſſidebitis a. v. quia. ſ. radix ⁊ cuſtos omnium virtutum patientia eſt. Sciendum aūt eſt ꝙ patientia tribus modis exercetur. a deo eñ flagellamur. ſed cauendum eſt ne murmuremus. a proximo: pſecatōnes: damna: ⁊ contumelias ſuſtinemus. ⁊ cauendū eſt ne mala p malis retribuamus. ab aduerſario temptamur. & pſpiciendū eſt ne ad delectatōnem peccati vel conſenſum flectamur. vel p bis pñtia queramus. ſed futura expectemus

Crede deo ⁊c. Credere oportet afflictū. ⁊ dirigere greſſuſ opm in dei conſpectū ⁊ ſperare in illū. Unde Reuela domino viā tuam. ⁊ ſpe. in e. ⁊ i. f. Hinc hieremias ait. Beatuſ qui confidit ī domino. ⁊ erit deus fiducia eius ⁊c.

Metuētes domini ⁊c. Beneplacitum eſt dño ſup timētes eum. ⁊ in eis q̇ ſpe. ſup mi. e. Qui eñ veraciter metuit: patient ſuſtinet miſerationem eius. Qui aūt dereliq̄rint deum: confundentur ⁊ in terra ſcribent.

Qui timetis do. c. il. ⁊c. Hortat timentes dominū vt credant illi quia ad certā mercedē pueniant. Juſtus eñ ex fide viuit. Unde Confide fili. remittuntur tibi peccata tua. Et alibi. Fides tua te ſaluū fecit

Qui timetis d. ſpe. in il. ⁊c. Tria cōmendat timentibꝰ deū credere. ſperare. diligere. quia fide. ſpe. ⁊ caritate. vere colitur deus ⁊ ad contemplationē puenitur. que eſt beatitudo eterna.

Reſpicite fi. ⁊c.
Rab. Hic quoqꝫ tria dicit. neminem ſperantē in domino confuſum eſſe. vl pmanentem in mandatis derelictū. vel inuocantē deſpectū. quia corde creditur ad iuſticiam. ore aūt ꝯfeſſio fit ad ſalutē. ⁊ qui facit voluntatē patris intrabit in regnū celoꝝ. Bñ aūt dicit remitti in tpe tribulatōis peccata oībus exquirentibus deum in veritate. quia ſacrificiū deo ſpūs ⁊c. Et prope eſt deus omnibus inuocātibꝰ ſe in veritate

Ue duplici cor. ⁊ l. ⁊c. Admonuit ne quis duplici corde accederet ad deum. nunc aūt dicit. ve duplici corde ⁊c. Qui eñ praua cogitat ⁊ loq̄t

ad ſeruitutē dei. ſta in iuſticia et timore. et ꝑpara animam tuā ad tē-
(ne ſupbiat) (ne ī tribulatōe deficias)
ptationē. Deprime cor tuū ⁊ ſuſti-
(quia nemo hoc agere nouit. niſi diuinis inſtruct' pceptis)
ne. ⁊ inclina aurē tuā ⁊ excipe ver-
(qui perſeuerauerit vſqꝫ in finem. hic ſaluus erit.) (vel tpe finis.)
ba intellectus. ⁊ ne feſtines in tem-
(ne fractus puſillanimitate finem laborum precipites.)
pus obductionis. Suſtine ſuſtentationes dei. coniungere deo ⁊ ſuſtine: vt creſcat in nouiſſimo vita
(Quaſi in afflictōnis tpe longanimis eſto et fortis. viriliter age et confortetur cor tuum)
tua. Omne qđ tibi applicitū fuerit accipe. ⁊ in dolore ſuſtine. ⁊ in humilitate tua patientiā habe. qm̄ i igne pbatur auꝝ ⁊ argentū. homines vero receptibiles in camino humiliatōnis. Crede deo ⁊ recuperabit te. ⁊ dirige viam tuā. ⁊ ſpera in illum. Serua timorē illius. ⁊ in
(i. pmane)
illo veteraſce. Metuentes dñm ſuſtinete miſericordiā eius. ⁊ nō deflectatis ab illo: ne cadatis. Qui timetis dñm credite illi. ⁊ non euacuabitur merces veſtra. Qui timetis dñm ſperate in illum. ⁊ in oble-
(deſiderata.)
ctatōnē veniet vobis miſericordia. Qui timetis dominū diligite illū.
(lumine ſapientie.)
⁊ illuminabunt corda veſtra. Reſpicite filij natōes hoim. ⁊ ſcitote qꝛ nullꝰ ſperauit in domino. ⁊ confuſus eſt. Quis eñ pmanſit in mādatis eius. et derelictꝰ eſt? Aut qs inuocauit illum. ⁊ deſpexit eum? Qm̄ pius ⁊ miſericors eſt deus. ⁊ remittet in die tribulatōnis peccata. ⁊ protector eſt omnibus exq̄rentibus ſe in veritate. Ue duplici

corde. ⁊ labijs ſceleſtis. ⁊ manibꝰ malefacientibus. ⁊ peccatori terrā ingredienti duabus vijs Ue diſſolutis corde. qui non credunt deo. ⁊ ideo non ptegent ab eo. Ue his qui pdiderunt ſuſtinentiā. ⁊ q̄ dereliquerunt vias rectas. ⁊ diuerterunt in vias prauas. ⁊ quid facient cum inſpicere cepit dominꝰ? Qui timent dominū non erunt incredibiles verbo illius. et qui diligunt
(alias verbū illius.)
illum conſeruabūt viā illꝰ. Qui timent dominū inquirēt que beneplacita ſunt ei. ⁊ qui diligunt eum replebunt lege ipſius. Qui timent dominū ꝑparabunt corda ſua. et ī conſpectu illꝰ ſanctificabunt animas ſuas. Qui timent dominū cu-
(ope) (boni opiſ)
ſtodient mandata illius. et patiā
(agnitionē illius)
habebunt vſqꝫ ad inſpectionē illꝰ dicentes. Si penitētiam nō egerimus: incidemus in manus domi. et non in manus hominū.
(Scđm altitudinem celi a terra confirmauit dominus miſericordiam ſuā ſuper timentes ſe ⁊c.)
Scđm eñ magnitudinē ipſius. ſic et miſericordia illius cum ipſo eſt

Ca. III.

Filij ſapientie ecclesia iuſtoꝝ. et natō
(obediētia et dilectō virtutes ſunt iuſtorū. ſed tipice p virtutes ſignificat virtutū poſſeſſorē)
illorū obedientia et dilectō. Judicium patriſ audite filij dilecti. ⁊ ſic facite vt ſalui ſitis Deus eñ honorauit patrē in filijs. et iudiciū matris exquirens firmauit in filios.

⁊ prauis inſiſtit opibꝰ niſi penituerit ineternū pibit.

Duabꝰ vijs terrā ingredit. qui facit mala ⁊ ſperat bona. vl q̄ carniſ ſectat opa. ⁊ ſpiritus ſanctificatōē ſe arbitrat pficere ī timore. vl qđ dei eſt ope exhibet. ⁊ qđ mūdi ē: cogitatōe querit. Tales ꝟo inconſtātes ſunt ī oībꝰ vijs ſuis. qꝛ facile in aduerſis terrent. ⁊ pſperis irretiunt.

Diſſolutis corde ⁊c. Adhuc docꝫ errorē cauere. virtutem amare. Oportet eī ſincerā fidē ſeruare. ⁊ conſtantiā mētis habere. ſi qs deſiderat dei ptectōnē. Qui eñ fide dubitat. ſpe vacillat. nō puenit ad coronā vite q̄ tñ vere timētibus pmittit. q. ſ. fructū afferūt in patia. Qui autē in iudicō. ſ. p apoſtaſiam. vl hereſim a fide diſcedūt. ⁊ prauis opibꝰ inſiſtūt. ppetuo cruciabunt. Uñ his q nō acqeſcūt ꝟitati. credūt aūt iniq̄tati. ira ⁊ indignatō ⁊c.

Inſpicere ce. ⁊c. Licet oñi tēpe inſpiciat oīa deꝰ. tunc tñ inſpicere dr. cū pbare vl impbare aliq̄d dinoſcitur.

Qui timēt dñm nō erūt incre. ⁊c. Alternādo de amore ⁊ timore ⁊ dilectōne dei agit. qꝛ timor dñi permanet in ſeculū ſeculi. ⁊ oñiſ q̄ diligit ex deo natꝰ eſt. ⁊ ꝯgnoſcit deum. Qui ḡ timet deū ⁊ diligit. credit ſcripturā ſeruat opādo ꝑcepta dei. et ſp meditando querit q̄ beneplacita ſūt illi. Replebit ḡ ſapiā et caritate dei. Finis eñ ꝑcepti caritas. et q̄ diligit pximū legē impleuit.

Qui timēt d. p. ⁊c. Felix aīa que quotidie mundat cor ſuū vt ſuſcipiat habitatorem deū. cuꝰ poſſeſſor nullo eget bono. quia omniū bonoꝝ auctorē in ſe habet. et qꝛ ad hoc neceſſaria eſt mandatoꝝ cuſtodia et boni opis patia. q̄ puenit ad agnitōē ꝟitatis. Sequit. Qui timēt dñm cuſtodiūt mā. illius ⁊c

Iuſtꝰ ī primis accuſator ē ſui. Sic eī hūilitati ꝑmiū. ſic ſupbie reſtat ſupplicuū. Uñ iohes. Si dixerimꝰ qm̄ peccatū n̄ hēmꝰ. ipi nos ſeducimus.

Qui ꝟe ſapiēs ē. verꝰ iuſticie cultor ē. qꝛ ſapiā dictat iuſticie normā.

Judiciū patris Dei. et quo paternitas oīs in celo et ī terra. quia

ex ipſo ſunt omĩa Qui
diligit ea q̃ fecit · ⁊ vt ĩ
eo maneãt quo fcã ſũt
cui⁹ indiciũ q̇ audierit
⁊ p̄cepta ei⁹ fecerit. ſal
uus erit · cui⁹ mãdatuꝫ
eſt · vt etiã patri tpali:
⁊ matri reuerẽtia exhi
beatur Vñ. Honora
patrẽ tuũ ⁊c. Vñ ſeq̄
Deus eñ honorauit.
Cui de⁹ honorẽ cõſti
tuit · nõ debꝫ a filijs in
honorari. q̄r de⁹ indi
cio ſuo exquiret q̃liter
p̄ceptũ ſuũ ſeruetur

Qui diligit. q. ſ.
mãdata ſeruat ⁊ abſti
net a peccatis ⁊ tñ ꝓ ex
ceſſib⁹ orare nõ deſinit
q̄r ſcit miſericordẽ indi
cẽ omni tpe p̄ces exau
dire

In filiis. In
ſobole vł in diſcipulis
quoꝝ nutrimẽto gau
dent q̇ magiſtris ł pa
rentib⁹ ſuis obediunt.
vł melius filios fructũ
bonoꝝ opm accipiũt.

Qui auertit aures
ne audiat legẽ, oratio
eius erit execrabil. Qui
vero obedit p̄ceptis di
diriget orõ ei⁹ ſicut in
cenſum

Honorare pentes
primũ mandatũ eſt in
pmiſſione

In opere ⁊ ſer.
Nõ in vulua. ſ. vñ oñ
ditur ſpũalis pat ma
xime dignus honore.
Vñ paul⁹. Per euan
geliũ ego vos genui.
Et alibi. Qui bñ p̄e
ſunt p̄ſbiteri duplici
bonore digni habeãt
maxime q̇ laborant in
doctrina ⁊ verbo.

Bñdictõ pa. ⁊c.
Rab. Bñdixerũt pa
triarche filijs. vt noe.
ſem. iaphet · q̇ poſteri
tati cham maledixit.
Abraã quoq̧ yſaac fi
lio ſuo · ⁊ yſaac iacob.
⁊ iacob duodecĩ patri
archis bñdictionẽ de
dit · in quib⁹ ille p̄figu
rabat q̇ de patriarcha
rum ſtirpe deſcendit · q̇
eſt ſup oĩa benedictus
in ſecula Quõ aũt ma
ledictõ pentum ſoboli
noceat · in ſemine chaꝫ
oſtenſum eſt · qđ a filijs
ſem. i. iſrabelitis de ter
ra pmiſſionis deletũ ẽ.

Cham nuditatem
patris irriſit. ⁊ ſemẽ ſuũ ĩ ſeruitutẽ ꝑpetuã dãnauit Abſalon quoq̧ dauid
de regno expulit. ⁊ ɔcubinas ei⁹ ĩceſtauit. ꝭ morte ɔdignas penas luit. He
liſei caluiciũ pueri bethel irriſerũt. ⁊ duo vrſi de ſaltu ex eiſ. xlij. lacerauerũt

Qui diligit deum exorabit ꝓ pec
catis. et continebit ſe ab illis. et in
oratõne dieꝝ exaudiet. et ſicut q̇
theſaurizat · ita ⁊ q̇ honorificat ma
trem ſuã · Qui honorat patrẽ ſuũ ·
iocundabitur in filijs · ⁊ in die ora
tionis ſue exaudietur. Qui hono
rat patrẽ ſuũ: vita viuet longiore.
ſ deo p̄cipienti. ſ ec
⁊ qui obedit patri: refrigerabit ma
cleſiam.
trem. Qui timet dñm honorat pa
rentes. ⁊ quaſi dñis ſeruiet his q̇
ſe genuerunt in ope ⁊ ſermone et
ſ ſpũalem
omni patientia. Honora patrẽ tu
vel carnalem
um vt ſupueniat tibi benedictio a
ſ in vita eterna.
deo · ⁊ bñdictõ illius in nouiſſimo
manet · Bñdictõ patris firmat do
mos filiorum. maledictõ autẽ ma
tris eradicat fundamenta · Ne glo
rieris in contumelia patris tui. nõ
eſt eñ tibi gloria ſed confuſio Glã
eñ hominis ex honore patris ſui.
⁊ dedecus filij: pater ſine honore.
ſ filij carnales vel diſcipuli: honore et ſolatõ debẽt
Fili ſuſcipe ſenectam patris tui · et
fouere parentes, vt creſcat ſic caritatis affectus. vn
non contriſtes eũ in vita illius · et
de. reddite vicem pentibus, quia hoc acceptum eſt co
ſi defecerit ſenſu: veniam da. et ne
ram deo
ſpernas eum in tua virtute Elemo
ſina eñ patris non erit in obliuio
ne. Nam pro peccato matris reſti
tuetur tibi bonũ. ⁊ in iuſticia edifi
ſ alias et.
cabitur tibi. ſed in die tribulatõnis
cõmemorabit tui. ⁊ ſicut in ſereno
ſ Impius
glacies · ſoluent tua peccata · Quã
eſt et infamis qui negligit pentes
male fame eſt qui relinquit patreꝫ.
ſ verbis vel factis.
⁊ eſt maledictus a deo qui exaſpe
ſ carnalem vel ſpũalem
rat matrẽ Fili in mãſuetudine opa
tua pfice · ⁊ ſup hominũ glãm dili
geris. Quanto magnus es: humi
lia te in omnibus. ⁊ corã deo inue
nies grãm. qm̃ magna potẽtia dei

ſolius. ⁊ ab humilibus honorat.
Altiora te ne queſieris. ⁊ fortiora
te ne ſcrutatus fueris · ſꝫ que p̄ce
pit deus tibi: cogita illa ſemp. et in
pluribus eius opib⁹ ne fueris cu
rioſus. Non eſt eñ tibi neceſſariũ
ea que abſcõdita ſunt videre ocu
lis tuis. In ſupuacuis rebus noli
ſcrutari multipliciter: ⁊ in plurib⁹
eius operibus non eris curioſus.
Plurima eni ſup ſenſum hominũ
oſtenſa ſunt tibi. Multos eni ſup
plantauit ſuſpitõ eoꝝ. ⁊ in vanita
ſ hereticorũ
te detinuit ſenſus illoꝝ. Cor durũ
habebit male in nouiſſimo · et qui
ſ hereti
amat piculum: in illo peribit. Cor
corum ſ q̄r inuacuũ laborat
ingrediẽs duas vias non habebit
ſ requiem.
ſucceſſus. ⁊ praui cor in illis ſcan
ſ permiſcens vera falſis, et ecõ
uerſo. ſanam eni doctrinam non ſuſtinẽt. ſed ſecundũ
ſua deſideria coaceruant ſibi magiſtros
ſ ſarcina pec
dalizabitur. Cor nequaꝫ grauabit
catorum
in dolorib⁹. ⁊ peccator adijciet ad
ſ hereticorũ
peccandum. Synagoge ſupborũ
non erit ſanitas · frutex eñ peccati
ſ de terra viuentium. ſ non probabitur
eradicabitur in illis · ⁊ non intelli
apud deum. ſ etiã pru
getur. Cor ſapiẽtis intelliget in ſa
dentia doctrine ſ auditores boni
pientia. ⁊ auris bona audiet cum
omni concupiſcentia ſapientiam.
ſ in lege dei
Sapiens cor ⁊ intelligibile abſtie
ſ quib⁹ ſe exercꝫ ſ quo
bit ſe a peccatis. ⁊ in opibus iuſti
niã magna portõ ẽ elemoſina de qua ſubditur Ignẽ
ardentẽ ex. a. ⁊c.
cie ſucceſſus habebit · Ignẽ arden
ſ Sicut aqua extinguit igneꝫ.
ſic elemoſina per caritatem fuſa obruit flamã pecca
ti. vnde. cum facis elemoſinã. neſciat ſini. t. q. f. dex. t.
tem extinguit aqua · et elemoſina
ſ cui placet
reſiſtit peccatis. ⁊ deus proſpector
eius qui reddit gratiam Meminit
ſ .ſ. mortis.
in poſterum. ⁊ in tẽpore caſus ſui
ſ pmiũ eterne vite
inueniet firmamẽtum.

q̄r pueriliſ ſtulticia ſu
deoꝝ in caluarie loco
chriſtũ crucifixũ irriſit.
ꝭ. xlij. anno p⁹ aſcẽſio
nẽ eius: duo vrſi. i. veſ
paſian⁹ ⁊ tit⁹ de ſaltu
gentiũ egreſſi. illuſores
ſeuiſſime laniauerunt.

Elemoſina. ſ. q̃
peccatũ delet. hoſtia ei
q̃ ꝓ peccato. pctm̃ vo
catur. q̇ aũt pentib⁹ vł
ceteris paupib⁹ miſeret.
iuſticie p̄miũ recipiet
a peccatis abſolutus.

Beati miſericordes
qm̃ ipi mi. ɔſe. Et ali
bi Feneratur dño qui
miſeretur paupis.

Hinc daniel ad na
buchodonoſor. Cõſi
liũ meũ o rex placeat ti
bi. ⁊ pcca tua elemoſi
nis redime · ⁊ iniq̄tates
tuas miſericordijs pau
peꝝ · ſi forſitã ignoſcat
de⁹ delictis tuis. Hinc
dñs ait Date elemoſi
nã. ⁊ oĩa mũda ſũt vo
bis.

Fili in mã · Mã
ſuetudo ⁊ hũilitas: grã
am · ſupbia ⁊ furor pa
riũt ruinã · Vñ. Diſci
te a me. q. m. ſũ ⁊ h. c.
⁊ inuenietis re. a. v. Et
alibi · Qui ſe ex. hu. ⁊c

Quãto m. es ⁊c
Docuit ſupi⁹ mãſuetu
dinẽ moꝝ. ⁊ hũilitatẽ
opm. nũc docet cordis
puritatẽ · ne hũana rõ
diſcutiat ĩcaute · q̃ nõ
põt ɔp̄hẽdere Vñ ec
cleſiaſtes. Ne temẽ q̇d
loq̄ris. neq̧ cor tuũ ſit
velox ad pferendũ ſer
monẽ corã dõ ⁊c. Hic
paul⁹ ait · Nõ pl⁹ ſape
q̃ꝫ opor. ſa. ⁊c. Suffic
hoĩ ea pie cogitare. et
ope ĩplere. q̃ p̄cepit de⁹

In ſuperua. ⁊c
id ẽ. ne ſcruteris ſupua
cue · q̇ rõcinãdo nõ po
tes ɔgnoſcere Vñ ecci
aſtes Quid neceſſe eſt
hoĩ maiora ſe q̄rere ⁊c
Sobri⁹ ĩtellect⁹ ĩ oĩb⁹
optim⁹ ẽ. q̇ reficit aĩaꝫ
nec grauat mẽtẽ Vñ.
Mel ĩueniſti. comede
qđ ſufficit tibi. ne forte
ſatiat⁹ euomas illđ · et
piures nomen dei tui

Heretici duobus
modis fiunt. ſ. vel de
creatore · vel de creatu
ra vltra modum diſ
putantes in errores incidunt. ⁊ a veritate recedunt

Cor duꝝ Quia ſm duriciã ſuã theſaurizat ſibi irã in die iudicij.
Cor ingrediens ⁊c. Qđ nõ curat nec ſtudet vitare. ⁊ qđ ea diligit

que ducunt ad interi-
tum. vt hereſes. ⁊ pro-
phane nouitates. Un
de ſequit᷑. Cor ingredi
ens duas vias ⁊c.

Ca. IIII.

Fili elemoſi-
nam ⁊c. Quantū ele
moſina valeat. oſten-
dit deus dicens. Da-
te elemoſinā. ⁊ ecce om
nia munda ſunt vob.
Illis quoqꝫ qui a de-
xtris eius erunt. dicet.
Venite be. pa. m. p. r.
eſuriui eniꝫ ⁊ dediſtis
mihi manducare ⁊c.
Multe aūt ſunt diffe-
rentie elemoſinarum.
non ſolum eīn qui dat
indigenti neceſſaria. ſ
⁊ qui dat veniam pec-
cati. elemoſinam facit.
⁊ qui ex corde corripit
verbis vel factis.

Cor inopis ⁊c
Nō eſt elemoſina dif
ferenda. cum adſit tri
buendi facultas. Vñ.
Ne dicas amico tuo.
vade ⁊ reuertere. cum
cito poſſis dare. Et ali
bi. Qui deſpicit proxi
mum: peccat. qui miſe
retur paupi: beat⁹ erit.
Elemoſina aūt facien
da eſt non ex triſticia.
aut ex neceſſitate. Hi
larem eīn datorem di
ligit deus. Vñ vidua
paupcula plus omib⁹
miſit in gazophilatiū
quia non quantitateꝫ
muneris penſat deus.
ſ deuotōnē cordis

Ab inope n. a.
⁊c. Non per iram exa
ſperandus eſt pauper.
ſed blanda locutione
placandus. Ira eīn vi
ri iuſticiam dei nō ope
rat᷑. ⁊ qui obturat au
rem ad clamorem pau
peris. clamabit ⁊ nō ex
audiet dominus. Qui
eīn poteſt tribuere de
bet. quia munuſ abſcō
ditum extinguit iras:
⁊ donum in ſinu indi
gnationē maximam.
Qui autē non poteſt.
ſermo bonus eſt ei ſu
per datum optimum.
Qui aūt habuerit ſub
ſtantiam mūdi ⁊ vide
rit fratrē ſuum neceſſe
habentē. et clau. viſce.
ſua ab e. quomō cari-
tas dei manet in eo. Fi
des eīn ſi non habeat
opa. mortua eſt. Non ergo diligamus lingua ⁊ verbo. ſ ope᷑ ⁊ ṽitate.

Congregatōni pau. In his ꝯmendat᷑ manſuetudo ⁊ humilitas. q̄z
manſuetudo neminē ſpernit. humilitas ſe omib⁹ ſubijcit. Decet autē chri

Ca. IIII.

Fili elemoſinaꝫ
pauꝑis ne defraudes. ⁊
oculos tuos ne tranſuertas a pau
pere. Animā eſurientē ne deſpere-
ris. ⁊ non exaſperes paupem in in
opia ſua. Cor inopis ne afflixeris.
⁊ non ꝓtrahas datum anguſtianti
Rogationē contribulati ne abijci-
as. ⁊ non auertas faciē tuā ab ege
(vel ne)
no. Ab inope non auertas oculos
tuos ꝓpter iram. ⁊ non relinquas
querentibus tibi retro maledicere.
Maledicentis eīn tibi in amaritu
dine anime exaudiet᷑ ꝑcatio illiuſ.
exaudiet aūt eum qui fecit illū. Cō
gregatōi pauꝑm affabilē te facito.
⁊ preſbitero humilia animā tuam.
⁊ magnato humilia capu tuū. De
clina paupi ſine triſticia aurē tuaꝫ.
(cum māſuetudine.) (conſolatō tpalis quā q̄ dare)
⁊ redde debitū tuum. ⁊ rñde paci-
(negligit. debitum tollit)
fica in manſuetudine. Libera eum
qui iniuriam patit᷑ de manu ſupbi.
(tedioſe vel indigne.) (alias i aīa tua)
⁊ non acide feras i manu tua. In
iudicando eſto pupillis miſericorſ
vt pater. ⁊ pro viro matri illorum.
(qui hoc p̄cepit)
⁊ eris tu velut filius altiſſimi obe-
(in remūeratōe p̄mij.) (in ſtudio nu)
diens. et miſerebitur tui magis q̄ꝫ
(triendi) (chriſtus dei virtus. et dei ſapientia.)
(diſcipulis.)
(cogitōnis ſue ſacramētum)
mater. Sapientia filijs ſuis vitā
(māſuetos. ſ.)
inſpirauit. ⁊ ſuſcipit exquirenteſ ſe
(qui ait. Ego ſum via veritas et vi. qui ſequitur me non am. in t. ⁊c.)
⁊ ꝑibit in via iuſticie. Et qui illam
(q̄z ſeruādo mādata illius. veniet ad vitā eternā.)
diligit: diligit vitam. ⁊ qui vigila-
(vel plexabuntur)
uerint ad illam: ꝯplectent᷑ placato-
(vere obediēdo.) (ſa)
rem eius. Qui tenuerint illam: vi-
(pientiā.) (eum ſcꝫ qui p eius fidem et dilectionē aditū querit celeſtē eterna benedi)
tam hereditabunt. ⁊ quo introibit

(ctione ditabit deus. vñ. ego ſum oſtium p me ſi q̄s introierit: ſaluabitur)
(veraciter) (chriſto)
benedicetur deus. Qui ſeruiūt ei:
(ſancti eſtote quoniam ego ſum ſanctus.)
obſequentes erūt ſancto. ⁊ eos q̄
diligunt illam: diligit deus. Qui
audit illam: iudicat gentes. ⁊ qui i
(tota intentōne animi. et virtute fidei)
(q̄z non poterit tēptatio preſentis vite euertere eum)
tuetur illam: ꝑmanebit confidēs.
Si crediderit ei ꝑmanebit ⁊ here-
ditabit illam. ⁊ erunt in confirma-
(opa)
tione creature illorum. quoniā in
(ſapientia.)
tēptationem ambulat cum eo. ⁊ in
(vel pruinis)
primis elegit eum. Timorē ⁊ metū
⁊ probationē inducet ſuꝑ illum. ⁊
cruciabit illum in tribulatione do-
ctrine ſue. donec tēptet eum in co-
gitationibus illius. ⁊ credat aīme
(vbi ſpūs domini caritatis infunditur abſcondita miſteria reuelātur. et theſaurus ſcientie et intellectus)
illius. Et firmabit illum. ⁊ iter ad-
ducet directum ad illum. ⁊ letifica
bit illum. ⁊ denudabit abſcōſa ſua
illi. ⁊ theſauriſabit ſuꝑ illum ſcien
tiam. ⁊ intellectum iuſticie. Si aūt
(fidem. ſpem. et caritatem derelinquēs) (habitatione ſua indignū. vnde. iuſtus meus ex fide viuit. q̄ ſi ſubtraxerit ſe. non placebit anime mee.)
oberrauerit. derelinquet eum. ⁊
(ꝓtectōe ſua nudatū.) (ꝑtātem) (dyaboli.)
tradet eum in manus inimici. Fi
(et tpe et fide et iuſticia ſtādū eſt.)
li conſerua tpus. ⁊ deuita a malo.
(quaſi. non dubites pro chriſti nomīe animā ponere. et vere fidei confeſſionem proferre.)
Pro anima tua non confundaris
(qui erubuerit me corāꝫ hominibus erubeſcā ego eum corā patre meo)
dicere verum. Eſt eīn confuſio ad-
(quādo quis compungitur ꝓ peccatis et penitentiā agit.)
ducēs peccatū. ⁊ ē confuſio addu-
(contra ꝑſecutores fidei ſp dimicādum eſt nec eis vnq̄ꝫ conſentiēdū.)
cens gloriam ⁊ grām. Ne accipiaſ
faciē aduerſus faciē tuam. nec ad-
uerſus animam tuam mēdacium.
(Cum audieritis ꝓlia et ſeditōnes. nolite terreri.)
Ne reuerearis proximū tuū i caſu
(q̄ꝺ dico vobis in tenebris dicite i lumine.)
ſuo. nec retineas verbum in die ſa
lutis. Non abſcondas ſapiam tuā
(eius. ſ. qui non abſcōdit ſapientiam)
in decore eius. In lingua eīn ſapi
entia dinoſcit᷑. ⁊ ſenſus ⁊ ſcia ⁊ do
(veritatis.)
ctrina i verbo ſenſati. ⁊ firmamētū

ſtianū equalib⁹ ⁊ infe-
riorib⁹ affabilē eē ⁊ mi
tem. ſenioribꝫ humileꝫ
Unde. Dñe nō eſt ex
altatū cor meum neqꝫ
elati ſunt o. m. ⁊c.

Libera eū q̄ in.
p. ⁊c. Sicut largitōꝫ
in pauꝑes elemoſinaꝫ
eſſe dixit. ſic liberatōꝫ
inique oppreſſi miſeri-
cordiā eſſe oñdit. Vñ
Erue illos qui ducun
tur ad morē

In iudicando
Nullā elemoſine ſpēꝫ
ꝑtermittit. paupibus
parētibuſqꝫ pupillos
adiūgit ⁊ viduas. vt il
lis opem feram⁹. Sic
eīn pupillo paternus
dandus eſt affect⁹. ita
⁊ vidue viri ſolatium

Et q̄ vigilauerit
Beatus hō qui audit
me. ⁊ vigilat aū fores
meas q̄tidie ⁊ obſuat
ad poſtes hoſtij mei.
fores autē ⁊ poſtes: ſcri
pturas ⁊ eoꝝ doctores
itelligit

Qui ſeruiūt ⁊c
Qui diligit eū q̄ genu
it. diligit eū q̄ natus ē
ex do. ⁊ quē diligit pa
ter diligit fili⁹. Unde.
Qui diligit me: dilige
tur a prē meo. ⁊ ego eū
diligā. Sꝫ q̄z ꝓbatio
dilectōis exhibitio eſt
opis. ſequit᷑. q̄ audit il
lam ⁊c.

Qui diligit chriſtū
mādata ei⁹ ſeruat ⁊ iu
dicabit gētes. Vñ. Cū
ſederit filius hoīs i ſe.
m. ſ. ſ. e. v. i. d. t. iſrael.

Timorē ⁊ me-
tum ⁊c. Sapia iha
bitāſ dirigit opa. i va
rijs tēptationib⁹ ꝑpa
rat exercēdo ⁊ ꝓbādo
ad future vite gaudia
q̄ꝺ hac ſentētia confir
mat᷑. timorē ⁊ metū. et
ꝓba. ⁊c. Quia tribula
tō patiētiā opat᷑. pati
entia ꝓbatōꝫ. ꝓbatio
ꝟo ſpeꝫ. q̄ nō ꝯfundit
q̄z caritas dei diffuſa
eſt i cōis p ſpūm ſanctū

Fili cōſerua tē
pus ⁊c. Supra ꝯmē
dauit ſapie donū. nūc
oſtēdit ipſius factum.
Quicūqꝫ eīn ſeruat ꝑ
cepta ſapiētie. cautus
eſt in tempoꝝ mutati
one. nec deſerit viā iu
ſticie in tempe ꝑſecutō
nis et anguſtie. Ideo ſapientia exhortat᷑ filios vt ꝯſeruent tempus. q̄z tem
pus omni rei ſub celo. et tēpus eſt belli. et tempus pacis

Nō abſcōdas ſa. ⁊c. Non eſt abſcondēda ſapiētia his qui audire

volūt. Qui eñ abſcō-
dit frumentū maledi-
cetur in populis. bene
dictio autē ſup caput
vendentium. Vñ Ne
gociamini dū venio.
Nō contradi-
cas ⁊c. Obediendū
eſt maioribꝫ ſi veritati
concordant ⁊ iuſticie.
nec aliter. ſ3 pro recta fi
de ⁊ vera religione. in
quibus eſt anime ſalꝰ:
decertandum eſt. Vñ
Si oculus tuus ſcāda
lizat te. erue eū ⁊ pꝛijce
a t. ⁊c. Et alibi. Si qſ
vult venire pᵒ me a. ⁊c
Noli citatus
eſſe ⁊c. Mors ⁊ vita
in manibus lingue. q̇
cuſtodit os ſuum. cu-
ſtodit ab anguſtijs ani
mam ſuā. qui inconſi-
deratus eſt ad loquen
duꝫ ſentiet mala. Hic
iacobus ait. Sit omiſ
homo velox ad audiē
dum. tardus ad loqñ-
dum. ⁊ tardus ad iraꝫ
Hinc alibi ſcriptum ē
Non i ſermone regnū
dei. ſ3 in virtute.
Noli eſſe ſicut
leo. In eccleſia ſūt he
retici quaſi leones. q̇
p lingue volubilitatē
ſeducant corda inno-
centium. ⁊ p inſolenti-
am moꝝ pturbant mā
ſuetudinem ſimplicium.

in opibus iuſticie. Nō ꝯtradicas
ſ Arguentis. qui enim abſcondit ſcelera
non corrigetur. qui aūt confitetur ſaluabitur. vnde.
declina cor meum i verba malicie ad excuſandas ex
verbo veritatis vllo modo. ⁊ de
cu. in peccatis.
mendacio ieruditionis tue ꝯfunde
ſ Sicut hortatur ad confeſſionē peccati. ita ꝓhi
bet a conſenſu praui opis.
re. Non confundaris ꝯfiteri pecca
ſ i. ne conſentias illi qui te allicit ad
ta tua. ⁊ ne ſubijcias te omni ho-
peccandum
mini ꝓ peccato. Noli reſiſtere ꝯtra
† ſ nō humana virtute. ſed diuina ope aduerſarij ſu
perātur. vnde. Ego dabo vobis os et ſapientiā. cui ñ
poterunt reſiſtere aduerſarij veſtri
faciem potentis. nec †contra icium
ſ alias fulminis
fluuij. Pro iuſticia agonizare pro
anima tua. ⁊ vſq3 ad morteꝫ certa
pro iuſticia. ⁊ deus expugnabit ꝓ
te inimicos tuos Noli citatus eſſe
ſ qui mollis
in lingua tua. ⁊ inutilis et remiſſus
et diſſolutus eſt in ope frater eſt diſſipātis opa ſua.
in opibus tuis. Noli eſſe ſicut leo
qui opatur terrā ſuā ſatiabitur panibus. qui ſectatur
in domo tua: euertēs domeſticos
ocium: replebitur egeſtate.
tuos. ⁊ oppꝛimens ſubiectos tibi.
ſ auariciā necat. miſericordiā cōmendat. vt non ra
piamus aliena. ſed largiamur et noſtra. Beatus eſt
enim dare q̄3 accipere
Non ſit poꝛrecta manus tua ad ac
ſ reddendū ſ Radix om
nium malorum eſt auaricia
cipiendum. ⁊ ad dandum collecta

Ca. V

ſ Nihil intulimus in mū
dum. nihil auferemꝰ de mundo
Noli attendere
ſ Sicut ille
ad poſſeſſiones iniquaſ
cui dictum eſt. Stulte hac nocte animā tuā repetent a
et ne dixeris eſt mihi ſufficiēs vita
te. que aūt congregaſti cuiꝰ erūt. nō ē eni ſperandū in
incerto diuitiarum.
Nihil eñ proderit in tempe vindi
ſ mortis.
cte ⁊ obductōnis. Ne ſequaris in
ſ carnalem
foꝛtitudine tua concupiſcentiā coꝛ
dis tui. ⁊ ne dixeris: quomō potui
ſ dominus reddet vnicuiq3 ſcd̄m opa ſua.
aut quiſ me ſubijciet propter facta
ſ qui ſupra omnes cui reſiſtere nemo poteſt.
ſ nihil ſtul
mea? Deus eñ vindicās vindica
tius q̄3 paciētia dei abuti. qui diſſimulat peccata bo
bit. Ne dixeris. Peccaui. ⁊ quid
minum propter penitentiā.
mihi accidit triſte? Altiſſimus eniꝫ
ſ ꝑ miſericordiā in preſenti † ſ ꝑ iuſticiā i futuro.
ſ Beatus vir q̇
eſt patiens †redditoꝛ. De propici-
ſemper eſt pauidus
atu peccatoꝛuꝫ noli eſſe ſine metu
ſ quaſi impune poſſis peccare.
Neq3 adijcias peccatū ſup pecca-
tum. ⁊ dicas. Miſeratio dñi magna
eſt. multitudinis peccatoꝝ meorū

ſ Cuſtodit dominus omnes dili
miſerebit̄. Miſericoꝛdia eñ ⁊ ira
gentes ſe. et omnes peccatores diſꝑdet
ab illo cito pꝛoximat. ⁊ in peccato-
ſ Ambulate dū lu
res reſpicit ira illius. Non tardes
cem habetis. ne tenebre vos cōprehendāt.
conuerti ad dominū. ⁊ ne differas
ſ vigilate. q2 neſcitis qñ do
de die in diem. Subito eñ veniet
minus domus veniet ⁊c.
ira illius. ⁊ in tempe vindicte diſꝑ
† ſ Que inique adquiruntur. et auare ſeruātur. con
det te. Noli anxius eſſe i †diuitijs
turbat eni domū ſuā qui ſectatur auariciā. qui auteꝫ
odit munera: viuet.
iniuſtis. non eñ pꝛoderunt in die
ſ finis ſ diſtricti iudicij.
obductionis ⁊ vindicte. Non ven
tiles te in omnē ventum. ⁊ nō eas
in omni via. Sic eñ peccatoꝛ pꝛo
ſ regulā catholi
batur in duplici lingua. Eſto firmꝰ
ce fidei ſeruādo.
in via domini. ⁊ in veritate ſenſus
ſ q2 cōferetur ꝓmium eterne
tui ⁊ ſcientia. ⁊ pꝛoſequatur te ver
glorie. vnde. euge ſer. b. et f. ⁊c. ſ bonorum eſt.
bum pacis ⁊ iuſticie. Eſto māſue-
tus ad audiendum verbum dei vt
intelligas. ⁊ cum ſapientia pꝛofe-
ſ Sicut peccat q̇
res reſponſum verꝝ. Si eſt tibi in-
ſcit ⁊ non vult ꝓximum docere. ſic q̇ neſcit. ⁊ vult
tellectꝰ: reſponde proximo. ſin aūt
magiſter eſſe
manus tua ſit ſup os tuū. ne capia
ſ confuſi
ris in verbo idiſciplinato ⁊ ꝯfun-
one ꝑpetua † ſ imoꝛtalitatis ‡ ſ eterne beatitudiniſ
daris. †Honoꝛ ⁊ ‡gloꝛia in ſermo
ſ catholici doctoris ſ heretici. vaniloqui.
ne ſenſati. lingua imprudentiſ ſub
ſ eterni interitus
uerſio eſt ipſius. Non appelleris
ſ detractoꝛ
ſ hereticus q̇ fur
tim ⁊ occulte ſeminat errorē.
ſuſurro in vita tua. ⁊ lingua tua ne
ſ eterna dānatione. ſ here
capiaris ⁊ confundaris. Sup fu
ticum q̇ occulte laqueos erroris tēdit. vnde. fur ñ
venit. niſi vt furetur. ⁊ mactet et ꝑdat.
rem eni eſt confuſio ⁊ penitentia.
ſ damnatō. ſ q̇ modo ve
ra. modo falſa loquitur
⁊ dēnotatio peſſima ſup bilinguē.
ſ qui deo et hominibus odibilis. vñ. detrahentem ſe
creto proximo ſ. h. Et in ꝓuerbijs Abominatō homi
ſuſurratoꝛi aūt odiuꝫ ⁊ inimicicia
num detractoꝛ ſ Quaſi. ne accipias pſonā
in iuditō. iuſte quod iuſtum eſt exequere
⁊ contumelia. Iuſtifica puſillū. ⁊
magnum ſimiliter

Ca. VI.

Noli fieri pꝛo
amico: inimicus pꝛo
ſ praue doctrine
ximo. Impꝛoperiū eni et ꝯtumeliā
† ſ ſc3 ſequacibꝰ i hereditatē relinquet ſ hereticus
malus †hereditabit. ⁊ oīs peccatoꝛ

Non ventilēs
⁊c. Leuitatē repꝛehē
dit. de qua dicit̄ Stul
tus vt luna mutat̄. et
vir duplex animo in-
conſtanſ eſt in omnibꝫ
vijs ſuis. In omnē vē
tum ſe ventilat. ⁊ i om
nem viam vadit. qui
luxum ſeculi ſequit̄. ⁊
timorē domini ſeruare
ſe putat. ⁊ mundo et
chriſto equalit̄ milita
re. Aliter. Monet nos
ſapientia. ne heretico
rum vanitatē ⁊ errorē
ſequamur. quia dupli
citas doctrine eorū in
qua mō vera. mō falſa
ꝓferunt. peccatores eē
oſtendit.
Eſto māſuetꝰ
⁊c. Bonū eſt manſue
te audire ⁊ ſuſcipe ver
bum veritatis. ⁊ mode
ſte ac prudenter ꝓferre
Vnde. Sit omis hō
velox ad audiendum.
tar. aūt ad lo. ⁊ t. a. irā
Et paulo poſt In mā
ſuetudine ſuſcipite in
ſitum verbū quod po
teſt ſaluare animas ve
ſtras. In ꝓuerbijs q̄3
dicit̄. Vidiſti hominē
velocē ad loquendum
ſtulticia magis ſperan
da eſt q̄3 correctō illiꝰ.

Ca. VI
Noli fieri ꝓ
ami. ⁊c. Vim vere ca
ritatis oſtendit. Verꝰ
eñ amicus non poteſt
ad inimiciciam reuerti
Vnde Amicus fideliſ
medicamentuꝫ vite. et
immoꝛtalitatis. Here
tici ergo qui a caritate
diſcedunt nō ꝑmanēt
in amicicia. Vñ A no
bis exierunt. ſed ex no
bis non erāt.

Nō te extollas Non ſolum actu3 . ſ3 7 cogitatiō3 ſupbię reci dit Deꝯ eñ ꝯſpector ē cordis . qui ceruicoſam animę cogitatione3 cō ſpexerit · allidetur vir tus ipſius

Nequā Bonę voluntati ſuccedit bo ni operis fructus · ma licioſę menti nihil pro ſperitatis · Si enim de ſit caritas · fruſtra ope ram virtuti impendis Unde Qui in vno of fendit omniū reus eſt . Et qui non habet · 7 ſ3 quod habet auferetur ab eo.

Multi pacifi ci 7c. Cum omnibus pax eſt habenda q̄tū ꝑmittit noſtra fragili tas · ſ3 non cum multis conſiliu3 . quia ſcriptū eſt · Multi miſericordes vocant · virū aūt fide lem quis inueniet.

Si poſſides amicū . Per diuer ſas ſpecies falſos ami cos exprimens · tande3 ad verum ꝑuenit ami cum · quia multi ami cos ſe eſſe ꝯfitentur in proſperis · 7 inimici ap parēt in aduerſis Un de · Si hūiliauerit ſe ꝯ tra te 7c.

Attēde 7c . id eſt . diſcretionem habe ad cognoſcendum amicoſ hec antē diſcretio ma xime neceſſaria eſt īter catholicos 7 hereticoſ quia heretici in aꝑcri ſi agunt : vt incautos facilius decipiāt . Un de Attēdite a falſis ꝓ phetis qui veniūt ad vos in ve . o . 7c Et ali bi . Rogo aūt vos fra tres vt obſeruetis eos qui diſſenſiones 7 offē dicula faciunt.

Amicus fortis Amicus amoris con ſors · cui ſic animum tu um applica · vt ex duo bus vnum fiat · cui te tanquā tibi ꝯmittas · a quo nihil timeas · et nihil inhoneſtum pe tas · non eſt eñ amici cia vectigalis : ſed ple na decoris . Un̄ Uos amici mei eſtis ſi feceri tis que ego p̄cipio vo bis 7c . Dedit nobis dominus formam amicicię quam ſequamur . vt faciamus amici voluntatē aperiamus ei ſecreta · 7 ipſe nobis . Unde Uos autē dixi amicos · quia om nia que audiui a patre meo : nota feci vobis

ſ cōtra veritatē ſ q2 inter vera ſeminat falſa.
inuidus et bilinguis : Non te ex-
ſ iactantiā et ſupbiā ꝓhibet . q2 initium omnis pecca
tollas in cogitatōe animę tuę ve-
ti ſupbia
lut taurus · ne forte elidatur virtuſ
ſ elatōnis ſ verborum .
tua ꝑ ſtulticiā . et folia tua comedat
ſ opm
et fructus tuos ꝑdat · 7 relinquariſ
ſ ſine virore dilectōnis . † ſ inter ſteriles
velut lignum aridum † in heremo .
malorum actōnes
Anima enī nequā diſperdet qui ſe
habet · 7 in gaudium inimici dat il
lum · 7 deducet in ſortem impiorū
ſ labia iuſti erudiunt plurimos † ſ docēdo ſ fideles
Uerbū dulce † multiplicat amicos .
ſ ſermo durus ſuſcitat rixas . et leuis mitigat ſuſcita
tas . ſ ꝑſecutores . ſ . i . bo
7 mitigat inimicoſ · 7 lingua eucha
ne gratie . vel gratioſa
ris in bono homine abundabit .
Multi pacifici ſint tibi . 7 conſilia-
rius ſit tibi vnus de mille . Si poſ
ſides amicum in temptatōne poſſi
de eum . 7 ne facile credas ei teipm
Eſt eñ amicus ſcd̄m tempus ſuū .
7 non ꝑmanebit in tempe tribulati
onis · Eſt 7 amicus qui ꝯuertitꝰ ad
ſ alias inimiciciam
amicicia3 · 7 eſt q̄ odium 7 rixam 7
conuicia denudabit . Eſt aūt amicꝰ
ſociuſ menſe · 7 non ꝑmanet in die
neceſſitatis . Amicus ſi ꝑmanſerit
fixus . erit tibi quaſi coęqualis . 7 i
ſ fideliter .
domeſticis tuis fiducialiter aget .
ſ In facie fingit ſe deuotum . ſed in neceſſitate ꝓbat alienu3
Si humiliauerit ſe cōtra te · 7 a fa-
ſ fingēs eē qđ nō eſt ſ ſtabilem . firmam
cie tua abſconderit ſe · vnanimem
ſ mani
habebis amiciciā bonam . Ab ini-
feſtis
micis tuis ſepare . 7 ab amicis tuiſ
attende . Amicus fortis fidelis ꝓ-
tectio · qui aūt inuenit illum : inue-
nit theſaurum . Amico fideli nulla
eſt compatō . 7 non eſt digna pon-
deratō auri 7 argēti contra bonita
ſ Animi cuſtos .
tem fidei illiuſ · Amicus fidelis me
dicamentum vitę 7 imortalitatis .

ſ filialiter
7 qui metuunt dominū : inueniunt
illum . Qui timet dominū ęque ha
bebit amiciciam bonā · qm̄ ſcd̄m il
ſ q2 q̄ in iu
lum erit amicus illius . Fili a iuuē
uentute ſtudet ſane doctrine . in ſenectute dulces fru
tute tua excipe doctrinā · 7 vſq3 ad
ctus metet ſapie
canos inuenies ſapientiā . Quaſi
ſ vt vomere euāgelij ex corde ſuo genimi
na viciorum extirpās · qui ſcd̄3 ſemē diuini verbi ede
is qui arat 7 qui ſemiat accede ad
re · et fructus virtutum deſiderat metere
eam · 7 ſuſtine bonos fructꝰ illius .
ſ Non ſunt condigne paſſiones huius temporis ad futuram gloriā 7c
In ope eñ ipſius exiguū labora-
ſ Patiētia probatō eſt virtutum . vñ . fructum afferunt in patiētia ſ fructibus .
bis · 7 cito edes de generatōnibus
ſ ſtultis abominabilis eſt ſapia . et deteſtā
tur arguētes . quia vtilitatē diſcipline neſciunt . vñ .
illius . Quā aſpera eſt nimiū ſapia
ſtulꝰ irridet patris diſciplinā . Et alibi . Increpa ſtul
in doctis hominibus . 7 non ꝑma-
tum et odio habebit te
nebit in illa excors · Quaſi lapidis
ſ impru
virtus probatō erit in illis · 7 non
dentes odibunt ſapiam et ſciam ſ Since
demorabunt proijcere illam . Sa-
ritas legis diuine que ſcd̄3 nomē eius . i . prudētia · ve
ritas · et virtus . quia p̄ceptum domini lucidum . i . o . 7
omnis ſermo dei ignitus clipeus
pientia enī doctrinę ſcd̄m nomē eſt
ſ ſed ſolis amatoribus ſuis
eius . 7 non multis eſt manifeſta .
ſ qui eam . ſ . recta fide et ope ſeruāt .
Quibus aūt agnita eſt : permanet
ſ beati miſericordes q . i . d . v . ſ docet quo
vſq3 ad conſpectum dei . Audi fili
modo ſubijciamur legi diuine . q̄ enī illi adquieſcit :
7 accipe conſiliu3 intellectus · et ne
ſemetipm ineternū ſeruabit ſ . i . greſſū vie
abijcias conſilium meū Inijce pe-
tre conſtringe p̄ceptis illius .
dem tuū in compedes illius . 7 in
ſ . i . tempa ſermōes tuos ſcd̄3 regulam eiꝰ . ſ . i . actꝰ
torques illius collum tuū . Subij
tuos ſuppone magiſterio illius
ce humerum tuū 7 porta illā . 7 ne
ſ tedioſe 7 grauiter ferēs
accidieris vinculis eius . In omni
animo tuo accede ad illa3 . 7 in om
ni virtute tua ꝯſerua viaſ eiꝰ Inue
ſtiga illam 7 manifeſtabitur tibi . 7
continens factus ne derelinquas
ſ In fine ſeculi .
eam : In nouiſſimis enī inuenies
ſ eternam
requiem i ea · et ꝯuertetur tibi i ob
lectatōnem . Et erunt tibi cōpedes
eius in protectōne fortitudinis . et
ſ alias virtutis
baſes ſeruitutis · 7 torques illiꝰ in

Amicꝰ fidelis . ſecundū deum ſc3 . hic ad medicamentum vi tę eternę 7 imorta lita tis neceſſaria cum ami co tractat · Unde cice ro dicit amiciciā non niſi īter bonos eſſe poſ ſe . 7 libera debet eſſe amicicia . 7 ad omnē fę licitatē ꝓdinis ·

Qui timet do minū 7c . Plena 7 ꝑ fecta amicicię gratia . inter perfectos viros eiuſdemq3 virtutis ꝑ ſeuerare pōt Ad hanc quibuſdam gradibus ꝑuenitur · Primꝰ gra dus eſt mundanorum contemptus Secundꝰ ne quis ſeſe ſapientem et conſultum indicanſ ſibi q̄3 amico credere malit · Tercius vt om nia quę vtilia 7 neceſ ſaria eſtimat : bono ca ritatis 7 pacis poſtpo nat . Quartus · vt om nino deſinat ab ira . Quintus vt iram fra tris etiam irrationabi le3 curare cupiat · quia alterius triſticia perni cioſa · ſicut propria · ni ſi eam quantū in te eſt etiam de fratris mēte · depellas · Poſtremuſ gradus eſt omniū vici orum ꝑemptorius . vt de hoc mundo credas te quotidie migraturū

In omni animo tuo ac . ad il . Corde non corpore acceden dum eſt ad ſapientiā . quia ſpiritualiſ lex mē te inſpicienda eſt · ſen ſus corporis tamē di rigendi ſunt ratōe mē tis . Unde . Spiritu ambulate · et deſide ria carnis non perficie tis · 7c . Qui eni3 deuo te meditatur ſapienti am dei quę de chriſto eſt . ſeruat mādata eiꝰ . et corporis luxu3 reſtri git . ne deficiat in volu ptatibus vitę preſen tis . ſed viuat ſub diſci plina celeſti .

Sapientię noticia facit hominem proxi mum deo . 7 vitę ꝑpe tuę poſſeſſorem nec po teſt ꝑuenire ad immor talitatis ſtolam . et glorię coronā . niſi ꝑ agnitōnē ſapientię · q̄ eſt ſanctorum beatitudo . contēplatō dei . ꝑceptio veritatis . Un̄ . Hec eſt aūt vita eterna vt cognoſcant te ſolum verum deum 7c .

¶ Fili ſi attende-
ris ⁊c̄. Monet ſapiē
tia vt i diuina lege aſ-
ſidue meditemur. Pri
mū hortat᷑ vt diſcam⁹
poſt vt animā ad hoc
applicem⁹. tandē vt au
rē inclinem⁹ · demū vt
diligentiā ad audien-
dū adhibeam⁹ Sic eī
ſapīa ſapientē eſſe pro
mittit Neceſſe ē em̄ vt
q̇ vͤe ſapīe q̄ chriſt⁹ ē ·
agnitōꝫ deſiderat · pri
mū catholicꝫ magiſtris
ſe humiliter ſubdat. et
oēs affect⁹ aīe ſue di-
ſcipline eoꝝ . Dehinc
intentōꝫ cordis ab om
ni prauo deſiderio au̅
tens ad audiendū ver
bū dei adhibeat dili-
gent᷑ · caueatqꝫ vt me-
ditatōꝫ legis nō ꝓ ter-
renaꝝ reꝝ mercede vel
laudis hūane · ſ꞉ ꝓ ipi⁹
boni amore impendat
vt vͤe ſapiētie fructuꝫ
ꝑcipiat

¶ In multitudi-
ne. Quaſi · ne ſis ſapi
ens tibi ipſi. ne ꝯfidas
ꝓprio ingenio · hereti-
cos ſupbie faſt⁹ maxīe
ſupplantauit

¶ Cogitatū habe
⁊c̄. Merito illi datur
puri cordis intellect⁹ · ⁊
ſapīe diuine amor ſa-
luberrim⁹ · q̇ cogitatio
nes ſuas tempat ſꝫm p̄
cepta dī ⁊ aſſidue legē
meditat᷑. ⁊ ope exeq̄tur

¶ Ca. VII.

¶ Metes ea ⁊c̄.
Perfectā vltōꝫ · ſepte
nari⁹ em̄ ꝑfectōꝫ ſigni
ficat. Vn̄ ⁊ chriſt⁹ ſeptē
plici ſpū replet⁹ fuiſſe
deſcribit᷑. Et alibi . Aſ
ſumit . vij . alios ſpūs
nequiores ſe ⁊c̄.

¶ Neqꝫ a rege ⁊c̄
Nō pōt exercere opus
iuſti regimīs q̇ ſenten
tiā neglexit vere pieta
tis. Vn̄ Reges gentiū
dn̄ant᷑ eoꝝ. vos aūt n̄
ſic · ſ꞉ q̇ maior ē in vob
fiat ſicut minor.

¶ Dn̄ agnitor ⁊c̄
Nulla p̄ſumptō ꝑnici
oſior q̄ꝫ de ꝓpria inſti-
cia · aut ſcīētia ſupbire
Vn̄ . Nō ē hō ſup ter
rā q̇ faciat bonū · ⁊ nō
peccet. Et alibi. Vidiſti hoīnē ſapiētē ſibi videri · ⁊ mag͡ illo ſpeꝫ hꝫ ſtult⁹.

¶ Noli que-fi-i. ⁊c̄. Deb꞉ q̄ſqꝫ ꝓpriaſ v̄tutes ꝑpēdere. ⁊ ꝓ q̄ntitate vi
riū curā alioꝝ ſuſcipe · nedū delectat᷑ loco gl͞e · fiat ſubditis auctor ruine · ⁊ q̇
grauat᷑ pondere ſuaꝝ velit fieri iudex alienaꝝ culpaꝝ.

¶ Nō pecces in m. ⁊c̄. Qui ratione ꝓ ollet ⁊ liberi arbitrij poteſtate p̄
ualet. ſubditoꝝ inſolētia non peccet. ſ꞉ conſtanter reſiſtat aliene neq̄cie · nec
ſe putet impune peccare. ſi plurimoꝝ acquieſcit voluntati.

ſtola glorie. Decor eni vite ē in illa
⁊ vincula illi⁹ alligatura ſalutaris
Stola glorie indues eam . et coro
nā gratulationis ſuperpones tibi.
Fili ſi attenderis mihi diſces eam
⁊ ſi accōmodaueris animū tuū ſa-
piens eris. Si inclinaueris aureꝫ
ſ vel doctri. meā
tuam excipies doctrinam. ⁊ ſi dile-
xeris audire ſapiens eris. In mul
ſ doctorum ſ ſunt eni ⁊ im
prudentes qui decipiunt filias iſrael vt timentes lo
titudine preſbiterorum prudentiū
quantur ſibi
ſta. ⁊ ſapientie illoꝝ ex corde con-
ſ imitādo . amādo
iungere · vt omnē narratōnem dei
ſ ab illis ſ laudabilia. ſ.
poſſis audire · ⁊ prouerbia laudis
ſ ſa
non effugiāt a te · Et ſi videris ſen
pientem ſ imitandum. nemo in pro
ſatum euigila ad eum · ⁊ grad⁹ oſti
pria ſapientia confidat
orum illius exterat pes tuus Cogi
tatum habe in p̄ceptis dei. ⁊ in mā
datis illius maxime aſſiduus eſto
⁊ ipſe dabit tibi cor · ⁊ ꝯcupiſcētia
ſapientie dabitur tibi

¶ Ca. VII

ſ omnium peccatoꝝ prohibet actōꝫ
ſocietatē. ⁊ ſpāliter hereticorum
Noli facere ma
la · ⁊ non te apprehendēt
ſ vnde. poſt ſecundā et terciā correctōnem hereticū
deuita .
Diſcede ab iniquo · ⁊ deficient ma-
† ſ exempla nequicie ſ opan
la abs te Non ſemines † mala in ſul
do. ſ. in labore puerſe doctrine ſ in ge
cis iniuſticie · ⁊ non metes ea in ſe-
henna. ſ ambitō in
ptuplum. Noli querere ab homie
terd:citur.
ducatum. neqꝫ a rege cathedrā ho
noris. Non te iuſtifices ante deuꝫ
qm̄ agnitor cordis eſt ipe · ⁊ penes
ſ noli altū ſape. ſed time ſ ille
regeꝫ noli videri ſapiēs. Noli que
ptrahi debet in exemplū viuendi qui nulla aduerſa
rere fieri iudex · niſi valeas virtute
per:imeſcat
irrumpe iniquitates · ne forte exti-

ſ ſubdi
meſcas faciē potētis · ⁊ ponas ſcan
tis ſ leuitate affectus. vel actus.
dalum in agilitate tua. Nō pecces
in multitudine ciuitatis · nec te im
ſ in populi voluntatem. † ſ vt et pec
mittas in populum . † neqꝫ alliges
ces et peccātibus conſentias.
duplicia peccata . Nec em̄ eris in
ſ puſillanimitas fugienda ē ex
qua naſcitur triſticia ſeculi que mortē opatur . iuſtū
vno immunis Noli eſſe puſillani-
putē non contriſtabit quidquid acciderit ei.
mis in animo tuo. Exorare: ⁊ face
ſ Cum be
re elemoſinā ne deſpicias. Ne di-
ne feceritis dicite. q꞉ ſerui inutiles ſumus ⁊c̄.
cas in multitudine muneꝝ meorū
reſpicit deus. ⁊ offerēte me deo al
tiſſimo munera mea ſuſcipiet · Nō
ſ Cum ceciderit inimicus tuus ne gaudeas. ⁊ in ru
ina anime eius. ne exaltetur cor tuū . ne forte videat
irrideas hominē i amaritudie ani-
dominus. et diſpliceat ei.
me. eſt em̄ q̇ humiliat ⁊ exaltat cir
ſ Os quod mentitur oc
cumſpector deus . Noli amare mē
cidit animā. et quāto ſepius. tāto grauius. primū aūt
dacium aduerſus fratrē tuū · neqꝫ
capitaleqꝫ mendaciū ē in doctrina religionis et here
in amicū ſimiliter facias. Noli vel
tici figmēti
le mētiri omne mendacium · aſſidu
itas em̄ illius non eſt bona . Noli
verboſus eſſe i multitudine preſbi
ſ quaſi. ſic penitere . ſic confitere pec
teroruꝫ · ⁊ non iteres verbū in tua
catum vt nō ſit iterādum . ſ laborare et ocium fu
oratōe. Nō oderis laborioſa opa .
gere. laudabile eſt. vnde. Cum ſilentō opantes panē
⁊ ruſticationē ab altiſſimo creataꝫ.
ſuum manducent
Non te reputes in multitudine in
ſ Inquietorū inobedientiū quorū ſocietaſ piculoſa
† ſ future vindicte
diſciplinatorum Memēto † ire qm̄
ſ Sicut initiuꝫ omnis peccati
non tardabit . Humilia valde ſpi
ſuperbia. ita initium omnis ſapiētie timor dn̄i . bea
ritum tuū · qm̄ vindicta carnis im
tus eni homo q̇ ſemꝑ eſt pauidus. et q̇ ſe humiliat ex
pij: ignis ⁊ vermis Noli p̄uaricari
altabitur
in amicum pecuniā differentē . ne
qꝫ fratrē cariſſimū auro ſpreueris .
ſ Coniugiū docet eſſe ſeruandum . vt quod deus cō
Noli diſcedere a muliere ſenſata ⁊
iunxit homo nō ſepet. allegorice vero a ſocietate ec
bona quā ſortitus es i timore dn̄i
cleſie prohibet diſcedere. et pactū baptiſmatiſ viola
gratia eni verecundie illi⁹ ſuꝑ au
re. et mercedem ſubiungit. grā eni ve. il. ⁊c̄
rum. Non ledas ſeruū in veritate

¶ Reatu · Vn̄ · Non
ſolū aūt q̇ ea faciunt · ſ꞉
q̇ ꝯſentiunt facienti .

¶ Noli amare mē.
⁊c̄ Omne mēdaciū ma
lū ⁊ ꝓximiſ iferre ſcāda
lū ꝑniciosum ē. Multo
magiſ ꝗ amico fraudē
moliri. crimē imponere
qm̄ teſtis mēdax ꝑibit
Vn̄ in ꝓuerbijs . Sic
noxius ē qui mittit ſa
gittas in mortē · ſic qui
fraudulēt᷑ nocꝫ amico.

¶ Noli ver-eſſe ⁊c̄.
Quaſi. Noli ſenſū tu
um docere. audi ſapiē
tiā ſeniorū. Tutius eſt
em̄ audire q̄ꝫ loq̇ Vn̄
Sit oīs hō velox ad
audiendū. tardus aūt
ad lo. ⁊ tar. ad irā.

¶ Nō oderis la. o.
Peccāti homini ſcā
data eſt vt labore ma
nuū querat ſibi victuꝫ
Vn̄. in ſudore vultus
tui. v. p. t. ⁊c̄.

¶ Qm̄ vindicta
carnis . Quia caro
peccatoꝝ q̄ luxuria de
fluit. igne inferni ⁊ ver
mibus cruciabit᷑ · vbi
vermis non moritur. ⁊
ignis non extinguitur
in vermi putredo ge
henne · in igne ardor ſi
gnatur · Vel vermis ē
ſera ſcelerum penitētia
que in tormentis cōſci
entiam peccatorū mor
dere nō ceſſat. vt igniſ
ſit pena extrinſecus ſe
uiens. vermis autē do
lor interius accuſans .

¶ Noli preuari
cari ⁊c̄. Multi pierūt
pro auaricia ⁊ cupidi
tate terrenorum proxi
mum ad imagineꝫ dei
factuꝫ negligentes. do
cet ergo ſapientia · vt
magis diligamus pri
mum · q̄ꝫ pecunie the
ſaurum · Radix ē om
nium maloruꝫ eſt cupi
ditas . Vnde. Nolite
diligere mundū · neqꝫ
ea que in mundo ſunt
Et alibi Qui propter
amicum negligit dam
num iuſtus ē. ⁊ q̇ odit
munera viuet.

¶ Gratia em̄ ve
recundie ⁊c̄ . Ocul⁹
n̄ vidit. nec auriſ audi
uit. nec in cor hominis aſcendit · que preꝑauit deus diligentibus ſe . Po
teſt ꝑ hanc mulierē ſapientia intelligi que alibi p̄cioſa margarita dicitur ·
quā ſpūalis negociator inueniens vendit omīa · ⁊ emit eam · Vnde eccleſia
ſtes. Viue vitā cū muliere quā dilexiſti quaſi ſapientiā ſequere ⁊ ſcientiaꝫ
ſcripturarū · ⁊ quaſi coniugē tibi copula

¶ Nō ledas ſeruū ⁊c̄. Qualiter ſerui nutriendi ſint . apte monſtrat᷑
affectu. ſ. filioꝝ pro iure nature. ⁊ diſciplinandi ꝓ mentiſ inſtabilitate Vn̄

in ſequentibus. Ciba ria ⁊ virga ⁊ onus aſi no. panis ⁊ diſciplina ⁊ opus ſeruo

Inopē. Oppreſ ſum violentia ſeruitu tis. Siue em̄ ſerui. ſiue liberi. omēs in chriſto vnum ſumus

Filie tibi ſunt ⁊c. Sicut bonos ſer nos affectu filioꝝ ha bendos. ſic ancillas q̄ ſi filias habendas eſſe docet. ſ; cum diſciplīa Unde. Lacta filium. ⁊ pauentē te faciet. lu de cum eo ⁊ ꝯtriſtabit te. ñ arrideas illi ne do leas ⁊ in nouiſſimo ob ſtupeſcāt dētes tui.

Mulier ſi ē ti. ⁊c. Coniugalē ꝯmen dat pudiciciam. remo uens omnē deteſtabi lem copulam. Miſtice aūt āmonet. vt catho licam fidē in vera reli gione quā primū poſt baptiſmi pceptionem ſortiti ſumus: firmiter tenentes. hereticoꝝ p fidiam abijciamus

Dilige eū q̄ te fe. ⁊c. Timoreꝫ dei et amorē ſe habere oſtē dit. q̄ honorat ⁊ timet miniſtros eius. Unde Qui vos recipit me re cipit. qui aūt vos ſper nit. me ſpernit.

Dignus eſt opari⁹ cibo ſuo. Qui enim in ſacrario opant̄. de ſa crario edunt. qui alta rio ſeruiūt. de altario pticipantur.

Quāuis oblatō p na ſit. humili mente et pura dilectōne facta. multoꝝ delictorum ne gligentias purgat. q2 caritas opit multitudi nem peccatoꝝ.

Datū brachioꝝ ⁊c. Superius p hiis q̄ offerunt̄ miniſtris dei ꝑmiſit peccatoꝝ pur gationē. nunc aūt pro elemoſinis veniā et be nedictōnis grām. q2 ſi cut aqua extin guit ig. ita ele. ex. pec.

Et mortuo ⁊c. Ad elemoſinaꝫ ptinet ſepultura mortuorum multomagis ergo con ſolatio viuoꝝ. Unde paulus docꝫ gaudere cum gaudentibus. fle re cū flentibus.

Probatō dilectio nis exhibitō ē operis.

ſ quaſi. modeſtiā et equitatē circa ſubditos cōſerua: vnde paulus. dn̄i quod iuſtum eſt. et equū ſeruis pre ſtate. Et in deuteronomio mercenarijs dictū ē. eadē die reddas ei premium laboris ſui an̄ ſolis occaſuꝫ
opantem. neqꝫ mercenariuꝫ dantē
ſ intelligēs. beniuolus.
animā ſuā. Seruus ſenſatus ſit ti bi dilectus quaſi anima tua. nō de
ſ bene opandi
fraudes illum libertate. neqꝫ ino
ſ ſimplices
pem derelinquas illū. Pecora ti
qui ſicut pecus p omīa ſeruiunt
bi ſunt attēde illis. ⁊ ſi ſunt vtilia pſeuerent apud te. Filij tibi ſunt: erudi illos. ⁊ cura illos a puericia illorum. Filie tibi ſunt ſerua corp⁹ illaruꝫ. ⁊ non oſtēdas hilarē faciē
ſ matrimonio ne laſciuiat ſ. ſ.
tuam ad illas. Trade filiam ⁊ grā
vtile in domo tua ſ pudenti ſtrenuo qui
de opus feceris. ⁊ homini ſenſato
bene ſeruet eam.
da illā. Mulier ſi eſt tibi ſcd̄m ani mā tuam: non ꝓijcias illam. ⁊ odi bili non credas te ī toto corde tuo.
ſ hoc mandatū primū eſt in repromiſſione domini. verum patrē fide et ope debemus honorare.
Honora patrem tuum. ⁊ gemitus
ſ eccleſie que nos multo gemitu et dolore parit
matris tue ne obliuiſcariſ. Memē
ſ chriſtianus.
to qm̄ niſi p illos non fuiſſes. ⁊ re tribue illis quomodo ⁊ illi tibi In tota anima tua time deum. ⁊ ſacer dotes illius ſanctifica. In omī vir tute tua dilige eum qui te fecit. et miniſtros ei⁹ ne derelinquas Ho nora deuꝫ ex tota anima tua. ⁊ ho
ſ elemoſinā. ſ. tribu
norifica ſacerdotes. ⁊ propurga te
endo de labore manuum miniſtro dei
cum brachijs. Da illis parteꝫ ſicut
ſ in lege
mandatum eſt tibi primiciarum ⁊
ſ q2 ſacerdotes portāt peccata populi. ⁊ orāt p eis
purgationis. ⁊ de negligentia tua
ſ de iuſtis. ſ. labo
purga te cum paucis Datū brachi
ribus
orum tuoꝝ ⁊ ſacrificium ſanctifi catōnis offeres dn̄o initia ſanctoꝝ ⁊ paupi porrige manū tuā. ⁊ pfici
ſ peccatorum
atur propiciatō ⁊ bn̄dictō tua. gra tia datus in conſpectu omnis vi uentis. ⁊ mortuo non prohibeas grām. Non deſis plorantibus in
ſ rogatione
conſolatōne. ⁊ cum lugentib⁹ am bula. Non te pigeat viſitare infir

mum. ex his em̄ in dilectōne firma
ſ vt ſupradicta plenius et attētius impleas.
beris. In omnib⁹ opibus tuis me morare nouiſſima tua. ⁊ ī eternū ñ
ſ ad mortē. vn̄. omnis q̄ natus eſt ex deo nō peccat.
peccabis.

Ca. VIII.

Non litigeſ cuꝫ homine potēte. ne forte incidas in manus illius. Non cō
ſ vel homine
tendas cum viro locuplete. ne for te econtra cōſtituat litē tibi. Mul tos enī pdidit aurum ⁊ argentum
ſ ad iniq
⁊ vſqꝫ ad cor regum extendit ⁊ cō
tatem ſ Cum indiſcreto contēdere ſtultū eſt
uertit: Non litiges cum homine
ſ heretico. de quo. Sub lingua ei⁹ labor et dolor. Et alibi. hereticum poſt vnam et ſecundā correctionem deuita ſ furoris. in
linguato. ⁊ non ſtruas in ignē illi
uidie. ſ materiā incendij
us ligna. Non ꝯmunices homini
ſ chriſtiana. ſ. ⁊ ca
indocto: ne male de progenie tua
tholica
loquatur. Ne deſpicias hominem
ſ penitentē ſ ſi forte la
auertentē ſe a peccato. neqꝫ impro
bitur ſ neſcis quid pa
peres ei. Memento qm̄ omnes in
riat tibi ventura dies. q̄ ſtat videat ne cadat.
corruptione ſum⁹. Ne ſpernas ho
ſ vniuerſa vanitas et afflictō ſpūs. † ſ Omnia orta occidunt. aucta ſeneſcunt. infirmantur fortia. ma
minem ī ſua † ſenectute. etenī ex no
gna minuūtur ſ diligite inimicos
bis ſeneſcunt. Noli de mortuo ini
veſtros
mico tuo gaudere. ſciens quoniaꝫ
ſ inimicorū. ſ qd̄ ti
omēs morimur. ⁊ in gaudiū volu
bi non vis fieri alij ne feceris
mus venire. Ne deſpicias narrati
ſ doctorum
onē preſbiterorū ſapientium. ⁊ in prouerbijs eoꝝ conuerſare. Ab ip ſis enim diſces ſapiam ⁊ doctrinā
ſ ſpūalis ſ plātis
intellectus. ⁊ fruere magnatis ſine
ſ iniurie.
querela. Non te pretereat narratio ſeniorum. ⁊ ipſi eniꝫ didicerunt a
ſ vel parentibus.
patribus ſuis. Quoniā ab ipſis di
ſ vt ſis patus ſatiſfacere omni petēti rōnem.
ſces intellectum. ⁊ in tpe neceſſita
ſ aſpere cor
tis dabis reſponſum. Nō incēdas
rigendo
carbones peccatorū arguēs eos.
ſ ad irā vel furorē ſ ſi te. ſ. exaſperauerint
⁊ ne incendaris flama ignis pecca torum illoꝝ. Ne contra facieꝫ ſtes
ſ heretici ſ vt in
contumelioſi. ne ſedeat quaſi inſi
ueniat radicem verbi † ſ verbis tuis
diator † ori tuo. Noli fenerare hoi

Un̄. qui habuerit ſub ſtātiā h⁹ mūdi. ⁊ vide rit fratrē ſuum neceſſe habere. ⁊ clauſerit vi ſcera ſua ab eo q. c. d. m. in eo.

Ca. VIII.

Potente. Sup bo. Un̄ Non reſpōde as ſtulto iuxta ſtultici am ſuam. ne efficiaris ei ſimilis. quia inter ſu perbos ſemper iurgia ſunt. ſeruū aūt domini nō oportet litigare

Locuplete ⁊c. qui auaricie eſtib⁹ an helat. Inde em̄ oriunt̄ inuidie. contentōes et hui⁹modi. Radix em̄ omniū malorum eſt cu piditas.

Non incēdas car. ⁊c. Si ꝓoccupat⁹ fuerit homo in aliquo delicto. vos qui ſpūa les eſtis inſtruite hui⁹ modi in ſpū lenitatis.

Noli fenerare. ⁊c. Bibe aquā de ci ſterna tua. ⁊ fluēta pu tei tui habeto ſolus.

ſ ſupbo.i.heretico
fortiori te. qđ ſi feneraueris quaſi
ſ minuit ſubſtantiam qui peruerſo cõmunicat
ſ votũ dño
ꝑditum habe. Non ſpondeas ſup
ſ Cum votum voueris dño
virtutẽ tuam . quod ſi ſpopõderis
deo tuo non tardabis reddere
quaſi reſtituens cogita. Non iudi
ſ chriſtum q̃ conſtitutus eſt a deo
ces contra iudicẽ. qm̃ ſcđm qđ iu-
iudex viuorũ et mortuorũ ſ heretico ſ bea
ſtum eſt iudicat. Cum audace non
tus vir qui non abijt in conſilio impiorũ ꝛc.
eas i via . ne forte grauet mala ſua
ſ nõ dei
in te. Ipſe em̃ ſcđm voluntatẽ ſuã
vadit. ꝛ ſimul cum ſtulticia illi⁹ pe
ſ blaſphemo.ſ.iudeo.heretico.
ries. Cum iracundo non facias ri-
xam. ꝛ cum audace non eas in de
ſ ſecretum ſolitudinis.
ſertum. qm̃ quaſi nihil eſt añ illum
ſ corpalis vel ſpũalis. vnde. veloces pedes eorũ ad effundendum ſanguinem
ſanguis. ꝛ vbi non eſt adiutorium
ſ detractoribus veritatis
elidet te. Cum fatuis cõſilium non
ſ nõ recipit ſtultus verba prudẽcie niſi ea dixeris q̃ verſantur in corde eius
habeas. non em̃ poterunt diligere
ſ Quaſi. ne diſputes de diuinis ſacramẽtis. vñ. nolite ſanctũ dare canib⁹ ꝛc.
ſ alieno a fide
niſi quę eis placẽt. Coram extraneo
ſ .i. quali
ne facias conſilium . neſcis em̃ qđ
ter verbũ dei accipiat. ſ exponit quod ſupius obſcu
pariet. Non omni homini cor tuũ
re dixit ſ Cũ ſubmiſerit vocẽ ſuã ne credas
manifeſtes. ne forte inferat tibi gra
ei quoniã ſeptẽ nequicie ſunt in corde eius
tiam falſam ꝛ ꝯuicietur tibi.

Nõ iudices cõtra ꝛc. Quaſi eſto ſb iectus prepoſitis ꝛ iu- dicibus qui ſcđm deũ iudicant

## Ca. IX.

ſ Attendite a falſis prophetis qui v. ad vos ꝛc.

Non zeles mu
ſ falſos
lierem ſinus tui. ne oſten
fratres qui pacẽ ſimulãt. et dolos parãt. et doctrinã prauã
dat ſup te maliciã doctrinę nequã
Non des mulieri poteſtatẽ animę
tuę. nę ingrediatur in virtute tua .
ꝛ confundaris. Ne reſpicias muli
ſ vel mali.
erem multiuolam. ne forte incidas
ſ deceptiones.
in laqueos illius . Cũ ſaltatrice ne
aſſiduus ſis. nec audias illam . ne
forte pereas in efficacia illius Vir
ginem ne conſpicias. ne forte ſcan
daliʒeris in decore illius. Nõ des
ſ hereticis. ſciſmaticis
fornicarijs animam tuam in vllo.
ne perdas te et animam tuam . et
ſ celeſtem
hereditatem tuam Noli circũſpi-

Ca. IX. Nõ zeles ꝛc. Hiſtorice docet pudi- ciciã. Allegorice contra heresim ꝓuidentiam. qui em̃ libidinẽ fugit. nõ ꝯmittit ſe mulieri. ꝛ qui catholicam fidẽ cuſtodit nõ ꝯſentit hę retice prauitati.

Mulierẽ mul- tiuolã. Hereticorum ſinagogã quę ꝑ diuer ſos errores volitat

Saltatrice ꝛc. Hereticoꝝ turba q̃ ꝑ diuerſos errores diſſi lit. vt quẽ eloquentię ſuę amatorẽ ꝯſpexerit ad ſe trahat quaſi me retrix. Vñ. Irretiuit eum multis ſermonib⁹ ꝛ blandicijs labiorum traxit eum ꝛc.

Virginẽ ne cõ. ꝛc. Auerte oculos tu- os ne videãt vanitatẽ ne libeat videre quę ñ licet ꝯcupiſcere. Miſti ce aũt nõ debem⁹ deco rem eloquẽtię heretice amare. nec ſimulat as virtutes attendere

cere in vicis ciuitatis. nec oberra-
ſ lata et ſpacioſa eſt via que ducit ad
ueris in plateis illius. Auerte faci
mortẽ ſ hereticorũ ſinagoga.
ſ ornatu verborum
em tuã a muliere compta. ꝛ ne cir-
ſ vel illius.
cumſpicias ſpẽm alienã. Propter
ſ decorem eloquentie
ſpẽm mulieris multi ꝑierunt. et ex
ſ illiciti amo
hoc concupiſcẽtia quaſi ignis ex-
ris vel gehẽne ſ ꝑuerſa doctrina
ardeſcet. Omnis mulier quę ẽ for-
ſ recte doctrine.
ſ vñ. ſi
nicaria quaſi ſtercus in via concul
ſal euanuerit ad nihilũ valet niſi vt mittatur foras. et conculcetur ab hominibus
cabitur Speciem mulieris alienę
ſ multi admirãtes eloquentiã hereticorũ ꝛ doctrinã
multi admirati reprobi facti ſunt.
ſeducti ſunt.
colloquium em̃ illius quaſi ignis
ſ in cordibus auditorum.
exardeſcit. Cum alienę muliere ne
ſ moreris ſ .i. ne torpeas a bo
ſedeas omnino. nec accũbas cũ ea
no ope ſ .i. nõ diſputes cum illa i le
ſup cubitum. ꝛ nõ alterceris cum
ge dei. vinum enim gratiam ſcripture ſignificat
illa i vino. ne forte declinet cor tu-
ſ morte vel peccato
um in illam. ꝛ ſanguine tuo laba-
ris in ꝑditionem. Non dereliquas
amicum antiquũ . nouus enĩ non
ſ animi cu
erit ſimilis illi. Vinum nouũ ami-
ſtos. ille enĩ cuſtodit animum fratris qui cum eo tra
cus nouus. Veteraſcet: ꝛ cum ſua
ctat de cauſa eterne vite ſ qui ſe exaltat humi.
uitate bibes illud. Non zeles glo-
ſ nolite theſaurizare vobis theſaurum in terra ꝛc
riam ꝛ opes peccatoris . non enim
ſ qualis et quanta
ſcis quę futura ſit illius ſubuerſio
ſ qui diligit iniquitatẽ odit animam ſuam
Non placeat tibi iniuria iniuſtoꝝ
ſciens quoniã vſq̃ ad inferos nõ
ſ deo vel hominibus ſ quaſi. ne per incuriã
placebit impius. Longe abeſto ab
incidas in ꝑiculum mortis
homine poteſtatẽ habente occidẽ-
di. ꝛ non ſuſpicaberis timorẽ mor
ſ principes non ſunt timori boni ope
tis. Et ſi acceſſeris ad illum noli ali
ris. ſed mali. ſ non ſine cau
quid ꝯmittere. ne forte auferat vi
ſa portat gladium.
tam tuam. Cõmunionẽ mortis ſci
to. quoniã in medio laqueorum in
gredieris. ꝛ ſup dolentiũ arma am
bulabis . Secundũ virtutẽ tuam
caue te a proximo tuo. ꝛ cũ ſapien
tibus ꝛ prudentibus tracta. Viri
† ſ ſpũalis epuli. ſ. in meditatõne legis ſ Beatus
iuſti ſint tibi † conuiuę. ꝛ in timo-
vir qui timet dñm
rę dei ſit tibi gloriatõ. ꝛ in ſenſu ſit

Vicis ciuitatis ꝛc. Idem ſub alia figu ra. vici enĩ ciuitatis. he reticorum conuẽticula ſunt. quę ſe a ciuitate ſepant. de qua dicit. Glorioſa dicta ſũt de te ciuitas dei

Non derelin- quas ꝛc. Maior eſt fiducia ex ꝑte rei ꝯgni tę q̃ʒ ignotę. doctrinã quoq̃ ſanctoꝝ patrũ nõ debemus declina- re. ꝛ nouellos doctores audire

Vinũ nouũ ꝛc. Nouus doctor ſtude re debet. vt ſanam do ctrinam ꝛ opationem firmiter ꝑcipiat. ꝛ po ſtea ſibi ꝛ alijs ꝓficiat

Cũ ſapientib⁹ ꝛ pru. ꝛc. Neceſſe eſt vt caueamus doloſo rum inſidias. ꝛ cũ ſapi entibus ꝛ deũ timenti bus ꝯſiliemur. ꝛ viam iuſticię ꝛ veritatis nõ deſeramus

¶ Linguoſus he
reticus qui ſemp ꝯten
tioſus. ⁊ ideo odibilis
deo ⁊ hominibus.

Ca. X.

¶ Principatus:
Factus eſt principat⁹
ſup humez eius
¶ Ve terre cuius rex
puer eſt dyabolus .ſ.
qui ſemper diligit no
uitates. ⁊ principes ꝗ
primo mane comedūt
id eſt. ante diē mortis
dicētes. Manducem⁹
⁊ bibamus cras e.m.
¶ Super faciē
ſcribe. Lingua mea
calamus ſcribe veloci
ter ſcribētis. quia vice
ſua mittit ad ꝑdicādū
¶ Regnū a gēte.
Hoc fere omēs genti
um teſtantur hiſtorie.
chaldeoꝝ. pſarū. gre
corum. ⁊ romanorum.
Ad hoc ꝓpter ꝑuarica
tionem ⁊ cecitatē iude
orum tranſlatū ad gē
tes euangeliū. Unde.
Auferetur a vobis re
gnum dei. ⁊ dabit̃ g:
fa. f. eius
¶ Auaro a. n. e. ſ.
Poſt mutationez re
gni agit de auaricia. p
qua vis regiminis ma
xime negligitur. radix
eñ omniū maloꝝ cupi
ditas. auariciā aūt ſu
perbia comitat̃ Unde
Precipe diuitibus ñ
altum ſape.
¶ Et rex hodie
eſt ⁊ c. m. ꝛc. Pote
ſtas ⁊ diuitie non poſ
ſunt ꝓlongare vitam.
poſituſ eſt terminus q̇
ꝑteriri non poteſt. io
cunditas carnis cōuer
tetur in putredinē et fe
torem. ⁊ tandez in ver
mes. Miſtice aūt hō q̇
in peccatis viuit. ⁊ nō
reſipiſcit: morie̾ ęt̃na
morte. ⁊ dyabolūz ſer
pentem antiquū. ⁊ be
ſtias ei⁹ .i. demones ñ
euadet
¶ Initiū ſuper
bie. Non ē eñ maior
apoſtaſia. ꝙ̃ creaturā
a creatore recedere. q̃
merito aſcribit̃ ſupbie
Supbia eñ eſt ſi crea
tura velit equari crea
tori. Hec ⁊ dyabolo.
⁊ homini fuit initium
ꝑditionis. Uñ. Quo
niā initiū omnis pec. ſ.
Quāuis alibi dicatur
Radix omniū malorū
cupiditas. Nō ē cupi

ſ beatus vir q̇ timet dñm.
tibi cogitatuſ dei. ⁊ omnis enarra
ſ actōe
tio tua in ꝑceptis altiſſimi. In ma
ſ artifices et principes populi ſunt predica
tores ſancti
nu artificum opa laudabuntur. et
ſ qꝛ in ſermone doctorū ſplendet ſapiā et doctrina.
principes populi in ſapiētia ſermo
† ſ euāgelij. de quo dꝛ. verbū breuiatū faciet de⁹ ſu
nis ſui. i ſenſu vero ſenioꝝ † verbū.
per terram        ſ mundo        ſ vir lin
Terribilis eſt in ciuitate ſua homo
guoſus non dirigetur in terra
linguoſus. ⁊ temerarius in verbo
ſuo odibilis erit

¶ Ca. X.

ſ chriſtus cui pater dedit iudicium.
Iudex ſapienſ
iudicabit populū ſuum.
ſ regni eius non erit finis        ſ vel ſtabilis
⁊ principatus ſenſati terribil̃ erit.
ſ chriſtum        ſ diſci
Secundū iudicē populi ſic ⁊ mini
puli.        ſ beata terra cuius rex nobilis et
principes veſcuntur in tempore ſuo        ſ eccleſie
ſtri eius. ⁊ qualis rector eſt ciuita
tis. tales ⁊ inhabitātes in ea. Rex
ſ eccle
inſipiēs ꝑdet populum ſuū. ⁊ ciui
ſie.        ſ doctrinam ſ pre
tates inhabitabūtur ꝑ ſenſum pru
dicatorum.        ſ regiminē chriſti
dentium. In manu dei poteſtas
ſ eccleſie. de qua dicitur. deus eſt opatus ſalutez in
medio terre † ſ damnabiliſ. quia diſperdet deus de
ciuitate ſua omnes qui opantur iniquitatem
terre. † ⁊ execrabilis omnis iniqui
ſ ordinē ꝑdicatorū
tas gentium. ⁊ vtilē rectorē in tps
ſ alias ſuſcitabit        ſ diſpēſatōe vel di
ſuſcitabis ſup illam. In manu dei
ſpoſitōe        ſ ꝑdicatoris.
poteſtas hominis. ⁊ ſup faciē ſcri
ſ nō queras
be imponet honorē ſuū. Omis in
vltionem. nec memor eris iniurie ciuium tuorum
iurie proximi ne memineris. ⁊ ni
ſ benefacite his q̇ oderūt vos        ſ abomi
hil agas in opibus iniurie. Odibi
natō dñi omīs arrogans. hinc petrus ait. deus ſuper
lis coram deo eſt ⁊ hominib⁹ ſup
bis reſiſtit. humilibus aūt dat grām
bia. ⁊ execrabilis omnis iniquitaſ
gentium. Regnum a gente i gentē
tranſfertur ꝓpter iniuſticias ⁊ iiu
rias ⁊ contumelias. ⁊ diuerſos do
los. Auaro aūt nihil eſt ſceleſtius.
ſ alias ſupbis        ſ cinis es et in ci
Quid ſuperbit terra ⁊ cinis. Ni
nerem reuerteris
hil eſt iniquius ꝙ̃ pecuniā amare
ſ quid proderit homini. ſi vniuerſum
mundū lucretur. anime vero ſue detrimētū patiatur
Hic eñ ⁊ animā ſuā venalē habz
ſ intentus vili lucro
ſ virtutes.
qm̃ in vita ſua proiecit intima ſua
ſ nulla potentia longa.
Omnis potentatus breuis vita.

ſ quaſi. auaricia inueterata difficile cūratur. dū no
Languor ꝓlixior grauat medicum
ua eſt facile extinguitur
Breuem languorē ꝑcidit medicus
⁊ rex hodie eſt ⁊ cras morie̾. Cum
eñ morie̾ homo: hereditabit ſer
pentes ⁊ beſtias ⁊ vermes. Initi
um ſupbie hoīs apoſtatare a deo.
qm̃ ab eo qui fecit illuz receſſit cor
ſ alias. quoniā initiū omīs peccati ē ſupbia
eius. quoniā initiū peccati eſt oīs
ſupbia. Qui tenuerit illam: adim
plebitur maledictiſ. ⁊ ſubuertet eū
ſ alias exhonorauit
in finez. Propterea exornauit do
ſ ſcribarū et phariſeorū
minus conuentuſ maloꝝ. ⁊ deſtru
ſ depoſuit ꝓtē
xit eos vſq; in finē. Sedes ducuz
tes de ſe. et ex. h. † ſ ꝓ patrib⁹ tuis nati ſunt tibi filij
ſupboꝝ deſtruxit. † ⁊ ſedere fecit
ſ ꝑdicatores euāgelij quibus dictum eſt. diſcite a
me quia mitis ſum et humilis corde
ſ templum et cerimonias
ſ iudeorum
mites pro eis. Radices gentium
ſupbarum arefecit deus. ⁊ planta
ſ apoſtolos et primitiuā eccleſiam
uit humiles ex ipſis gentib⁹. Ter
ras gentium euertit dñs. ⁊ ꝑdidit
eas vſq; ad fundamentū. Arefecit
ex ipſis ⁊ diſꝑdidit eos. ⁊ ceſſare fe
cit memoriā eorum a terra. Perdi
dit deus memoriam ſupboꝝ. ⁊ re
liquit memoriā humiliū ſenſu. Nō
eſt creata hominibus ſupbia: neq;
ſ genera
iracundia natōni mulieꝝ. Semē
tio. de qua. generatio rectorum benedicetur.
hominuz honorabit̃ hoc qđ timet
deum. ſemen aūt hoc exhonorabi
tur: quod ꝑterit mandata domini.
In medio fratꝝ rector illoꝝ in ho
nore. ⁊ qui timent deum erūt i ocu
lis illius. Gloria diuitū honorato
rum ⁊ pauperū timor dei eſt. Non
deſpicere hominē iuſtum paupem
⁊ non magnificare viꝝ peccatorez
diuitem. Magnus eſt iudex ⁊ po
tens ē i honore. ⁊ nō eſt maior illo
qui timet deum. Seruo ſenſato li
beri ſeruiēt. ⁊ vir prudens ⁊ diſci
plinatus nō murmurabit correpꝰ

ditas ſine ſupbia. ne
mo eñ ſupbus niſi cu
pidus ⁊ econuerſo.
¶ De ſupbia naſcūt̃
hereſes. ſciſmata. de
tractōes. inuidia. ver
boſitas. iactātia. ꝯten
tiones ⁊ hmōi. q̃ ex cu
piditate ꝓcedunt. Gu
loſos ꝟo intꝑantes.
ebrioſos. fornicarios.
⁊ h⁹mōi cupiditas fac̃
q̃ ſine ſupbia eſſe non
pñt. Caueam⁹ ḡ cupi
ditatē ⁊ ſupbiam. nō
duo mala. ß vnū a q̇
omīa trahūt initiū
¶ Terras gēti. ꝛc
Uñ hrlm ꝑ romanos
fundit⁹ deiecit. ⁊ tēplū
ſuccēdit. ꝑuaricatores
diſꝑdidit. Ad pſecuto
res q̃z chriſtianorū. et
martires chriſti poſſūt
hec referri. Principes
eñ mundi qui pſecuti
ſunt eccl̃am chriſti: mi
rabili morte īterierūt.
⁊ poſtmodū deleta eſt
poſteritas eoruz. ⁊ gl̃a
martiꝝ exaltata ē Uñ
Cuſtodit dñs omnes
dili. ſe. et o. pec. di.
¶ Nō ē creata h.
ſ. ꝛc. Vicia nō ſūt cre
ata in hoīb⁹. ß ꝑuerſa
volūtate repta. de⁹ eī
fecit oīa valde bona.
ß initiū ſupbie eſt apo
ſtatare a deo.
¶ Quaſi ꝑ molliciem
animi quā notat ſexuſ
muliebris. ſurgit iracū
dia quā virtutis ſupe
rat conſtantia.
¶ Semē ho. ho.
Doctores ſcī i honore
ſunt apd̃ bonos maxi
me q̇ timēt dñm. Uñ:
Qui ꝑſunt bñ ꝑſbite
ri. duplici honore di
gni habeant̃ ꝛc.
¶ Gloria diuitū
Vere gl̃a ē timere deū
Qui eī timet. iuſticiaz
ſeruat i oīb⁹. Uñ. No
lite in pſonaꝝ acceptō
ne ieſu fidē habere.
¶ Magnus ē iu
dex ꝛc. Licet poteſtaſ
terrena mag̃ ſit. timen
tem dñm ꝑcellere non
valet. timentib⁹ eñ de
um nihil deeſt. diuiteſ
aūt eguerunt et eſurie
runt ꝛc.
¶ Seruo ſen ſato
ꝛc. Hoc ad literā ſepe
euenit vt ignobilis ge
nere. nobilitatis ſcien
tia ⁊ fide nobilibus ꝑ
feratur. Uñ. Seruus
ſapiens dominabitu

filijs ſtultis. Miſtice
autē ſeruus eccleſiaſti-
cus qui deuote ſeruat
religionem chriſtianam
ꝓponit̄ ſinagoge. Un̄
maior ſeruiet minori.
ꝛ iacob dilexi. eſau au
tem odio habui

Melior ē. Qua
ſi. Melius eſt vt ſtude
as ſemꝑ in bono ope
laborare. vn̄ reddat̄
tibi merces iuſticie. ꝙ̄
vt ꝯſumas dies ĩ va
nitate. ꝛ egeas illo pa
ne q̇ de celo deſcendit.

Qui in timore dei
ꝛ obſeruantia religio-
nis ſtatuet̄ gl̄am ſuam
Unde. Qui gloriatur
in dn̄o glorietur

Ca. XI.
Non laudes
viꝝ ꝛc̄. Quaſi. ne iu
xta ſpēm corporis eſti
mes qualitatē mentis
Unde. Nō reſpicias
vultū eius. nec altitu-
dinem ſtature ei⁹. qm̄
abieci eum. nec iuxta ĩ-
tuitum hominis iudi-
co. homo enim videt
ea que apparent. dn̄s
aūt intuetur cor

In honoribus mū-
danis nō eſt ſupbien-
dum. qꝛ tranſit mūdus
ꝛ ꝯcupiſcentia eius

Multi tirāni.
ꝛc̄. Diuina diſpenſa
tione fit. vt qui ĩdigni
ſunt apud homines.
alijs ꝓponātur. ꝛ q̇ po
tētes fuerint opprimāt̄
Populus quoqꝫ iu-
deorum qui de gentū
nobilitate gloriabat̄.
ꝑ infidelitate ſua deie
ctus eſt. ꝛ fidelis popu
lus gentium ſubroga-
tus. bn̄dictionē patri
archaꝝ hereditauit.

Priuſqꝫ audi
as. Qui prius rn̄det
ꝙ̄ audiat. i. q̇ doctor
eſſe deſiderat anteq̄m
diſcat. vl' alioꝝ cauſas
iudicare priuſqꝫ dino
ſcat. ſtultum ſe eſſe de
monſtrat.

Fili. Quaſi. De
ſuperfluis ne ſis curio
ſus. ꝛ peccantium pra
uitati nō ꝯſentias. nō
ſolum em̄ qui faciunt
mala. ſꝫ qui ꝯſentiunt
facientibus digni ſunt
morte.

Fili ne in̄ mľ.
ꝛc̄. Multi ſunt actus
hereticoꝝ. q̇ vnitatem
fidei ꝛ tramitē veritat̄
nō cuſtodiunt. ꝛ labo
rem vanū in libris cō
ponendis expendunt.
Rhetorica ꝛ dyaleti-
ca arte copioſi. nec im
munes ſunt a delicto.
quia meditatō eoꝝ eſt
in dolo. Unde eccleſi
aſtes. Fili ne facias mľ
tos libros quibus nō
eſt finis. Omēs autē li
bri diuine ſcripture qꝛ
conſentiunt. vn⁹ liber
ſunt. Un̄. In capite li
bri ſcriptū ē de me ꝛc̄.

Terrenis lucris vľ
quibuſlibet negocijs.
quia pluribus intent⁹
minor ē ad ſingula ſen
ſus.

Suſcepta cura regi
minis impar ĩuenitur
quiſqꝫ ad ſingula dū
diuidit̄ ad multa. nec
ſua damna cōſiderat
dū aliena ꝑtractat

Eſt homo labo
ras. Chriſtiana opa
deſignat. ĩ quib⁹ pau
peres ſpū abundāt oĩ
bus bonis. ꝛ egēt qui
laborant in adquiren
dis diuitijs. Un̄. Di
uites eguerūt ꝛ eſu. ꝛc̄.

Eſt qui locuple
tat. Theſauriſat et
ignorat cui congrega
bit ea. Auarum ꝛ diui
tem deſcribit. qui ſuis
pcit. ꝛ alijs deuorāda
reliqͥt. Philoſophi
quoqꝫ ꝛ heretici ꝯgre
gāt diuitias praui do
gmatis. vn̄ nullū col
ligunt fructū. ſꝫ alijs re
linquunt. qui veritatē
ꝛ falſitatē dinoſcunt.

ſ Ignorans ignorabitur ſ Iactantiā
ꝛ inſcius non honorabit̄. Noli te
ꝓhibet. qꝛ omīs arrogās abominatō eſt apud deum.
extollere in faciendo opꝫ tuo. ꝛ no
ſ ceſſare a bono ope
li cunctari in tempꝫ anguſtie. Me
lior eſt qui opatur ꝛ abundat ĩ om
nibus. ꝙ̄ q̇ gloriatur ꝛ eget pane.
† ſ humiliter. ſ. opa pietatis exerce.
Fili ĩ manſuetudine † ſerua animā
ſ. i. ſpe future mercedis pro ſtudio iuſti laboris conſolare.
tuam. ꝛ da illi honorē ſcd̄m meri-
ſ Subdit de peccatorib⁹ ecōtrario.
ſ. i. peccatis polluentem
tum ſuum. Peccantē in animā ſu
am quis iuſtificabit? Et quis ho-
ſ peccatis polluentē
norificabit exhonorantē animā ſu-
am? Pauper gloriat̄ ꝑ diſciplinā
ſ de q̇buſlibet dr̄. ꝑcipe
ꝛ timorē ſuum. ꝛ eſt homo qui ho
diuitibus hui⁹ ſeculi. nō ſupbe ſape. neqꝫ in incerto diuitiarum ſperare
norificatur propter ſubſtantiā ſuā
ſ in tribulatōib⁹. ĩ neceſſitatibus
Qui aūt gloriat̄ in pauꝑtate. quā-
ſ Cum recipiet. ſ. ꝓmiſſā retributōem
tomagis in ſubſtantia. Et qui glo
ſ. i. q̇ fuduciā ponit in terrenorum abundantia
ſ futuram
riatur in ſubſtantia. paupertatem
vereatur.

## Ca. XI.

ſ fides que ꝑ dilectionē opatur q̇ imitatur dn̄m dicentē. diſcite a me qꝛ mitis ſum et humilis corde
Sapiētia humi
liati exaltabit caput illi⁹.
ſ patriarcharū. ꝓphetarū ſ i celeſtib⁹
ꝛ in medio magnatorum conſide-
re illum faciet. Non laudes virum
in ſpecie ſua. neqꝫ ſpernas hominē
in viſu ſuo. Breuis in volatilibus
ſ Apis acriter pungit. ꝛ mella conficit. ſic in paruo corpore anima ingenioſa ꝛ acerrima viget. et doctrine ſuauitatem profert
eſt apis. ꝛ initium dulcoris habet
ſ q̇ mollib⁹ veſtiūtur in domibus regū ſunt.
fructus illius. In veſtitu ne glori
ſ Petrus quoqꝫ iubet mulieres non indui veſte ꝑcioſa. ſed morum honeſtate
eris vnqꝫ. nec ĩ die honoris tui ex
tollaris. qm̄ mirabilia opa altiſſi-
ſ qꝛ nemo poteſt plene inueſtigare. vnde. O altitudo diuitiarū ſa. et ſcie dei ꝛc̄.
mi. ꝛ glorioſa ꝛ abſconſa ꝛ inuiſa
opera illius. Multi tiranni ſede-
runt ĩ throno. ꝛ inſuſpicabilis por
ſ iudei
tauit dyadema. Multi potētes op
ſ alias valide.
preſſi ſunt valde. ꝛ glorioſi traditi
ſ romanorū. ſ de occultis alieni cordis noli temere iudicare ſ vt in ore duorum vel trium ſtet omne verbum
ſunt in manus alteroꝝ. Priuſquā
interroges ne vitupes quēqꝫ. ꝛ cū
ſ vt ceteri timorē habeāt.
interrogaueris: corripe iuſte. Pri-
uſquā audias: ne reſpondeas ver
bum. ꝛ in medio ſenioꝝ ne adijci-
as loqui. De ea re que te non mole
ſtat ne certaueris. ꝛ in iudicio pec-
cantium ne conſiſtas. Fili ne ĩ mul
ſ auar⁹ non implebitur pecunia.
ſ habentes alimēta et q̇bus regamur his contēti ſim⁹.
tis ſint actus tui. ꝛ ſi diues fueris
ſ Auare diuitias congregans ſ Non eſt in poteſtate accipiētis ſꝫ dātis.
non eris imunis a delicto. Si em̄
ſ veras diuitias
ſecutus fueris non apprehendes
ſ ꝑſequetur te ſ ſupnas opes
ſ deuotōe ꝛ exercicō opis
ꝛ non effugies ſi ꝑcucurreris. Eſt
homo laborans ꝛ feſtinans. et do
lens impius. ꝛ tanto magis nͦ abū
ſ vnde. formans lucē et creans tenebras. faciens pacē ꝛ creās malum
dabit. Eſt homo marcidus egēs re
cuꝑatione. plus deficiens virtute.
ꝛ abundans pauꝑtate. ꝛ ocul⁹ dei
reſpexit illum in bono. et erexit eū
ab humilitate ipius. ꝛ exaltauit ca
put eius. ꝛ mirati ſunt in illo mul-
ſ proſpera
ti ꝛ honorauerunt deum. Bona ꝛ
ſ aduerſa ſ ſal⁹ ſ interitus carnis q̇ iuſto iudicio ꝑuenit peccantibus.
mala. vita ꝛ mors. pauꝑtas ꝛ ho-
ſ ꝑpetue lucis
neſtas: a deo ſunt. Datio dei ꝑma-
ſ fidelib⁹. ſ virtutū. ſ multiplicis mercedis.
net iuſtis. ꝛ profectus illius ſucceſ
ſus habebunt in eternū. Eſt qui lo
cupletatur parce agēdo. ꝛ hec ꝑs
mercedis illius ĩ eo qui dicit. inue
ſ vnde in euangelio. anima comede et bibe. et letare in annos plurimos ꝛc̄
ni requiē mihi. et nunc mādncabo
de bonis meis ſolus. et neſcit ꝙ tē
pus ꝑtereat et mors appropiquat
et relinquat oīa alijs et moriat̄.
ſ mandato dei ſ meditando
Sta in teſtamento tuo ꝛ in illo col
ſ bono. ſ.
loquere. ꝛ in ope mandatoꝝ tuoꝝ
ſ vſqꝫ in finem
veteraſce. Ne manſeris in opibus
peccatorum. Confide aūt in deo. ꝛ
ſ fide et caritate.
mane in loco tuo. Facile eſt em̄ in
ſ eterna beatitudine
oculis dei ſubito honeſtare pauꝑe
ſ remuneratō
rem. Benedictō dei in mercedē iu
ſti feſtinat. et in honore veloci pro
ſ hec vox eſt ſuperborū q̇ in potētia et diuitijs confidunt
ceſſus illius fructificat. Nec dicas
quid eſt mihi opus. et que erūt mi
ſ nullius egeo
hi ex hoc bōa? Ne dicas. Sufficiēs
† ſ q̇d mali amodo ſuſtinebo.
mihi ſum. et q̇d ex hoc † peſſimabor?

¶ Beatus vir qui ſemp eſt pauidus.
In die bonoꝝ ne immemor ſis
¶ ne aduerſitate frāgaris
maloꝝ. ⁊ in die maloꝝ ne imemor
ſis bonoꝝ. quoniā facile eſt coraꝫ
¶ exaltare humilē. humilia
deo in die obitꝰ retribuere vnicui-
re ſuperbum ¶ afflictō im puīſa.
ꝗ ſcdm vias ſuas. Malicia hore
¶ voluptatis pterite.
obliuionem facit luxurię maximę.
¶ qꝛ reuelabūtur abſcō
⁊ in fine hominis denudatō opeꝝ
dita tenebrarū et intentō opm.
illius Ante mortē ne laudes homi
¶ in pfectis opibus
nem quēquā. qm̄ i filijs ſuis agno
ſcitur vir. Non omnē hominē idu
cas in domū tuā. multę em̄ ſunt in
¶ dyaboli
ſidię doloſi. Sicut em̄ eructant p̄-
cordia fetentiū. ⁊ ſicut pdix induci
tur in caueā. ⁊ vt caprea in laqueū
¶ hereticus.
ſic ⁊ cor ſupboꝝ. ⁊ ſicut pſpector
¶ anime ¶ teſtimonia ſcri
videns caſuꝫ primi ſui. Bona em̄
pturarum
in mala ꝯuertens inſidiat̄. ⁊ in ele
¶ ab vnius here
ctis imponit maculaꝫ. Ab ſcintilla
tici malicia multorum pditō.
vna augetur ignis. ⁊ ab vno dolo-
¶ mors hominum.
ſo augetur ſanguis. homo em̄ pec
¶ vite
cator ſanguini inſidiatur Attende
¶ heretico ¶ doctri
tibi a peſtifero. fabricat em̄ mala.
nam prauā
ne forte inducat ſup te ſubſannati
¶ quaſi. fuge cōmunio
onem in ppetuum. Admitte ad te
nem hereticoꝝ qui alieni ſunt a deo. ¶ tpe vel
alienigenam. ⁊ ſubuertet te in tur-
confuſione erroris. ¶ mēbris chriſti
vel tuis proximis.
bine. ⁊ abalienabit te a vijs pprijs

## Ca. XII

¶ Monet ſimplici animo elemoſinaꝫ
facere. vnde. Attendite ne iuſticiam
veſtram faciatis coram hominibus.

Si benefeceris
ſcito cui feceris. et erit
¶ reſpectu. ſ. iu
gratia bonis tuis multa. Bene fac
ſticie ¶ In hoc ſeculo recipeata
iuſto. ⁊ inuenies retributionē ma-
fraterna caritate vel in futuro
gnam. ⁊ ſi non ab ipſo: certe a dn̄o
Non eſt ei bene qui aſſiduus eſt in
malis. ⁊ elemoſinam non dāti. qm̄
⁊ altiſſimus odio habꝫ peccatores
et miſertus eſt penitentibus. Da
¶ qui indigenti elemoſinā tribuit. nec p delicto ſper
miſericordi ⁊ ne ſuſcipias peccato
nit. miſericordiā fere facit. natura enim reſpicienda ē
non perſona ¶ dn̄s. ſ. i
rem. ⁊ impijs ⁊ peccatoribus red-
die iudicij ¶ reſeruās puniēdos.
det vindictam cuſtodiēs eos i die
vindictę. Da bono. ⁊ nō receperis
peccatorē. Benefac humili. ⁊ non
† ¶ verbi dei ne in blaſphemiā erumpat
dederis impio. Prohibe † panes
illi dare. ne in ipſis potentior te ſit.
¶ vir duplex aīo inconſtās eſt in omnibus vijs ſuis
Nam duplicia mala inuenies i om
nibus bonis quęcunqꝫ feceris illi
quoniā ⁊ altiſſimꝰ odio habꝫ pec-
¶ dn̄s. ſ. ¶ iudicij.
catores. ⁊ impijs reddet vindictaꝫ
Non agnoſcet in bonis amicus.
¶ qꝛ cōfidētia aduerſitatis apitur.
⁊ non abſcondet in malis inimicꝰ
¶ de quibus contriſtatur. † ¶ vir duplex animo incō
In bonis † viri inimici illius. in tri
ſtans eſt in omnibus vijs ſuis. ¶ qꝛ do
ſticia ⁊ i malicia illius amicꝰ agni
let
tus eſt. Non credas inimico tuo i
¶ alias eramentum
ęternum. Sicut eni atramentum
eruginat nequicia illius. Et ſi hu-
miliatus vadat curuus. abijce ani
mū tuum. ⁊ cuſtodi te ab illo. Nō
ſtatuas illum penes te. nec ſedeat
ad dexteram tuā. ne cōuerſus ſtet
in loco tuo. ne forte cōuerſus in lo
cum tuū inquirat cathedrā tuam.
¶ fine ¶ vera fuiſſe
et in nouiſſimo cognoſcas verba
¶ Sero pe
mea. ⁊ in ſermonibus meis ſtimu
nitendo. quia non credidiſti † ¶ quaſi. heretici diffici
le corrigūtur ¶ vel meditabitur
leris. † Quis miſerebitur incanta-
¶ dyabolo
tori a ſerpente pcuſſo. ⁊ omnibus
¶ vel appꝓpinquāt ¶ demonibꝰ vel hereticis.
qui appropiant beſtijs. ⁊ qui comi
¶ a viro iniquo libera me dn̄e.
tatur cum viro iniquo. ⁊ obuolu-
¶ ē. ad horā ſe
tus eſt in peccatis eius. Una ho-
fidelem eſſe ſimulabit.
¶ a via
ra tecum pmanebit. Si aūt decli-
iuſticie. ſ. cum audiendo
naueris nō ſupportabit. In labijs
ſuis indulcat inimicus. ⁊ in corde
ſuo inſidiatur vt ſubuertat te in fo
ueam. In oculis ſuis lacrimatur
inimicus. ⁊ ſi inuenerit tempꝰ non
ſatiabitur ſanguine. Si incurrerit
tibi mala: inuenies eū illic priorē.
In oculis ſuis lacrimatur inimicꝰ

Ante mortem. Stultū ē laudare pugnantē quaſi iā victorem. ille vero qui bene videt̄ agere neſcimꝰ ſi velit vl̄ poſſit perſeuerare.

Cautū ⁊ prouiduꝫ docet eſſe cōtra ignotū ⁊ phibet ſocietatē hereticorum. ne ſimulationi eorum acquieſcere velis qui veniunt in veſtimētis ouium. intrinſecus anteꝫ ſunt lupi rapaces.

Sicut em̄ eructant. Similitudinē ſagacioꝝ animalium. ⁊ pſpicacioꝝ poſuit. vt oſtēderet quia qui prudētes eſtimant̄ ſepe verſutia hereticoꝝ capiūtur. ſicut em̄ venter plenus male digeſtum cibum fetide eructat. ita hereticoꝝ cōmoda fraudulenter pducunt doloſa ꝯſilia. vt quoſcūqꝫ poſſint in caueā erroris ⁊ laqueum deceptōis p̄cipitet

Ca. XII

Nō eſt ei bn̄ q. a. ⁊c. Grauiſſimū peccatū eſt nolle penitere. nec peccata elemoſinis redimere. ſꝫ peccata peccatis addere. Vn̄ Super tribus ſceleribꝰ damaſci. ⁊ ſup quattuor nō ꝯuertam eam

Dubiā ⁊ doloſam doctrinaꝫ quā in expoſitōe diuinę ſcripturę expendunt.

Da bono ⁊ nō re. p. ⁊c. Simile i tobia legit̄. Panē tuuꝫ ⁊ vinū ſup ſepulturaꝫ iuſti cōſtitue. ⁊ noli ex eo mādu care ⁊ bibere cū peccatoribꝰ. i. pro eo qꝙ peccatores ſunt: noli ꝯmunicare. ſicut qui nutriūt hiſtriones. cuꝫ eſuriant chriſti pauperes. Qui aūt dat indigenti peccatori. non qꝛ peccator eſt. ſꝫ quia hō eſt. nō peccatorē ſed iuſtū nutrit. qꝛ culpā nō diligit ſꝫ naturam. Si peccatorē ⁊ impiū hereticū intelligis. dum in errore ſunt. nō eſt communicandū cum illis. Unde. Nolite ſanctū dare canibus ⁊c.

Nō agnoſcet. ⁊c. Facilius amicus ⁊ inimicus in aduerſitate pbant̄. quia multi amici menſe qui nō pmanēt in die neceſſitatis. Verus igitur erat amicus qui dicebat. Quis īfirmatur ⁊ ego nō infirmor.

Nō credas inimico t. ⁊c. Hiſtorice de falſis amicis agit a quibꝰ cauere debemꝰ miſtice vero hereticos notat. qui nō vere ſūt amici quoꝝ doctrina plena eſt rubigine erroris ⁊ nequicię. quoruꝫ ſermo ſerpit vt cancer. quis fideles et catholicos ſe fingant. Nō ergo eis ꝯſentiamus nec poteſtateꝫ tribuamꝰ quā ſignificat dextera. ne a loco nrō id eſt. ſtatu rectę fidei nos deijciant. nitūtur em̄ cathedram noſtrā. id eſt. doctrinam malicioſę ſubuertere

Quis miſerebitur in. Heretico q̄ officiū doctoris gerit. ⁊ dicit ſe medicū animaruꝫ. Si em̄ ſal infatuatū fuerit ad nihilū valet vltra. niſi vt mittatur foras. ⁊ ꝯculcet̄. ab hominibus.

In labijs ſuis ⁊c. His ſententijs notat eos qui in corde ⁊ corde loquūt̄. ⁊ inſidiātur. vt interficiāt innocētē

ꝗ quaſi adiuuans ſuffodiet plātas tuas. Caput ſuū mouebit. ⁊ plau-debit manu. ⁊ multa ſuſurrans cō-mutabit vultum ſuum.

Ca. XIII.

QUi tetigerit pi-cem inquinabitur ab ea. ⁊ qui ꝯmunicauerit ſupbo induet ſupbiam. Pondus ſup ſe tollit q̄ honeſtiori ſe ꝯmunicat. Et ditiori te ne ſocius fueris. Quid ꝯmuni-cabit cacabus ad ollaꝫ: Quando em̄ ſe colliſerint confringetur. Di-ues iniuſte egit ⁊ fremebit. pauper autē leſus tacebit. Si largitus fu-eris aſſumet te. ⁊ ſi non habueris derelinquet te. Si habes cōuiuet tecum ⁊ euacuabit te. ⁊ ipſe nō do-lebit ſup te. Si neceſſarius illi fue-ris: ſupplātabit te. ⁊ ſubridēs ſpeꝫ dabit narrans tibi omnia bona et dicet. Quid opus eſt tibi. Et con-fundet te in cibis ſuis. donec te ex-inaniat bis ⁊ ter. ⁊ i nouiſſimo de-ridet te. Poſtea videns derelin-quet te. ⁊ caput ſuum mouebit ad te Humiliare deo. ⁊ expecta manꝰ

erronea

eius. Attende ne ſeductus in ſtul-

doctrina confundaris

ticia humilieris. Noli eſſe humilis in ſapientia tua. ⁊ ne humiliatus i

hereticorum ſectam

ſtulticiam ſeducaris. Aduocatus a potentiore diſcede. ex hoc em̄ ma-gis te aduocabit. Ne improbꝰ ſis ne impingaris. ⁊ ne longe ſis ab eo ne eas in obliuionem. Ne retineas ex equo loqui cum illo. nec credas multis verbis illius. Ex multa em̄ loquela temptabit te. ⁊ ſubridēs in-terrogabit te de abſconditis tuis. Immitis animus illius ⁊ conſer-uabit verba tua. ⁊ non ꝑcet de ma-licia ⁊ de vinculis. Caue tibi ⁊ at-tende diligenter auditui tuo. quo-niam cū ſubuerſione tua ambulas Audiens vero illa quaſi in ſomnis vide. ⁊ vigilabis. Omni vita tua dilige deum. ⁊ inuoca illum in ſa-lute tua Omne animal diligit ſimi-le ſibi. ſic ⁊ omnis homo ꝓximuꝫ ſibi. Omnis caro ad ſimilē ſibi cō-iungetur. ⁊ omis homo ſimili ſui ſociabitur. Sicut cōmunicabit lu-pus agno aliquādo. ſic peccator iu-ſto. Que ꝯmunicatio ſancto homi-ni ad canem: aut que ꝑs bona di-uiti ad pauperem: Uenatō leonis onager in heremo: ſic paſcua ſunt diuitum paupes. Et ſicut abomia-tio ſupbo humilitas. ſic ⁊ execratō diuitis paup. Diues ꝯmotus con-firmatur ab amicis ſuis. humil' au-tem cum ceciderit expellet et a no-tis. Diuiti decepto multi recupera-tores. locutus eſt ſupba. ⁊ iuſtifica-uerunt illum. Humilis deceptus eſt. inſup ⁊ arguitur. locutus ē ſen-ſate ⁊ non eſt ei datus locꝰ. Diues locutus eſt. ⁊ omnes tacuerunt. ⁊ verbum illius vſq3 ad nubes ꝑdu-cent. Pauper locutus ē. ⁊ dicunt Quis eſt hic: Et ſi offenderit ſub-

ſcripturarum q̄
meditando et bene opando congregatur

uertent illum. Bona eſt ſubſtantia

id eſt. que non fraudulenter ad
quiritur. nec conſcientiam conturbat.

cūi non eſt peccatum in conſciētia.

hereticorū doctrīa inops veritatis   q2 prauis

⁊ nequiſſima pauptas in ore impij

verbis ꝑparatur iſta pauptas

Cor hominis immutat faciē illius ſiue in bono ſiue in malo. Ueſtigiū cordis boni. ⁊ faciem bonā diffici-le inuenies. ⁊ cū labore

Ca. XIIII.

BEatus vir qui non eſt lapſus verbo ex

---

Qui cū aliquē dece-perint. mouent caput. plaudūt manu. ⁊ letāt' cū malefecerint.

Ca. XIII

Qui tetigerit pice ⁊c. Per ſimili-tudinē oñdit noxiū eē ſupbo ꝯmunicare. qui pollutꝰ nigredine vici-orū maculare nō ceſſat nitorē humiliū Unde Amicꝰ ſtultoꝝ efficiet' ſimilis. Infirmi em̄ de-clinare debēt ſocietatē maloꝝ ne mala que frequēter aſpiciūt imi-tari velint

Pondꝰ ſuper ⁊c. Rab. Hec morali-ter nos inſtruūt. vt hu-milia ſeqmur. ſuperba fugiamꝰ. q2 deꝰ ſupbis reſiſtit. hu. aūt dat g. Miſtice aūt docet. vt diuitē. i. iudeū q̄ in li-tera legis gl'atur. et he-reticū q̄ ſpernit ſenſuꝫ catholicū. vanis confi-ſum argumētis omni-no fugiamꝰ. q2 exinani-uit nos bis ⁊ ter. duuꝫ teſtametoꝝ ſinceritatē corrūpendo. ⁊ fidē ſan-cte trinitatis blaſphe-mando. In nouiſſimo xpo quos decipiunt ri-dent. q2 eterna ꝯfuſio-ne dignos oñdent. cū in eternū cruciabūtur.

Noli eſſe ⁊c. Nō virtutē humilitatꝭ ab-horret. ſ3 autoritatē fir-mā ꝯtra expugnatores veritatis docet tenere quibꝫ fortit' reſiſtendū

Aduocatꝰ ⁊c. Modeſte agendū ē cū potētibꝫ huiꝰ ſeculi q̄ frequent' deridēt inno-centiū ſimplicitatē. q̄-bus tn̄ debitū honorē cōferre debemꝰ. ſ3 non cōtra deū vel ꝯtra mā-data eiꝰ. Un̄. Omnes honorate. fraternitatē diligite. deū timete. re-gē honorificate.

Caue. t. ⁊ a. d. ⁊c. Quaſi. Nihil tutum apud amatores mūdi q̄ mutabilia ſequūt'. et cū illis mutant'. Un̄. Stultꝰ vt luna mutat' Poſſunt i his hereti-ci ⁊ falſi chriſtianitatꝭ ligi. q̄bꝫ nō eſt credēdū q2 inconſtātes ſunt in omnibus vijs ſuis.

Omni vita ⁊c. Ceteris refutatis qd̄ ſtabile ē ⁊ eternū ꝯmē-dat. i. vt deū diligas ⁊ mādata eius cuſtodi-as. ⁊ auxiliū eiꝰ quoti-die implores. q2 ꝓpe ē dn̄s omnibꝫ inuocātibus eum in veritate.

Omne animal. Ad ſuperiora reſpicit vt diuitū. ſ. ⁊ potentū ſocietatē declines. et ei coniungaris. q̄ ſtudio ⁊ religione tibi ꝯſors ē Necceſſe ei amicicia fir-ma quā ſimilitudo vir-tutum ſociat

Sicut cōmu. ⁊c. Rapacitas lupi cum agni innocētia nō con-uenit. nec auari rabies cū modeſtia ſimplicis Nulla em̄ ꝯmunicatō mūdicie cū immūdicia Sic em̄ canis reuertit' ad vomitū. ita qui ite-rat ſtulticiā ſuā. Nul-la ergo parilitas ſuper-bi diuitis cum humili-tate paupis chriſti

Diues cōmo-tus ⁊c. Nō de diuite ⁊ paupe incepat exeq̄t' q2 multi ſunt q̄ diuitis facta ⁊ dicta extollūt. pauci q̄ doctrinaꝫ hu-miliū ⁊ virtuteꝫ intelli-gūt Arrogātes inueni-unt ꝑdicatores. humi-les xpo contemptores. Un̄. Diuitie addunt amicos. a paupe vero ⁊ hi q̄s habuit ſepant'

Cor homis i. Iudicio vultus mētis mutatio deprehendit' Unde. Cor gaudens exhilarat facieꝫ. in me-rore animi deijcit' ſpūs

Ueſtigium cor-dis ⁊c. Quia multi ſi-mulati ⁊ ficti. ideo dif-ficile inuenitur. in quo cor ⁊ facies. i. cogitatō et opatio. atq3 doctri-na in bono conueniāt cum aūt hoc inuenies da gloriam deo. quia hoc eius donū eſt.

Ca. XIIII

Lapſus. Peccā-do. Hinc iacobus ait. Qui in verbo non of-fendit. pfectus eſt illo ſc3. verbo. cuius offen-ſioneꝫ humana poteſt vitare fragilitas.

Uiro cupido.
Auaricię peſtē deſcri-
bit quę excruciat aua-
rum. ne conſequaꝰ la-
boris ſui fructum. qui
theſauriſat ꝛ igno. cui
cong. ea.
Qui ſibi neq̃.
eſt ꝛc. Hęc ad lrām
mentē auari ꝛ inuidi
deſcribunt. qui de bo
nis ſuis non lętantur.
allegorice ꝟo ſigificāt
philoſophos et here-
ticos qui ſine fide chri
ſti cōgregant diuitias
praui dogmatis quę
nihil pficiunt eis. imo
penā ꝯferunt eternam
Et ſi benefece
rit. Dixerat nihil eſſe
nequius illo qui ſibi ī
uidet. i. qui legitime ñ
vtitur bonis ſuis. ꝛ ne
gligit habere bonū mi
ſericordię ꝛ largitatis.
nunc ꝟo idē repetit.
Inſatiabilis.
Quia ſine fructu bo
norum conſumit vitā.
ꝛ ſterilē animā gehēnę
ignibus tradit cruciā
dam.
Oculus malꝰ.
Hereticoꝝ oculꝰ ſemp
malis eſt intentus. et
panē cęleſtem. i. intelle
ctum diuinę ſapientię
non meretur. ꝛ in ſcri
pturę menſa marceſcit
indigentia.
Fili ſi habes.
ꝛc. Hortaꝰ vt cōtem
pta mundi luxuria. bo
noꝝ opm oblationes
deo offeramus. q꞉ bre
ue eſt ſpacium vitę in
quo opari poſſumus.
poſt mortē eñ q̃ feſti
nat non eſt tempꝰ ope
randi. ſed mercedē reci
piendi. Vñ. Operami
ni dum dies eſt. Veit
eñ nox. quādo iā non
licet opari

Omnis caro ſi.
fe. ve. ꝛc. Sicut fenū
in terra vel foliū in ar
bore naſciꝰ. creſcit. vi

ore ſuo. ꝛ nō eſt ſtimulatus in triſti
ſ i. q ad
cia delicti. Felix qui nō habuit ani
uerſitate animi non frangitur vt deſperet ſ ogibꝰ
mi ſui triſticiaꝫ. ꝛ nō excidit ab ſpe
bonis pro quibus ſperanda ſunt eterna pmia
ſua. Uiro cupido ꝛ tenaci ſine rati
one eſt ſubſtantia. ꝛ homini liuido
ad quid auꝝ? Qui aceruat ex ani-
mo ſuo iniuſte aliis congregat. et ī
ſ quibus vti noluit
bonis illius alius luxuriabiꝰ. Qui
ſibi nequam eſt. cui alii bonꝰ erit?
Et nō iocundabitur in bonis ſuis
Qui ſibi inuidet: nihil eſt illo neq̃-
us. ꝛ hęc eſt redditō malicię illius.
Et ſi benefecerit. ignoranter ꝛ nō
volens facit. ꝛ in nouiſſimo mani-
ſ mēs
feſtat maliciam ſuā. Nequā ē ocu-
ſ ne faciat miſericordiā indigenti
lus liuidi. ꝛ auertens faciem ꝛ de-
ſ quia non ſeminat terrena vt metat celeſtia
ſpiciens animā ſuaꝫ. Inſatiabilis
ſ mens praua que ſemp prona eſt ad mala.
oculus cupidi in pte iniquitatis.
non ſatiabitur donec conſumat in
iuſticiam arefaciens animā ſuam.
Oculus malus ad mala. ꝛ nō ſati-
ſ vite eterne ſ i. in futuro p
abitur pane indigenſ. ꝛ in triſticia
petua egeſtate laborabit
erit ſup menſam ſuā. Fili ſi habes
benefac tecum. ꝛ deo dignas obla
tiones offer. Memor eſto quoniā
mors non tardabit. ꝛ teſtamen-
tum inferoꝝ quod demonſtratum
eſt tibi. Teſtamentū eñ huꝰ mundi
ſ dum eſt tpus opandi.
morte morieꝰ. Ante mortē benefac
ſ facultatem
amico tuo. ꝛ ſcđꝫ vires tuas expor
ſ vbi recipias mercedē.
rigens da paupi. Nō defrauderis
ſ q̃libet ſ vel bonū doni
a die bono. ꝛ particula diei boni ñ
ſ neſcis cui cō
te ptereat. Nonne aliis relinques
gregas.
dolores ꝛ labores tuos? In diui-
ſ verbum doctrine
ſ opa iuſticie
ſione ſortis da ꝛ accipe. ꝛ iuſtifica
ſ emundando p confeſſionem et penitentiā. id eſt.
verbum doctrine pximis impende. et bonorum ope
rum exempla relinque. vt recipias premiuꝫ vite eter
ne
animā tuam Ante obitum tuū opę
rare iuſticiam. quoniā non ē apud
ſ refectionē vite eterne.
inferos inuenire cibum. Omis ca

ſ ſpēs cor
ro ſicut fenuꝫ veteraſcet. ꝛ ſicut fo
poris aut tempore deficit aut languore conſumitur.
lium fructificans in arbore viridi.
Alia generantur ꝛ alia deiiciuntur
ſic generatio carnis ꝛ ſanguinis.
ſ generatō preterit et generatō aduenit
aliaꝰ finiꝰ ꝛ alia naſciꝰ. Omne opꝰ
corruptibile in fine deficiet. et qui
ſ quando anima et corpore pro
prauis operibus interibit.
illud opatur: ibit cum illo. Et oīe
ſ i. mercedē iuſticie accipiet.
opus ęlectum iuſtificabitur. et qui
ſ in regno celorum
opatur illud honorabitur in illo.
ſ meditatōe ſcripture et
Beatus vir qui in ſapientia mora
impletione ſ i. opibus iuſticie
bitur. ꝛ qui in iuſticia meditabiꝰ.
ſ mentis ſ deum qui inſpector
eſt cordis. non auraꝫ humani fauoris
ꝛ in ſenſu cogitabit circūſpectionē
ſ precepta diuina
dei Qui excogitat vias illius ī cor
ſ celeſtibus ſacramētis
de ſuo. ꝛ in abſconditis illius itel-
ſ alias illā.
ligens: vadens poſt illum quaſi in
ueſtigator ꝛ in viis illius ꝯſiſtens
ſ oculos mentis
ſ teſtimonia ſcripture
Qui reſpicit p feneſtras illius. et i
ſ pdicatorū linguis ſ aure obedientie
ianuis illius audiens. Qui requi
ſ duobꝰ te
eſcit iuxta domū illius: ꝛ in parieti
ſtamentis ſ ſcribendi ſtudium.
bus illius figens palum. Statuet
ſ ſacerdotii dignitatem
caſulam ſuam ad manus illius. et
requieſcent in caſula illius bona p
ſ ſubditos. ſ vt iu
euum. Statuet filios ſuos ſub te-
xta ſapientie eruditionē inreprehēſibiliter viuant.
gmine illius. ꝛ ſub ramis illiꝰ mo
rabitur. Protegeꝰ ſub tegmine illi
ſ furore inimicorū. ſ q꞉ p eā habebit vitam
eternam
us a feruore. ꝛ in gloria eius re-
quieſcet.

Ca. XV.

ſ Non alius.
QVi timet deū
ſ executor
faciet bona. ꝛ q̃ ꝯtinenſ
ſ vt firmiter teneat
eſt iuſticię apprehendet illaꝫ. ꝛ ob
ſ q꞉ grā dei nutrit filios
uiabit illi quaſi mater honorifica
ſ quia in ea nihil immun
dum. nihil incorruptum
ta. et quaſi mulier a virginitate ſu
ſ vel bit. ſ corpore chri
ſcipiet illum Cibauit illū pane vitę
ſti vel doctrina verbi dei.
et intellectus. et aqua ſapię ſaluta
ris potabit illum: Et firmabitur in

reſcit. ſiccatur. ꝛ deiiciꝰ
ita caro noſtra naſci-
tur ex pgenie parentū
creſcit in infantia ꝛ pu
ericia: floreſcit in ado
leſcentia. matureſcit in
iuuentute. areſcit in ſe
nectute. deiiciꝰ ī morte

Beatus vir qui
Beati immaculati in
via: qui ambulāt in le
ge domini. Beati qui
ſcru. teſti. eiꝰ ꝛc.

Statuet ca. id ē
doctoris officiū agens
ſanę doctrinę opa iu
ſticię coniunget. vt au
ditores verbo et exem
plo inſtruat.

Aqua ſapientie
ſalutaris. Grā ſpi
ritusſancti. Vñ. Qui
biberit aquā quā ego
dabo vobis. fieꝰ ī eo
fons aquę ſalientis in
vitā ęternā. i. nō cedet
pſecutōni. vł hereticę
prauitati.

Et in medio e. Apoſtolos p̄dicato res euangelij ſignificat quos dei ſapiētia id ē chriſtus eccle̦ p̄poſuit.

Homies ſtulti no ap. Pagani et ydolatre̦ ⁊ iudei q̄ crucifigunt filium dei. ſe quētes vmbrā legis et reſpuētes veritatē euāgelij. vel heretici q̄ ſcripturas puertunt.

Et viri veraces. Omnis qui eſt ex veritate audit vocez meā

In ore peccatoris. Hereticorum. qui doctrinā patrum deſpiciunt. ⁊ ſimplices decipiunt

Donum largitatis non inuidet deus alicui qui vult omēs bomines ſaluos fieri.

Nō dicas ⁊c. Nō ſunt mala noſtra deo imputanda. cui n̄ ſunt neceſſaria. Unde Deus ītemptator malorum eſt.

Cōſtituit ho. Ad imaginē ⁊ ſimilitudinem ſuā. ⁊ liberuz arbitrium dedit ei

Si volueris m. co. ⁊c. id eſt. ſi volueris implere opa ⁊ mā data dei. habebis conſolationē. ſi cōtempſeris: gehenne̦ ardorem.

ſ .i. nō cedet pſecutōi vel heretice prauitati
illo ⁊ n̄ flectetur. ⁊ continebit illuz
ſ qui expectāt te non confundētur. et confundantur om. qui o.
et nō confundetur. ⁊ exaltabit illuz
ſ gregē doctoꝝ.
apud primos ſuos Et in medio eccleſie̦ apiet os eius. ⁊ adimplebit il
ſ vt dicant que intelligunt
ſ quo ſapiunt et intelligunt
lum ſpū ſapientie̦ ⁊ intellectus. et
ſ dignitate ſacerdotij
ſtolam glorie̦ veſtiet eum Iocundi
ſ .i. abunde dedit
tatem ⁊ exultationez theſauriſabit
vt alijs impertiri poſſit ſ quia filius dei vocabitur
ſup illum. ⁊ nomine e̦terno heredi
ſ heretici. ſ ſpiri
tabit illum. Homines ſtulti nō aptus diſcipline effugiet fictum
ſ vel viderant ſ catholici. religioſi
prehendent illam. ⁊ homines ſen
ſ obediendo quibus ipſa obuiat monendo ⁊ promouendo ſ heretici.
ſati obuiabunt illi. Homies ſtulti
non uidebunt eaz. longe em̄ abeſt
ſ heretici qui veritatem contemnunt
a ſupbia ⁊ dolo. Uiri mēdaces nō
ſ catholici
erunt illius memores. ⁊ viri vera
ſ credēdo. meditādo. opando.
ſ pfectum virtutum.
ces iuenient in illa. ⁊ ſucceſſuz ha
ſ contemplatōem.
bebunt vſq; ad inſpectionem dei.
ſ do placita ſ pdicatō ſ heretici
Non eſt ſpecioſa laus in ore peccatoris. quia non eſt a domino miſ
ſ qꝛ diſperdet deus. v. la. do. et l. m.
ſ nata ſ omnis ſapientia a domino deo eſt ſ patre ſ dei filꝰ
ſus. qm̄ profecta eſt a deo ſapiētia
Sapientie̦ em̄ dei aſtabit laus. et
in ore fideli abundabit. ⁊ domina
ſ fideli ſuo.
tor dabit eam illi Non dixeris. per
ſ Quaſi. ſerua mandata et deus dabit illam tibi
deum abeſt. Que̦ em̄ odit: ne fece
ſ falſū ē ſ vel uit
ris. Non dicas. ille me iplanabit
Non em̄ neceſſarij ſunt ei homies
ſ Sicut omnē errorē deteſtatur deus. ſic et qui timent eum.
impij Omne execramentū erroris
odit dominus. ⁊ nō erit amabile timentibus deuz. Deus ab initō cō
ſ poteſtate arbitrij
ſtituit hominē. ⁊ reliquit illū i ma
ſ ne de ligno vi te comederet
nu conſilij ſui. ⁊ adiecit mandata ⁊
p̄cepta ſua. Si volueris mandata
ſ ab inſidijs dyaboli
conſeruare. ⁊ conſeruabunt te. ⁊ i
ſ vnde. Si quis ſermonem meum ſeruauerit. mortē non videbit ineternum ſ alias ſeruabūt
ppetuum placitam fidem ſeruare.
ſ refrigeriū ſ tribulatōez. ſ Si vis ad vitam ingredi ſerua mandata
Appoſuit tibi aquā ⁊ ignez. ad qd
volueris porrige manū tuā. Ante
ſ eterna ſ infinita ſ omnis arbor que non facit fructum bonū excidetur et in ig. mit.
hominem vita ⁊ mors. bonū ⁊ ma
luz. Quod placuerit ei dabitur illi
qm̄ multa ſapiētia dei. ⁊ fortis i potentia. ⁊ videns omnes ſine inter
ſ ad quos reſpicit miſericordia eius. qꝛ ea reſpicit que placent ſibi. vnde Nouit dominus vi
miſſione. Oculi domini ad timētes
am iuſtorum. et iter impiorum peribit
eum. ⁊ ipe agnoſcit omnē operam
ſ nō ē deꝰ auctor peccōꝝ
hominis. Nemini mandauit ipie
agere. ⁊ nemini dedit ſpacium pec
candi. Non em̄ concupiſcet multitudinem filioꝝ infideliū ⁊ inutiliū

Ca. XVI.

NE iocunderis
ſ diſcipulis inobedientibus.
in filijs impijs ſi multi
plicentur. nec oblecteris ſup ipſos
ſ filialis vel ſeruilis q̄ eſt initium ſapientie.
ſi non eſt timor dei in illis. Nō cre
das vite̦ illoꝝ. ⁊ ne reſpexeris in
ſ quia inutiles. ſ Si oculus tuꝰ ſcandaliſat te. erue eum et proijce abs te.
labores illoꝝ. Melior eſt em̄ vnꝰ
timens deum. q̄z mille filij impij.
ſ priuatum ſine magiſterio
Et vtile eſt mori ſine filijs. q̄z relin
ſ diſcipulos ſ diſcordie. ſ Catholico po
quere impios filios. Ab vno ſen
pulo qui in vnitate fidei conuerſatur.
ſ eccleſia. ſ heretici
ſato inhabitabitur patria. ⁊ a tribꝰ
cis oppugnantibus fidem ſancte trinitatis
impijs deſeretur. Multa alia vi
dit oculus meus. ⁊ fortiora horū
audiuit auris mea. In ſinagoga
ſ vltōnis.
peccantium exardebit ignis. ⁊ in
ſ diuine indignatōnis.
gente incredibili exardeſcet i ira.
Non exorauerunt p peccatis ſuis
antiqui gigantes. qui deſtructi ſūt
confidentes ſue̦ virtuti. ⁊ non pe
ſ qꝛ alieni ſunt a catholica fide
percit pegrinatōni eoꝝ. ſed pcuſſit
eos ⁊ execratus eſt illos. Pre ſu
ſ qꝛ. ſ. ſupbiūt i peccatis ſuis. et cōtemnūt iudiciū di
perbia verbi illoꝝ nō miſertus eſt
illis. gentē totā pdens ⁊ extollentē
ſ qui exierūt de egipto
ſe in ſuis peccatis. Et ſicut ſexcēta
et pro duricia cordis ſui proſtrati ſunt i deſerto.
milia peditum qui cōgregati ſunt i
duricia cordis ſui. ⁊ ſi vnus fuiſſz
ſ ſuperbus.
ceruicatus. mirum ſi fuiſſet immu
ſ ſup timētes eū ſ ſup cōtēptores.
nis Miſericordia eni et ira cū illo.
ſ apud eū multa valz deuota orō.
ſ ſup impenitentes
potens ē exoratō. ⁊ effundens irā

Qm̄ multa ſa. ⁊c. Nullus pōt p̄ſciētiam dei effugere. omnia em̄ nuda ⁊ aperta. Vn̄. Quo ibo a ſpū tuo. ⁊ quo a facie t. fu.

Neceſſe eſt g̃ vt nihil faciat hō niſi qd dignum eſt cōſpectui diuino

Nemini mandauit. Non ē auctor deus peccādi. nec ſpacium pcedit in quo hō i pune peccare poſſit. ſp bona p̄cipit ⁊ mala interdicit

Solumō placet ei qd bonū eſt. īfidelitas aūt ⁊ inutilitas diſplicet. qm̄ iuſtus deus et iuſticias dilexit.

Ca. XVI.

Ab vno ſen. Qui ſm ſuā regulam ſcripture̦ fide ⁊ ope p manet i ſemita iuſticie̦

Impijs. ſ. qui cogitatōne. locutōe. ope ſeipſos ſequeſtrant a ſocietate bonoꝝ

Multa alia vidit. Quanto quis ardentius legē dei diſcit tanto magis illuſtrat lumine ſcientie̦ Unde q̄ habet mādata mea ⁊ ſeruat ea ille eſt q̄ diligit me. Qui aūt diligit me. diliget a patre meo. ⁊ ego diligā eum ⁊ manifeſtabo ei meipſum

Non exorauerunt. Antiqui gigantes deſiderijs terrenis irretiti. ⁊ ſarcina peccatorum grauati. vel heretici qui confiduut in virtute ſua. ⁊ in diuitijs dyaletice̦ ⁊ rethorice̦ gloriantur

Miſericordia em ⁊ ira. Diuia cenſura e̦qualitatē ſeruat nec vni nec pluribus pcit. nulluz peccatum dimittit impunituz. aut homo em̄ aut deꝰ puniet.

Qui intẽdit cuſto-
dire mãdata dĩ in tpe
hui⁹ ꝑegrinatõis ꝛ pec
cata purgare cũ gemi-
tu ꝛ lacrimis ꝯſolatõꝫ
habebit. Vñ. Beati
q̃ lugẽt q̃m ipĩ cõ. Et
alibi Qui ſeq̃t iuſticiã
ꝛ miſericordiã ĩueniet
vitã ꝛ iuſticiã ꝛ glãm.
Non dicas A
deo ꝛc. Reprehẽdit
eos q̃ deũ credũt nõ cu
rare mortalia. Vnde
eliphat. Quid enĩ no-
uit dñs: ꝛ q̃ſi ꝑ caligi-
nẽ iudicat. nubes lati
bulũ ei⁹. nec nr̃a cõſide
rat. Hinc paulus ait.
Viu⁹ eſt ſermo dĩ ꝛ ef
ficax. ꝛ penetrabilior
omĩ gladio ancipiti. ꝛ
ꝑtingẽs vſq; ad diui
ſionẽ aĩe ac ſpũs. Cõ
pagũ q̃ꝫ ac medullarũ
ꝛ diſcretor cogitatõnũ
ꝛ intentionũ cordis
Ecce celum ꝛc.
Quaſi. Si maiora ꝑ
volũtate ſua diſpẽſat
ꝛ ꝯprehendit. minora
cũ latere nõ pñt. ad c̃
nutũ oĩa pauẽt ꝛ ꝯtre
miſcũt. ꝛ nõ eſt q̃ poſſit
ei⁹ reſiſtere voluntati.
Sed opera iu
ſticie ꝛc. Nemo enĩ
ciare põt altitudinẽ iu
ſticie eius nec ſuſtinere
iuſticie diſtrictionẽ
A quibuſdam.
ydolatris. hereticis. ꝛ
falſis catholicis. Non
enĩ auditores legis iu
ſtificant̃. ſ; factores
Et dicã i eq̃. ꝛc.
Qui intẽto corde deſi
derat noticiã ꝟitatis
habere. ĩtellectũ ſobri
um cũ effectu ꝟtutũ ca
pit in lege dei ꝑcipere.
ꝛ ad grãm dĩ põt ꝑtin
gere. vt ſciat opm dei
rõem. q̃ ab initõ ordi
nauit. ꝛ ĩ ſtatu rectitu
dinis permanere decre
uit. Sꝫ q: ꝑs creature
dyabolo ꝯſentiẽs ceci
dit auctoris potentia
ſurrexit. Quia enĩ mi
rabilit̃ ꝑ verbũ ſuũ ho
minẽ ꝯdidit. ꝑ ipm mi
rabili⁹ reparauit. ꝛ de ce
tero ſcẽ ꝛ iuſte viuere
docuit. vt q̃d origo nõ
cuſtodierat reparatõ cõ
ſeruaret. h aliquo mõ
ſcdm hiſtoriã explicat. h ſtatũ ſancte eccłe apte manifeſtat
Diſtinxit p. Singulaꝝ gẽtiũ originẽ ꝑ diuerſas ꝑtes mũdi diſcreuit
vt q̃q; gens ꝑentis ſui vocabulo denomĩata ꝓprias ſedes poſſideret. Mi
ſtice aũt diuina ſapĩa eccliaꝫ inſtituẽs. ꝑ toti⁹ orbis ꝑtes dilatauit. ꝛ in ſin
gulis gentib; collocauit. vt in diuerſis locis diuerſa noĩa vendicaret ſibi:
vñ iohs. in apo. angelo ſmirne eccłe ſcribit. ꝛ ꝑgami ꝛ thiatire ꝛ ceteris.
Nõ ſis incre. ꝛc. Dixit ſup⁹ quõ ab initõ de⁹ in ſcã ꝛ ĩ iudicõ ordi

ſ vniuerſe vie dñi miſericordia et veritas
Scdm miſericordiã ſuaꝫ ſic corre
† ſ reddet vnicuiq; ſcdm opa ſua
ctio illius. hominẽ † ſcdm opa ſua
ſ vindictam.
iudicat. Non effugiet in rapinam
ſ q: patiẽtia pauꝑm non pe
peccator. ꝛ non retardabit ſufferẽ-
ribit ĩ finem. Sed digne remunerabitur. vnde. Beati
tia miſericordiã facientis. Omnis
miſericordes quo. ip. mi. con.
miſericordia faciet locuꝫ vnicuiq;
ſ Qui ſemĩat in benedictõnibus. de benedi
ſcdm meritum opm ſuoꝝ. ꝛ ſcdm
ctionibus metet vitã eternam.
intellectum ꝑegrinatõnis illius.
Non dicas A deo abſcondar. ꝛ ex
ſummo quis mei memorabit̃: In
populo magno nõ agnoſcar Que
eſt enĩ anima mea in tam immenſa
ſ celeſtis militia angelicas vir
tutes intelligit. de q̃bus dĩ. laudate eum celi celorũ.
creatura: Ecce celum ꝛ celi celorũ.
ſ infern⁹ ſ i. vniuerſa creatura terrena
abyſſus ꝛ vniuerſa terra. ꝛ que in
eis ſunt in conſpectu illius cõmo-
ſ terrore ſ maiores ꝑncipes ſ minores.
uebuntur. montes ſimul et colles
ſ conſilia hominũ
ꝛ fundamenta terre. ꝛ cum conſpe
ſ q̃ creauit
xerit illa deus: tremore ꝯcutiẽtur.
Et in omnibus his inſenſatuꝫ eſt
ſ ſupborũ ſ cui nihil occultũ
cor. ꝛ omne cor intelligitur ab illo
ſ profunditatẽ cõſilij. ſ poten
ꝛ vias illius quis intelligit: Et pro
tiam iudicij
cellam quã nec oculus videbit ho
ſ q: incomꝑhenſibilia ſunt iudicia eius.
minis: Nam plurima illius opera
ſunt in abſconſis. ſed opa iuſticie
eius quis enunciabit. aut quis ſu
ſtinebit: Longe enĩ eſt teſtamentũ
a quibuſdam. ꝛ interrogatõ homi-
ſ vt in fine q̃n omẽs reddent rõem pro
animab⁹ ſuis.
num in conſummatione eſt. Qui
ſ recedens a veritatis tramite ſ q: ſ. ĩpune poſ
ſit peccare. ſ falſa ꝑ ve
minoratur corde cogitat inania. et
ris componit dogmata.
vir imprudens ꝛ errãs cogitat ſtul
ſ fidei veritatem.
ta. Audi me fili. ꝛ diſce diſciplinã
ſenſus. ꝛ in verbis meis attende in
corde tuo. ꝛ dicam in equitate di-
ſciplinam. ꝛ ſcrutabor enarrare ſa

pientiam. ꝛ in verbis meis attẽde
in corde tuo. ꝛ dico in equitate ſpi
ritus. virtutes quas poſuit de⁹ in
ſ mirabiliter.
opa ſua ab initio. ꝛ in veritate enũ
cio ſcientiam eius. In iudicio dei
opa ipſius ab initio. ꝛ ab inſtitutõ
ne hominũ ipſoꝝ diſtinxit ꝑtes il-
ſ alias vitam.
lorum. ꝛ initia ipſoꝝ in gentib⁹ ſu
ſ ꝑpauit enĩ deus opa eccĩe ſue. et caritatis
is. Ornauit ineternũ opa illorum
ſplendore illuſtrauit. ideo nullã virtutum patiuntur
nec eſurierunt nec laborauerunt. ꝛ
penuriã. ſed bonis opibus ſemper inſtant
non deſtiterunt ab operibus ſuis.
ſ Caritas nõ querit que ſua ſunt. ſed que aliorũ. vbi
eſt caritas nõ eſt anguſtia. vnde. cor noſtrũ dilatatũ
Vnuſquiſq; proximũ ſibi non an-
eſt. non anguſtiatum ĩ nobis
guſtiabit vſq; ineternũ. Non ſis i
ſ humane nature q; miſericorditer
credibilis verbo illius. Poſt hec
voluit reſtaurare
deus in terram reſpexit. ꝛ imple-
ſ fide et ope et alijs virtutibus. vnde.
vnicuiq; aũt datur manifeſtatõ ſpũs ad vtilitatem.
uit illam bonis ſuis. Anima auteꝫ
ſ q: ſapiẽtia
omnis vitalis denũciauit ante fa-
dei continet omĩa ꝛ ad ipaꝫ refertur omĩs creatura
ciem ipſius. ꝛ in ipſa iterum reuer
a qua eſt condita
ſio illorum.

Ca. XVII.

ſ poſtq; de aĩa dixit. de corpe addit
Deus creauit de
ſ q̃ excellit inter creaturas
terra hominẽ: ꝛ ſcdm ima
ginem ſuam fecit illum. Et iteruꝫ
† ſ terram. vnde. terra es et in terram ibis
‖ ſ q: creauit illum ſenſu et
conuertit illum in † ipſam. ꝛ ‖ ſcdm
ratõne pollentem ſ q: ꝑ inobediẽ
ſe veſtiuit illum virtute. Numerũ
tiam longeue vite gloriam perdidit
dieꝝ ꝛ tempus dedit illi: et dedit
illi poteſtatẽ eoꝝ que ſunt ſup ter-
ram. Poſuit timorẽ illius ſup om
nem carnẽ. ꝛ dñatus eſt beſtiaꝝ ꝛ
ſ de coſta ade. ſ euam.
volatiliũ Creauit ex ipo adiutoriũ
ſimile ſibi. conſilium ꝛ linguam et
oculos et aures et cor dedit illis
excogitandi. et diſciplina intellect⁹

nauit opa ſua. nũc inꝑ
poſita ſentẽtia audito
rẽ hortat̃. ne incredibi
lis ꝟbo illi⁹ a ſtatu re
ctitudinis flectat̃. ꝛ ad
narratõꝫ redit oñdẽs
quõ clemẽtia dei gen⁹
humanũ reparauit ſic.
Poſt hec de⁹ in terrã
reſpexit ꝛc.
Denunciauit.
cogitatõnis archana.
Vñ. Intellexiſti cogi
tatões meas de longe
ꝛ dñs nouit cogitatio
nes hoĩm Ca. XVII.
Scdm imagi
nem. vt ſic viuat. ſa
piat. ꝛ memoriã habe
at. ꝛ intellectũ ꝛ volũ
tatẽ. Vñ. Diliges do
minũ deũ tuũ ex to. c.
t. ꝛ ex t. a. t. ꝛ ex t. mẽ. t.
id ẽ. ex toto intellectu.
volũtate et memoria.
Sic aũt ex patre filius
ex vtroq; ſpũs. ita ex ĩ
tellectu volũtas. et ex
vtroq; memoria. nec ſi
ne his trib; põt eẽ aĩa
ꝑfecta. nec vnũ q̃ꝫtum
ad beatitudinẽ ꝑtinet
ſine alijs integrũ ꝯſtat
ꝛ ſic de⁹ pat̃. de⁹ filius.
de⁹ ſpũſſcũs ẽ. ꝛ tñ nõ
tres dij ſ; vn⁹ de⁹ tres
hñs ꝑſonas. ita et aĩa
intellect⁹. aĩa volũtas
aĩa memoria. nõ tñ tres
aĩe ſ; vna aĩa tres hñs
ꝑtãtes vł dignitates.
in q̃b; imaginẽ dei mi
rabilit̃ gerit. q̃b; q̃ſi ex
cellẽtiorib⁹ iubemur di
ligere ꝯditorẽ. vt q̃ꝫtũ
ĩtelligat̃ et diligat̃ ꝑ ĩ
memoria habeat̃. nec
ſufficit deo intellectus
niſi volũtas ſit ĩ amo
re ei⁹. nec iſta duo niſi
memoria addat̃. q̃ ſp ĩ
mente intelligẽtis ꝛ di
ligẽtis maneat de⁹. q:
ſicut nullũ momentuꝫ
eſt quo nõ vtat̃ hõ vł
fruat̃ dei bonitate. ita
ſemp in memoria debꝫ
pñs eſſe. ad ſilitudinẽ
quoq; dei fcũs eſt hõ.
vt ſic de⁹ caritas ẽ bo
nus. iuſtus. mitis. miſe
ricors. ita hõ caritateꝫ
habeat. et ſit bon⁹. iu
ſtus ꝛc.
Et ſcdm ſe. Vn
de. Induite nouũ ho
minem qui ſcdm deũ
creatus eſt in iuſticia et veritatis ſanctitate
Et dedit illi po. quia in hoc quoq; factus eſt homo ad imaginẽ dei
quo irrationabilib; ratõe antecellit. et ea regit. et dominat̃ in eis. et omniũ
creatorẽ agnoſcit. Sed quia honorẽ ſuũ non intellexit compatus eſt iumẽ
tis inſipientibus.
Creauit ex ipſo. Sicut de latere ade dormientis formata eſt eua.
ſic de latere chriſti ĩ cruce moriẽtis exiuit ſanguis et aq̃. d q̃bus format̃ eccia

Et legē vite ⁊c. Naturalem quā dedit om̄i homini vt ſb̄ijceretur ſuo creatori ⁊ honoꝝ opm in ſe honorificētiā cuſtodirz Vel legē litere quam ad correctionē moꝝum ⁊ repationē naturalis legis ſcribi voluit. hoc em̄ naturalis lex ⁊ literalis inſinuat. vt deū toto corde. tota aīma. tota virtute diligam⁹ ⁊ mandata eius in dei ⁊ proximi dilectōne cuſtodiamus

Coꝛam illo Nouit dominus viam iuſtoꝛum ⁊ iter impioꝝ peribit

Rectores angelos quibus ꝯmiſit deus cuſtodiam ſingularum gentium. Unde ſtatuit terminos gentium iuxta numeꝝ angelorum dei. Vł doctores quos ad p̄dicādū miſit.

Conuertere Dn̄a conditōne hominis quō ſcꝫ ad imaginem dei creatꝰ ſit ⁊ ceterꝭ platus creaturis hortatur vt poſt lapſum peccati reuertat ad factorē ſuū relinquēs errorem quo ſemetipſuz decepit ⁊ deprecet deū

repleuit illos. Creauit illis ſciam
ſpūs. ſenſu impleuit cor illorum. ⁊
ſ vim. ſ. diſcernendi bonū et malum tribuit eis
mala ⁊ bona oſtendit illis Poſuit
ſ Ratōem intelligendi. vnde poſſunt magnalia ope
oculum ipſoꝝ ſup corda illoꝝ oſten
rum dei cognoſcere ⁊ nomen eius et opa laudare et
dere illis magnalia opm ſuoꝝ. et
gloꝛificare.
nomen ſanctificatōnis collaudent
⁊ gloꝛiari in mirabilibus illius. vt
magnalia enarrent opm eius. Addidit illis diſciplinā. ⁊ legē vitę hereditauit illos. Teſtamentū ęternū
conſtituit cum illis. ⁊ iuſticiā ⁊ iudicia ſua oſtendit illis. Et magnalia honoꝛis eius vidit oculus illorum. ⁊ honoꝛē vocis audierūt aures illoꝝ. ⁊ dixit illis Attendite ab
omni iniquo. Et mādauit illis vni
ſ volūtates ⁊ actōes
cuiqꝫ de proximo ſuo. Vię illoꝛuz
ſ qꝛ oīa nuda et apta ſunt oculis eius ſ do
coꝛam illo ſunt ſemp. non ſunt ab
minus nouit cogitationes hominū quoniā vane ſūt
ſconſę ab oculis ipſius. In vnam
quāqꝫ gentē p̄poſuit rectoꝛeſ. ⁊ pars
ſ doctri
dei iſrael facta eſt manifeſta Et om
na et operatō
nia opa illoꝝ velut ſol in cōſpectu
ſ oculi domini ſup iuſtos ⁊c
dei. ⁊ oculi eius ſine intermiſſione
inſpicientes in vijs eoꝝ. Nō ſunt
ſ verbum dei non eſt alligatum
abſconſa teſtamenta p iniquitatez
ſ qui reſiſtunt verbo dei
illoꝛum. ⁊ omneſ iniquitates eoꝝ
ſ vultus autem domini ſuper facientes mala
ſ Miſericoꝛdie opa mercedē habent conſignataz in celis. vnde. Beati miſericoꝛdes quoniam ipſi miſericoꝛdiā conſequentur.
in ꝯſpectu dei Elemoſina viri qua
ſ virtutum.
ſi ſacculus cum ipo. ⁊ grām hominis quaſi pupillā conſeruabit. et
ſ qꝛ in iudicō ad retribuen
poſtea reſurget ⁊ retribuet illis re
dum prepabit ſe deus
tributōem vnicuiqꝫ in caput ipoꝝ
ſ .i. iudicabit ſecreta īterne voluntatis.
⁊ conuertet in inferioꝛes ptes terrę. Penitentibus aūt dedit viā iuſticię. ⁊ confirmauit deficientes ſu
labores
ſtinere. ⁊ deſtinauit illis ſoꝛtem ve
p̄ uia veraciuz
ritatis. Conuertere ad dn̄m: et relinque peccata tua. p̄care ante faciem domini. ⁊ minue offendicula.
Reuertere ad dn̄m. ⁊ auertere ab

iniuſticia tua. ⁊ nimis odito exe
cratione. ⁊ cognoſce iuſticias et iu
dicia dei. ⁊ ſta in ſoꝛte ppoſitōnis
ſ eterne quietis
et oꝛatōis altiſſimi dei. In partes
que alibi dr̄ ſeculū eternuz. vel ſeculu ſeculi. vel ſecu
vade ſeculi ſancti. cum viuis ⁊ dā
la ſeculoꝛum ſ Cito conuerte
tibus confeſſionē deo Non demo
re ad dn̄m. nemo eſt enī q̄ ſp viuat. ſ nec opus. nec
reris in erroꝛe impioꝝ. an̄ moꝛtez
ratō. nec ſapientia erunt apud inferos
confitere. A moꝛtuo quaſi nihil pe
ſ in p̄nti vita
rit confeſſio. Confiteberis viuens
viuus ⁊ ſanus cōfiteberis. ⁊ lau
dabis deum. ⁊ gloꝛiaberis in miſe
rationibus eius. Quā magna mi
ſericoꝛdia dei. ⁊ propiciatō illius
ſ Qui ſoli nouerunt dulcedinem miſericoꝛdie dei.
vnde. bonus eſt dominus ſperātibus in eum
conuertentibus ad ſe. Nec em̄ om
ſ vn̄. diuidēs ſingulis put vult
nia poſſunt eſſe in hominibus. q̄m
non eſt immoꝛtalis filius hominiſ
ſ Senſus humani coꝛdis ad maliciaꝫ pronus eſt
⁊ in vanitate malicię placuerunt.
ab adoleſcentia
Quid lucidius ſole: ⁊ hic deficiet. Aut quid nequius excogitauit caro ⁊ ſanguis: ex hoc arguet.
ſ pfectoꝫ ſanctoꝝ ſ celeſtis creature.
Uirtutem altitudinis cęli ipſe con
ſ pbando dinumerat ſ terreſtris creatura quaſi equa ſunt omnia eius. ſ vita peccatoꝛum
ſpicit. ⁊ omnes homines terra et
ſ qꝛ in iudicō ad nihilum redigentur
cinis

Ca. XVIII

**Qui viuit ieter**
num creauit omia ſimul.
ſ vnde. Non iuſtificabitur in conſpectu tuo o. h. vi. Et alibi. Nunquid iuſtificabitur homo comparatus deo
ſ Omia vin
Deus ſolus iuſtificabit. ⁊ manet
cit. omnia ſuperat. et alibi. nemo bon⁹ niſi ſol⁹ deus
inuictus rex in ęternū. Quis ſuffi
ciet enarrare opa illius: Quis em̄
inueſtigabit magnalia eius: Uir
tutem aūt magnitudinis eius quiſ
enūciabit: Aut quis adijciet enar
rare miſericoꝛdiā ei⁹: Nō ē minue
ſ ad plenum
re neqꝫ adijcere. nec eſt inuenire
ſ in ſcripturis ſ mandata dei pia ope
magnalia dei. Cum ꝯſummauerit
ratione ſ intelligere miſteria ſ a mūdanis curis
homo tunc incipit. et cū quieuerit
ſ opus dei. vnde. opamini non cibum qui pit.
opabitur. Quid eſt homo. et quę

p offenſionibus ſuis. ⁊ tota mente refugiat ad diuinā miſericoꝛdiam ſpernens ydolatriam ⁊ dyabolicę ſeruitutis fallaciā. Diſcat ⁊ mandatoꝝ dei regulam. vt in ſoꝛte ſanctitatis qua electus eſt pmaneat. ⁊ in laudibus altiſſimi pſeueret.

Confiteberis viuens. In p̄nti vita p⁹ quā non eſt tpus opandi. ſ3 p̄mium recipiendi. Unde. Currite dum lucem habetis ne tenebrę vos cōprehendant.

Quid lu. ſole Oſtendit mundi machinaz tranſitoriā eſſe nec lux coꝛporalis ppetuo eadē manet. Quāto minus vana cogitatio humanę fragilitatis

Ca. XVIII.

Creauit o. ſi. Reꝝ ſubſtantia ſimul creata eſt. ſ3 nō ſimul p ſpēs foꝛmata ē. ⁊ ſic extitit p ſubſtantiaz materię. nō ſimul apparuit p ſpēm foꝛmę. Cūqꝫ factum celum terraqꝫ deſcribitur ſimul ſpūalia ⁊ coꝛpalia. ⁊ q̄dq̄d de celo vel de terra pducitur: indicatur.

Nemo per ſeipſum idoneus eſt ꝯſiliū dei vel magnitudinē virtutis ſcire ł enarrare Vn̄ Nemo nouit filiū niſi pater. neqꝫ patrē quis nouit niſi fili⁹. ⁊ cui voluerit fili⁹ reuelare.

Nō eſt minuere. Nihil de ſcripturiſ ſanctis eſt minuendꝫ nihil addendū. Vn̄. Si q̄s appoſuerit ad hec. apponet ſup illaz deus plagas ſcriptas in libro iſto ⁊c.

Cētū anni. Paucitatē dierū noſtrorū cōpat gutte maris. et calculo arene q2 ad cōpatōnē eterne felicitatis nimia ē breuitas et miſeria maxima. vnd. Hō nat⁹ de mu. b. vi. t. re. m. m.

Miſeratō h. Pauci ſunt qui miſereātur proximo cū miſericordia dei redūdz ī vniuerſum mundū. q̇ ſolem ſuū facit oriri ſup bonos ⁊ malos.

Excipiēs d. Hortatur eos qui doctrinā euāgelij accipiunt. vt miam pximis impendāt. ⁊ feſtinent diē iudicij mie opibꝫ ꝓuenire. vn̄ te. Beati miſericordes. q. i. m. ꝯ.

Verbi m. Lingua eucharis gratioſū hominē facit. vn̄ d. Qui moderatur ſermones ſuos doctus ⁊ prudēs eſt.

Nōne ar. Segetes defendit ros ab ardore ſolis. ⁊ verbū bonū largientē a nequicia iraſcentis. Vn̄ te ſermo durus ſuſcitat rixas. lenis mitigat ſuſcitatas.

Stultus a. In ore ſtulti iurga contumelie. iō datū eius ingratū. Miſtice. heretici quidquid pferūt ſb ſpecie virtutis polluunt v̄bo mendacij

Para te. Vt videas quid ī te deo diſpliceat. vel placeat. et delicta corrigaſ

Ante iu. Hec monēt vt ſemper parati ſimus. nec ſtulta ſecuritate nobis blādiamur ſ in ſeruitio dei laboremus vſq3 ad finem vite.

Nō impe. Cum ſtabis ad orandum: dimitte ſi quid habeas aduerſus aliquem.

Memēto. Juſtus dn̄s ⁊ iuſticias dilexit: equitatem vidit vultus eius.

Paupertātis. future p⁹ hāc vitam: vt facias amicos q̇ recipiant te ī eterna tabnacula

Heco. Ver. eſtas. autumnus. hiems. dies. ⁊ nox. nunquam requieſcūt. ⁊ cum oīa

ſ omnia mutabilia eſſe oñdit
ē gratia illius. ⁊ q̄d ē bonūm. aut
ſ alias numer⁹ dierum hominū3 vt momentū. centū anni quaſi gutta aq̄ maris deputati ſunt.
quid neq3 illius? Numerus dierū
hominū vt multū centū anni qua
ſi gutte aque maris deputatāt ſūt
Et ſicut calculus arene ſic exigui
anni in die eui. Propter hoc pati
ſ fragilitatē. ſ. humanā ſ vel dit
ens ē deus in illis. ⁊ effundet ſup
ſ vultus dn̄i
illos miſericordiam ſuā. Vidit pre
ſupfaciētes mala
ſumptionem cordis eoꝝ quoniam
ſ mentis
mala ē ⁊ cognouit ſubuerſionē illo
† recordatus ē q2 caro ſunt ſpūs vadens et n̄ r.
rum quoniā neq3 ē. † ideo adimple
uit ꝓpiciationē ſuā in illis. ⁊ oſtē
dit illis viam equitatis. Miſeratō
hominis circa ꝓximum ſuum. miſeri
cordia aūt domini ſup omnem car
nē. qui miſericordiā habet docet
ſ bonus ſ eccleſiam
⁊ erudit quaſi paſtor gregē ſuū mi
ſ ſibi vel miſeret
ſereatur excipiēs doctrinā miſera
tionis. ⁊ qui feſtināt in iudicijs ei⁹
ſ ſi qd boni feceris
† .i. nō admiſceas amara verba
Fili, in bonis nō des † querelā. ⁊ in
ſ tuo ſ ne ex cōuitio vēdas qd ope donaſ
omni dato ne des triſticiam verbi
mali. Nōne ardorem refrigerabit
ros? Sic ⁊ verbum melius q3 da
tum. Nōne ecce verbū ſup datum
ſ .i. iuſtus pbet vtrunq3
bonum? Sed vtrunq3 cū homine
iuſtificato. Stultus acriter impꝑe
rabit. ⁊ datus indiſciplinati tabe
ſ accipientis
ſcere facit oculos. Ante iudicium
ſ reddens deo rationem
para iuſticiā tibi. ⁊ anteq3 loquariſ
ſ quō reſpōdeas ſ iudiciū qn̄ nō licebat opari
diſce. Ante languorē adhibe medi
ſ pniam iuſticie ſ ſi nos metipſos diiudicaremus nō vtiq3 iudicaremur
cinam. ⁊ ante iudiciū interrogate
ipſum. ⁊ in cōſpectu dei inuenies
ꝓpiciationem. Ante languorē hu
milia te. ⁊ in tempore infirmitatis
ſ vel cōuerſationē
oſtende infirmitatē tuam. Non im
ſ curis ſeculi ſ ſine itermiſſione orate
pediaris orare ſemp. ⁊ nō verearis
ſ q2 in multis offendimus omneſ
vſq3 ad mortē iuſtificari. quoniam

ſ vita eterna
merces dei manet in eternū. Ante
orationē ꝓpara animam tuā. ⁊ noli
ſ qui orat vt docuit. ſ3 nō facit qd iuſſit
eſſe quaſi homo qui tēptat deum.
ſ vindicte peccatorū ſ iudicij. ſ.
Memento ire in die ꝯſummatio
ſ quoniā retribuet vnicuiq3 ſcdm opa ſua
nis. ⁊ tempus retributionis in con
ſ vel cōuerſatione
uerſione facies. Memēto paupta
ſ tpalis ſ idem
tis in tpe abundantie. ⁊ neceſſitatē
† ab initio. ſ. creationis ſ natiuitatis
paupꝫtatis in die diuitiarū. A † ma
ſ ſeculi ſ ſenectutis ſ q2 hō natus de muliere breui viuēs tpe. replet multis mi.
ne vſq3 ad veſperū immutabit tē
pus. ⁊ hec omnia citata in oculis
dei. Homo ſapiens in omnib⁹ me
ſ pſentis vite. ſ.
tuit. ⁊ in diebus delictoꝝ attendet
ſ q2 oīs piger in egeſtate ſ diligēs ī lege dn̄i
ab inertia. Omnis aſtutus agno
ſ chriſtum
ſcit ſapientiā ⁊ inuenienti eā dabit
ſ eloquentes. ſ. pdicatores. ſ
confeſſionē. Senſati in verbis et
ſ vt exemplis alios inſtruāt
ipſi ſapienter egerūt. ⁊ intellexerūt
veritatē ⁊ iuſticiam. ⁊ implorauerunt
ꝓuerbia ⁊ iudicia. Poſt con
ſ carnales ſ carnali
cupiſcentias tuas non eas. ⁊ a vo
luptate tua auertere. Si preſtes
ſ animalitati
anime tue ꝯcupiſcētiaſ eius. faciet
ſ demonibus
te in gaudiū inimicis tuis. Ne ob
ſ quarū cōſortio et imitatō
ne cogaris peccare
lecteris in turbis. nec in modicis.
ſ .i. frequenter peccant populari leuitate
Aſſidua enim ē ꝯmiſſio illorū. Ne
fueris mediocris in contentione
ex fenore. ⁊ non ē tibi nihil in ſecu
ſ alias vite
lo. Eris enim inuidus anime tue.

C. XIX.

Operarius ebrioſuſ n̄ locupletabit. ⁊ qui
ſpernit modica paulatim decidit.
ſ hereticorū. de quo dr fel draconū vinū eorū
ſ ebrietas fornicatio. ſ. ſ a vera ſapiētia
Vinum ⁊ mulieres apoſtatare fa
ſ ſicut ſalomonē
ciunt homines etiā ſapientes. ⁊ ar
guunt ſenſatos. ⁊ qui ſe iungit for
ſ future. ſ. pene † ignis eorū nō extinguetur et vermis nō morietur.
nicarijs. erit neq3. † putredo ⁊ ī ver
mes hereditabunt illū. ⁊ extollet

eternitati cōpata cito tranſeunt. ⁊ oīa coram oculis dn̄i: certo fine clauduntur. Jpe autē ſp idē ē: ⁊ anni eius n̄ deficient.

Homo ⁊c. Beatus ē hō q̇ ſemp ē pauidus: vt a peccatiſ ſuis caueat. ⁊ ꝓcepta domini impleat. q2 initium ſa. t. d. Jntel. b. o. f. e.

Inuenienti. i. cū inuenerit. ⁊ agnitōnē ei⁹ perceperit. ipa dabit cōfeſſionē recte pdicatōniſ. ⁊ ſtudiū bone opatōis.

Senſati. Quaſi. Aſtuti agnoſcūt ſapientiā. ⁊ ſenſati ī verbiſ ope demōſtrāt prudētiā.

Ne fueris. Prouocat nos ad opera mie. Si enim pigri fuerimus: n̄ mō deerunt nob ſolatia tpalia. immo aie noſtre bōa futura: qn̄ tpal' elemoſina remunerabit mercede eterna.

C. XIX. Operarius e. Ad ſuperiora reſpiciat vbi ait. Nō oblecteris ī turbis quibus. ſ. ebrietatis vitiū leue ee putatur: cū ſit detrimentū bonarū rerū. ⁊ multiplicatō ſcelerū.

Modica. Verbū otioſum. riſū. comeſatōnes. potatōnes. ⁊ huiōi.

Et mulie. Fornicatō qua derelicta veritate fidei: iūguntur demonijs

Jūgit for. Repꝛehēſibiles oñdit q̇ relicta v̄a ſapia: ſtulti facti ſunt. ⁊ fornicarijs ſe iungūt.

Qui credit. Leuitas animi deſcribit q̇ īfirma ⁊ mutabiliſ ē Vn̄. Stult⁹ vt luna mutatur.

Qui credit. De caritate dicit apl's. Oīa credit. oīa ſperat. oīa ſuſtinet. ſ ibi pfectio bone voluntatis q̇ ſemper pmpta eſt ad omne opus bonū. ſ autē leuitas aie deſcribit q̇ ſtatū firmitatis n̄ hꝫ.

Ne iteres. Id ē
poſt fletũ nõ cõmittaſ
ꝙ iterũ neceſſe ſit flere
ne defendas qd̓ male
locut᷒ es. ⁊ qd̓ malicio
ſa mēte ꝯcepiſti: facto
ne replices peſſimo

Amico. Hortat̃
vt cautelã ⁊ diſcretõꝫ
habeã᷒: ne amico ⁊ in
imico. i. catholico ⁊ he
retico noſtra pandã᷒
occulta. qꝛ inimic᷒ licꝫ
blãdiat̃: decipe. temp
tat.

Audiſti. Nõ eq̃/
liter ſtultũ ⁊ ſapienteꝫ
cõmouet. ſtultũ ꝟbuꝫ
Stultus eñ ꝯturbat
ſenſum: vt gemitũ do
loris exprimat ꝑ actũ
nephandũ. Sed non
ꝯturbat iuſtũ quidq̇d
acciderit. Sed cauen/
dum eſt illi q̇ de firmi
tate cordis cõfidit: ne
mẽoriã retineat verbi
duri.

Corripe. Corri/
pere debem᷒ aĩcos de
linquẽtes cũ oĩ patiã.
Quia aliqñ ꝑ ignorã
tiam: aliqñ ꝑ negligẽ/
tiã: aliqñ ꝑ iobediẽtiã
⁊ ꝯtẽptũ peccãt: ſi for/
te cũ diſcretõne correp
ti agãt pñitentiaꝫ. ⁊ in
futuro habẽt diligen/
tiã ⁊ cautelã. vñ iſtru
ite huiõi ĩ ſpũ lenitat̃.

Eſt qui la. Ma/
gna differẽtia ē inter
eũ q̇ peccat ꝑ ſimplici/
tatẽ vel ignorantiam.
⁊ eũ q̇ peccat ꝑ malici
am. Põt eñ fieri vt
quis offendat ĩ verbo
qd̓ tñ nõ putat eē ma/
lũ. ꝟ magĩ peccat q̇ ple
nus ē dolo ⁊ nequicia

Minuitur ſa.
Miſteriorũ ĩtelligen/
tia: nõ tñ a mãdatoꝝ
dei cuſtodia. Vñ ſeq̇
tur. Melioꝛ ē hõ .⁊c̃.

Melior eſt. Qui
ſcꝫ timore dei ĩplet qd̓
nouit. Qui eñ neſcit
volũtatem domini et
non facit vapulabit
paucis. exiguo eni ꝯcõ
ceditur miã.

Eſt ſollertia. ⁊c̃
Incipit dare differẽti
am ĩter ſctõs ⁊ ypocri
tas.

Et eſt iuſtus
Sic heretici ⁊ ypocri/
tę oſtẽdũt ꝟtutũ ſpẽꝫ
ꝟ ꝟitatẽ eius nõ hñt:
⁊ vt peccãdi locũ ĩue
nerint oſtendũt. qd̓ in
corde habebãt.

ſ alijs † ne ſit. ſ. in numero ſanctorum
in exemplũ maius. ⁊ † tolleť de nu
mero anima eius. Qui credit cito
ſ ſenſu virtute ſ inter ſtul
leuis corde ē ⁊ minoꝛabiť. ⁊ qui de
tos reputabiť
linquit in animam ſuã inſuꝑ habe
bitur. Qui gaudet iniquitate de/
ſ repꝛehenſibilis
notabitur. ⁊ qui odit correptionē
ſ. i. vita eterna carebit ſ vir linguoſus non
dirigeť in terra
minueť vita. ⁊ qui odit loquacita/
ſ ſupbie et iniquitatis
tem extinguit maliciã. Qui peccat
ſ polluẽdo cã prauis oꝑibus ſ in iudicio
in animam ſuam nõ penitebit. ⁊ q̇
ſ qui letať cũ malefecerit † qñ diceť diſcedite
a me. mal'. m. i. c.
iocundatur in malicia † denotabiť
Ne iteres verbũ durum ⁊ nequaꝫ
ſ qꝛ poſt cõmiſſum emendaberis
⁊ non minoꝛaberis. Amico ⁊ inimi
co noli narrare ſenſum tuũ. ⁊ ſi eſt
tibi delictũ noli denudare. Audi/
et enim te ⁊ cuſtodiet te. ⁊ quaſi de
fendens peccatũ odiet te. ⁊ ſic ade
rit tibi ſemꝑ. Audiſti verbum ad
uerſus ꝓximum tuum. cõmoꝛiať
in te. fidens quoniã te non diſrum
pet. A facie verbi parturit fatuus.
tanq̃ gemitus partus infantis.
ſ concupiſcentia dyabolica ſuggeſtione cordi
peccatoriſ immiſſa
Sagitta ifixa femoꝛi canis. ſic ver
ſ q̇ quaſi bos trahiť ad victimaꝫ
et nõ preuidet ſibi.
bum in oꝛe ſtulti. Corripe amicum
ne forte ñ itellexerit. ⁊ dicat. ñ feci
aut ſi fecerit. ne iterũ addat facere
Corripe ꝓximum. ne forte nõ dixe
rit. ⁊ ſi dixerit. ne forte iteret. Corri
pe amicum. ſepe enim fit cõmiſſio.
⁊ non omni verbo credas. Eſt qui
labiť lingua ſua. ſed nõ ex animo.
ſ pfectus ē qui in verbo non offendit
Quis ē enim qui nõ deliquerit in
ſ vel ꝓximũ ſ quaſi
lingua ſua? Corripe amicũ anteq̃
pacientia et mãſuetudo magis valeat in corru
ptione fratrũ. qꝛ ſic dať locus timoꝛi altiſſimi
et fit conuerſio a peccatis.
cõmineris. ⁊ da locum timoꝛi altiſ
ſimi. quia omĩs ſapiẽtia timoꝛ dei.
ſ dĩ noſcitur vel diſciť ſ qꝛ lex dñi ſapiẽtia
diuina oꝛdĩata eſt ſine omĩ nequicia. ſincera et
veriſſima.
Et in illa timere deũ. ⁊ in omni ſa/
pientia diſpoſitio legis. Et non eſt
ſ hereticorum
ſapientia nequitię diſciplina. ⁊ nõ
ē cogitatus bon᷒ pctõꝝ ꝓudẽtia.
ſ aſtutia hereticoꝛũ omĩb᷒ bonis execrabilis ē
Eſt pꝛudẽtię nequitia. ⁊ in ipſa ex/
ſ ſimplex
ecratio. ⁊ ē inſipiens qui minuiť ſa
ſ vel deficit
piẽtia. Melioꝛ ē homo qui minuiť
ſ ſubtilitate miſterioꝛum ſ ſpirituali
ſapientia. ⁊ deficiẽs ſenſu in timo
ſ potentes potenter toꝛmẽta patienť ſ male
re. q̃ qui abundat ſenſu. ⁊ trãſgre/
oꝑando † hereticoꝛum verſutia arte dyaboli
ca inſtructa
ditur legē altiſſimi. Eſt ſolertia cer
† ꝑdicatoꝛ vel᷒ ſ euangelij
ta ⁊ ipſa iniqua. ⁊ ē q̇ † emittit ſ ver
bũ certũ enarrãs veritatē. Eſt qui
ſ attẽdite a falſis ꝓphetis qui veniũt ad vos
in. v. o. ⁊c̃.
nequiter humiliat ſe. ⁊ interioꝛa
† de quib᷒ dꝛ diſcite a me qꝛ mitis ſum
et humilis coꝛde
eius plena ſunt dolo. † ⁊ ē iuſtus q̇
ſe nimium ſubmittit a multa humi
litate. ⁊ ē iuſtus qui inclinat facieꝫ
ſuaꝫ. ⁊ fingit ſe nõ videre qd̓ igno
ratum ē. Et ſi ab imbecillitate viri
um vetetur peccare. ſi iuenerit tem
pus malefaciẽdi malefaciet. Ex vi
ſu cognoſcitur vir. ⁊ ab occurſu fa
ciei cognoſcitur ſenſatus. Amict᷒
coꝛꝑis. ⁊ riſus dentiũ ⁊ ingreſſus
hominis enũtiant de illo. Eſt cor/
ſ hereticoꝛum ypocritaruꝫ
reptio mendax in ira ꝯtumelioſi. ⁊
ſ hereticoꝛum qui errãt in fide et in religione.
ē iudicium qd̓ non ꝓbatur eſſe bo
num. ⁊ eſt tacens ⁊ ipſe ē pꝛudens

C. XX.

Quam bonum
ſ modeſte patiẽter ſ In
ē arguere q̃ iraſci. ⁊ con
ſtruendus eſt. nõ ꝓhibendus qui confitetur in
oratione. et laudat deum in oꝑe.
fitentem in oꝛatione nõ ꝓhibere.
Concupiſcentia ſpadonis deuirgi
nauit iuuenculam. ſic qui facit per
vim iudicium iniquũ. Quã bonũ
eſt correptũ manifeſtare pñitẽtiã
ſic eni effugieſ voluntariũ peccatũ
ſ modeſtus catholicus
Eſt tacens qui inuenitur ſapiens.

Ex viſu. Exterio
ribus indicijs cogno
ſcitur affectus animi.
vñ. Nõ ē arboꝛ bona
q̃ fruct᷒ malos facit ⁊c̃
Et alibi. Ex abũdan/
tia c. o. l.

C XX
Quã bonum.
Pꝛohibuit iracũdiã
in iudicio: nũc hoꝛtať
vt correptõꝫ magiſtri
ſequať pñitẽtia diſci
puli. Sic enĩ opprimi
tur volũtas peccandi
⁊ ĩpetratur venia deli
cti. vnd̓. Qui acquie/
ſcit ĩcrepatõib᷒ poſſeſ
ſoꝛũ coꝛdis.

Agẽda ſunt omĩa
patiẽter ⁊ diſcrete. qꝛ
ira viri iuſticiã dei nõ
operatur. ⁊ doctrina
oĩs ꝑ patiãꝫ dinoſciť

Cõcupiſcẽtia
Pꝛobat exẽplo ꝙ bo
nũ ſit ñ iraſci: qꝛ ſicut
ꝯcupiſcẽtia ſpadonis
maculat ꝟginē nec ge
nerat ſobolē. ita violē
tia iniqui ſimulat iudi
ciũ. ꝟ non ſeruat ęqui
tatis modũ.

Eſt tacens. Hic
laudať modeſt᷒. ⁊ cul
patur temerarius.
Eſt aũt ta. Expoĩt
quã taciturnitatē lau
det. alij enĩ tacẽt quia
neſciũt loqui: alij autē
qꝛ ſciũt eē tēp᷒ tacẽdi
⁊ tēpus loquẽdi.

¶ Homo ſapiēs. Prudētes moderant ſermones ſuos ⁊ tpus ſeruāt. Stultus ꝟo totum ſpūm ſuū ꝓfert:
¶ Eſt qui multa redi. Qui ſcʒ ꝑ ꝯfeſſionē humilitatis ab omni reatu ſoluit.
¶ Et reſtituēs ea Quādo in locū viciorū ſubrogat multiplicem numerū virtutū. vt vbi abūdauit delictum ſupabundet grā
¶ Oculi. Id ē. intētio .ſ. varijs nequitijs maculata. ſemꝑ ad nocendū parata. Septenarius enī vniuerſitatem ſignificat.

¶ Hodie fe. Inſtabilitatē hereticoꝝ oſtēdit. q̄ ſenſum ſui erroris violēter ab auditoribus extorquēt. ⁊ ideo odibiles ſūt deo ⁊ hominibꝫ. Vel q̄ de elemoſina in p̄ſenti retributionē q̄rit odibilem ſe facit. Unde. Uoca pauperes ⁊ debiles. cecos. claudos. ⁊ beatus eris. q̄ nō habēt retribuere tibi. Retribuet aūt tibi ī reſurrectione iuſtoꝝ.
¶ Fatuo. Qui laboris p̄mium in vita hac q̄rit. vl' heretico q̄ gloriā hūanā appetit:
¶ Quotiēs et q. Deteſtabilis eſt cecus hereticoꝝ q̄ ſcripturā dei prauo ſenſu īterp̄tant. ⁊ expoſitionē ſuā inique p̄dicant.
¶ Lapſus falſe. Sicut in planicie pauimenti vbi offendicula nō ſunt. fruſtra quiſ cadit. ſic hereticoꝝ ſenſus ꝓpria nequitia excecatus. in ſemita veritatis q̄ apta ē caſum īuenit.

¶ Homo acharis. Sine grā ſpūſſancti. vel amarus. quia amarū ⁊ noxiū ſenſum ingerit auditoribus.
¶ Fatui. Iudei q̄ adhuc putāt eſſe neceſſarias legis obſeruantias. vel philoſophi q̄ humana ratione eſtimāt ſe omīa ꝯp̄hendere. vel heretici q̄ ſophiſticis argumētis nitūt euertere veritatē euangelij.

ſ. deo et hominibus. ſ. heretic⁹
⁊ eſt odibilis qui ꝓcax ē ad loquendum. Eſt aūt tacens ⁊ habēs ſenſū loquele. ⁊ eſt tacens ſciēs tempus
†frenāda eſt lingua. nō inſolubiliter ligāda
apti tēporis. † Homo ſapiēs tacebit vſq̄ ad temp⁹. laſciuus autē ⁊ imprudens nō ſeruabūt tempus.
ſ. heretic⁹ qui doloſis verbiſ velat maliciā ſuā
Qui multis vtit verbis: ledit aīaʒ
ſ. magiſterij dignitatē
ſuam. ⁊ qui poteſtatē ſibi aſſumit
ſ. a deo et ab hoibus.
iniuſte odietur. Eſt ꝓceſſio ī maliſ
ſ. ſub cuius lingua labor et dolor
viro indiſciplinato. ⁊ eſt iuentio in
ſ. q̄d fit ꝓ hūana laude. ſ.
detrimentū. Eſt datū q̄d nō ē vtile
ſ. elemoſina .ſ. ꝓ dei amore. et deſiderio eterne patrie. cui hic meritorū tribuitur honor et in futuro gloria ſempiterna.
⁊ eſt datū cuius retributio duplex
ſ. qui ſe exaltat humiliabitur
Eſt propter gloriā minoratio. ⁊ eſt
ſ. et qui ſe humiliat exaltabitur
qui ab humilitate leuabit caput.
Eſt qui mlta redimat modico p̄cio et reſtituēs ea in ſeptuplum. Sa
ſ. doctor catholic⁹ † doctrine. ſ. † q̄ ī ſcripturis veritatē ſequitur.
piens in † verbis ſe ipſū † amabilē
ſ. dogmatā ſ. hereticorū ſ. ſicut aqua inutilis.
facit. gratie aūt fatuoꝝ effundētur
ſ. doctrina hereticorum
Datus inſipiētis nō erit vtilis tibi oculi enim illius ſeptemplices ſūt
ſ. iudicia veritatis † hereticus † q̄ plurima erroris imꝑꝑeria effundet
Exigua dabit ⁊ mlta improꝓabit ⁊ apertio oris illius inflamatio eſt. Hodie fenerat q̄s ⁊ cras expetit. ⁊ odibilis ē homo huiuſmōi. Fa
ſ. ver⁹ qui ſecundū deū ſ. retributio.
tuo non erit amicus. ⁊ non erit gratio.
ſ. qui cōmunicant. ſ. doctrine
in bonis illius. Qui enim edūt pa
hereticorū ſ. mēdaces ſ. doctrine hereticorum.
nē illius falſe lingue ſūt. Quociēs ⁊ quāti irridebūt eū: Neq̄ enī q̄d habendum erat directo ſēſu diſtribuit. ſimiliter ⁊ q̄d n̄ erat habēdū. Lapſ⁹ falſe lingue quaſi q̄ inpauimento cadens. ſic caſus malorū feſtinanter venient. Homo acha
ſ. doctrina hereticorū. vñ: ineptas et auiles fabulas deuita
ris. quaſi fabula vana et in ore indiſciplinatorū aſſidua erit Ex ore
ſ. argumētatio falſa
fatui reprobabitur ꝑabola. Nō enī

dicit illam in tempore ſuo. Eſt qui vetat pre inopia peccare. ⁊ in reque
† noli timere eos qui occidūt corpus a. aūt nō po oc.
ſua ſtimulabit. Eſt qui † ꝑdet aīaʒ ſuam pre cōfuſiōe. ⁊ ab iprudētia ꝑſone ꝑdet eam. perſone aūt acceptione ꝑdet ſe. Eſt qui pre ꝯfuſione promittit amico. ⁊ lucratuſ eſt eum
† inter maxima vicia mendaciū numeratur. vñ os q̄d mentitur occidit animam
inimicum gratis. † Obprobrium neq̄ in homie mēdaciuʒ. ⁊ in ore i
ſ. nō laudat furē
diſciplinatoꝝ aſſidue erit. Potior fur q̄ aſſiduitas viri mēdaciſ. perditōem autē ambo hereditabunt
ſ. celeſti
Mores hoim mēdaciū ſine hono
ſ. ꝑpetuo in eternum confundentur
re ⁊ ꝯfuſio illoꝝ cū ipſis ſine intermiſſione. Sapiens in verbis pro
ſ. diſcipulus obediēs
ducet ſe ipſū. ⁊ homo prudens pla
† ſctīs doctorib⁹ † euāgelico vomere ſ. carnē. ſ.
cebit † magnatis. Qui † opat terrā
ſ. fructus iuſticie ſ. virtutū
ſuam inaltabit aceruū frugum. ⁊
ſ. opa iuſta
qui opatur iuſticiaʒ ipſe exaltabit
ſ. bon⁹ diſcipulus ſ. doctoribus ſ. admonitione correptus
Qui vero placet magnatis: effugiet iīquitatē.
† ne veritatē videāt
Exenia ⁊ dona † excecāt
† amator. ſ. pecunie qui dicenda q̄ſi mut⁹ tacet.
oculos iudicum. et quaſi † mutus i ore auertit correptiones eoꝝ. Sapientia abſconſa ⁊ theſauruſ iuiſ⁹. que vtilitas ī vtriſq̄: Melior ē q̄
ſ. ne ꝓferens eam peccet.
celat inſipientiā ſuā. q̄ homo qui
ſ. qui p̄dicando poteſt ꝓdeſſe
abſcondit ſapiētiā ſuaʒ.

## C. XXI.

Fili peccaſti nō adūcias iterū. ſed ⁊ de p̄ſti
ſ. dei miſericordiam
nis deprecare. vt tibi dimittantur Quaſi a facie colubri fuge pecca
ſ. cōſentiendo ſuggeſtiōibus dyaboli. ī infernum.
ta. ⁊ ſi acceſſeris ad illa ſuſcipiēt te
ſ. ſuggeſtiones ſ. peccare facientes
Dentes leonis dentes eius. interficiētes animas hoim. Quaſi rom
ſ. et corpi et aie nocet. vtrunq̄ enī ꝓ iniquitate damnabitur.
phea bis acuta oīs niq̄tas plage:

¶ Eſt qui vetatur. Reꝑhenſa falſitate hereticoꝝ intentionē praue voluntatis vitupat: Sunt enī qui cum nō poſſunt actu peccare. nolūt in voluntate quieſcere.
¶ Eſt qui perdet. Quia timens huius mundi poteſtatē. nō audet ꝯfiteri euāgelij veritatem. Vñ. Qui erubuerit me ⁊ meos ſermones. hunc erubeſcet fili⁹ hominis.
¶ Eſt qui pre co. Sunt qui plura promittūt ⁊ pauca reddūt ⁊ eos quibus mentiendo ꝓmittūt inimicos ſibi faciunt.
¶ Potior fur. Non excuſat furem. ſʒ eius comparatione ingrauat mētiēdi aſſiduitatem. Miſtice autē fures ſunt iudei quibꝫ dicitur. Qui predicās non furandū furaris. Heretici vero mēdaces qui peiores ſunt. q̄ poſt perceptā baptiſmi grā ad vomitū redierūt ⁊ ſpūi gratie cōtumeliam fecerunt.
¶ Sapiēs ī ver. Quia ſapientiā mētiſ demōſtrat ī benedictiſ Vñ. Hon⁹ homo de bono theſauro cordiſ ſui ꝓfert bonū.
¶ Sapientia ab. Nulla ē vtilitas theſauri qui abſcōditus ē ⁊ nō ſcitur ⁊ ſapientie ſine diſcretōe abſcōſe.
C. XXI.
¶ Fili peccaſti. Cōſilium dat cū peccamus. non eſt enī qui faciat bonū. ⁊ non peccet. ne iterum peccem⁹. ſʒ de preteritis penitentiam agamus. deprecantes vt nobis dimittantur.
¶ Colubri. Dyaboli qui ſemꝑ colit vmbras peccati. et regnat in filijs tenebrarū.
¶ Dentes. Aduerſarius noſter dyabol⁹ tanq̄ leo rugiēs circuit q̄rens quē. de.

Obiurgatio.
Cōcordia minime res
creſcunt· diſcordia ma
xime dilabuntur. Alr
vero hereticoꝝ cōſtru
ctio varijs argumētis
inuitens annullabitur
quia veritatem fidei ⁊
vnitatem pacis abo
minātur.
Deprecatio p.
Quia iudicabit deus
impioſ q̄ affligunt ſan
ctos.
Correptionē.
Id ē· iudiciū ſui pecca
ti· q꜡ mentē ſuaꝫ indu
rauit: ne obediret veri
tati.
Notus a longe
Manifeſtat᷑ ꝓſumptō
heretica in lingua te
meraria· q̄ loquit᷑ ad
uerſus deū iniquitatē
Qui edificat.
Hereticū ſignificat q̄
ſcripture teſtimonia a
prauo ſenſu aliena ad
ꝯfirmationem ſui erro
ris ꝯgregat. Sed vin
dicta vltōnis iuſte diſ
ſoluet᷑ duricia nefāde
actionis. Vel tropolo
gice auarū raptorem q̄
ex alienis rebus auget
diuitias· ⁊ vacuꝰ om
nibus bonis in die iu
dicij ꝓ iniquitate ſua
punietur.
Via peccantiū
Ideo velox maloꝝ in
teritus· q꜡ via. i. vita il
loruꝫ plena ē doloribꝫ
⁊ duris peccatoꝝ opi
bus.
Non erudiet᷑.
His ſentētijs ꝯfundit
errorem hereticoꝝ· q̄a
ſenſus queꝫ habent in
ſcripturis non eſt di
cendus· vbi abundat
nequitia ⁊ dolus· quia
deus creauit hominē
rectū· ⁊ ipſe īmiſcuit ſe
infinitis queſtionibꝫ.
Diſplicebit. Filiꝰ
huius ſeculi prudētio
res filijs lucis in gene
ratōne ſua ſunt.

ſ q꜡ ſupplicīū eternum ſ alia tranſlatio cataplectatio. i. cōuitium
illius non eſt ſanitas. Obiurgatō
⁊ iniurie annullabūt ſubſtātiaꝫ. et
domus que nimis locuplex eſt an
nullabit᷑ ſupbia· ſic ſubſtātia ſupbi
† deſiderium pauperis exaudiuit dominus
eradicabit᷑. † Deprecatio pauperis ex
ſ pauperis ſ iudicis
ore vſqꝫ ad aures perueniet ⁊ iudici
um feſtinato adueniet illi. Qui o
ſ ꝓ peccatis
dit correptionē veſtigiuꝫ ē pctōris
† .i. cor ſuū cōuertit ad intelligēda pcepta dei.
⁊ qui timet deum † cōuertet᷑ ad cor
ſuū. Notus a longe potens ligua
ſ .i. fidelis diligēter obſeruat ne cadat i errorem eius
audaci· ⁊ ſenſatꝰ ſcit labi ſe ab ipſo
Qui edificat domū ſuam impēdijſ
alienis: q̄ q̄ſi colligit᷑ lapides ſuos
† vilitatē pctōꝝ· et velocē ſignat interitum.
i hieme. † Stuppa collecta ſynago
ga peccantiū· ⁊ cōſūmatio illoꝝ fla
ma ignis. Via peccātiū cōplātata
ſ ideo
lapidibuſ· ⁊ in finē illoꝝ inferi ⁊ te
ſ econtra
nebre ⁊ pene. Qui cuſtodierit iuſti
ſ .i. reſeruabit᷑ ab illa ſ volūtas. ſ. quā in timore dei habuit.
ciaꝫ cōtinebit ſenſū eiꝰ ꝯſummatio
ſ agnitiōe deitatis remunerabit᷑.
timoris dei· ſapia ⁊ ſenſus. Non
erudietur: qui nō eſt ſapiēs i bono
Eſt aūt inſipiētia que abūdat i ma
ſ vel abūdat
lo· ⁊ nō ē ſenſus· vbi ē amaritudo.
Sciētia ſapiētis tanq̄ʒ inundatio
ſ doctria et virtutibꝰ· vn̄ qui biberit aquā quā ego dabo ei. fi. in. e. f. a. ſ. in. u. e.
abūdabit· ⁊ cōſiliū illiꝰ ſicut fons
ſ heretici
vite ꝑmanet· Cor fatui q uaſi vas
ſ malicie ſtimulis vndiqꝫ pforatum
† ſpiritusſanctus diſcipline effugiet fictum
ꝯfractum· ⁊ omnē † ſapiētiā n̄ tene
bit. Verbū ſapiēs quodcūqꝫ audi
ſ humilis qui ſapientiā amat
erit ſcius laudabit: ⁊ ad adijciet
ſ voluptatis amator
audiuit luxurioſꝰ ⁊ diſplicebit illi·
ſ cōtemnet implere.
⁊ ꝓijciet illd᷑ poſt dorſū ſuum. Nar
ſ pdicatio ſ heretici ſ onerosa tranſcūtibus. ſ. viam huius ſeculi.
ratio fatui quaſi ſarcina in via Nā
ſ verbis ſ catholici ſ ſana pdicatio ſ doctria
in labijs ſenſati inuenict᷑ grā. Os
ſ catholici pdicatoris ſ populo dei
prudētis q̄ritur in eccleſia ⁊· verba
ſ deuoti auditores vt intelligāt. ſ. et impleant
illius cogitabūt in cordibus ſuis

ſ hereticorū ſynagoga vbi catholici ſenſus ſpernit᷑ ſapiētia
Tanq̄ʒ domꝰ extermiata· ſic fatuō
† q꜡ multiplici errore inuoluta
ſapiētia: ⁊ ſciētia inſēſati † inenarra
bilia verba. Cōpedes in pedibus
doctrina ſtulto: ⁊ quaſi vincla ma
† modeſtia in omnibꝰ ſeruāda
nuū ſuꝑ manū dexterā. † Fatuus i
riſu exaltat vocem ſuā· vir aūt ſa
† cum pdicatio diuina illuſtrat᷑ ſapientia
piens vix tacite ridebit. † Ornamē
tum aureum prudenti doctrina· et
ſ cū totā vitā circūdat diſciplina
quaſi brachiale in brachio dextro
Pes fatui facilis in domū ꝓximi:
ſ catholicus ſ ſequi. ſ. errorē ſupbiētis
⁊ homo peritus cōfundet᷑ a ꝑſona
ſ hereticꝰ ſ q꜡ foramina ſubtilitatis querit.
potētis Stultꝰ a feneſtra reſpiciet
ſ ſcripture ſ catholicus ſ quia ſcripturā apte exponere querit
in domum· vir aūt eruditus foris
† ab ore. ſ. hereticorum pdicationis verbum.
ſtabit. Stulticia hoīs † auſcultare
ſ pdicator † q꜡ nō vult recedere a veritate ſ malo
per oſtiū· ⁊ prudens † grauabit᷑ ꝯtu
ſ verba
melia. Labia imprudētium ſtulta
ſ q̄n electorum verba vere ſapientie exprimunt ſenſum
narrabunt: verba autē prudētium
ſ regula fidei ſ q̄n hereticorū ſtulta intentio nitit᷑ ad ornamentū verborū
ſtatera ponderabunt᷑. In ore fatu
orum· cor illoꝝ. ⁊ in corde ſapiētuꝫ
os illoꝝ. Dum maledixit impius
ſ flagitijs
dyabolum: maledicit ipſe aīaꝫ ſuā
ſ hereticus qui occulte errores ad decipiēdū ponit
Suſurro coinquinabit animā ſuā
ſ factis et verbis.
⁊ in oībus odietur· ⁊ qui ꝑmāſerit·
ſ moderatus in verbo
odioſus erit· tacitus ⁊ ſenſatuſ ho
norabitur.

C. XXII.

In lapide luteo lapi
ſ al. lapidabit᷑ piger ſ boni
datus eſt piger· ⁊ oms loquētur ſu
ſ deteſtantes ſcelera eius
per aſpernatōem illiꝰ. De ſtercore
boum lapidatus ē piger· ⁊ omis q̄
ſ cōmunicando negligentie eius.
ſ a calore feditatis ſ ne talia
tetigerit eū· excuciet manus. Cōfu
operet᷑ ſ doctoris ſ diſcipulo
ſio patris eſt de filio indiſcipliato
ſ indiſciplinata ſ honoris
filia autem fatua i deminoratōe fi
ſ aīa q̄ prudēter deo ſeruit ſ q꜡ ad hereditatem eius pertinebit
et. Filia prudens hereditas viro
ſuo: nā q̄ cōfundit in cōtumeliā fit

Compedes in
pe. Quia greſſibꝫ eo
rum quibus incedunt
ruina iniq̄tatis ꝯtradi
cit actiones eoꝝ dam
nādo reprehendit.
Fatuus i riſu
Letuſ hereticoꝝ plau
ſibili opatōne p rethō
ricam artē docendo q̄
rit auditoꝝ fauorem.
Sancti vero doctoreſ
iocunditatē locutōnis
ſic intermiſcēt pdicatō
ni vt nō recedāt a tra
mite veritatis.
Pes fatui. Qr
heretici auctorū ſuorū
ſectā i domicilio ſcrip
toꝝ ſuoꝝ latitantē ſtu
dent imitari.
Stultus a fe.
Notat hereticoꝝ cal
liditateꝫ· ⁊ catholicoꝝ
ſimplicitatē.
Dum maledi.
Non quia maledictuꝫ
dicit dyabolum· ſꝫ q꜡
quē maledictū nouit n̄
ceſſat imitari· Qū enī
maunlt diabolū imita
ri q̄ʒ xp̄m iure dānat᷑.
In lapide. Qn̄
peccatoruꝫ duris ſcrip
turarum ſentētijs ſedi
tas ſcelerū exꝓbratur.
Alle. Qui ī lapi
de luteo vl' de ſtercore
boum lapidatur po
pulum iudeoꝝ ſigni
ficat· qui ex fragili gen
tilium turba· que legē
ignorabat· quā lapis
luteus figurat exꝓbra
tur· quia ꝓ prauitate
ſenſꝰ ī xp̄m credere no
luit qui in lege ꝓmiſſꝰ
eſt et ꝓphetis. De ſter
core bouꝫ· i· de iudeis
credētibus qui ex pa
triarchis· ſ· ⁊ ꝓphetis
legis iugū portantibꝫ
editi ſunt· pro cecitate
cordis irridētur· q꜡ ſal
uatorē recipe noluert᷑.
De ſtercore.
Pigricia maloruꝫ in
bono ope torpentium
ꝑ apertā ſtulticie opa
tionem a pdicatoribuſ
improperatur.

Muſica. Eos
notat q̄ i eccleſia plau
ſam populi ꝛ fauorē
q̄runt · nec magis con
punctionē lacrimaꝝ
excitant.

Qui docet fa.
Leſta multo laboꝛe ꝑ
fecta fragilitatem ſuā
non euadit · fatu⁹ q̄ꝗ
quāuis ſolicite erudia
tur · vix ad perfectōē
perducitur.

Supra mor.
Altera eſt mors corpo
ris que omnibus com
munis: Altera mors a
nime qui peccatoꝛib⁹
ſpiritualis. Altera in
p̄ſenti finitur. Altera
i eternū manet. Sup
mortuum ergo modi
cum plorandum · qm̄
requieuit mors enim
corporis finis laboris
mūdam.

Cum ſtulto ne
Docet cum ſtultis ſer
monem nō eſſe protra
hendum · ꝛ maxīe cum
hereticis quoꝝ ſtulti
cia plena eſt blaſphe
mia ne coꝝ · ſ · ſocietate
quietem pacis amitta
mus · eorum īquinati
ſordibus. Unde. Si
quis venit ad vos et
hanc doctrinā non af
fert · nolite recipe eum
in domum · nec aue ei
dixeritis. Qui enī dix
erit ei aue · cōmunicat
ei⁹ operibuſ malignis.

Super plum.
Hinc ſalomō ait · gra
ue eſt ſaxū ꝛ oneroſa.
arena ſꝫ ira ſtulti vtro
q̄ꝫ grauior.

Peius peccat here
ticus q̄ꝫ catholicus · in
multitudine mutoꝛū
peccatoꝝ. Uel philo
ſophus q̄ hūana nitit
ſapientia · vel gentilis
qui nō peruenit ad fi
dē ꝛ ignorāter peccat
Seruus enim qui ſcit
voluntatem domini
ſui ꝛ nō facit: vapula
bit multis. Qui autē
neſcit paucis.

Sicut loramē:
Ligna iuſtos ſignant
qui fructū dant in tpe
quoꝝ folia nō decidūt
ꝛ omnia que faciūt ꝓ
ſperant · fundamentū
aūt edificij aplos vel
ꝓphetas · quoꝝ predi
catō eccleſiā ſubſtinet
Loramētū ergo ligne
um colligatū fūdamē
to edificij nō diſſoluit

ſpūalis ſ deum ſ xp̄m
genitoꝛis. Patrem ꝛ virum ꝯfun
ſ qui apoſtata fit et hereſim audacter defendit
ſ ſtulticie ſue ſocijs
dit audax · ꝛ ab impijs non mino
ſ vituperabit ſ tn̄ ſ p̄re.ſ.et viro
rabit. ab vtriſq̄ꝫ aūt inhonorabit
ſ beati qui lugēt quoniā ipſi conſolabunt
Muſica i luctu iportuna narratio
ſ ſꝫ cōuenit mūdi deſpectū et eternū ſuppli
flagella ꝛ doctrina in oi tpe ſapia
cium auditoꝛibus intimare
Qui docet fatuū: q̄ſi qui ꝯglutinat
ſ ille cui grauat ſomno · hic ſenſu ſtulto.
teſtam. Qui narrat verbū non au
dienti: quaſi qui excitat doꝛmiētē
de graui ſomno. Cū doꝛmiēte loq̄
tur qui enarrat ſtulto ſapiētiā ꝛ in
† qꝛ ingrat⁹ docēti · et ideo flend⁹ tanq̄ꝫ moꝛtu⁹
fine narratōis dicit. † Quis ē hic:
Supra moꝛtuū ploꝛa: deficit enī
lux eius: ꝛ ſupra fatuū ploꝛa: defi
cit · n · ſenſu. Modicū ploꝛa ſupra
moꝛtuū: qm̄ requieuit. Neq̄ſſimi
enī nequiſſima vita ſuper moꝛtē fa
† i p̄ſentis vite. ſ. ſpacio ē moꝛs eius qd̄ ſeptena
rio numero decurrit.
tui. Luctus moꝛtui † ſeptem dies:
† in ſeculū ſeculi qꝛ aīe coꝛū ſine fine cruciabūt
fatui aūt ꝛ impij † omnes dies vite
illoꝝ. Cum ſtulto ne m̄ltum loqua
ris · ꝛ inſenſato ne abieris. Serua
te ab illo vt nō moleſtiā habeas · et
nō coinquinaberis peccato illius
Deflecte ab illo · ꝛ inuenis requiē
ſ al. accidieris
ꝛ non accidiaberis in ſtulticia illi⁹
ſ quaſi huiuſmodi hominum moꝛes · et verba
difficile poꝛtantur
Sup plumbū quid grauabit: Et
† multitudinē inimicoꝛum peccatoꝛū
qd̄ illi alid̄ nomē q̄ꝫ fatu⁹: † Arenā
ſ philoſophoꝝ ſapientiā † duriciā ꝑſecutōis
gentilium
ꝛ ſalē ꝛ † maſſam ferri facili⁹ ē ferre
ſ hereticum ſ doctrina
q̄ꝫ hominē imprudentē ꝛ fatuum
ſ vita
ꝛ impium. Sicut loꝛamētū ligneū
colligatū fundamento edificij nō
diſſoluetur: ſic ꝛ coꝛ cōfirmatū i co
ſ quia
gitatōe cōſilij Cogitatus ſenſati in
ſ ꝑſecutionis cuiuſlibet
omni tpe vel metu nō deprauabit.
Sicut oꝛnatus arenoſus i pariete
limpido · ꝛ ſic palee in excelſis · ꝛ ce
ſ mixtura calcis
menta ſine impenſa poſita cōtra fa
ſ qꝛ cito corruent.
ciem venti nō ꝑmanebūt: ſic ꝛ coꝛ

ſ nō fundatū in charitate et veritate
timidum in cogitatione ſtulti ꝯtra
ſ cuiuſlibet ꝑſecutionis
impetū timoꝛis n̄ reſiſtet: ſic et coꝛ
trepidū in cogitatiōe fatui omi tpe
ſ alias ſic et qui in ꝛc.
nō metuet: ſed ꝛ qui in p̄ceptis dei
ſ ſtimulo timoꝛis ſ coꝛdis
ꝑmanet ſemꝑ Pungens oculū de
ſ cōpunctionis
ducit lacrimas · ꝛ qui pungit coꝛ ꝓ
ſ alijs ſ rectam intelligentiā ſcripturarum.
fert ſenſū. Mittēs lapidē in volati
lia deijciet illa: ſic ꝛ qui cōuitiatur
amico · diſſoluit amiciciā. Ad ami
ſ caritatis affectu ſ correptōis
cum ꝛ ſi ꝓduxeris gladiū non de
ſperes: ē enim regreſſ⁹ ad amicum
ſ aliquid amarū r̄ndendo vel dure corrigēdo.
Si aperuerit os triſte · non timeas
ſ alias cōcordatio ſ priſtine amicicie
† quibus penitus fugat amicus
Eſt enī ꝯcoꝛdatio excepto † ꝯuitio
† quia priſtina ſecreta ꝑ irā reuelant.
et improperio ꝛ ſuꝑbia, et † miſterij
reuelatōe et plaga doloſa. In his
oībus effugiet amicus. Fidē poſ
ſ p̄ſentis vite
ſide cū amico i paupꝫtate illius. vt
ſ eternis ſ quis infirmatur et
ego non īfirmoꝛ
in bonis illi⁹ leteris. In tpe tribu
latōis illius ꝑmane illi fidelis: vt i
ſ terrena vel eterna.
hereditate illius coheres ſis. Ante
ignem camini vapoꝛ fumus ignis
inaltatur: ſic ꝛ an̄ ſanguinē maledi
cta ꝛ cōtumelie ꝛ minę. Amicū ſalu
tare non cōfundaris: A facie illius
non me abſcondā · et ſi mala michi
euenerint ꝑ illū · ſuſtinebo. Omnis
qui audiet · cauebit ſe ab eo. Quis
† dixi cuſtodit u · m · u · n̄ d · m · l · m ·
dabit oꝛi meo † cuſtodiam · ꝛ ſuꝑ la
bia mea ſignaculum certū: vt non
ſ alias ab ipſis ſ lingua ignis vniuerſitas
iniquitatis
cadā i ipſis · ꝛ ligua mea ꝑdat me.

C. XXIII.

Domine pater
ꝛ dominatoꝛ vite meę · ne
dereliquas me i cogitatu ꝛ cōſilio
illoꝛum · nec ſinas me cadere in il
la exproba tione. Qui ſupponit i
cogitatu mea flagella · ꝛ in coꝛde

qꝛ fides paſſionis xp̄i
in coꝛdib⁹ hominum
adiuncta doctrine a
poſtoloꝝ idiſſolubile
facit eccleſię edificium

Sicut palee.
Un̄ qui audit verba
mea ꝛ n̄ facit ea: ſimil
ē viro ſtulto qui edifi
cat domum ſuam ſuꝑ
arenam.

Sicut oꝛnatus
Sicut limpidus pies
ꝓpter lenitatē · ſ · nō re
cipit puluerem arenę
ſic coꝛ fatui ſpnit ſcele
rum recoꝛdationē · nec
penas timet eternas.

Mittēs la. Oſtē
dit qd̄ amicū bonū cō
ſeruet · vl' poti⁹ alienet

Mittens lapi. Sic
lapidis ictu volatus
auiū deijcit · ita cōuitij
verbo uis amicicię diſ
ſoluitur.

Non deſperes
De amicicia ei⁹ · quia
agnita correptōis vti
litate · regredit ad ius
priſtinę amicicię.

Effugiet ami.
Non reditur⁹ · nec p⁹
recōciliationē · vn̄ ami
co reconciliato ne cre
das i eternum.

In tēpore tri.
In aduerſitate magis
ꝓbatur amicus. Mul
ti enī amici mēſę · ꝛ non
ꝑmanēt i die nc̄citatis

Ante ignē ca.
Sicut fumus p̄cedit
ignis icendium · ſic du
ra verba homicidium.
Unde ſermo dur⁹ ſu
ſcitat rixas. Et alibi q̄
iraſcit fratri ſuo reus
erit iudicio.

Amicum ſalu
tare. Multa bona
ſunt in amicicia vera.
Congaudet enī amic⁹
bonis tuis · ꝛ ꝯtriſtat i
malis.

Omis qui aū.
Id ē, q cognoſcit quā
ta bona ſint i amicicia
vera · cauebit ne iiuria
vl' ꝯuicio amicū ledat

C. XXIII.

Domine pater.
Quaſi tuo munere fa
ctus ſū · tuo munere de
fendar a voragine vi
cioꝛum.

Quis ſuper.
Deſiderat i cogitatu
ſuo flagella diſciplinę
ꝛ in coꝛde doctrinā ſa
piētię · ne foꝛte ꝑ igno
rantiā nō agnoſcat de
lictoꝝ picula · ꝛ multi

pliceꝑ ei crimina ꝑ q̄b cadat i manu' aduerſa riorum.

Et omnẽ deſi‑derium. Nolite dilige re mūdū · neq̃ ea q̄ in mūdo ſunt.

In vanitate. Quia illā ꝓponit amori dei ⁊ deſiderio eterne beatitudinis.

Iurationi nō aſ. Vetat iuramentū ne fiat piuriū. Unde Nolite iurare neq̃ ꝑ celū · neq̃ ꝑ terrā. ⁊c.

Dupliciter. Qui ꝑ ſimulationē celat veritatē · ⁊ alios ꝑ falſitatem mittit in errorem.

Eſt et alia lo. Blaſphemia q̄ ſupradictis peior ē · vn̄ oportet vt non inueniat̃ in hereditate iacob. i. populo eccleſie q̄ ſupplātat vicia · ⁊ in virtutibus ſeruit deo.

Indiſciplinoſe. Quaſi diſciplinā ne deſeras · ⁊ indiſciplinato ore ſermones tuos ne ꝓferas.

meo doctrinam ſapiẽtie vt ignorationibus eoꝝ nō parcat michi · ⁊ n̄ appareāt delicta eorū ⁊ ne adincreſcant ignorātie mee · ⁊ m̄ltiplicētur delicta mea ⁊ peccata mea abūdent · ⁊ incidā in ꝯſpectu aduerſari
ſ qui tribulāt me exultabūt ſi motus fuero
orū meoꝝ · ⁊ gaudeat inimic' me'
Dn̄e pater ⁊ deus vite mee ne dere
ſ demonum
linquas me i cogitatu illoꝝ. Extol
ſ mẽtis elationem
lentiā oculoꝝ meorum ne dederis
ſ prauum
michi ⁊ oē deſideriū auerte a me.
ſ caſtrimargiam
Aufer a me ventris cōcupiſcētias
ſ fornicationis. ſ.
et cōcubitus cōcupiſcentie ne ap‑
ſ ne capiar hmōi vicijs
ꝓhendāt me · ⁊ anime irreuerēti et in
ſ tradi ꝓmittas. ſ diſciplinā verborum
ſ inſipienti
frunite ne tradas me. Doctrinā oris
ſ diſcite ſeruate
audite filij: ⁊ qui cuſtodierit illam
† falſitate. ſ. maledictione · piurio · detractione ·
nō periet labijs ſuis · nec ſcandalizabitur in operibus nequiſſimis.
ſ voluptatis. ſ. deſiderijs
In vanitate ſua apprehēditur peccator · ⁊ ſupbus ⁊ maledic' ſcādalizabit̃ in illis. Iurationi nō aſſueſcat os tuū · m̄lti eni caſus in illa. Nominatio vero dei non ſit aſſidua in ore tuo · ⁊ noibus ſanctorū non admiſcearis: qm̄ nō eris immunis ab eis. Sicut enim ſeruus interro
ſ caſtigat' tormẽtis ſ crimine liuoris ſ ſed magis ad odium ꝓuocatur
gatus aſſidue · a liuore non minuit̃
† in iuramẽto nomẽ dei et ſanctorum iuramẽto
ſic ois iurans ⁊ nominās · in toto
ſ ſed polluet̃
a peccato nō purgabit̃. Uir m̄ltum
ſ mendaciter vel inutiliter.
iurans implebitur iniquitate ⁊ nō
ſ corpore ſ vindicte
diſcedet a domo illius plaga. Et ſi fruſtrauerit fratrem: delictum illi'
† manifeſtare veritatem iurando
ſup ipſum erit: ⁊ ſi diſſimulauerit.
ſ ocioſe
delinquit dupliciter · ⁊ ſi in vacuū iurauerit nō iuſtificabit̃. Replebit̃
ſ inferni ſupplicio vbi vermis nō morit̃ · et ignis non extinguitur
ei retributiōe dom' illi'. Eſt ⁊ alia loq̄la ꝯtraria morti: nō ĩueniatur in hereditate iacob. Etenī a miſeri
ſ electis
cordibus oia hec auferentur · ⁊ in
ſ inquinabuntur
delictis nō voluptabūt. Indiſcipli
noſe loquele nō aſſueſcat os tuū
† doli. detractionis. erroris. blaſphemie.
eſt enī in illa verbū peccati. Me
ſ dei ſ eccleſie ſ doctrina eorum et exẽplo vndiq̃ vallatus.
mento pr̄is ⁊ matris tue · in medio
ſ patriarcharū ꝓphetarum apoſtolorū.
enim magnatoꝝ conſiſtis: ne forte
ſ ꝑ iniquitatibus
obliuiſcat̃ te de' in cōſpectu illorū ⁊ aſſiduitate tua infatuatus īpperium patiaris · ⁊ maluiſſes nō naſci
ſ tẽpus. ſ. mortalitatis · et culpā ꝑuaricationis
⁊ diem natiuitatis tue maledicas.
ſ hereticus · cuius os maledictione et amaritudine plenum ē.
Homo aſſuetus in verbis impro
ſ catholica doctrīa
perij: in oibus dieb' ſuis n̄ erudiet̃. Duo genera abūdāt in peccatis · ⁊ tercium adducit iram ⁊ ꝑditionē
ſ mens. ſ. auari q̄ ardet cōcupiſcẽtia terrenorū nec mitigat̃ donec terreno lucro cōpeſcatur.
Anima callida quaſi ignis ardens nō extinguet̃ donec aliq̄d glutiat.
ſ ſupbus elatione cordis carnalis ītumeſcēs
⁊ homo nequā in ore carnis ſue · n̄
ſ inferre cōtumeliā ſ odij inimicicie
deſinet donec incendat ignē. Ho‑
† voluptas fornicationis
mini fornicario ois panis dulcis:
† donec moriat̃ in lecto ſuo. i. mortale peccatū actualis libidinis ꝓficiat
n̄ fatigabitur trāſgrediēs vſq̃ ad finem. Omnis hō qui tranſgredit̃ lectū ſuum cōtemnēs in aiā ſuā ⁊ dicēs: q̄s me videt · tenebre circūdant me · ⁊ parietes cooperiūt me ·
ſ al. circūſpexit
et nemo circūſpicit me quē vereor · delictoꝝ meoꝝ non memorabitur
ſ al. intelligit
altiſſimus · ⁊ non intellexit qm̄ oia vidit ocul' illius: qm̄ expellit a ſe timorem dei huiuſmōi hois timor ⁊ oculi hominū timētes illū · ⁊ nō cognouit qm̄ oculi dn̄i multo plus lucidiores ſunt ſup ſolē · circūſpi
ſ cogitationes · actiones
cientes oīs vias hominū · ⁊ ꝓfū
ſ omnia nuda et apta oculis eius
dum abyſſi: et hominū corda · intu
† ante omia ꝓſciebat q̄ facit ꝑemptoria.
entes in abſcōditas partes. Dn̄o enī deo anteq̄ crearentur oia ſunt agnita: ſic ⁊ poſt perfectū reſpicit oia. Hic in plateis ciuitatis vindicabitur ⁊ q̄ſi pullus equinus fugabitur · ⁊ vbi n̄ ſperauit apphendet̃
ſ in iudicio ſ ſordibus viciorum pollutus ſ lago ꝑditiōis
ſ ſanctis
Et erit dedecus oibus: eo q̄ non

Anima callida Raban'. Heretici et ſciſmatici ardentē animam habēt · dū ambitioſe q̄runt humanā laudē · q̄ ꝑuerſe mētis more carnis īcendunt ignē · dū praue doctrine auditoribus īmittūt errorē. Ipſi ſunt fornicarij q̄ pactū qd̄ cum deo in baptiſmate pepigerūt nō ſeruauerūt ſ3 virū priorē relinquētes cum ydolis fornicati ſunt.

Tenebre circū. Qui caſtitatis virtutem ꝑdit ut faciat opa tenebrarū · neminē putat ſcire qd̄ agit · ⁊ deū omniū ꝯditorem fallatie ſe credit · cū vultus domini ſit ſup facientes mala.

Oculi domini. Quia illi nihil ꝓteritū nihil futurū ē · omnia ꝓſentia ſunt.

Hic in plateis. Adulter libidinoſus de quo ſupius dictū ē q̄ quaſi equus ⁊ mul' laſciuiēdo diſcurrit ꝑ latā ⁊ ſpacioſam viā q̄ ducit ad mortem.

Sic et mulier. Equaliter ⁊ in viro et in femina damnat᷑ adulterium ⁊ germē hui⁹ copule abominabile ē deo. Myſtice aūt hereticoꝝ ſynagoga. vel anima heretica prauitate decepta abominabilis ē deo. qꝛ relinquit virū priorē q̄ ſibi eam in baptiſmate copulauit. ⁊ ornamēto virtutum decorauit.

Nec in eccleſiā. Quia eius ꝑuerſitas in cōuentu fideliū ꝑ ſoſertiam doctoꝝ declaratur.

Et rami. Quia ſecta illius fundamentum veritatis non habet. fructū bonoꝝ operum gignere non pōt.

Lōgitudo eni. Quia in eterna beatitudine ineternū ꝑmanebunt q̄ ſequunt᷑ deū.

C. XXIIII.

Virtutis illius. Angeloꝝ religioſoꝝ. Unde gloria in excelſis deo. ⁊ in terra pax ho. bo. v.

Et i mēdio po. Quia in oſtēſione miraculoꝝ ad laudē dei ꝓuocabat ꝑplm. Unde Omis plebs vt vidit dedit laudē deo.

Ego ex ore. Id eſt verbū ꝯſubſtātiale coeternum.

Quia nō ſum creatura. ſ; ab initio ex patre genita ꝑ quā omis creatura. Dicit᷑ tamē primogenit⁹ omīs creature. non tpe. ſ. ſ; honore. ſecundū illud filius me⁹ ꝑmogenit⁹ iſrl.

Ego feci in ce. In celis orit᷑ lumē. nebula tegit᷑ caro. quia ſicut claritate ſua ꝑcellit obſcuritatē nebule ſic ſpiritualiſ creatura corꝑalem ꝑcellit dignitatem.

Thronus me⁹. Humanū corpus nullo pōdere peccati ꝑgrauatum. ſed dei virtute ſublimatū. in quo potētia diuinitatis iudicia ſua exercuit. Unde. Ecce domin⁹ aſcēdet ſuꝑ nubem leuem ⁊c.

itellexerit timorē dn̄i. Sic ⁊ mulier
ois reliqn̄s virū ſuū peccauit ⁊ ſta
tuēs hereditatē ex alieno mr̄imoio
†qꝛ fidem patrū et traditionē ſcripturarū ſequi
Primo eni in lege †altiſſimi icredi
noluit ſ deum
bilis fuit. et ſecūdo virū ſuū dereli
ſ dyabolo ſociata
quit: tercio in adulterio †fornicata
† praua dogmata et ꝑuerſa opa q̄ inſtinctu dya
eſt. ⁊ ex alio viro † filios ſtatuit ſibi
boli generauit
Nec in eccleſiā adducetur. ⁊ in fili
os eius reſpicietur. Nō tradēt filij
eius radices. ⁊ rami ei⁹ nō dabūt
fructū. Derelinquēt in maledictū
memoriā eius: ⁊ dedicus illius n̄
delebit᷑. Et agnoſcēt quia derelicti
ſunt. qm̄ nichil melius ē q̄ȝ timor
ſ quā dulcia faucib⁹ meis eloqa t. ſ. m. o. m.
dei. ⁊ nichil dulcius q̄ȝ reſpicere i
†qui in luce ambulat non offendit
mandatis dn̄i. † Gloria magna eſt
ſequi dn̄m: lōgitudo eni dieꝝ aſſu
metur ab eo.

C. XXIIII.

ſ chriſtus ſ laudabile oñdit
Sapiētia lauda
ſ vitam ſ in celis cum
bit animā ſuam: ⁊ in deo
pr̄e et ſpū ē et in terra adorat᷑ ſ xpiani
honorabitur. in medio populi ſui
ſ cōuentib⁹ fideliū ſ dei.
gloriabitur. ⁊ in eccleſijs altiſſimi
ſ vn̄ apuit os ſuū dicēs. beati paupes ſpiritu.
apiet os ſuū: ⁊ in cōſpectu virtutiſ
ſ xpiani
illius gloriabit᷑. ⁊ in medio populi
ſ exaltate dn̄m deū nr̄m ſ vn̄ de plenitudie
eius omnes accepimus
ſui exaltabitur. ⁊ in plenitudie ſan
ſ mirabilis de⁹ in ſanctis ſuis ſ laudate do
cta admirabitur. ⁊ in multitudine
minū omnes gentes. laudate eum oēs populi.
electoꝝ habebit laudē. ⁊ inter bn̄
ſ ſanctos ſ qui ē ſuꝑ omia benedictus in ſecula.
ſ ſapia.
dictos benedicetur dicēs. Ego ex
ſ verba ſapie ſ ſecundū deitatem
ore altiſſimi ꝓdiui: ꝑmogenita an̄
† ſpiritalis creature angelis. ſ.
omnē creaturam. Ego feci † in celis
ſ rationis et intelligentie
vt oriretur lumē indeficiēs. ⁊ ſicut
ſ corꝑalem creaturā ſ omnem natu
rā †ſupra omnem creaturā cū patre et ſpiritu ſ ſignificat diuinā naturā.
nebula texi omnē terrā. Ego † i altiſ
ſimis habitaui. ⁊ thronus meuſ in
ſ celeſtia ſ oipotentiā ſapientie et fortitudinem ſignificat.
colūna nubis. Gyruȝ celi circuiui
ſ omnia. ſ. q̄ ſunt ſub terra
ſola. ⁊ ꝓfundum abyſſi penetraui.
ſ omnibus q̄ in mari ſunt et in terra
⁊ in fluctibus maris ambulaui. et
ſ vn̄ laudēt illū celi et terra mare et o. q̄ i eis ſ.
in oi terra ſteti. Et in oi populo ⁊ i
ſ rationali creatura ſ vn̄ dedit ei
oi gente ꝑmatum habui. ⁊ omniuȝ
nomē q̄ ē ſuꝑ omne nomē. vt in no. ie. o. g. f. ⁊c.
excellētiū ⁊ humiliū corda virtute
ſ gētib⁹ ex quib⁹ cōgregat᷑ eccleſia q̄ ei⁹
calcaui. Et in his oibus reqᷓeȝ que
eſt hereditas. vn̄ hereditas mea ꝑclara eſt mihi
ſiui. ⁊ in hereditate dn̄i morabor.
ſ filius ſecundū humanitatē intelligit patrem
Tunc ꝑcepit ⁊ dixit michi creator
maiorem.
omniū. ⁊ q̄ creauit me requieuit i
ſ humane nature in qua habitauit plenitudo
tabernaclo meo. ⁊ dixit michi: In
diuinitatis.
iacob inhabita ⁊ in iſrael heredita
re. ⁊ in electis meis mitte radices
Ab initio ⁊ ante ſcl'a creata ſum. et
vſq̄ȝ ad futurū ſeculū non deſinaȝ
⁊ in habitatōe ſancta corā ipſo mi
niſtraui. Et ſic in ſyon firmata ſum
⁊ in ciuitate ſāctificata ſimiliter re
ſ ſuꝑ quē requieſcit ſpūs me⁹ niſi ſuꝑ humilē et quietum †manifeſta. ſ. qꝛ ibi voluntas eius
quieui. ⁊ i hieruſalē † poteſtas mea
adimplet᷑ ſ xpiano qui noīe xpi honoratur. qui ꝑs eius et hereditas eſt.
Et radicaui in ꝑplo honorificato
⁊ in partes dei mei hereditas illi⁹
ſ qꝛ illi membra ſunt corꝑis eius cū ſit ipſe omnia in omnibus
⁊ in plenitudine ſanctorum deten
ſ arbores ſūt altitudis et odoris ꝑcipui
tio mea. Quaſi cedrus exaltata ſū
in libano. ⁊ quaſi cypreſſ⁹ in mōte
ſ palma aurea coronant᷑ victores
ſyon. Quaſi palma exaltata ſū in
ſ q̄ mutata vel trāſlata interpretat᷑. qꝛ eccleſia ab ydoloꝝ cultura ad verū deum tranſlata ē. †roſa dicta q̄ rutilo colore rubeat. et martiriuȝ ſignificat †iericho interpretat᷑ odor eius. vel luna. et ē quaſi plātatio roſe in hie. cū odor vir
cades. ⁊ q̄ſi plantatio † roſe † in hie
tutum in paſſione martirij redolet in ſanctis
richo. Quaſi oliua ſpecioſa in cam
†quia redemptōis noſtre ſacramentuȝ cunctis innotuit natōibus.
pis. ⁊ quaſi platanus † exaltata ſū
† doctrine ſpiritualis gratie ſ loquar ad dominum meum cuȝ ſim puluis et cinis.
iuxta aquā in plateis. † Sic cina

nis diſpoſuit.

Et ſic in ſyon. Syon eccleſia. q̄ ⁊ hieruſalē q̄ a primo iuſto vſq̄ȝ ad nouiſſimū edificatur in qua ſapiētia quotidie fructificat.

In libano. R. Libanus mōs ē phenicis dict⁹ a thure q̄d ibi colligitur. Syon collis ē vrbi ſuꝑ eminenſ ⁊ interpretatur ſpeculum. Hec ergo noīa arborum ⁊ montiū eminenticribꝫ chriſti mēbris ꝯueniunt q̄ dicere pn̄t xp̄i bonus odor ſumuſ deo. ⁊ quoꝝ ꝯuerſatio in celis ē. Odor quoq̄ȝ cedri ſerpētes iterimit ⁊ fugat. vn̄ diſce ⁊ adoratā tabulis accēdere cedrū. ⁊ ſancti doctoreſ virtute verbi repellūt hereticoſ. Reſina q̄q̄ȝ eius q̄ cedrina dr̄. liniti libri. nec tinea nec ſenectute deficiunt. ⁊ doctoꝝ ſpūali ſenſu ſcripta ꝯfecta: nulla hereticoꝝ aſtutia corrūpit᷑ vel vetuſtate ꝯſumit᷑. Cipreſſus medendis apta corꝑibꝫ. venuſtatem come ſue nullo deponit ipulſu. ꝯſtantiā ⁊ actionē coꝝ exꝑmēs q̄ altioribus eccleſiam ornāt virtutibus.

Quaſi palma. Arbor diuturnis folijſ ⁊ ſuauibꝫ pomis. palma dicta qꝛ victricis manus ē ornatus. vel qꝛ in modū hūane palme ramos expandit. hāc greci phenicem dicunt. qꝛ phenix auiſ mlto tpe viuit. huic ꝯparat᷑ eccleſia. q̄ icuruari ad terrena deſpiciens ad celeſtia ſe ſuſtollit. vt finito agone celeſtē palmā ſuſcipiat. ⁊ q̄ſi folia diuturna verba recte ꝯfeſſioniſ ꝑpetuo ꝯſeruat.

Quaſi oliua. Grece oleon fruct⁹. ſ. Olea eni arbor dr̄. ſuc⁹ oleū. Eſt aūt arbor pacis in ſignis. per hanc eccleſia ſignat᷑. q̄ campos totius mundi decore illuſtrat. ⁊ ſpēali gratia ꝑ unctionē criſmatis ſanctificat.

Creauit. Secundū humanitatē ſingulari puritate de ſpirituſancto conceptam de virgine editam.

In iacob. Incarnatione ſaluatoris ſpēaliter iudeis vti ꝯceſſum ē. et ſpēaliter ad iudeos venit. Unde. Non ſum miſſus niſi ad oues q̄ perierunt domus iſrael. Unde ꝑ iacob figurant᷑ iudei. ꝑ iſrael vero gentiles.

Ab initio. Sacramentū incarnatōis ante ſecula ꝑſc tum et ꝑdeſtinatū ꝑmanet in ſeculū ſeculi. ⁊ inhabitationes eccleſie. i. ritum vere religio

Quaſi platanus. Platanuſ altitudinē folioꝝ dicta. vel qꝛ patula ⁊ ampla. Nam platos greci amplū vocāt. nomē ergo ⁊ formā arboris expſſit dicēs. quaſi platan⁹ dilatata ſum in plateis. Eſt autē teterrima ⁊ mollis folijs ⁊ vitibꝫ ſimilis. ⁊ xp̄m ſignificat q̄ ꝑ mēbra ſua in orbe dilatatur mitis ⁊ manſuetus.

Sicut cinnamomum. Cinnamomū ⁊ balſamū aromatice arbores ſunt. cinamomū dictū qꝛ cortex eius in modū canne rotundus ⁊ gracili

gignitur in india ⁊ ethiopia frutice breui · duoꝝ tantū cubitoꝝ colore ſub nigro. vel cinereo tenuiſſimarū virgarū. Nam qḋ craſſum ē deſpicit̉. Gra‑cilius vero carius. Qḋ cum frangit̉ viſibile ſpiramentū emittit in modum nebule vel pulueris.

Balſamum. Aſpaltū dicit plinius ī eodē circulo celi naſcit̉ · ſpina candida magnitudine arboris modice · flore roſe · radix eius vnguētis expe‑titur. Tradunt in quocūqꝫ frutice curuet̉ arcus celeſtis eandem q̄cunqꝫ ſit aſpalti ſuauitatē odo‑ris exire. Quidā beli‑ſci ſceptrum vocant. Probat̉ in colore ru‑fo vel igneo · tactu ſpiſ‑ſo · ⁊ odore caſtorei · ƀ ꝓ ſui breuitate a qui‑buſdā inter herbas o‑doriferas reputant̉ · et ſignificāt humiles ſpi‑ritu · qui quaſi purpu‑reo colore veſtiti me‑mores dñice paſſioniſ ꝓ dño pati ſūt mori.

Quaſi mirra. Mirra ē in arabia ar‑bor · v · cubitiſ alta · ſpi‑ne ſimilis · quam achā‑ton vocāt greci · cuius gutta viridiſ ⁊ amara. Vñ ⁊ nomen accepit que omnia cōueniunt mortificatōni carnis. q̄ amara ad tp̄s ſētit̉ ƀ in ſpe ſemꝑ virentes patrie libenter ſuſcipit̉. Vñ regenerauit nos in ſpem viuā per reſur‑rectōem ihesu xp̄i. Et ſpine aūt comparant̉ q̄ vbi mentem ſaluet corpus affligit. Gutta ſponte manans p̄cioſi‑or eſt. Elicita corticis vulnere vilior: q̄ ma‑ioris eſt virtutis corp⁹ ſanū (cui arridꝫ copia rerum) mortificare q̄ȝ egrotum · vel paupertate afflictum.

ſ vel aſpaltum.

momum ⁊ balzamū aromatizans

† ſanctoꝝ cōtinentia. mirra cui puncta corpa nō putreſcunt · ſic cōtinentia mēbra nr̄a ſeruat incorrupta.

odorem dedi. Quaſi † mirra electa

dedi ſuauitatē odoris · ⁊ quaſi ſto‑

rax ⁊ galbanus ⁊ vngula et gutta.

Quaſi libanus non inciſus vapo

† qui nullā habet in ſe erroris maculā · ſed purā et ſincerā doctrinā q̄ ꝓfert odorē virtutum. et ſpūalem gratiā infundit mentib⁹ fidelium.

raui habitatōeꝫ † meaꝫ: ⁊ quaſi bal

ſamum nō mixtū odor meus. Ego

quaſi therebintus extendi ramos

meos · ⁊ rami mei honoriſ ⁊ gratie

ſ ego ſum vitis vera et vos palmites.

ſ cuius vinum letificat cor hoīs · qui bibens ſanguinem eius gaudet et redēptio‑nis laudat ſacramentū ſ ꝑ orbem ſpergendo euāgelij p̄dicationē.

Ego quaſi vitis fructificaui ſuaui

ſ q̄ iocunditas et decor virtutum quoti‑die dono eius floreſcit. et clareſcit in fidelibus.

tatem odoris · ⁊ flores mei fructuſ

ſ ſapia

honoris ⁊ honeſtatis. Ego mater

ſ vere caritatis ſ omne datū optimū deſurſuꝫ eſt. ſ ſalutaris ſ ſpūalis

pulcre dilectōis ⁊ timoris · ⁊ agni

tionis · et ſancte ſpei. In me gratia

Quaſi ſtorax. Storax · galbanus · vngula · ⁊ gutta · pigmenta ſunt precioſa apud medicos · ⁊ ſignificant virtutum ſpecies que ad curationes hominē adhibēt medici ſpirituales. Storax enī arbor arabie ſimilis malo cytonij cuius virgule inter canicule ortū cauernatim lacrimaꝫ fluūt · q̄ in ter‑ram cadunt inmunda ē · ƀ cum p̄mi corticis ſcrobe foſſa ſeruatur. Que vir‑gis ⁊ calamis inheſerit · munda ē · ⁊ albida. De hinc fulua fit ſolis cauſa · ⁊ ipſa ſtorax calamitates · piguis reſina · odoris iocundi · Et quaſi meloſum li‑quorē emittēs. Storax dicta · quia eſt gutta arboris ꝓfluēs ⁊ cōgelata · naꝫ greci ſtiriam guttam dicunt

Et galbanus. Galbanum ſcd̄m pliniū dat ſirta in amarano mōte ſe‑rineqꝫ eiuſdē nominis. reſine modo quod ſtagolithim appellāt · quod ma‑xime non putreſcit ſi cōueniēcia laudāt cartilaginoſum purū ad ſilitudiēꝫ amoniace minimeqꝫ lignoſum.

Vngula. Vngula ē qui in exodo onica dicitur · grece eniꝫ onix latine vngula · quia humane vngui aſſimilatur

Gutta. Gutta que ē amonica dicitur lacrimas ſtillat in arenis · cuius duo genera ſunt. ſtracon · qḋ maſculi thuris ſimilitudinē habet · ⁊ maxime ꝓbatur · ⁊ pirama qḋ pingue ⁊ arenoſum · adulterat̉ enī arenis velut naſcē‑do apprehenſis glebis · tamē minimis ⁊ puriſſimis ꝓbat̉. Gutta vero curat quaſlibet duricias. hec ergo ſpēs dñi p̄cepto ad thimiama ꝑficiendum de‑putate ſunt. vbicūqꝫ enim thimiama habemus in hebreo nethotha legitur qḋ aquila ſtoracē trāſtulit · ⁊ ſignificat orationis īcenſum cū odore virtutū thimiama ex aromatib⁹ cōpoſitum facimus cū in altari boni opis virtutum multiplicitatē fouemus · qḋ mixtū ⁊ purū ſit · q̄ quāto virt⁹ virtuti iungit̉ tanto incenſum ſincerius exhibet̉.

Libanus. Libanus vt aiunt arbor ē in arabia · cortice ⁊ folio lauro ſimilis · ſuccū amigdali mō emittēs · q̄ bis in anno colligit̉ autūpno. ſ. ⁊ ver‑ƀ autūnali collectioni p̄parat̉ · inciſo cortice in eſtatis feruore · ⁊ proſiliente ſpu‑ma pingui q̄ ꝯcreta denſat̉ · vbi loci natura poſcat · regere palmea excipiēte qḋ in arbore heſit ferro putat̉ depectit̉. Ideo corticoſum videt̉ puriſſimum hoc ē thus candidū. Secūda vindemia p̄parat̉ hieme īciſis corticib⁹. Ru‑brum hic exit nec comparandū priori. Nouelle arboris candidi⁹ ƀ veteris ē odoratius. qḋ ex eo pependit rotūditate gutte maſculum vocatur. Regiō thurifera nuncupat̉ · ſarma vndiqꝫ rupibus in via · ⁊ dextra ſcopulis ma‑ris ī acceſſa. Sarma q̄ dē myſteriū īterpretat̉. Arbores ſpōte naſcun‑tur · ⁊ ſignificāt eos q̄ ex volūtate · nō ex legiſ neceſſitate operant̉. In‑ciſis arborib⁹ lacrima fluit · q̄ cōpūcta humi‑lium corda puraꝫ deo orationē emittunt.

Liban⁹ in hebreo candorē ſignificat. In greco thus. vñ in cāti‑cis vbi legimus ad col‑lē thuris · q̄dā codices habēt ad collē libani.

Balſamū. Bal‑ſami arbor in iudea tā‑tum intra viginti iuge‑ra erāt. Sꝫ poſtq̄ȝ iu‑dea romani potiti ſūt latis collib⁹ ꝓpagata ē. Stirpe ſimilis viti · fo‑lijs rute · ƀ albiorib⁹ ſꝑ‑qꝫ manentib⁹. Arbor balſamū · lignum ſilo‑balſamum al̉. xilobal‑ſamum dr̄ · fructus vel ſe‑men carpobalſamum ſucus opobalſamū q̄ ꝑcuſſus ferreis vincu‑lis cortex · ꝑ cauernas eximij odoris gutta di‑ſtillat. Cauerna enim grece ope dr̄ · cuius gut‑ta admixta ciprino o‑leo vl̉ melle adulterat̉. Sed ꝓbat̉ eē ſine mel‑le ſi cū lacte coagulauerit. Sine oleo ſi inſtillata aqua · vel admixta facile reſoluat̉ · ⁊ ſi lanee veſtes ex ipſo pollute nō maculēt̉. Adulteratū q̄q̄ ē ſi cū lacte nō coagulat: ⁊ ſicut oleum in aqua ſuꝑ natat · ⁊ veſtē laneā macu‑lat. Balſama pura ardēte ſole manu ſuſtineri nō poſſunt. Arbores balſa‑mi more vinearū colunt̉ · ⁊ amminiculis ſuſtinent̉. viti enim ſimiliores ſunt quā mirto · ꝑpetua coma inſignes · duob⁹ cubitis eminētes. Semē vero ha‑bet vini guſtū · colore rufum. Ramus craſſior quā mirti · q̄ certo anni tēpore balſamū ſudat. Agricole quoqꝫ acutis lapidib⁹ vel oſſeis cultellis ſolēt in‑cidere · nam ferri tactus noxius ē. Per īciſiones manat ſucus odoris eximij ⁊ lacrimis pulcre rotantibus lanis ꝑua colligit̉ in cornua. Gratia p̄cipua debet̉ lacrime ſecūda ſemini · tercia cortici · minima ligno. xp̄s quoqꝫ humi‑lis in carne ƀ plenus gr̄a ⁊ virtute vulneratus ē ꝓpter iniquitates noſtras ⁊ nob̄ vite ⁊ ſalutis ſacramēta ꝓfudit. vñ ⁊ q̄ſi balſamū n̄ mixtū odor me⁹.

ſ p̄ſentis et future. ꝑ ipſam enī viuimus. moue‑mur. et ſumus · et ꝑ ipſam vitā eternā habemus

omnis vite ⁊ veritatis: in me omis

ſpes vite ⁊ virtutiſ Tranſite ad me

ſ filios affectuoſe monet ſ venite ad me qui laboratis et onerati eſtis · et ego refi‑ciam vos

omnes qui cōcupiſcitis me · ⁊ a ge

nerationibus meis implemini. Spi

ſ ſctūs qui cōis p̄ri et filio ſ q̄ caritas dei per ſpūm infundit̉ cordibus electorum incōparabi‑liter eſt dulcis.

ritus enim meus ſuꝑ mel dulciſ · ⁊

ſ q̄ erit in viſione dei. oculus eni nō vidit. nec auris audiuit · nec ī cor hoīs aſcēdit q̄ p̄parauit deus diligentibus ſe.

hereditas mea ſuper mel ⁊ fauum

ſ ſpirituales delicie cum habent̉ deſiderium accendunt ſ qui ſapientiā dei et

Memoria mea in generatōe ſecu‑

hoīes et angeli ſine fine collaudāt

lorum. Qui edūt me adhuc eſuri‑

ent · ⁊ qui bibunt me adhuc ſicient

ſ obedō. vñ. ſi quis diligit me ſermonem meum ſeruat ſ q̄ eterna mercede

Qui audit me non cōfundetur · et

coronabit̉ ſ q̄ manet in dō non peccat

qui operantur in me nō peccabunt.

ſ plene. ſ. et perfecte ꝑcipiunt ſ q̄ eſt viſio dei.

qui elucidāt me vitā eternā hebūt

ſ cōtinet ſ hic ē liber nouum et ve. teſt. in quo ē agnitio veritatis

Hec omnia liber vite ⁊ teſtamētū

Therebintus. Arbor ē cuius reſina cariſſima · ⁊ naſcit̉ in ſyria maſcu‑le infructuoſe · feminarū duo genera ſunt. alterius fruct⁹ rubet lentis magni‑tudine. alterius pallet · nec faba grādior odore iocūdo fructu ſimioſus ideꝫ

Therebintus in macedonia breuis arbor ⁊ fructuoſa. In da troadis maſco ſirie magna materies · flos racemoſus ſic oliue · ƀ rubēs folia hꝫ dēſa ⁊ follicnlos emitētes q̄dā aīalia q̄ſi culices. Plen iorqꝫ reſina q̄ de cortice erūpit. Per therebintū ſignat̉ eccl̄ia q̄ ꝑ totū orbē ramos p̄dicatōis ⁊ fidi extēdit. cui⁹ reſina p̄cipua. i. animarū medicina. Maſculi hui⁹ arboris ſine fructu ſūt · q̄ q̄ in ſe ꝯfidūt fructū v̄tutis nō faciūt · feminarū v̄o duo gene‑ra ſunt alteri⁹ fructus rubens. alteri⁹ pallidus · cū vite matureſcūt. Qui cū infirmitatē ſuā agnoſcūt · ⁊ ſpem ſuā ī dño ponūt · fructū martirij ſibi exqui‑rūt · aut ꝑ ꝯtinentiā ⁊ mūdiciā cordis ⁊ corpis ſpūale p̄miū poſſidebūt · q̄a cū mulierib⁹ nō ſunt coinq̄nati · ⁊ ſine macula ſūt an̄ thronū dei.

Qui edūt me. Edimus ſapientiā ⁊ bibim⁹ · q̄ plena ⁊ ꝑfecta eſt refe‑ctio · ⁊ tāto plus a comedēte eſuriunt̉: quāto ab eſuriēte ampli⁹ comedunt̉.

In corꝑalib⁹ appetit⁹ placet experientia diſplicet. vnde guſtate ⁊ videte quoniã ſ. ē. d. ⁊c.

Poſuit dauid Quattuoꝛ paradiſi flumina ex vno fonte ꝓcedentia aſſimilat regi· q̄ ortus ē de dauid· quia de xp̄o quattuoꝛ euangelia ꝓcedunt· q̄ totaȝ terrã p̄dicatione infundunt· ⁊ germinare faciunt. Ab eo iordanis ꝓcedit, i. baptiſmi ſacramentũ ad abluendum genus humanũ. Qui mittit diſciplinã ſicut lucē: q̄ꝛ p̄cepta eius vite eterne tribuunt. vnde docete omnes gētes baptizãtes eos in nomine patris ⁊ filij ⁊ ſ. ſ. docētes ſeruare om̄ia q̄cunqꜫ mãdaui vob.

Quaſi phiſon. Phiſon q̄ ⁊ ganges qui de paradiſo exiens vadit ad indiã· ⁊ interpretatur caterua· q̄ꝛ. ſ. magnis fluminib⁹ implet. Ganges aũt dicit᷑ a gangaro rege indie. ⁊ fertur ſicut nilus ſuꝑ orientis fras exundare.

Sicut tigris. Tigris fluuius meſopotamie q̄ ꝑgit cōtra aſſirios· ⁊ poſt multos circũitus in mare mortuum fluit· ⁊ tigris vocatur· q̄ꝛ ſicut tigris beſtia velociter fert᷑.

Quaſi eufrates Eufrates fluuius meſopotamie gemmaruȝ fertilis. Eufrata enim hebraice fertilitas latine. Meſopotamiã nã qꜫ ꝑ loca irrigat· ſic̄ nilus alexandriã. Saluſti⁹ aſſerit tigrim· ⁊ eufraten vno fonte in armenia meare ꝗ poſtea diuidunt᷑ maximo inter ſe ſpacio. Terraqꜫ q̄ ab ipſis ambit᷑ meſopotamia dicit᷑.

altiſſimi· ⁊ agnitio veritatis. Legē
ſ vt peccatum. ſ. cauerent· et in virtutibus deſeruirent.
mandauit moyſes in p̄ceptis iuſti
ſ ꝓmiſit
ciarum· ⁊ hereditateȝ dn̄i iacob· ⁊
ſ de aduentu xp̄i· vel redēptione hũani generis
iſrael ꝓmiſſiones. Poſuit dauid
ſ chriſtus de dauid ſcd̄m carnē ſ nō ſalomonē qui ꝑ peccatũ ꝑdidit regnũ· ſed chriſtũ verum pacificũ qui fortioꝛ fortem armatũ ſuꝑauit· et ſpolia eius diſtribuit cui⁹ regni nō erit finis
puero ſuo excitare regeȝ ex ipſo foꝛtiſſimum· ⁊ in throno honoꝛis ſedētes in ſempiternũ. Qui implet q̄ſi phyſon ſapiētiam. ⁊ ſicut tigris in dieb⁹ nouoꝝ. Qui adimplet quaſi eufratres ſenſum. Qui mltipilcat quaſi ioꝛdanis in tp̄e meſſis. Qui mittit diſciplinã ſicut lucē: et aſſiſtens quaſi gyon in die vindemie. Qui ꝑficit primus ſcire illã· ⁊ infirmioꝛ nō iueſtigabit eã. A mari eni abundabit cogitatio eius· et ꝯſiliũ
ſ xp̄s
illius in abyſſo magna. Ego ſapiē
ſ ꝑ mundũ ſ euãgelij ſ xp̄s
tia effudi flumia: ego quaſi trameſ
† quo inebꝛiant mētes fideliũ
aque in mēſe † de fluuio. Ego quaſi
fluuius doꝛix· ⁊ ſic̄ aqueductuſ ex
† eccleſiã qꜫ ipſa veritas doctrina ſua rigat et inebꝛiat vt fructũ ſpecialis ꝑtus quotidie ꝓferat.
iui de paradiſo. Dixi: Rigabo † oꝛtũ
meũ plantationũ· et iebꝛiabo part⁹
† ꝑ totum oꝛbem
mei fructum. Et factus ē michi † tra
ſ affluens. ſ. doctrina ſ vſqꜫ ad finē terre. ſ.
mes abundãs· et fluuius me⁹ appinquauit ad mare. Nũ doctrinã
ſ q̄ꝛ oꝛit᷑ a ſole iuſticie de quo dꝛ· viſitauit nos oꝛiens ex alto
quaſi antelucanum illumino oīb⁹ et enarrabo illã vſqꜫ in lōginquuȝ
ſ. i. carnalia coꝛda ꝑſcrutaboꝛ
Penetrabo oēs inferioꝛeſ ꝑteſ ter
ſ ſomno ignoꝛantie
re· ⁊ iſpiciã oēs doꝛmiētes. ⁊ illuminabo om̄s ſperãtes in dn̄o. Adhuc doctrinam quaſi ꝓphetiã effũdam
ſ q̄ꝛ nō ceſſat ſcriptura ſacra docere genus humanum vt ſint om̄es inexcuſabiles.
et relinquã illã q̄rentibus ſapiētiã et deſinã in ꝓgenies illoꝝ vſqꜫ in euum ſanctũ. Uidete q̄m non ſol' michi laboꝛaui ſed omnib⁹ exquirentibus veritatem.

C XXV.

In tribus placitum eſt ſpiritui meo: q̄ ſũt ꝓbata coꝛam
ſ vñ ſolliciti ſeruate vnitatē
deo ⁊ hoib⁹. Cōcoꝛdia fratrũ· et
ſpũs in vinculo pacis ſ qui diligit ꝓximum
amoꝛ ꝓximoꝛum· vir et mulier ſibi
legem implent.
bene cōſentientes. Tres ſpecies o
† q̄ꝛ mihi cōtraria ſentiunt
diuit aīa mea· ⁊ † aggrauoꝛ valde
† qui inops virtutib⁹ † q̄ꝛ cōtra cōditionē pauꝑtatis animoſe extollit᷑.
aīe illoꝝ: † Pauꝑem † ſuꝑbum· et
ſ hereticũ qui ſenſu abũdat et eloquētia
ſ qui cōceſſis ſibi bonis ī mēdacio abutitur ſ qui longo tempoꝛe ſapientiam neglexit.
diuitem mendacem· et ſeneȝ fatuũ
ſ qui magis amat caduca qꜫ eterna
et inſenſatũ. Que in iuuentute tua non ꝯgregaſti: quomō in ſenectute
† q̄ꝛ in lōgo tp̄e debet eſſe ſapientia et prudētia
tua inuenies: † Quam ſpecioſũ canicēi iudicium· et preſbiteris cognoſcere conſilium. Quã ſpecioſa veteranis ſapientia: et glorioſis i
ſ intellectus bonus oībus facientibus eum
tellectus et cōſilium. Coꝛona ſenũ
† beatus vir qui timet dominum
multa peritia et gloꝛia illoꝝ † timoꝛ dei. Nouem inſuſpicabilia coꝛdiſ magnificaui· et decimum dicã in li
† hoc eſt primum vt homo iocundet᷑ in filijs. ſ. operibus bonis ⁊c.
gua hominibus. † Homo qui iocũ
ſ hoc ē ſecundũ.
datur in filijs: viuens· et videns

ce dꝛ pater oꝛigo diuinitatis· q̄ꝛ de patre gignitur fili⁹· ⁊ ꝓcedit ſpiritus q̄ ꝑ aquã ſignificatur. vñ flumia de uētre eius fluent aque viue ⁊ alibi. Aqua ſapiētie ſalutariſ potabit illum.

Ego quaſi flu. Sapiētia ꝯparat᷑ fluuio rapidiſſimo· ⁊ aq̄ egredienti de paradiſo· q̄ꝛ doctrina xp̄i ꝓdienſ de celeſti theſauro· omnia obſtacula reoꝝ et ꝑſecutionũ foꝛtitudīe ſua diſrũpit· vt ꝑ oꝛa p̄dicatoꝝ ꝑ totũ oꝛbeȝ largiſſime fluat. vñ in omnē ter. e. ſ. e. ⁊c.

Doꝛix. Araxes (vt putãt) fl᷑. armenie q̄ ab eodē mōte cũ eufrate diuerſa ſpecie oritur· ſic dictus q̄ꝛ de rapacitate ſua cũcta proſternit. vñ cũ alexãder trãſgreſſurus pontem ſuꝑ eũ fabricaſſet· cōcitatus pontē diruit· et breui interuallo ab eufratis oꝛtu· tollens caput ī mare caſpiũ fert᷑. Doꝛicus a grecis dicit putat᷑. Pars enī grece gentis doꝛis nuncupat᷑. vñ tercia lingua grecoꝝ doꝛica dꝛ.

Adhuc doctrina. Significat hui⁹ opis ſcriptoꝛ librũ eſſe myſticuȝ· ⁊ vtilē ad legendũ· hyſtoꝛice enim moꝛalitatē docet· ⁊ allegoꝛice fidei ſacramētũ.

Uidete quoniã Eccleſiaſticus doctoꝛ n̄ ſolũ ſibi ꝗ ⁊ alijs ſcribendo ⁊ docēdo ꝓficit vñ q̄ docti fuerint fulgebũt ſicut ſplēdoꝛ firmamēti ⁊ q̄ ad iuſticiã erudiũt mltos q̄ſi ſtelle ī ꝑpetuaſ eternitateſ.

Uir et mu. Uiri diligite vxoꝛes vr̃as ſic̄ ⁊ xp̄s eccl̄iam. poſſum⁹ in viro ſpũm ī muliere animã accipe· q̄ ſi ī timoꝛe ⁊ dilectione dei ꝯſenſerint q̄tq̄d petierint fiet eis. vñ ſi duo ꝯſenſerint ex vobis fiet illis.

Quaſi iordanis. Ioꝛdanis fluuius iudee a duobus fontibus nominatus ioꝛ. ſ. ⁊ dan. quibus federatis colligitur· naſcit᷑ ſub libano monte· ⁊ diuidit iudeã ⁊ arabiam· ⁊ iuxta hiericho influit mari moꝛtuo.

Quaſi gyon. Gyon. Hic ethiopiã cingit. Sic vocatuſ q̄ꝛ irrigat terrã egypti· ge· enī grece terrã ſignificat· q̄ apud egyptios nilus vocat᷑ ꝓpter limũ quē trahit· q̄ fecunditatē efficit. vñ ⁊ nilus dictus ē.

Qui perficit primus. Chriſtus auctoꝛ ē ſapiētie ſpũalis. q̄ ꝑ moyſen primũ ꝯdidit legē· inſpirauit ꝓphetas· docuit ap̄los ⁊ euãgeliſtas· nec alius plenus ⁊ ꝑfectus ē inueſtigatoꝛ ſapiētie dei· niſi ipſe q̄ cũ patre ⁊ ſpiritu ſancto vnus ē deus. vñ nemo nouit filiũ niſi pater· neqꜫ patrem q̄s nouit niſi fili⁹ ⁊c.

A mari enim. Mare ſignificat ꝓfunditatē ſapīe ineſtimabilē ⁊ incōꝑhenſibilē eſſe quē nemo penetrare p̄t· niſi un⁹ ⁊ ſolus deus pater ⁊ filius ⁊ ſpũſſanctus· q̄ ſe ipſum vere nouit· ⁊ cōſiliũ ſuũ· ⁊ dat tantũ noſſe creature ſue quãtum expedit.

Quaſi trames aque. Quia deus de deo lumen de lumine. Tropi

Tres ſpecies. Poſſũt ꝗ ad diabolũ trãſferri q̄ paup ⁊ ſuꝑb⁹ ē. Cũ enī ꝑ ſuꝑbiã ꝑdiderit gloꝛiã ſuꝑbire nō ceſſat. Diues ⁊ mēdax ē. Vñ cũ loq̄tur mēdaciũ ex ꝓprio loq̄tur q̄ꝛ mēdax ē ⁊ pater ei⁹. Senex ⁊ fatu⁹ ē. Vñ melioꝛ ē puer· ⁊ pauꝑ ⁊ ſapiēſ· qꜫ rex ſenex ⁊ ſtult⁹· q̄ neſcit ꝓuidere ī poſterũ ⁊c. Sapiētiã· e· ſibi datã īter angloſ n̄ ſuauit q̄ꝛ ꝯditoꝛi ſuo ſubijci noluit

Que in iuuē. Qui ī iuuētute nō diſcit ſapīam· ī ſenectute fructũ ei⁹ nō hȝ. Vñ egeſtatē opata ē man⁹ remiſſa· man⁹ autē foꝛtiũ diuitiaſ pat᷑· q̄ aũt meditat᷑ ī lege dn̄i dabit fructũ ī tp̄e ſuo.

Quã ſpecioſum. Canum caput docet habere ſenſũ· ⁊ lōgeuã etatē cognoſcere conſiliũ· vt in timoꝛe dei iudicēt iudiciũ rectum· quod eſt valde glorioſum· audiant preſbiteri ⁊ eccleſiarũ p̄poſiti· quia nō licet eis ignoꝛare legis ſcientiam ⁊ ſapientiam.

Nouem inſuſpicabilia. Coꝛde creditur ad iuſticiam· oꝛe aũt con

feſſio fit ad ſal. Nouē
ergo ſūt iſuſpicabilia·
·i·ab omni ſuſpitione
falſitatis aliena · quę
parit hoi fides recta .
Sapientiā et
ſcientiam . Quę eſt
malū cauere . vñ ⁊ ecce
timor dñi ipſe ē ſapiē
tia · ⁊ recedere a malo ī
telligētia : hinc eſt ꝙ v
num ſpēbus virtutuꝫ
ſuperadditur timor dei
q̄ ſicut nouenarius im
pfectus ē · niſi denario
ſuppleat · ſic omis opa
tio virtutū ſine timore
Timor enī dñi ſanct⁹
pmanens in ſeculū ſe
culi · ipſe ē fidei funda
mētū ⁊ caritatis origo
p ipſum fit bonuꝫ · ⁊ p
uenit ad pmium . Sꝫ
q̄ ſcriptū ē timor dñi
initiū ſapiētię ⁊ alibi .
Timor nō ē ī caritate
⁊c. ⁊ iterū timete dñm
omnes ſancti eius ⁊c.
Querit quomō timor
domini (ſi ē initiū ſapi
entię ⁊ dilectionis) nō
ſit ī caritate · ⁊ quomō
omnes ſancti diligant
dominū ⁊ nihil deſit ti
mentib⁹ eum · ⁊ q̄liter ī
telligat timor domini
pmanet in ſeculū ſecu
li. Sed illū timorē do
mini quo timet q̄s inci
piēs opa iuſticie · ne di
ſtrictus iudex ſe minus
caſtigatū inueniēs · dā
net · caritas pellit foras
q̄ ex ſuo merito fiduci
am habet in die iudi
cij . Preſentiū quoqꝫ
aduerſitatū timoreꝫ p
fecta caritas eijcit quā
deſiderabat q̄ dicebat
a timore inimici eripe
animā meaꝫ · hanc ha
bebat qui dixit . Quis
nos ſepabit a caritate
xpi. Tribulatio an an
guſtia ⁊c. Nec ē ꝯtra
rius iohāni pſalmiſta
q̄ ait . Timor dñi ſan-
ctus pmanet in ſeculū
ſeculi · duo enī ſunt ti-
mores . Vnus quo ti-
ment deū homines ne
mittant in gehennam
qui . ſ . ītroducit carita
teꝫ · ⁊ ſic venit vt exeat
Si enim adhuc prop
ter pęnas times deuꝫ ·
nondum amas quem
ſic times · non bona de
ſideras · ſed mala caues · ſic tamē corrigis te · ⁊ incipis bona deſiderare . Cū
vo bona deſiderare cepis erit ī te timor ſanctus · ne amittas bona · nō timor
gehenne . ſ ne te deſerat pſentia dei quā amplecteris · ⁊ ī ęternū frui dſideras
Omnis plaga . Non ē maior gratia quā vera leticia mētis · nec ma
ior plaga quā triſticia fraudulēti cordis in ydolatria vel in hereſi · quia in

ſ demonum vel viciorū
ſubuerſionem inimicoꝝ ſuoꝝ . Be
ſ hoc eſt tercium ſ ſapia . ſ . vñ poſſide ſa
atus qui habitat cū muliere ſenſa-
pientiā ſ qui in verbo nō offendit pfectus eſt
ſ hoc eſt quartum
ta · ⁊ qui ī ligua ſua nō ē lapſus · et
ſ hoc eſt quintū ſ demonib⁹ vel vicijs · a quo
enim quis ſupatur hmōi ſeru⁹ ē ſ hoc ē ſextū
qui ſeruiuit idignis ſe . Beatus q̄
ſ qui ait · vos autem dixi amicos ⁊c.
† hoc ē ſeptimuꝫ ſ pdicat . ſ . verbuꝫ dei rectuꝫ et
inuenit amicuꝫ verū † ⁊ qui enarrat
iuſtū · ſ hoc eſt octauum
iuſticiā auri audiēti . Quā magnus
ſ q̄ ē bonuꝫ facere ſ hoc ē nonuꝫ
qui inuenit ſapiētiam ⁊ ſciētiam : ſꝫ
ſ hoc eſt decimum
nō ē ſup timētem dñm . Timor dei
ſup oīa ſe ſuppoſuit . Beat⁹ homo
cui donatū eſt habere timoreꝫ dei
Qui tenet illū : cui aſſimilabitur ?
Timor dei initiū dilectōis eius : fi-
dei aūt initiū agglutinādum eſt ei
Omnis plaga triſticia cordis ē · et
ois malicia nequicia mulieris : Et
† intelligens errorem ſuuꝫ · ſꝫ tñ penā nō cauebit
omnē plagā ⁊ non plagā † videbit
cordis · ⁊ oēm neq̄ciaꝫ ⁊ nō neq̄ciā
† vindictam iudicis qui odientes ſe delebit.
mulieris · ⁊ omnem † obductū ⁊ nō
ſ q̄ nō cauet ſ quaſi cum iuſticiam
obductuꝫ odientiū · ⁊ oēm vīdictā
dei cognouiſſent · nō intellexerunt · quoniā qui
talia agunt digni ſunt morte.
⁊ non vindictā inimicoꝝ . Non eſt
caput nequius ſup caput colubri · ⁊
non eſt ira ſup iram mulieris . Cō-
ſ q̄ duricia cordis excecat viſum mentis nec
morari leoni et draconi placebit ·
futurum pſpicit iudicium.
q̄ꝫ habitare cū muliere nequā · Ne
ſ pueritas heretici ſ q̄ decipit ſub ſpē virtutū
quicia mulieris immutat faciē ei⁹
ſ q̄ ineptas nouitates pdicat et tegit nefando
et obcecabit vultū ſuum taq̄ꝫ vrſ⁹ ·
verborum velamento.
⁊ quaſi ſaccū oſtendet in medio p
ximoꝝ . Ingemuit vir eius · ⁊ audi
ſ q̄ difficile ad penitentiā flectit · etſi aliq̄ñ ſe
ens ſuſpirauit modicum . Breuis
penitere mentietur
omnis malicia ſup maliciam muli
eris : ſors peccatoꝝ cadat ſup illaꝫ
ſ arena fluida et inſtabilis · infirmos pe
des retardat veterani · ſic oneroſa eſt modeſtie
catholici viri loquacitas
Sicut aſcenſus arenoſus in pedi-
bus veterani · ſic mulier linguata

ſ cōicando
homini quieto . Ne reſpicias ī ſpe
ſ heretici
ciem mulieris et non concupiſcas
ſ prauā doctrinā fuco verborum adornatā
ſ ei ſ iudicij
mulierem in ſpecie . Mulieris ira
ſ offenſio dei ſ pena eterna
irreuerētia · ⁊ cōfuſio magna . Mu
lier ſi primatū habeat · cōtraria eſt
ſ cogitatio vilis ſ q̄ leticiā ſpiritualē
viro ſuo . Cor humile ⁊ facies triſtis
ei nō habet ſ eterne
⁊ plaga mortis · mulier nequam .
ſ opa ſ greſſus iſtabiles
Man⁹ debiles ⁊ genua diſſoluta
ſ xpm vel pdicatorem ſuum q̄ nō obedi
uit nec fidem ſeruauit
mulier quę nō beatificat virū ſuū .
ſ q̄ ſupbia elationis qua viā verita
tis deſeruit · et ī errorem declinauit : origo eſt pdi
A muliere initiū factum eſt peccati
tionis ipſi et alijs
⁊ p illam oēs morimur . Nō des a
ſ doctrine ſ extra limitem rectitudis
quę tuę exitum nec modicum : nec
ſ heretico ſ libertatem docendi
mulieri nequā veniā pdeūdi . Si
ſ . i . ſi tibi ſubdi noluerit · ſꝫ potius cōtentioſa
ñ ābulauerit ad manū tuā : ꝯfūdet
fuerit ſ iſi delium ſ a cōione infirmo
te ī ꝯſpectu inimicoꝝ . A carnibus
rum ſꝫ ſepa illā ſ ad luxum ſue prauitatis.
tuis abſcinde illā ne ſp te abutat .

C XXVI

anie iuſte vel electorum eccleſie †
Mulieris bone
ſ magnificatus ī mundo ſ xpus
beatus vir : numer⁹ eniꝫ
† delectatio xpi fortitudo eccleſie
ānoꝝ illoꝝ duplex . † Mulier fortis
oblectat virū ſuū : ⁊ ānos vitę illi⁹
† eccleſia catholica · q̄ ī ſorte timentiuꝫ deuꝫ nu
meratur q̄ ptinet ad hereditatem ei⁹ . vñ ī deu
teronomio ps dñi populus eius ⁊c.
ī pace implebit . † Pars bona mlier
bona in parte bona timentiū deū
ſ redēptione . ſ . humani generis . vñ yſa
ias · ſi poſuerit p peccato aiam ſuam videbit ſe
men longeuum . ſ quod fides
xpi et baptiſmus cōferat humano generi oñdit
dabitur viro p factis bonis . Diui
tis aūt et paupis cor bonum : in oī
tempore vultus illoꝝ hilaris . A
tribus timuit cor meū : ⁊ in quarto
† pdicatores eccl'ie qui confitent ſe noſſe deum ·
factis autem negant.
facies mea metuit . † Delaturā ciui
ſ gentiles ad pſequendum collectos.
ſ † blaſphemiam iudeorum
tatis : ⁊ collectionē populi · ⁊ † calū-

eius nequitia omnis
malicia eſt .
Et omnē plagā
Videt plagaꝫ cordis
q̄ intelligit īiuriā ſuę
prauitatis · ſed non vi
det q̄ p penitentiā nō
corrigit .
Non ē caput . Ne
q̄tia hereticoꝝ ꝯpata
ſpētib⁹ ⁊ feris aiantib⁹
terrę crudelior inuenit
q̄ illa ledunt corpus ·
hęc animā ideo ei⁹ co
habitatio omnib⁹ no
xia eſt .
Breuis omnis
Parua ē omnis mali
cia ad compationem
ydolatrie ⁊ prauitatis
hereticę q̄ peccant · nō
p fragilitatē carnis · ſ
p ſupbiaꝫ mentis .
Mulier ſi pri-
matum . Hyſtorice
oſtēdit quā noxius ſit
primatus mulieris · q̄
ſubijci debet ñ pponi .
Cui dictū eſt multipli
cabo erumnas tuas · et
ſub viri poteſtate eris
⁊c. vñ Paulus . Mu
lier in ſilētio diſcat cū
omni ſubiectione ⁊c .
Myſtice hāc mulierē
ſynagogā hereticoruꝫ
accipimus · q̄ relinq̄t
ducē pubertatis ſuę · ſ
ſi primatū habeat con
traria erit viro . i . do
ctori catholico pucrſa
ſentiendo ⁊ praua do
cendo .
C. XXVI.
Mulieris bone
Sicut prius muliereꝫ
nequā vitupauit · ita
nunc bonā laudare in
tēdit . Quia hic vivit
eccleſia ſub cuſtodia
mandatorum dei cuꝫ
honeſtate virtutuꝫ ⁊ ī
futuro gaudebit de p
ceptiōne premiorum .
Diuitis aūt ⁊ .
Diues vel paup ad
gratiā xpi deuota mē
te pueniens · iocūdita
te viſionis dei ppetuo
fruct q̄ non ē pſonaꝝ
acceptor deus .
A tribus . His ſi
militudinib⁹ uocat eos
q̄ ab vnitate vere reli
gionis ſepati ſūt . i . iu
deos · paganos · hereti
cos · ⁊ falſos xpianos .
Delaturā ciui
tatis . Inſipiētia ſtultoꝝ ſicut enī bruta animalia neſciūt diſcernere inter
amicū ⁊ inimicū · ⁊ inter bonū ⁊ malū ita inſipiētes ignorāt diſtātiā catho
licę doctrinę ⁊ hereticę . Sed veris ⁊ falſis doctoribus obediunt eque .
Contra quos dicitur et alibi · ſtatim eam ſequit quaſi bos ad victimā · ⁊
quaſi agnus laſciuiēs · ⁊ ignorat ꝙ ad victimam ptrahatur . Sed heretic o

rum aſtacia nō aper
ta frōte ſ; doloſe icau
tos decipit.
Mulier ebrioſa
Habitum meretricis
deſcribit. q̄ motu cor
poris ⁊ motu oculorū
oſtentat libidinē. Mi
ſtice autē hereticum ſi
gnificat q̄ in ſuperbia
ſenſus ⁊ facandia ver
boꝝ fornicatōm ſuam
iactat. vt nouitatum
amatores facilius at
trahat prurientes auri
bus q̄ a veritate audi
tū auertūt et ad fabu
las conuertuntur.
Fornicatio mu
lieris. Per hec tria
curioſitatem humane
mētis oſtēdit que ſem
per prna eſt in malū.
Vnd oē qd ē i mūdo ē
ↄcupiſcētia carniſ aut
ↄcupiſcentia oculoru
aut ſupbia vite. In
tribus omnia vicia cō
cludunt. Concupiſcē
tia eni carniſ ē quicqd
ad voluptatē corpis
ptinet vt cibus. potus
ↄcubitus. Cōcupiſcen
tia oculoꝝ ē ois curioſi
tas ſic in turpi ſpecta
culo. in acqrendis ſup
fluis. ⁊ cognoſcēdis et
carpendis primoꝝ vi
tijs. Supbia vite ē cū
quis honores iactat. ⁊
p elationē vane glorie
⁊ p arrogantiā deſeru
it. p ↄcupiſcentiā car
nis tēptatus ē adā. cū
ei hoſtis de ligno veti
to comedere ſuaſit. p
ↄcupiſcentiā oculorū
cum diceret ſciētes bo
num ⁊ malū. p ſupbiā
vite cū adderet. eritis
ſicut dij.
Oſſa illius im
pinguabit. Carita
tē. ſ. vñ. Qui ſuat mā
data mea ille eſt q̄ dili
git me ⁊ diliget a pre
meo ⁊ ego d. e.
Mulier ſenſata
Quia ſapiētia di ani
mas electoꝝ imbuit. et
tribuit eis cuſtodiā o
ris. ⁊ efficaciam opis.
nec eos a ſe declinare
pmittit. q̄ ois q̄ natus
ē ex deo: nō peccat fidē
. ſ. violando vel carita
tem. q̄ ſemen. . i. ver
bū quo renatus ē in ſe
habet.
Columne au
ree. Doctores ſapien
tia fulgētes ſup baſes
argēteas locant cum i

†tolerabilius eſt corporaliter mori. quā incter
num ſuſtinere penas inferni.
niam mēdacem: †ſup mortē omia
ſ †heretici vel q̄ zelo et inuidia cōtra veritatem
pugnant dolorem et luctum eccleſie irrogāt.
grauia. Dolor cordiſ ⁊ luct⁹: †muli
† aima. ſ. gentili vel heretica prauitate detenta
blaſphemiā ſpargit ſp ad noceudū cōcupiſcēti
er zelotypa. † In muliere zelotypa
bus peccata.
flagellum ligne: oibus cōmunicāſ
Sicut boum iugū quod mouetur
ita ⁊ mlier ē nequā. Qui tenet illā
†hereſis ſcorpioni ſimilat. q̄ cauda venenum in
fundit non ore ſ hereticorū
q̄ſi q̄ apphendit †ſcorpionē. Mu
ſynagoga dolo et neq̄tia ſ plena. q̄ iniquitati
lier ebrioſa ira magna et contume
eius ſuccedet pena. et dānatio ppetua. vbi tur
lia ⁊ turpitudo illius non tegetur.
pitudo erroris illi⁹ manifeſtabit.
Fornicatō mulieris in extollencia
oculoꝝ: ⁊ in palpebris illius agno
ſ quaſi ſi quis ē tibi cōmendat⁹ diligen
ſcetur. In filia non aduertēte ſe. fir
tem curā adhibe ſ oportuni tpis
ma cuſtodiam: ne inuēta occaſiōe
ſ in aliquo ſcelere
abutatur ſe. Ab omni irreuerentia
oculoꝝ eiuſ caue: ⁊ ne mireris ſi te
†concupiſcentiā carnis
neglexerit. Sicut viator †ſitienſ ad
fontē os aperiet. ⁊ ab omni aqua
ſ ſupbiā vite
prima bibet. ⁊ ↄtra omnē palū ſe
debit. ⁊ cōtra omnē ſagittam apiet
pharetrā. donec deficiat. Gratia
ſ bone deuotionis et obedīētie quā habet aīa
ſancta vel eccleſia † quēlibet doctorē vel xp̄m
mulieris ſedule delectabit †virū ſuū
⁊ oſſa illi⁹ impinguabit. Diſciplia
ſ omne bonū eccleſie donū dei eſt.
illius datum dei ē. Mulier ſenſa
ta ⁊ tacita: non eſt imutatō erudite
ſ euāgelij ſ legis et ynagoge ſ eccliā
anime. Gratia ſup gratiā: mulier
q̄ fidē ſaluatoriſ caſte cuſtodit ſ opes. ſ. mūdi
et ſapiētie ſecularis
ſancta ⁊ pudorata Ois aūt ponde
†qui chriſto ſeruit in ſpūali ſcia
ratio non eſt digna †ↄtinentis aie.
ſ iuſticie qui ſplendet in ſpecieb⁹ mulieris
Sic ſol oriēs mundo in altiſſimis
†eccleſie p totum orbem dilatate
dei: ſic mulieris bone †ſpecieſ in or
ſ euāgelice doctrīe
namentū domus ei⁹. Lucerna ſplē
ſ eccleſie ſ virtutū
dens ſup candelabrū ſanctū ⁊ ſpē
q̄. ſ. in facie. i. in opibus eius elucet in ppetuum
ſtabilite. et eterno pmio remunerabit
faciē ſup etatem ſtabilem Colūne
†q̄ icelſſus pdicatorum ad pdicandū ſup catho
lice fidei ſtabilitatem firmat
auree ſup baſes argēteas: ⁊† pedeſ
firmi ſup plantas ſtabilis mlieris
ſ pdicationis aplōrum et euāgeliſtarum ſ xp̄m
Fūdamenta eterna ſupra petram
ſ ideo ſ trās plantant. ſ. ſ ecclie
ſolidā: et mādata dei in corde mu

lieris ſancte. In duobus ↄtriſtatū
eſt cor meum: ⁊ in tercio iracūdia
† primum ſ qui multa ſuſtinuit p xp̄o ; fractus
aduerſitate
mihi aduenit †Vir bellator ; defici
ſ mētis ſ ſcdm doctor catholic⁹ ſ a ſtultiſ
ens p inopiā: ⁊ vir ſenſatus cōtem
ſ qui. ſ. fide catholica imbutus deſerit re
gulā fidei et cōuertit ad prauā et hereticam
tuſ. ⁊ qui tranſgredit a iuſticia ad
ſ reſeruat. ſ. penis ppetuis.
peccatū. deus pauit cū ad rōphea
Due ſpecies difficiles ⁊ periculoſe
ſ prima
michi appuerūt. Difficile exuit ne
ſ a mēdacij crimine ſ ſcda
gotians a negligētia: ⁊ non iuſtifi
ſ qui fictis verbis vel piurijs ſubuertit iuſtici
am primorum.
cabitur caupo a peccatis labioꝝ.

C. XXVII.

ſ cordis vel opis
PRopter inopi
am multi deliquerunt. et qui q̄rit
ſ in mūdo ſ a timore dei
locupletari auertit oculum ſuum.
Sicut in medio cōpaginis lapidū
palus figitur: ſic ⁊ inter mediū ven
ditionis ⁊ emptiois anguſtiabitur
; ibi auaricia ceſſabit. vbi auai⁹ corpe et aīa
peccatis. ; Cōtereur cum delinquē
puietur ſ q̄ a timor dñi cuſto
te delictum. Si non in timore dñi
dia vite ſ de impulſo
tenueriſ te inſtanter: cito ſubuerte
ſ terrenū habitaculum vel ſpes terrenorum
tur domuſ tua. Sicut in pcuſſura
† fluxio vel deriuatio ſtimulus vel moleſtia
cribri remanebit puluiſ. ſic †aporia
vulnus vel aculeus
hois in cogitatu illius. Vaſa figu
li pbat fornax. et homines iuſtos
temptatō tribulatōis. Sicut ruſti
catio de ligno oſtendit fructū illiuſ
ſ theſaurū cordis et qualitatem.
ſic verbū ex cogitatu cordis hois
Ante ſermonē non laudes virum.
ſ q̄ pcedit ex leuitate nō ex diſcretione.
hec enim temptatō eſt hoium. Si
ſ docēdo bñ viuēdo ſ eternā remunerationē
ſequaris iuſticiā. apphendes illā:
cius ſ tunicā. ſ. talarē. i. cōſum
matam actionē.
⁊ indues quaſi poderem honoris
ſ vñ cauda hoſtie pcipit offerre. ſ pſeueranter
⁊ inhabitabis cum ea ⁊ pteget te i
†iudicij. ſ. qñ illuminabūt abſcōdita tenebrarū
ſempiternū ⁊† in die agnitōis iuue
ſ firmum iuſticie pmiū ſ ſanctorum anime
virtutibus pennate.
nies firmamētū. Volatilia ad ſibi
ſ angelos. ſ. quibus in futuro ſociabunt
ſ xp̄us
ſimilia cōuenīūt: ⁊ veritas ad eos
†vt remuneret eos in die iudicij ; dyabol⁹ qui
ſemp homini inſidiatur
q̄ opantur illam †reuertetur. ; Leo

ſancta ſcriptura pdica
tione ſua inſigniunt.
In duobus cō.
Notat ſapiētia ſtulti
ciā humani ſenſus qui
p fragilitatē carnis. p
dementiā cordis igno
rāt electionē rei melio
ris vel deſerto tramite
veritatis ſeq̄t deuia er
roris.
Difficile. Actus
peſſimus nō res hone
ſta damnat. Ille nego
tiator abominand⁹. q̄
p imoderatā am bitio
nē merces ſuas plus p
iurio onerat quā pcio
Sicuti medio
Hac ↄpatione exp̄mit
anguſtiā auari. cui eq̄
videt deeſſe qd habet.
⁊ qd ñ habet. dū timet
amittere qd poſſidet. ⁊
aliena rape iceſſanter
ardet. ſp eni ſollicitu
do torquet. ⁊ i futuro
pena eterna manet.
Sicut in per.
Sicut cribrū grana a
paleis ſecernit: ita iuor
dei ſordidas cogitatio
nes a corde repellit. po
teſt quoq; in cribro tē
tatio ſathane intelligi
vñ ſathanas expetiuit
vos vt cribraret ſicut
triticum.
Sicut ruſtica
tio. Vnaqueq; arbor
ex fructu ſuo cognoſcit
⁊ bon⁹ hō de bono the
ſauro cordis ſui pfert
bonū. Mal⁹ aūt malū
Ex abūdantia em̄ cor
diſ os loquit Cultura
ergo ligni i fructu ma
nifeſtat q̄litatem eius.
Ante ſermonē
Quia ſermo idicat co
gitationē. q. d. nemo
laudet eū quē manife
ſtis inditijs nō cogno
uit laude dignū. Po
teſt aūt ſermo p bono
ope accipi. vt neminē
añ pbationē bonoꝝ
operū laudemus. vñ.
nō laudes ante mortē
quemq;.

ſ vt in laqueum mortis.ſ.ꝓcipitent
venatiōi īſidiat̄ ſemꝑ:ſic † peccata
opantibus iniquitatē. Homo ſen
ſatus in ſapientia manet ſicut ſol:
ſ q̄ꝛ inconſtans et mutabilis.vñ coꝛ ſtul
nam ſtultus ſicut luna mutat̄. In
toꝝum diſſimile erit.
medio ſenſatoꝝum ſerua verbū tpi
ſ legem dei
in medio aūt cogitantiū aſſiduus
eſto. Narratō peccātiū odioſa:⁊ ri
ſ luxꝰ ſeculi peccatoꝝum cumulū facit ſ freqñs
ſus illoꝝ i delictis peccati. Loque
iuratio ſ erroꝛē et tedium
la multum iurans horripilatōnē
ſ menti
capiti ſtatuet:⁊ irreuerentia ipſius
ſ clauſio vel ſtipatio ſ inter ſuꝑbos iurgia.
obturatō aurium. Effuſio ſanguiſ
vnde effuſio ſanguinis.
in rixa ſuꝑboꝝ.⁊ maledictio illoꝝū
auditus grauis. Qui denudat ar-
cana amici·fidē perdit:⁊ nō iueni
et amicum ad animū ſuū. Diligite
ꝓximum:⁊ cōiungere fide cum illo
Quod ſi denudaueris abſcōſa illiꝰ
ſ q̄ꝛ irreuocabilis eſt
non ꝓſequeris poſt eum. Sic enī
ſ in morte
homo qui perdit amicū ſuū:ſic et
ſ omnino.
qui perdit amiciciā ꝓximi ſui. Et
ſicut qui dimittit auē de manu:ſic
qui reliquiſti ꝓximū tuum·⁊ nō
eum capies. Non illum ſequaris:
ſ nō poteſt reuocari
qm̄ longe abeſt. Effugit enī quaſi
caprea de laqueo:qm̄ vulnerata ē
aīa eius. Ultra enim nō poteriſ col
ſ .i.poſt maledictum recōciliatio amico
ligere:⁊ maledicti eſt concoꝛdatō.
rum fit ſ ſecreta
Denudare aūt amici myſteria:de-
ſperatō ē animę infęlicis. Annuēs
oculo fabꝛicat iniqua:⁊ nemo eū
abijciet. In cōſpectu oculoꝝ tuoꝝ
ſ cōpꝛimet
conculcabit os ſuū·⁊ ſuꝑ ſermōeſ
ſ quaſi laudans
tuos āmirabitur. Nouiſſime autē
ſ ad maledicendum
ꝑuertet os ſuum:⁊ in verbis tuis
ſ alijs
dabit ſcandalum. Multa audiui:
⁊ non coequaui ei:⁊ dñſ odiet illū
ſ blaſphemādo deum
Qui in altum mittit lapidem·ſuꝑ
ſ dure.ſ.vindicte ſuā q̄ mentē ꝑpetuo doloꝛe
caput eius cadet:et plaga doloſa
cruciat ſ augebit·ſ.vulnera ꝑtōꝝum
ſ ꝓditōis
doloſi diuidet vulnera. Et q̄ foue-
am fodit·incidit in eam:⁊ q̄ ſtatuit

ſ ſcandalum ſ reꝰ eterni tormenti
lapidem ꝓximo ſuo offendet in eo
⁊ qui laqueū alij ponit ꝑibit in illo
ſ cōtra ꝓximum ſ .i.eter
Facienti nequiſſimū cōſiliū·ſuper
ne pene ſubiacebit
ipſum deuoluetur:⁊ non agnoſcet
vnde adueniet illi. Illuſio et imꝓ-
ſ de impulſo ventura
perium ſuꝑboꝝū † ⁊ vindicta·ſicut
ſ q̄ circuit q̄rēs q̄ꝫ deuoꝛet ſ eterne ꝓditōis ſ ꝓſe
leo inſidiabit illi. Laqueo ꝑibunt
cutoꝛes ſ iudic
qui oblectantur caſu iuſtoꝝ·doloꝛ
ſ etiā in hac vita.
aūt cōſūmet illos añq̄ꝫ moꝛiantur
ſ in cōſpectu dei
Ira ⁊ furoꝛ vtraq̄ꝫ execrabilia ſūt:
⁊ vir peccatoꝛ cōtinens erit illoꝝ.

C. XXVIII

Qui vindicari
ſ q̄ꝛ mihi vindictā et ego retribu
vult·a domino iueniet vindictam
am dicit dominus
⁊ peccata illiꝰ ſeruās ſeruabit. Re
ſ ſi dimiſeritis hoībuſ peccata eoꝝ:dimittet
vobis pater vr̄ celeſtiſ delicta veſtra.
linque ꝓximo tuo nocēti te:⁊ tunc
† indignū deū eſt ei eſſe ꝓpicium
deꝓcanti tibi peccata † ſoluent. Ho
ſ qui crudelis eſt in ꝓximum:
mo hoī reſeruat iram·⁊ a deo q̄rit
medelam. In hominē ſimilem ſibi
non habet miſericoꝛdiā:⁊ de pec
catis ſuis deꝓcatur: Ipſe dum ca-
ro ſit reſeruat iram:⁊ ꝓpiciationē
† fruſtra quis ꝓ illo oꝛat·qui fratri debitā cari
tatem negat.
petit a deo. † Quis exoꝛabit ꝓ deli
ſ in omnibꝰ memoꝛare nouiſſima tua.
ctis illius? Memēto nouiſſimoꝝū
† vt ſalus obedientibus:moꝛs cōtemptoꝛibus
et deſine inimicari. † Btitudo enim
⁊ moꝛs īminent in mādatis eius.
Memoꝛare timoꝛem dei:⁊ nō ira
ſcaris ꝓximo. Memoꝛare teſtamē
tum altiſſimi:⁊ deſpice ignoꝛanciā
ſ non ſit inter vos zelus et contentio
ꝓximi. Abſtine te a lite:et minues
ſ hereticus.
peccata. Homo enim iracūdus·i-
ſ cōtencioſe diſputādo·
cendit litē:⁊ vir peccatoꝛ turbabit
ſ catholicoꝝ
amicos:⁊ in medio pacē habētiū
† ſicut ligna ignem nutriunt·ita et potentia
īmittit inimiciciā. † Scd̄m ei ligna
iracundi facit augmentum ſcelerum.
ſiluę·ſic ignis exardeſcit:et ſcd̄m
virtutē hominis ſic iracūdia illius
erit:⁊ ſcd̄m ſubſtantiā ſuā exalta
bit iram ſuā. Certamen feſtinatū
īcendit ignē:⁊ lis feſtinās effūdit

In medio in. Ꝑpantiā ⁊ cautelā lo
quēdi docet·q̄ꝛ incōſi
derata locutio ſepę in
firmis nocet·tutiꝰ ē q̄
audire q̄ꝫ loqui.

In medio ſen. Qui ſoluerit vnū de
mādatis ⁊ docuerit ſic
hoīes magnꝰ vocabit̄
in regno celoꝝ.

Loquela mul. Quia ſicut actio coꝛ
bonis ꝯtraria:ita ⁊ lo
quela ad maledicēdū
ꝓna·ad audiendū gra
uis.

Qui denudat. Oſtendit in quo maxi
me leditʼ amicicia·ī ma
lo.ſ.ꝓditionis·q̄ fidē
ſcꝫ ꝑdit·⁊ amicicię eq̄-
tatē nō cuſtodit·⁊ ideo
diſſipat caritatem.

Quaſi caprea. Caprea capra ſilue-
ſtris dicta quaſi capi
ens ardua. Caprę au
tē ibices vel auices di
cuntʼ·eo q̄ ad inſtar a
uiū alta ⁊ excelſa tene-
neāt ⁊ in ſublimis ha-
bitent ita vt de ſubli-
mitate vix hūanis ob
tutibus pateant. He
ſi quando aduerſita
tem feraꝝ vel homi
nū ꝓſenſerint de altis
cacuminibus ſeſe ꝓci-
pitātes ſuis ſe coꝛnibꝰ
in ramis arboꝝū recipi
unt illeſas.

Denudare aūt a. Proditoꝛis incōſtā
tiam moꝛum oſtendit
qui doloſe ⁊ ficte agit·
⁊ in malo perſeuerat·
quia nemo eū abijcit·
·i·reprehendit· hereti
cos q̄q̄ꝫ notat vel ſciſ-
maticos qui inſidi ⁊ ꝓ
ditoꝛes ſūt·de q̄bꝰ i ꝓ
uerbijs ſcriptū ē. Ho
mo apoſtata vir īutilʼ
graditur oꝛe peruerſo
annuit oculis:terit pe
de ⁊c.

Facienti conſi. Qꝛ
non ꝓſpicit q̄ veniat
dies eius. Eſtimat em̄
hereticus vel ſciſmati
cus q̄ melioꝛ ſit eius ſe
cta·q̄ꝫ veritas catholi-
ca.vnde illudit ſeipm̄

Ira et furor. Inci
pit diſputare de his q̄
ira ⁊ furoꝛe exardeſcūt

Memorare ti. Qui deū timet irā vl̄
furorē ꝯpeſcit·⁊ nō ob
liuiſcitʼ teſtamēti dei·q̄
ait·dimittite ⁊ dimit
tetur vobis.

Certamē feſtina
tū. Indiſcreta actio·
vnde noli eſſe nimium
iuſtus·neq̄ꝫ plus ſapi
as quā neceſſe ē·ne ob
ſtupeſcas diſciplina er
go īmoderata excitat
ardoꝛē furoꝛis·⁊ ꝓcax
loquela effuſionē ſan
guinis.

ſanguinẽ ⁊ ligua teſtificãs adducit
ſ quaſi inꝑata locutio excitat irã ꝑpata
mortẽ. Si ſufflaueris quaſi ignis
extinguit.
exardebit: ⁊ ſi ex pueris ſup illã · ex
ſ mors et vita in manibꝰ lingue
tinguet. Utraq; ex ore ꝓficiuntur.
ſ hereticꝰ qui decipit inocẽtes · ſ quialiqñ ver
Suſurro ⁊ q̄ biliguis maledictꝰ:
um · aliqñ falſum dicit
multos enĩ turbauit pacẽ habẽtes
†catholicos in virtute fidei concordãtes.
Lingua tercia †mltos commouit ⁊
†conſcias firmas, vel mẽtes virtutibꝰ munitas
diſpſit illos de gẽte i gentem† Ciui
ſ in virtutibus
tates muratas diuitũ deſtruxit: et
ſ mẽtes ſ ſcd̃m opinionẽ hoim̃ ſ vt euerteret
domos magnatoꝝ effodit. Uirtu
fundamentũ †in operationis vtilitate
ſ robur . ſ . diſcentium et ſtudiuꝫ
tes populoꝝ cõcidit: ⁊ †gẽtes fortes
†animas prauis opibus intentas
diſſoluit. Ligua tercia † mlieres vi
ſ ab vnitate fidi ſ q2 fidez turbauit ſine q̄
ĩpoſſibile ẽ placere deo ſ ne fructum ꝑcipiãt
ratas eiecit: ⁊ ꝓuauit illas labori
ineternum ſ nunq̄
bus ſuis. Qui reſpicit illã · non ha
habet requiẽ · qui attendit hereticoꝝ ꝓuitatez
bebit requiem: nec habebit amicuꝫ i
quo requieſcat. Flagelli plaga liuorẽ
ſ heretice ſ cõteret ſ mẽtis
facit · plaga aũt ligue cõminuit oſſa
fortitudinem.
Multi ceciderũt in ore gladij: ſed
nõ ſic q̄ſi q̄ interierũt ꝑ linguã ſuã
ſ immunis
Beatꝰ q̄ tectus ẽ a ligua nequã: q̄ i
iracũdia illiꝰ nõ tranſiuit: ⁊ q̄ ñ at
† qui conſentientẽ trahunt in mortem
traxit iugũ illius: ⁊ i† vinculis eiꝰ
nõ ẽ ligatus. Iugũ eni illius iugũ
ferreũ ẽ · ⁊ vinculũ illiꝰ vinclm ereũ
eſt. Mors illius mors neq̄ſſima:
ſ leuiꝰ ẽ tpalẽ potius ꝑdere vitã q̄ꝫ penã pati ꝑ
petuam
⁊ vtilis potius infernus q̄ꝫ illa. Per
ſ licꝫ temtare ꝓſumat ñ ꝑuertit corda electoꝝ
ſeuerãtia illius non ꝑmanebit: ſed
ſ actiones ſ malicie
obtinebit vias iniuſtoꝝ In flama
ſua nõ cõburret iuſtos. Qui dere
linquũt dñm · incidẽt in illã ⁊ exar
ſ qui hic ardẽt malicia ineternum cruciabunt
debit in illis ⁊ nõ extiguet ⁊ immi
inferni flama ſ dyabolꝰ qui et pardꝰ
tetur in illos quaſi leo: ⁊ quaſi par
ꝓpter diuerſa ſcelera † aculeis timoris dei
dus ledit illos. Sepi aures †ſpinis
†auditũ tuum · ne audias iudicium ſanguis.
†poſui ori meo cuſtodiã cum conſ · pec · ad · me ·
⁊ liguã nequam noli †audire ⁊ †ori
tuo facito oſtia: ⁊ ſeras auribꝰ tuis
ſ ſenſum cordis ſ eloquentiã oris ſ . i . ig
Aurũ tuum ⁊ argentũ tuũ confla
ne ſpũſſancti examia ſ vt nihil idiſcretũ loq̄ris
⁊ verbis tuis facito ſtateram: ⁊ fre
nos ori tuo rectos: ⁊ attẽde ne for

Lingua tercia Heretica doctrina · q̄ nec veteri nec nouo teſtamẽto ꝯcordat · ⁊ auditoꝝ corda ꝯturbat · ⁊ de gente in gentẽ pergens ſeditionẽ excitat

Plaga aũt linguę. Peior ẽ interiꝰ animę quã occidũt hęretici quã q̄libet cruciatus corpis.

Beatus qui tectus. Beatus qui nõ cõſentit hereticis · ⁊ cuius cor eoꝝ eloquẽtia nõ ſubuertit · q2 ſicut alienꝰ ẽ ab eoꝝ malicia ita ſpatur a pęna.

Sepi aũres. Poſtq̄ꝫ malũ linguę extirpauit ad doctrinã auditoris ſe conuertit.

ſ ne delinquas ſ cohibe linguã tuã a malo
te labaris in lingua ⁊ cadas in con
la . t . ne . l . do . ſ demonum
ſpectu inimicoꝝ inſidiantiũ tibi:
ſ eternã
⁊ ſit caſꝰ tuus iſanabil' in morteꝫ.

C. XXIX.

ſ ad miſcd̃iam et largitatẽ iuitat
Qui facit miſe
ſ mercedẽ in futo receptꝰ ſ vſurã recipit.
ricordiã fenerat ꝓximo ſuo ⁊ q̄ ꝓua
ſ munificẽtia ſ dei qui ait date et dabit v.
let manu · mãdata ſeruat Fenerare
ſ ſic fides et iuſticia ab vtroq; ſeruat · et nulla
ꝓximo tuo in tꝑe neccitatis illius: ⁊
fraus interponit
iteruꝫ redde ꝓximo in tꝑe ſuo · Con
firma verbũ ⁊ fideliter age cuꝫ illo
ſ q2 grãm dei habebis q̄ maximum emolimen
⁊ i oi tꝑe iuenies qd̃ tibi neceſſariũ
tum ẽ · vñ primum q̄rite regum dei ⁊c.
eſt. Multi quaſi inuẽtionẽ eſtima
ſ vſuram
uerũt fenus: ⁊ ꝓſtiterũt moleſtiam
his q̄ ſe adiuuerũt Donec accipiãt
oſculãtur manus dantis · ⁊ i ꝓmiſ
ſionibus humiliãt vocem ſuã. Et i
tempe redditõis poſtulabit tẽpus
et loquet verba tedij ⁊ murmratio
num: ⁊ tꝑs cauſabitur. Si aũt po
tuerit reddere aduerſabit. Solidi
vix reddet dimidiũ · ⁊ ꝯputabit illd̃
quaſi iuentõem. Sin autẽ . frauda
bit illum pecunia ſua · ⁊ poſſidebit
illũ iimicũ gratis: ⁊ cõuitia ⁊ male
dicta reddet illi: ⁊ ꝓ honore ⁊ bñ
ficio reddet illi cõtumeliaꝫ. Multi
nõ cã neq̄tię ñ fenerati ſũt: ſed frau
dari gratis timuerunt · Uerũtñ ſuꝑ
humilẽ aio · fortior eſto: ⁊ ꝓ elemo
ſ date et dabit v.
ſina nõ trahas illũ. Propter man
datũ aſſume pauꝑeꝫ: ⁊ proppter in
ſ munere tuo
opiã eius ne dimittas eũ vacuum
ſ tꝑaliter paupi tribuẽdo miſcd̃iter ut recipias
Perde pecuniaꝫ ꝓpter frẽm ⁊ ami
ineternum ſ duro et auaro corde
cũ: ⁊ nõ abſcõdas illã ſub lapide i
ſ q2 ibunt auari in ſupplicium eternum
ꝑditõem. Pone theſaurũ tuũ in ꝑ
ſ qui ꝑcipit fieri elemoſinaꝫ
ceptis altiſſimi: ⁊ proderit tibi ma
ſ aſconditum ſ corꝑalẽ vel ſpi
gis q̄ꝫ aurũ. Cõclude elemoſinã in
ritualẽ ſ bñ monẽdo cõſulẽndo · in corde enim
abſcondit elemoſina
corde pauꝑis: ⁊ hęc ꝓ te exorabit
ſ remouendo ſ diſꝑſit dedit pauꝑibus
ab oi malo. Elemoſina viri q̄ſi ſac
ſ q2 merces iuſticie ineternũ † iuſticiã vel vitã
eternam.
culus cũ ipo ⁊ †grãm hoiſ q̄ſi pupil

Donec accipiant. Huiuſmodi morbuꝫ meliꝰ curat timor dei q̄ enim deuꝫ quaſi ſp ꝑſentem ꝑtimeſcit · neminem fraudare intendit.

Multi non cã. Illos notat q̄ neminẽ ledere volũt · ſ ꝑtimore ꝑituraꝝ rerũ ꝓdeſſe nolunt. Contra q̄s de nolite theſaurizare uobis · th · in · t · ⁊c ·

Propter mã. Omnib9 indigentibus miſcd̃ia faciẽda · nec ꝓ auaricia caritas ꝓximi ammittẽda.

Et nõ abſcon: Qui eni viderit fratrẽ ſuum neceſſe habere · ⁊ clauſerit viſcera ſua ab eo quõ caritas dei manet in illo? eo?

Super ſcutū.
Magis valet elemoſi
na cōtra iacula inimi/
ci ꝙ arma terrena. q̄a
hec dubia. illa certiſſi/
maȝ parit victoriā vt
abſorbeat̾ mors in vi/
ctoria.

Qui perdiderit
Fide q̄ vnitatē fidi ſin
ceritatē legi n̄ cuſtodit
ſ implicat̾ errorib⁹ va
rijs. vel ſic. Doctorem
ſcȝ q̄ ꝑ fide ⁊ bonis o/
peribus ꝓmittit vitā ȝ
eternam.

Gratiā fideiuſ
ſoris. Hec ſententia
pelagiū reprehendit q̄
liberū arbitriū gratie
ꝓponit. cum ꝑ ſolā gra
tiam liberent̾ electi.

Recupera pro.
Conſulit vt ſecunduȝ
vires primo ꝓbeas ſo
latiū. ⁊ ſic tibi ꝓuideas
ne in peccati laqueum
cadas.

Iniciū hominis
Fragilitatē ⁊ hoſpita/
litatē ⁊ honeſtatem do
cet. ⁊ vt tpantes ſim⁹
in victu. ⁊ in veſtitu.
honeſti morib⁹ largi i/
ſuſcipiēdis fratribus.
In principio eni. non
fuit tāta luxuria cibi ⁊
potus. vel tanta ambi
tio veſtium. curriuum ⁊
palatioꝝ. vn̄ a princi/
pio pomis arboꝝ. ⁊ o/
lerib⁹ herbarum. viue
bāt antiqui. ⁊ dn̄s pri
mis parentib⁹ tunicas
pelliceas poſt peccatuȝ
fecit.

Melior ē vict⁹
Ad litterā. Melius ē
tenuem victū ſub vili
tugurio ſumere cū ſecu
ritate. ꝙ ſplēdidas e/
pulas cū fatigatione ī
incertis locis q̄rere.
Allegi. vero. Melior ē
victus ſpūalis ſenſus
q̄ ſub vili tegmine lit/
terarū a paupe popu
lo. ī eccleſie vnitate ca
tholica habet̾ quā am
bicioſe delicie phorūȝ
q̄ ī diuerſis libris ſub
incerta opinione cōti
nent̾. vbi labor ⁊ ſuper
flua cura.

Minimum p.
Sufficiat tibi qd̾ hēs
ne ſupflue q̄ras qd̾ a/
dipiſci nō vales. vnde
quidā ſapientium ait.
Melius ē tibi nō habe
re qd̾ tribuas ꝙ im/
prudēter petere qd̾ nō
habes ⁊ alibi. Meli⁹ ē

lam cōſeruabit: ⁊ poſtea reſurget ⁊
retribuet ill' retributōeȝ vnicuiq̄ꝫ in
ſ mentem
caput illorū. Sup ſcutū potētis et
ſup lanceā: aduerſus inimicū tuū
ſ doctor ſ ſuſcipiendo curam ꝓ
ximi ſ q̄ fideiuſſor eo
pugnabit. Vir bon⁹ fidē facit ꝓrio
ſ fidem vel primum ſibi cōmiſſum
ſuo: ⁊ q̄ pdiderit cōfuſionē derelin
ſ dignus eſt opari⁹ mercede ſua
quet ſibi. Gratiā fideiuſſoris ne ob
ſ doctoris ſ ſuſcipiēdo te in curā ſuam
liuiſcaris dedit eni ꝓ te aiam ſuā
ſ pdicatorē ſ deſpiciendo ſ ianima
Reꝓmiſſoreȝ fugit peccator ⁊ imū
dus. Bona reꝓmiſſoris ſibi aſcri/
bit peccator: ⁊ ingratus ſenſu dere
linq̄t liberantē ſe. Vir reꝓmittit de
† ſcripturarum nō obſeruando regulam
ꝓrio ſuo: ⁊ cū pdiderit † reuerentiā
ſ tā q̄ꝫ hereticus ſ ſubdito. ſ. ſ hereticorū
derelinquet̾ ab eo Repromiſſio ne
.ſ. traditio ſ recte ambulātes. ſ. ꝑ opinio
q̄ſſiua multos pdidit diligētes: et
ne ſua ſ q̄ edificauerāt ſup arenā
cōmouit illos quaſi fluctus maris
ſ ſupbos ſ in circuitu erroris
Viros potētes gyrans migare fe
ſ a ſtatu fidei ſ ab vnitate eccle
cit: vagati ſūt in gentibus alienis.
Peccator trāſgrediēs mandatum
† de qua dr̄ maledict⁹ qui non pmanſerit in ſer
dn̄i icidet i † ꝓmiſſionē nequā: ⁊ q̄
monibus legis ſ damnatōnem
ſ ſermonibus tantū nō factis.
conat̾ multa agere incidet i iudītiū
Recupera proxim ſcd̄m virtutē tu
am: ⁊ attēde tibi ne icidas. Initiū
vite hoīs aqua ⁊ panis et veſtimē
tū ⁊ dom⁹ protegēs turpitudiem.
Melior eſt victus paupis ſub teg
mine aſſerū: ꝙ epule ſplendide in
peregre ſine domicilio. Minimuȝ
pro magno placeat tibi. ⁊ īꝓperiū
† bonum eſt ſtabilem eſſe et cōſtanteȝ. vn̄ nolite
pegrinatōis nō audies. † Vita ne
tranſire de domo in domum
quam hoſpitādi de domo in domū
ſ q̄ſi difficile ſecuritatē inter ignotos inueniet
⁊ vbi hoſpitabit̾. nō fiducialit̾ aget
† in domo aliena † familiam domus
nec apiet os † Hoſpitabit̾ † ⁊ paſcet
⁊ potabit ingratos: ⁊ adhuc amara
ſ ad ꝓpria
audiet. Tranſi hoſpes ⁊ orna mē
ſam: et q̄ in manu habes ciba cete
ros. Exi a facie honoris amicoruȝ
meoꝝ: neceſſitudine domus mee
hoſpitio michi factus es frat̾. Gra
uia hec homi habēti ſenſū: correp
tio dom⁹ et improꝑiū feneratoris

C. XXX.

Qui diligit filiū
ſuum aſſiduat illi flagella
vt letetur in nouiſſimo ſuo: et non
ſ q̄rendo doctrinā ſ ſana doctrina
palpet proximoꝝ oſtia. Qui docet fi
ſ diſcipulū ſ et nō ſolum laudem ſed et ꝑpetu
liū ſuū: laudabitur i illo: ⁊ i medio
am gloriā in cōſortio ſanctorum habebit.
domeſticorū in illo glābitur. Qui
docet filiuȝ ſuū i zelū mittit iimicū
et in medio amicoꝝ glābitur in illo
ſ ſpūalis
Mortuus ē pater illius: ⁊ quaſi nō
† qui cum factis et dictis repreſentat
eſt mortuus † Similez eni reliquit
ſ pater filium bonū
ſibi p⁹ ſe. In vita ſua vidit: et leta
tus eſt in illo In obitu ſuo nō ē cō
ſ demonib⁹
triſtatus: nec cōfuſus ē corā inimi
ſ filium ſ eccleſie
cis. Reliquit eni defenſorē domus
ſ quoſlibet pſecutores ſ catholicis
cōtra inimicos: et amicis reddēteȝ
ſ doctrine et boni opis exemplū ſ ſicut
grām. Pro aīabus filiorum colli/
aplūs gloriat̾ in paſſionibus ſ quis infir
gabit vulnera ſua: et ſup oēȝ vocē
matur et ego nō infirmor
turbabunt̾ viſcera eius. Equus in
domit⁹ euadit dur⁹: et fili⁹ remiſſ⁹
euadet ꝑceps. Lacta filium tuum
et pauentem te faciet: lude cū eo et
cōtriſtabit te. Nō corrideas illi ne
condoleas: et in nouiſſimo obſtu/
peſcent dentes tui. Nō des illi po
teſtatē in iuuentute: ⁊ ne deſpicias
cogitatus illius. Curua ceruicē ei⁹
in iuuentute: et tunde latera eius
dum infans eſt: ne forte induret et
nō credat tibi: et erit tibi dolor aīe.
Doce filiū tuum et opare in illo ne
in turpitudinē illius offendas Me
ſ ſpiritu ſ mente ſ ſpūalib⁹
lior eſt pauper ſanus et fortis viri
ſ in mūdo q̄ ſpūalib⁹ caret diuicijs
bus: ꝙ diues imbecillis et flagel/
ſ ꝓprie iniquitatis.
latus malicia. Salus anime i ſan
ctitate iuſticie: et melior eſt oī auro
et argento: et corpus validum ꝙ
ſ idem ſupra ſalus aīe in ſanctitate iuſticie ⁊c.
cenſus imenſus. Nō eſt cenſ⁹ ſup
cenſum ſalutis corpis: et nō eſt ob
ſ qd̾ eſt de vera ſapia in caritate nō ficta et cō
tēplatione diuina ſ fortiter laborās in prece
ptis dei.
lectamentū ſuper cordis gaudiuȝ

nomen bonū ꝙ delicie
multe:

Tranſi. Quaſi q̄
alieno dlectaris hoſpi
cio. redi ad ꝓpria. ⁊ de
labore tuo te ⁊ alios
paſce. Noli de aliena
domo paſtū tibi ſuper
fluum q̄rere. Sufficit
mihi ſuſceptio paupa/
tio primorum.

Improperium
fena. Myſtice autē
monet̾ vir eccleſiaſtic⁹
ī domo eccē aſſidue ma
nere. vbi pōt pabuluȝ
vere ſapientie habere.
ne inter phos ⁊ hereti
cos piculoſe hoſpitan
do. ſecularis ſapiētie
doctrinā q̄rat ⁊ nō in/
ueniat. In futuro aūt
examine eternū īꝓpe
rium ſuſtineat.

C. XXX.

Qui diligit. Pa
tres tam carnales ꝙ
ſpūales. monet vt fili
os ſuos diligenter eru
diant. vt honeſte vi/
uant ne laſciuiendo ꝑ
alioꝝ dogmata diſcur
rant.

Equus indo.
Equus indomitus in
ꝑcipitium vadit filius
indiſciplinatus in pec
catū ruit. Docet ergo
ſpirituales patres vt
filios ſuos erudiant
⁊ corrigāt. ne eius im
moderata frena rela/
xent. ne cadāt in turpi
tudinem vicioꝝ. ⁊ ipſi
ignominiam ſuſtineāt
ſempiternam.

Melior ē pau
per. Dulcis ē ſomn⁹
opanti. ſiue multū co/
medat ſiue paruȝ. Sa
turitas enim diuitis n̄
ſinit dormire eum.

Salus a. Vera
ſalus anime iuſticia ē
cui aurū ⁊ argentū nō
valet ꝯparari. q̄r non
pdeunt diuitie in die
vltionis. Iuſticia aūt
aīi liberabit a morte.

Bona abſcondita. Contra eos loquit q̄ talentū verbi abſcondūt quoꝝ ſcīa viuentib⁹ inutilis. ſic epule mortuis. Et theſaurus.

Sicut ſpado cō. Non facit ad cōplexū virginis. ſic adoratio ydoli adorantibus incongrua ꝛ inutilis.

Jocunditas cor. Qz nulla virtus ſine ea ꝯſiſtit. Qm̄ maior aūt hoꝝ ē charitas

Minuent dies Viri ſanguinū nō dimiabunt dies ſuos .i. ꝓſpiritatem quā ſibi ꝓmittunt nō pn̄t habere in ꝑpetuum.

ſ ꝑcioſior eſt in conſpectu dn̄i mors ſanctorum eiꝰ. † pctis plena. vn̄ laudaui magis mortuos quā viuentes ꝑ miſerijs. ſ. q̄ in hac uita premunt mortales

Melior eſt mors † q̄z vita amara: ꝛ
ſ ſanctorum ſ quo tabeſcūt hoīes ī pctis
reqes ęterna q̄z languor ꝑſeuerās
Bona abſcōdita in ore clauſo: q̄ſi
appoſitiōes epulaꝝ circūpoſitę ſe
ſ q̄ nec ſentit nec ſapit. os hn̄t et nō loquentur
pulcro. Quid ꝓderit libatiō † idolo?
oculos hn̄t et nō v. aures h. et n̄ a.
Nec eni mādicabit nec odorabit.
Sic qui effugatur a dn̄o. ꝛ portās
mercedes iniq̄tatis. Vidēs oculis
ꝛ igemiſcens: ſicut ſpado cōplectēſ
† ſeculi. ſ. q̄ operatur mortem
virginē ꝛ ſuſpirans. † Triſticiā nō
des animę tuę ꝛ nō affligas temet
ſ cogitatu ſ q̄ ē in vera caritate
ipm̄ in cōſilio tuo. Jocunditas cor
dis hęc ē vita hoīs ꝛ theſaurꝰ ſine
defectōe ſanctitatis ꝛ exultatō viri
ſ future vite vt vera exultatio. et vera btitudo
† vt cōtinenter. ſ. et iuſte placeas deo
eſt longeuitas. † Miſerere anię tuę
ſ ad hoc. ſ.
placens deo ꝛ cōtine: et congrega
ſ cogitationes cordis ſ ſeculi
cor tuū in ſanctitate eius ꝛ triſticiā
longe expelle a te. Multos eni oc
† n̄ pt eſſe vtilitas vbi ē bonorū operū ſterilitas
cidit triſticia: ꝛ nō eſt † vtilitas i illa
ſ ꝑuerſus animi affectꝰ debilitat corpus. vnde
ſpūs triſtis exiccat oſſa ſ .i. vita eterna ſ indignoſ
zelus ꝛ iracūdia minuēt dies ꝛ an̄
efficient.
tempus ſenectā adducet cogitatuſ
ſ iocundū ſ ecōtra ſ ſanctorū ſ virtutum
Splendidū cor bonuz in epulis ē
ſ qz indeficientes
epulę eni illius diligenter fiunt.

C. XXXI.

ſ in ſtudio. ſ. virtutum.
Vigilia bone
ſ carnales voluptates
ſtatis tabefaciet carnes
ſ confige timore tuo c. m. a. iu. n. t. t. ſ pigricie tedium:
ꝛ cogitatus illius auferet ſomnuz
ſ q̄ ꝑuidet et p̄mia bonorū et ſupplicia malorū
Cogitatus ꝓſcientię auertit ſenſuz
ſ corporis ſ ab oī cōcupiſcētia
et infirmitas grauis ſobriam facit
ſ a delictis ſ in dn̄o
animā. Laborauit diues in cōgre
ſ ſp̄ualis
gatōe ſubſtātię: ꝛ in requie ſua re-
ſ p̄mio. ſ. bonorū ſuorū † in terrena cōcupiſcētia
plebitur † bonis ſuis. † Laborauit
ſ ſcientia ſ huiꝰ vite
paup̄ i diminutōe victus ꝛ in fine
ſ carēs celeſtibꝰ diuitijs ſ q̄libet pecuniā que ꝑ auariciā colligit.
inops fit. Qui aurum diligit non
† .i. qui in hac ambitione cōſumit ꝑſentem vitā
iuſtificabitur: ꝛ qui † inſequitur cō
eterna implebit ignominia
ſūptōez replebit ex ea. Multi dati

ſ in caſum auri dat qui eiꝰ ambitione capit
† qui eius amore vltra modū ardeſcunt.
ſut in auri caſus: ꝛ facta ē † i ſpecie
ipſius ꝑditio illoꝝ. Lignum offen
ſ eternum
ſionis ē aurū ſacrificātiū: vę illis q̄
ſectātur illud: ꝛ omnis imprudenſ
ſ in eternū
deperiet in illo. Beatus diues qui
ſ erroris et cuiuſlibet peccati
inuentus ē ſine macula: ꝛ qui poſt
aurū non abijt. nec ſperauit in pe
ſ ſeculari
cuia ꝛ theſauris. Quis ē hic ꝛ lau
ſ virtutibꝰ ſtudēdo miraculiſ cho
dabimus eū? Fecit eniz mirabilia
ruſcando. ſ in amo
in vita ſua. Qui ꝓbatus eſt in illo
re conditoris ſ qz fecit. ſ.
ꝛ ꝑfectus inuētus eſt. ꝛ erit illi glīa
ſ ſcd̄m liberū arbitriū ſ p̄ceptū di
ęterna. Qui potuit tranſgredi ꝛ n̄
ſ ꝑ tinaciter quaſi impenitēſ
eſt tranſgreſſus ꝛ facere mala ꝛ nō
ſ cōſeruata ad remunerationem
fecit. Ideo ſtabilita ſūt bona illiuſ
ſ ꝑdicādo
in dn̄o: ꝛ elemoſinas illius enarra
† menſam quā heretici maculare cōtendūt. quo
bit omnis eccleſia ſāctoꝝ. † Supra
rum intentione nihil nequius inuenit
menſam magnā ſediſti: non apias
ſup̄ illā faucē tuā prior. Non dicaſ
ſ ficta
ſi multa ſunt quę ſup̄ illā ſunt. Me
mento q̄m malus ē oculus nequā.
Nequius oculo quid creatum eſt?
ſ in futura vltōe
Ideo ab oī facie ſua lacrimabitur
ſ quod modo latet reuelāte iudice.
cum viderit. Ne extendas manuz
ſ dyaboli
prior: ꝛ inuidia cōtaminatus eru
† in iudicio cū dixerit iudex. diſcedite a me oēs qui opamini iniqui.
beſcas. Nec ꝯprimaris in † conui
ſ in quo ē luxuria. vel vino ſapiētie. ne plꝰ
uio vino. Intellige q̄ ſūt ꝓximi tui
ſapias quā ſapere oportet
ex te ipſo. Vtere quaſi homo frugi
his quę tibi apponūtur: vt nō cuz
manducas multū. odio habearis
Ceſſa prior cauſa diſciplinę. ꝛ noli
nimius eſſe ne forte offendas: et ſi
in medio m̄ltorū ſediſti. prior illis
ne extendas manum tuā. nec por
poſcas bibere. q̄z ſufficiens eſt ho
mini erudito vinū exiguū: ꝛ i dor-
miendo non laborabis ab illo ꝛ n̄
ſ quia
ſenties laborem. Vigilia ꝛ colera
ſ guloſo
ꝛ tortura viro infrunito: ſomnus
ſanitatis in hoīe parco. Dormiet
vſq̄ mane. ꝛ anima illius cum ipo

Lignū. Sic adā in ligno vetito tranſgreſſus deoꝝ ſibi altitudinē ſꝑauit. ſic amatores auri diuerſorum errorum ſimulacris ſeruientes aīas ſuas q̄ſi ſacrificādo demonibꝰ immolant vt plurima poſſideāt. Poteſt allegorice in hereticoꝝ et phoꝝ doctrina accipi q̄ ſplēdore eloq̄ntię nitet. ꝛ curioſos ſeducit.

Supra menſā. Ad litterā ꝯtinentiaz ꝛ tꝑantiā docet. ꝛ myſticę vt in lege dei ſimus cauti ꝛ ꝑudi. menſa eni magna ē copia ſcripturaruz. in qua n̄ debemus eſſe ꝑaces. vt aliq̄d ſine doctore rapiamus. ſ ſanctorū doctoruz viā teneamꝰ

Non dicas ꝛc. Quaſi. d. ne ꝓſumptione aliq̄d agas vl̄ antequaz diſcas: ad ſcribendū manū mittas.

Vtere quaſi. Quaſi ſobrietatē dilige. tꝑāter age. ꝛ neq̄d nimis: ne in ſcandalū ꝯfuſionis incidas. Cōuenit ergo xp̄iano an̄ omīa humilitatē diligere. i lectione ſcripturarum eſſe. rectā fidē tenere. modū in ſciētia ſuare. ꝛ caritatis regulam. vt ꝓbatus ſit coram deo ꝛ hominibus

Quā ſufficiēs. Tenuis victus tā aīę q̄z corpi vtilis eſt ſup̄fluus vero ecōtra.

Vinum exiguū. Vinuz quoq̄z ſp̄uale ſumptū moderate. vtile ē tam corpi q̄z anię. īmoderate vero inſanire facit. ꝛ a deo diſiūgit. vnde anxia cura ꝛ turbatio mańa ꝛ perpetua tortura.

Somnus ſa. Subtilior ē ſomnus i parco victu. Myſtice aūt qui ſobrius ē in ꝑco vino in contemplatiōe veritatis quieſcit vſq̄ in mane reſurrectionis.

Et vome. Aiunt medici: qḋ vomitꝰ ſtomachum purgat · colerã minuit. Myſtice aũt qui trãſgreditꝛ menſuram ⁊ grauatꝛ carnalibus delictis ꝑ cõfeſſionem peccati feditatē euomat · ⁊ ꝑ corporis caſtigationē ad ſanitatem redeat.

In omnibus operi. Monet ne tēpus ꝑdamus · ſed bene opemur · ⁊ mãdata dĩ cuſtodiētes requiem ĩueniamꝰ animabꝫ nr̃iſ

Splendidũ in pa. Ad litterã. Ad elemoſinã inuitat · qꝛ qui ſeminat in benedictionibus de bened. ⁊ metet. Myſtice aũt q̇ panem verbi fideliter diſpenſat. ⁊ teſtimoniũ veritatis nõ occultat · in ꝑſenti ⁊ in futuro benedicetur.

Multos enim Ebrietas multos ſubuertit q̃ ſenſuꝫ minuit iram excitat · libidineꝫ inflamat. animi ſecreta reuelat.

Ignis. Id eſt. ſic ignis ferri duriciam mollit ⁊ candeſcere facit · ſic vinũ corda ſupborum inflamans: ad facinus impellit.

Equa vita. Uinum ſobrie potatũ vitam equitatis non tollit · ſꝫ ſobrietatē · ⁊ cetera virtutũ ornamenta adducit.

Uinum multũ Patet irritationē · irã ⁊ ruinas multas ebrietate naſci · ⁊ amaritudinē anime · ⁊ animoſaꝫ offenſionē · virtuteſ minorari · ſcelerũ vulnera multiplicari.

C. XXXII.

Rectore te. Qui dignitate ꝑeſt ñ debet ſupbire. vñ. Qui maior ē veſtrũ fiat ſicut iunior ⁊c̃.

Gemmula car. Ardentiũ gemmarum principatũ tenet carbũculus · ſic dictus · qꝛ ignitus ē vt carbo · cuius nec nocte vincitꝛ fulgor Lucet enĩ in tenebris · adeo vt flamas vibret ad oculos. Hunc comparat auro · ⁊ muſicuꝫ melos ꝯuiuio. Sicut

ſ in eterna beatitudine
delectabitur. Et ſi coactus fueris
in edendo multuꝫ: ſurge e medio ⁊
vome: et refrigerabit te: ⁊ nõ addu
ces corꝑi tuo infirmitatē. Audi me
fili ⁊ ñ ſpernas me: et ĩ nouiſſimo
ĩuenies verba mea. In omnibus
opibus tuis eſto velox: ⁊ oĩs infir
mitas nõ occurret tibi. Splēdidũ
in panibus bñdicēt labia multorũ
⁊ teſtimoniũ veritatiſ illius fidele
ſ dogmate hereticorũ
In neq̇ſſimo pane murmurabit ci
ſ quo ait teſtis falſus nõ erit impunitus
uitas: ⁊ teſtimoniũ neq̇cie illꝰ verũ
ſ quaſi. d. ebrioſos fuge · facile enĩ iraſcuntꝛ
eſt. Diligētes in vino · noli ꝓuoca
re: multos enĩ extermiñauit vinum
Ignis ꝓbat ferrũ durũ · ſic vinum
corda ſupborꝫ arguet in ebrietate
potatũ. Equa vita hoĩbus · vinum
in ſobrietate ſi bibaſ illḋ moderate
eris ſobrius. Que ē vita q̃ minuitꝛ
ſ ſenſum minuēdo · egritudinē igerendo
vino? Quid defraudat vitã? mors
ſ ebrietas ſ terreni fructꝰ ad alimentũ hoĩs
Uinũ in iocunditatē creatũ ē ⁊ nõ
cõditi ſunt nõ ad detrimentũ ſ ſepe idē repetit
inebrietatē ab initõ. Exultatio aĩe
vt fortius memorie infigat
⁊ corꝑis vinũ moderate potatum
Sanitas ē aĩe et corꝑi ſobrius po
tus. Uinũ mltm potatum · irritatõ
nem ⁊ iram ⁊ ruinas multas facit
Amaritudo aĩe: vinũ multuꝫ pota
tum. Ebrietatiſ animoſitas impru
dētis offenſio · minorãs virtutē et
† alter alterius onera portate et ſic adimplebi
faciēs vulnera † In cõuiuio vini ñ
tis legem chriſti ſ ſicut chãm prēꝫ ſuũ
argues ꝓxim et non deſpicias euꝫ
in iocũditate illꝰ Uerba iꝓperij ñ
dicas illi et ñ ꝑmas illũ ĩ repetēdo

C. XXXII.

Rectorem te po
ſuerunt noli extolli: eſto ĩ
ſ verbo iſtruendo et
illis quaſi vnꝰ ex ipis. Curã illorũ
exemplo.
habe ⁊ ſic cõſidera ⁊ oĩ cura tua ex
plicata recũbe: vt leteriſ ꝓpter illoſ
vt ornamētum grẽ accipiaſ coronã
ſ nationem
⁊ dignatõem ꝯſeq̇ris corrogatõis
ſ maturior ſcientia
Loquere maior natu: decet enĩ te.
ſ dei
Primũ verbũ diligētis ſciētiã: ⁊ ñ
ſ .i. nõ ꝑ inani fauore canorã eloq̄ntiã fũdas
fauditor. ſ. qui ꝓficiat ·
impedias muſicã. Ubi † auditus nõ
ſ felix qui loquitꝛ cauſam in aurē prudentis.
eſt · non † effũdas ſermonē: ⁊ iportu
ne noli extolli in ſapiētia tua. Gem
mula carbũculi ĩ ornamēto auri: et
ꝯparatõ muſicorꝫ in cõuiuio vini.
Sicut in fabricatiõe auri ſignũ eſt
ſmaragdi. ſic numerus muſcorũ in
ſ ĩ cõuiuio
iocũdo et moderato vino. Audi ta
ſ audi iſrael et tace †modeſtiã quoqꝫ vocis cõ
cens: ⁊ ꝓ † reuerētia accedet tibi bo
mendat ſ oportet magiſtrũ loqui et docere di
na grã. Adoleſcens loq̇re in tua cã
ſcipulum tacere et audire
vix cũ necẽ fuerit. Si bis iterroga
tus fueris: habeat caput reſpõſuꝫ
tuũ. In multis eſto q̇ſi inſcius: et
audi tacēs ſimul ⁊ querēs. In me
dio magnatorꝫ loq̇ non ꝓſumas: ⁊
vbi ſũt ſenes nõ multũ loq̇ris. An
grãdinē ꝓibit choruſcatio: ⁊ añ ve
recundiã ꝓibit grã ⁊ pro reuerētia
ſ bonum gratie ſpũalis
accedet tibi bona grã. Et hora ſur
ſ nõ ſis piger vel nõ ſis effeminatꝰ quã
do ſtrēnue debes opari ſ vel triſtes
gendi non te trices. Precurre aũt
ꝑor in domũ tuam et illic auocare
⁊ illic lude: ⁊ age conceptões tuas
⁊ nõ in delictis ⁊ verbo ſuperbo.
Sup his oĩbuſ bñdicito dñm qui
fecit te: ⁊ inebriantē te ab omnibꝰ
ſ beatꝰ vir qui timet d · n · m · ⁊c̃.
bonis ſuiſ. Qui timet deũ excipiet
ſ dñm vel timorē
doctrinã eiꝰ ⁊ q̇ vigilauerint ad illũ
ſ remunerationē ſ bona volũtate
inueniũt benedictõeꝫ Qui querit
† doloſe ꝑuertendo legem
legeꝫ replebitur ab ea ⁊ qui † inſidi
ſ vt qui in ſordibꝰ ē ſordeſcat adhuc.
oſe agit ſcãdalizabitur ab ea. Qui
ſ qꝛ ꝑ bñfactis recipiēt ꝑmium
timent deũ inuenient iudiciũ iuſtuꝫ
ſ ſibi vel alijs
⁊ iuſticias quaſi lumē accendent.
ſ salubrem
Peccator homo vitabit correptio
nem: ⁊ ſcḋm volũtatē ſuã inueniet
ſ .i. remunerationē
cõꝑatõeꝫ. Uir cõſilij nõ diſꝑdet in
ſ alienus a cõſilio bonorũ
telligētiã: alienꝰ ⁊ ſupbus nõ perti
ſ dñi qui timor ē et amor fidelium.
meſcet timorē. Etiã poſtq̃ꝫ fecit cũ
ſ facto. ſ. impio vel iniquo
eo ſine cõſilio: ⁊ ſuis iſectatiõibus
ſ repbenſibilis inuentus † diſcretione · et rõe
vñ . palpebre tue. i. cõſilia ꝑcedãt greſſus tuos
arguetꝛ. † Fili ſine ꝯſilio nihil faciaſ
ſ heretice doctrine
⁊ poſt factũ nõ penitebis. In via

eniꝫ carbunculꝰ dupli cat ſplendorē auri · ita melodia iocunditateꝫ ꝯuiuij. Myſtice auteꝫ ſignificat diuinã ſapientiam aurũ · carbũculuſ virtutũ gloriã. Uinum: gratiã ſpũalem. Muſica euãgelij ꝑdicationē. Conuenit enĩ diuine ſapiētie fulgor virtutuꝫ · ⁊ ſpũali gratie ꝑdicatio verbi.

Smaragdus viroře herbas frondeſqꝫ ſuꝑat · aerē circa ſe viriditate inficiēs · qui mero ⁊ viridi ꝓficit oleo · cuius genera plurima. Primi ſunt ſcithici · ſecũdi bactriani · tercij egyptij · hic ſignificat animas in marceſſibili fide virentes. Sicut ergo in fabricatõne auri decorem auget ſplendor ſmaragdi · ſic erudītionē viri amplificat caritas recte fidei q̃ ꝑ dilectionē opatur · et myſteria dñice paſſionis digno veneratꝛ ſacramento.

Ante grandinē. Fulgor choruſcationis ꝓibit põdus grãdinis ſic nitor gratie verecũdiam.

Hora ſurgē. R. Admonet ne ſimus triſtes vel tardi in diſciplina ⁊ meditatõne ſapientie · ſꝫ in domũ conſcientie nos recipiamꝰ ⁊ ibi ſobrie vētilemus verba ſcripture · ⁊ caueamuſ ne ſupba cogitatio ſurripiat nobis quaſi ſufficiētes ſimus cogitare aliq̇d a nobiſ quaſi ex nobis ſꝫ ipſuꝫ benedicamus q̇ ꝑ gratiam nos fecit ⁊ bonis omnibꝫ repleuit.

Uir conſilij. Quãto q̇s prudētior · tanto vtitꝛ ꝓximorꝫ cõſilio vt addat ſibi ĩtelligentiam.

Fili ſine con. Poſſunt hec de catholico ⁊ heretico accipi. Catholicus enĩ ⁊ deũ timens omĩa agit doctorꝫ ꝯſilio · ⁊ ſcripturarum documēto. Hereticꝰ vero ꝓpria ꝯfidēs ſapiētia · ⁊ ꝓprijs inſtat inuentionibꝫ · ſed cum ſtulticia eius apparuerit · ꝑ ſanctos ꝑdicatores diuinis arguetꝛ ſententijs.

Precordiá fa
tui. Sicut rota carri
ꝛ axis verſatilis inſta
bili motu a ſūmis ad
ima· ab imis ad ſupio
ra vertit᷑·ſic ſtultoꝝ ꝑ
cordia· hereticoꝝ cogi
tatio ſemp inſtabilis ꝛ
aliqñ hoc aliqñ illud
cogitāt. Unde ſtultuſ
vt luna mutat᷑·ꝛ alibi
Cor ſtultoꝝ diſſimile
erit.

Equus emiſſa
rius. Sicut in mēto
nulla ē ratio·ita in fal
ſo amico nulluſ equita
tis ordo. Sicut enim
equus laſciuus hinni
tu ſuo dñm ſuum non
diſcernit uel alienū·ſic
ſtultus ꝛ deriſor nō di
ſcernit hypocritā ꝛ fi
delem amicū ſꝫ ꝓ oris
officia equaliter vtri
qꝫ pandit ſecreta.

Quare dies.
Quia ſupius ſtultum
vitupauit·qꝛ nullā in
rebus diſtantiā habu
it·oſtēdit in omnibus
rebus ordinē eſſe decē
tiſſimū. Dies ergo diē
ſupat ꝓpter aſcendētē
ſolis curſum qui girat
ad meridiē·ꝛ flectit᷑ ad
aquilonem. In eſtate
lōgiores dies et clario
res reddit·ꝛ annum lu
nę ꝛ alioꝝ planetaꝝ
facit ordinabiliter dif
ferre·qꝛ ad hec creatuſ
ē cum alijs ſideribus·i
ſigna ꝛ tēpora·ꝛ dies
ꝛ annos.

Facto ſole ꝛ.
Precepit de⁹ in lege
dierum menſium·ꝛ an
noꝝ obſeruantiā·ſecū
dum ſolis ꝛ lunę curſū
vnde ſabbatū neome
nia phaſe pēthecoſtes
menſis ſeptim⁹·ꝛ ann⁹
ſeptim⁹·ꝛ quinquage
ſimus ritu ſuo celebrā
tur·vt intelligam⁹ om
nia a deo eſſe ordinata·
ꝛ maxime placere qđ
ordine ꝛ rōne fit.

Ex ipſis exal.
Id ē·ſua diſcretiōe di
ſtinxit·quos ꝓ benefa
ctis remunerauit·ꝛ q̄
bus ꝓ malefactis dig
nam mercedē retribuit

Et omnes ho.
Poſt diſpoſitionē ſi
derum ꝛ ordinē tēpo
rum·de hominū cōdi
tione agit·vt intelliga
mus omnia ordinata
eſſe. Omnes hoīes de

ſcelerum offenſiones
ruinę nō eas:ꝛ nō offendes i lapi
nimijs qſtionibuſ
des·nec credas te vię laborioſę:ne
i. ne incidas in errores / quos i doctri
ponas aię tuę ſcādalū. Et a filijs
na eccleſie genuiſti / falſis fratribus
tuis caue et a domeſticis tuis attē
quicqđ agimus ſcđm regulā fidei·tpare de
de. In oī ope tuo crede ex fide aię
bemus ſcđm cuſtodiā mandatorum dei
tuę. hęc ē enī cōſeruatō mādatorū
Qui credit deo attēdit mandatis.
qui cōfidunt in dño ſicut mons ſion ꝛc. et ali
bi·omnis qui credit in illū non confundet᷑.
ꝛ q̄ ꝯfidit in illo nō minoratus erit

C. XXXIII.

Timenti deum
eterna
non occurrēt mala·ſed in
nouit de⁹ pios de tētatione eripe
temptatōe deus illū ꝯſeruabit:ꝛ li
pctis ſubiectionib⁹ dyaboli / immo amat
berabit a malis. Sapiēs non odit
et ſeruat
mandata ꝛ iuſticias:ꝛ nō illidetur
turbine tētationum / eccleſie
quaſi in ꝓcella nauis. Homo ſen
qui enī nō credit legi ſtult⁹ eſt / verax i
ſatus credit legi dei ꝛ lex illi fideliſ
pmiſſis / doctor qui ad interrogata nouit re
ſpondere / pmeditādo
Qui īterrogatōēꝫ manifeſtat para
trāſionis / dñm.ſ. vt intelligat veritatem
bit verbum:ꝛ ſic dep̄catus exaudi
digna opatione / dñi
etur·ꝛ cōſeruabit diſciplinā:ꝛ tunc
meditādo·orādo·opando
reſpondebit. Precordia fatui q̄ſi
rota carri:ꝛ q̄ſi axis verſatilis cogi
tatus illius. Equ⁹ emiſſarius. ſic ꝛ
amic⁹ ſubſannator ſub oī ſupraſe
querit
dente hinnit. Quare dies diem ſu
vel at
pat ꝛ iterū lux lucē:ꝛ ānus annū a
vel in / mſio
ſole: A dñi ſcientia ſeparati ſunt:
Facto ſole ꝛ p̄ceptū cuſtodiente p
dei ſapientiā diuidūtur. Et imuta
uit tpa:ꝛ dies feſtos ipſoꝝ:ꝛ in ill᷑
dies feſtos celebrauerūt ad horaꝫ
Ex ipſis exaltauit ꝛ magnificauit
deus:ꝛ ex ipſis poſuit in numerū
dierū ꝛ oēs hoīes d̄ ſolo ꝛ ex terra
vnde creatus ē adam. In multitu
dine diſciplinę dñi ſeparauit eos:
ꝛ imutauit vias eorum. Et ex ipis
bñdixit:ꝛ exaltauit:et ex ipis ſcifi
cauit:ꝛ ad ſe applicauit:ꝛ ex ipſis
maledixit ꝛ humilauit·ꝛ conuertit
illos ad ſepatōꝫ ipſoꝝ quaſi lutū

figuli in manu ipſi⁹ plaſmare illud
ꝛ diſponere. Omnes vie eius ſcđꝫ
diſpoſitiōem ei⁹:ſic homo ī manu
illius q̄ ſe fecit:ꝛ reddet illi ſcđm
iudiciū ſuuꝫ. Contra malū bonū
eſt. ꝛ ꝯtra vitā mors:ſic ꝛ ꝯtra vi
rum iuſtū peccator. Et ſic intuere i
oīa opa altiſſimi. Duo contra duo
arrogantiā vitat·ſcđ veritatem nō tacet
ꝛ vnum ꝯtra vnum. Et ego noviſ
ſacrorum librorū ſcriptor.
ſimus euigilaui:ꝛ quaſi q̄ colligit
racemos / ſpūalis vini
acinos poſt vidēmiatores. In bñ
qui diuinam
dictōe dei ꝛ ipſe ſpaui:ꝛ quaſi qui
gratiā ſicut ceteri patres habui·et fructū ſciētie
ptuli.
vindemiat repleui torcular. Reſpi
q̄rendo medi
cite q̄m nō michi ſoli laboraui·ſꝫ ꝛ
tādo lucē ſapientie
quib⁹ correptioneꝫ
oibus exq̄rētibus diſciplinā. Audi
vite et modeſtiā diſcipline exhibui
te me magnati ꝛ oms̄ populi:et re
ctores eccleſię auribus pcipite. Fi
lio et mulieri fratri ꝛ amico nō deſ
ptātē ſup te i vita tua:et nō dederiſ
alij poſſeſſionē tuam:ne forte peni
teat te ꝛ dep̄ceris ꝓ ill᷑. Dū adhuc
ſupes et aſpiras:nō immutabit te
ois caro. Melius ē enim vt filij te
rogēt q̄ꝫ te reſpicere i man⁹ filiorū
tuorū. In oibus opibus p̄cellens
eſto. Ne dederis maculā in gloriā
tuam. In die cōſummatōis dierū
vitę tuę:ꝛ in tempore exitus tui
diſtribue hereditatē tuaꝫ. Cibaria
et virga et onus aſino·paniſ et di
ſciplina et opus ſeruo. Operatur i
diſciplina et quęrit requieſcere:laxa
manus illi et quęrit libertatē. Iu
gum et lorum curuant collū durū
et ſeruum inclinant operatiōes aſ
ſiduę. Seruo maliuolo tortura et
compedes:mitte illum in operatio
nem ne vacet. Multam enim ma
litiam docuit ocioſitas. In opera
ꝯſtitue eum:ſic enim condecet illū
Quod ſi non obaudierit·curua
illum compedibus:et non amplifi
ces ſuper omnem carnem. Uerum

ſolo ꝛ ex terra fecit q̄a
adā de terra formauit
vnde oīs homo origi
nem trahit. Sed poſt
q̄ꝫ multiplicari cepit·ꝛ
quidā varijs erroribꝫ
ſe obligauerūt·ſepara
uit iuſtos ꝛ benedixit.
Impios vero eterna
maledictōne dānauit

Quaſi lutū fi.
In manu ſua habet cō
ditor maſſaꝫ humani
generis·ꝛ ſecundū vo
luntatem ſuā vaſa fin
git· nec ē q̄ reſiſtat vo
luntati eius· tñ omnia
iuſte ꝛ ordinate facit.
Scit enī cui debeat mi
ſereri·ſecundū p̄ſcienti
am ꝛ p̄deſtinationem
ſuam·ꝛ quē debeat in
durare ſcđm iuſticiaꝫ

Contra maluꝫ
Inueſtigator operum
dei inuenit in ipſis q̄n
dam ꝯtrarietatē·ſꝫ mi
rabiliter a deo ordina
tam. Non ē ergo mali
ꝯditor de⁹ q̄ fecit oīa
bona valde·nec mortē
fecit·nec letat᷑ in ꝑditō
ne mortuoꝝ·ſꝫ vniuer
ſitatis ē mirabilis or
dinator. Naturę ergo
bonę ſunt ꝛ a deo ſunt

Reſpicite. Omēs
ꝯmuñiter admonet vt
iuris ſui rationeꝫ non
ōmittant· qꝛ nō aliter
pñt habere pacē ꝛ q̄e
tem. Qui enī primat⁹
ſui autoritatē ꝑdit·in
deſpectionē ꝛ anguſti
am ſe mittit. Qui aūt
locū ſuū ſapiēter cuſto
dit ſe ꝛ ſuos ad ꝑfectū
virtutis dirigit.

Audite me ma
gnati. Ad litterā pa
tres docet vt filios re
gant·ꝛ cum diſciplina
nutriāt·donec veniāt
ad etatē ꝑfectaꝫ vt di
gni heredes pīm ſuoꝝ
poſſint eē. Spūaliter
vero inſtruit rectores
eccleſię vt dignitatem
ſuā vſqꝫ ad fidē tene
ant ꝛ diſcipulos ſuos
bene nutritos heredes
ſui laboris relinquant
Tenere debēt rectoreſ
exterius qđ ꝓ aliorum
vtilitate ſuſcipiūt.

Cibaria ꝛ vir.
Neceſſe ē vt iniqui ſer
ui ſeueritat dñoꝝ ꝯpri
mant᷑· ne illicita fruāt᷑
libertate. In quibꝫ nō
natura deſpiciēda·ſed
improbitas coercenda·
vt ſciant ſe ſubditos

eſſe. Recte autē ſerui
ſunt qui vicijs ſeruiūt
Qui vero iuſticie obe
diunt vere liberi ſunt.
vnde ſi filius vos libe
rauerit: vere liberi eri/
tis. nulla enim melior
maior ve poteſtas ꝗ̄
ſeruire deo. cui bn̄ ſer/
uit amor. deſcribit er/
go qualis debeat eſſe
ſeruilis nutritura. ⁊ di
ſciplina vt habeant. ſ.
victū ⁊ veſtitū nō va/
gandi ocium.

Si ē tibi fideliſ
Boni ſerui legem tra
didit dicēs. nō ledas
ſeruū bn̄ opantem in
veritate ⁊c. In quo o
ſtendit ꝙ ſi beniuoli
⁊ obediētes ſūt vt fra
tres habēdi ſunt. Si
aūt duri ⁊ ſupbi ſunt
ſb diſciplina coercēdi

Quaſi fratrem
Quia in eo ↄmunem
naturā debem⁹ dilige
re ⁊ ſi neceſſe fuerit pro
eo aīam ponere. Nō ē
homo pſequēdus ſed
vicia.

Quaſi qui ap/
prehēdit. Signifi/
cat ſomnia fallacia de
monum. hoīes ſepe lu
dere. ⁊ in errores trahe
re niſi caute diſcernāt
Unde ab imūdo q̄d
mundabit. ⁊ a menda
ce q̄d verū dicet? In/
de in lege p̄cipit nō ob
ſeruabitis ſomnia ne/
ꝗ̄ diuinationes. Ali/
qn̄ aūt reuelationes p
ſomnia fiūt. vnde gg͂l.
Sciendū p̄terea q: ſex
modis tangūt animū
ymagines ſomnioꝝ.
Aliquādo enī ventriſ
plenitudine vel inani
tate. aliquādo illuſiōe
aliquādo cogitatione
ſimul ⁊ illuſione. aliqn̄
reuelatione. aliquādo
cogitatōe ſimul ⁊ reue
latione. Duo prima.
Omnes experimento co
gnoſcim⁹. cetera ī ſcrip
turis inuenimus. Niſi
enim ſomnia p illuſio
nem dyaboli fierēt. ne
ꝗ̄ꝗ̄ diceret vir ſapiēs
Multos errare fecerūt
ſomnia ⁊c. ⁊ alibi Nō
augurabimini. nō ob
ſeruabitis ſomnia. ual
de ei deteſtabilia ſom
nia oſtēdunt q̄ augu
rijs ↄiungunt. Quia
vero cogitatione ſimul
⁊ illuſione ſomnia fiūt
ſcriptū ē. Multas cu/

ſine iudicio nihil facias graue. Si
eſt tibi ſeruus fidelis: ſit tibi quaſi
anima tua. Quaſi fratrem ſic eum
tracta. quoniā in ſanguine anime
comparaſti illum. Si leſeris eum
iniuſte in fugam conuertetur: et ſi
extollens diſceſſerit. quo queras
⁊ in qua via queras illū neſcis.

## C. XXXIIII.

Uana ſpes ⁊ mē
dacium viro inſenſato: et
ſomnia extollunt imprudentes.
Quaſi qui apprehendit vmbram
⁊ perſequitur ventuꝫ: ſic ⁊ qui attē
dit ad viſa mēdacia. hoc ſcd̄m hoc
viſio ſomniorum. Ante faciem ho
minis ſimilitudo alteri⁹ hominis.
Ab immundo quid mundabitur.
Et a mendace quid veruꝫ dicetur?
Diuinatio erroris: ⁊ auguria. men
dacia: ⁊ ſomnia malefaciētium: va
nitas eſt. Et ſicut parturientis cor
tuū fantaſias patitur. niſi ab altiſ/
ſimo fuerit emiſſa viſitatio. Ne de
deris in illis cor tuum. Multos
enim errare fecerūt ſomnia: ⁊ exci
derunt ſperanteſ in illis. Sine mē
dacio conſummabit verbum legiſ
⁊ ſapiētia in ore fidelis compla na/
bitur. Qui non eſt temptatus. q̄d
ſ tribulationibus
ſcit? Uir in multis expertus. cogi
ſ ſcripturarū myſteria
tabit multa: ⁊ q̄ multa didicit enar
ſ tribulatōꝫ
rabit intellectū. Qui nō eſt expertus
pauca cognoſcit: qui aūt in multiſ
factus eſt. multipicauit maliciam.
Qui tentatus non eſt. qualia ſcit?
Qui implanatus eſt. abundabit
nequicia. Multa vidi enarrando

⁊ plurimas verboꝝ conſuetudies
ſ virtus in infirmitate pficit. et dn̄s electos ſu
os ab omni anguſtia liberat
Aliquociens vſ ꝗ ad mortē pericli
ſ non derelinquit deus ſperātes in ſe
tatus ſum hoꝝ cauſa: † ⁊ liberatus
ſ voluntas
ſum gratia dei Spiritus timentiū
ſ oculi dn̄i ſup iuſtos
ſ dei
deum queritur: ⁊ in reſpectu illius
ſ eterna benedictōne ſ qui ſperat in dn̄o non
confundetur
benedicetur. Spes enim illorum
ſ deum ſ reſpect⁹ miſcdie ſ cu
ſtodit dn̄s omēs diligentes ſe.
in ſaluātem illos: ⁊ oculi dei i dili
ſ hinc petrus dicit timorē eorum
ne timueritis vt nō cōturbemini
gentes ſe Qui timet dn̄m nihl tre
† qui ſaluat ſperātes in ſe
pidabit: ⁊ nō pauebit †quoniā ipſe
eſt ſpes eius. Timentis dominum
ſ venite bn̄dicti patris mei.
beata eſt anima eius: ad quem re
† r̄ndet interrogationi ſue ſ .i. in
ſpicit: ⁊ q̄ eſt fortitudo eius. †Ocu
tuitus miſcdie eius
li domini ſuper timentes eum: pro
ſ ab oi. ſ. aduerſitate ptegēs ſ cōfortās. ſ. illos
tector potentie. firmamentū virtu
ſ qui ptegit ab ardore tētationis ſ cōtra eſtū
tis. tegimen ardoris. et vmbracu
ſ .i. pſecutionis ſ ppiciatio p pctis nr̄is
lum meridiani. deprecatio offenſi
ſ ne cadāt. ſ. ſui in pctis ſ ad pfe
ctionē virtutum
onis. ⁊ adiutorium caſus. exaltās
† mētis pbendo gratiā cōtemplationis
animam: et illuminans †oculos.
ſ incorruptōis ſ vitā immortalitatis
dans ſanitatem et vitam ⁊ benedi
ſ eterne hereditatis ſ lucro
ctionem. Immolantis ex iniquo
ſ corā oculis dei
oblatio eſt maculata: et non ſunt
ſ q: qd̄ malū ē deo gratū eſſe putat.
beneplacite ſubſānatiōes iniuſto
ſ adeſt. ſ.
rum. Dominus ſolus ſuſtinenti
bus ſe in via veritatis: et iuſticie.
ſ obſeruatiōes. ſ. iudeorum poſt aduentū xpi
Dona iniquoꝝ non probat altiſ
ſimus: nec reſpicit in oblationes
ſ qui offerunt nec peccata dimittunt
iniquorum: nec in multitudine ſa
crificiorum: eorum propitiabitur
peccatis. Qui offert ſacrificium
ex ſubſtātia pauperū: quaſi q̄ victi
mat filium in conſpectu patris ſui
ſ q: nō diuitias cōgregat. ſed victui neceſſaria
qui ergo hec tollit quaſi qui ſanguinē fundit
Panis egentium †vita pauperū ē
qui defraudat illum. homo ſangui
ſ victime impiorum abomiabiles q̄ offe
runtur ex ſcelere
nis eſt. Qui aufert in ſudore panē
quaſi qui occidit proximuꝫ ſuum

raſ ſecūt ſomnia Per
reuelationem vero io
ſeph ſe fratrib⁹ p̄feren
dum ſomnio vidit. Et
ioſeph monet. vt tol/
lat in egyptū puerum
⁊ matrē eius. ⁊ q: ali/
quādo ſomnia cogita
tione ⁊ reuelatōe fiunt
Daniel nabuchodo/
noſor viſionē ediſſerēſ
a radice cogitatōis in
choauit. Tu rex cepiſti
cogitare in ſtratu tuo
q̄d eſſet futurū poſt h
⁊c. Difficile ergo ſom
nijs credendum ē: q: q̄
impulſu veniāt facile
nō elucet. Sancti vo
illuſiones ⁊ reuelatōes
quodā intimo ſapore
diſcernūt. vt ſciāt q̄d
a bono ſpū percipiāt.
vel q̄d ab illuſione pa
tiantur.

Sine menda.
Abiectis ſomnijs hor
tatur credendū eſſe do
ctrine ſapie q̄ in ore fi/
delis viri ↄplanata ſi/
ne mēdacio ↄſummat
verbum.

Enarrabit. Alijs
inſtruēdis. vnde bene
dictus deus q̄ cōſolat
nos ī omni tribulatōe
noſtra. vt poſſim⁹ ↄſo
lari eos q̄ in omī p̄ſſu
ra ſunt.

Qui aūt i mul.
f. ē. Mutabilis. ſ. mē
te iſtabilis ē actōe. uel
q̄ fidei vnitate pdita
multiplices ſequit he/
reticorū ſectas. multis
īpietatibus ſeruit.

Plurias verbo
rū. Scripturā ſignifi
cat q: q̄ intente ſcriptu
raꝫ meditat. ⁊ humil͛r
dominū d p̄cat ⁊ rerū
⁊ verboꝝ ſciam adipi
ſcitur.

Dona iniquoꝝ
Ualde deteſtabile eſt
ſacrificiū qd̄ orbati pa
tris dolori comparat.
Quidā pēſant quāta
tribuunt ⁊ congregāt
mercedeſ. ⁊ mittūt eas
in ſaccum ptuſum. In
ſacco ptuſo videt qn̄
pecunia mittit. ſ; n̄ qn̄
amittit. q̄ ḡ q̄nta largi
unt aſpiciūt. ſ; n̄ q̄nta
rapiunt. In ſacco ptu
ſo mercedes mittūt. q:
eas ī ſpē fiducie ſue in
tuentes ↄgerūt. ſ; n̄ ſe
ī tuētes pdunt.

Qui aufert. In
ſudore vult⁹ ſui pauꝑ
acquirit panem. Qui

hinc violēter tollit q̄
ſi interficiat.

Unus edificās. Hoc ē qđ ſupra dixit ſacrificiū de rapina ñ eſſe acceptabile. Qui offert de rapina. uidet ſibi edificiū ꝓparare. nō crimē auaricię attē dit ⁊ rapinę.

Qui baptizat. Lauaminim. e. ⁊c. pᵒ lauacrū mundus eſſe negligit. qui poſt ſacrē mas vitę innocentiā nō cuſtodit. Lauant quidā ⁊ mūdi nō ſunt q̄ ꝯmiſſa flere nō deſi nunt. ⁊ rurſum flenda cōmittunt.

C. XXXV.

Qui cōſeruat. Bene orat qui māda ta dei ſeruat. ⁊ ſacrifi ciū ſalutare offert. q̄ munus recte fidei deo exhibet. Talis dep̄ca tio corā oculis dei īue nit gratiā q̄ bñ opan do ſeruat iuſticiam.

Propiciatōem li. Inter litare ⁊ ſacri ficare hoc diſtat. Nā ſacrificat q̄ ſacrificium facit. litat q̄ ſacrificiū facit ⁊ qđ ſacrificio pe tit impetrat.

Retribuet gra tia. Utrumq̄. ſ. gra tum deo. ⁊ qđ in alta ri in cōmemoratione ihēſu xp̄i offert ⁊ qđ p caritatē primo tribuit

Bono animo. Quicqđ bono aīo nō dat apud deū gratiā nō meret. hō enim vi det in facie. deᵒ ī corde

Et nō minuas primitias. Myſticꝫ Primitię frugum vel p̄ogenitorū. p̄ncipia ſūt bonoꝝ opm. vel ip ſa volūtas q̄ prior eſt ope. In decimis vero offerendis denarius ꝑ fectionē ſignificat. q̄a vſq̄ ad ipſum nume rus creſcit. In decimis ergo ꝑfectionē operū noſtroꝝ ad dñm refer re p̄cipimur. a quo ⁊ boni opis initiū ⁊ ꝑfe ctio donatur.

ſ maximum peccatū eſt qđ homicidio cōgatur
Qui effundit ſanguinē ⁊ qui frau
ſ ſcelerū vnione
dem facit mercēnario fratres ſunt
Unus edificans ⁊ vnᵒ deſtruens
† quaſi ꝓ facto ſuo deum bñdicens
q̄d prodeſt illis niſi labor? † Unus
ſ q̄rimoniā ad deū dirigēs
orans ⁊ vnus maledicens. cuius
vocem exaudiet deus? Qui bapti
ſceleribᵒ ſ peccato ſ rediēs ad peccatū
zatur a mortuo ⁊ iterū tangit mor
ſ q̄ nō ꝑmanet mūdatio eius
tuum: quid proficit lauatō illius?
ſ. i. ꝓ peccatis
Sic homo qui ieiunat in peccatiſ
ſuis ⁊ iterū eadem faciens: quid
proficit humiliādo ſe? Orationē
illius quis exaudiet?

C. XXXV.

Qui cōſeruat
ſ legem
verbum multiplicat ora
tionem. Salutare ſacrificium eſt
attendere mādatis. ⁊ diſcedere ab
omni iniquitate. ⁊ ꝓpitiationem
litare ſacrificiis ſuper iniuſticias. et
deprecatio pro peccatis recedere
ab iniuſticia. Retribuet gratiam
qui offert ſimilaginem. ⁊ qui facit
miſericordiam offert ſacrificium.
ſ quaſi hec bñ offert qui a peccatis mundᵒ eſt.
Beneplacitum eſt domino rece
ſ hereticorum
dere ab iniquitate ⁊ deprecatio
recedere ab iniuſticia. Non ap
parebis ante conſpectum domini
ſ fructu boni opis. cetera enī omnia moriendo
vacuus. Nec enim omnia propter
deſerimus † q̄ ex caritatis deuotione offert
mandata dei fiunt. † Oblatio iuſti
ſ fidei ſ fragrās. ſ. miſcđia et
impinguat altare. ⁊ odor ſuauita
veritate ſ muńᵒ bono
tis eſt in cōſpectu altiſſimi. Sacri
rum operum † in memoria eterna erit iuſtus
ficium iuſti acceptum eſt. † ⁊ memo
riam eius non obliuiſcetur domi
ſ bona uoluntate īteriꝰ
nus. Bono animo gloriam redde
† exterius bñ opando et intus nō bene volendo
frugum
deo. ⁊ non † minuas primitias ma
ſ frugum
nuum tuarum. In omni datō hy
ſ hylarem enim datorem diligit deᵒ ſ cordis
larem fac vultū tuū. ⁊ in exultatōe
† teipſum. q̄ ab ipſo es. et bona q̄ ab ipſo hēs.
ſanctifica decimas tuas. † Da altiſ
ſ intentōe
ſimo ſecundum datū eius. ⁊ in bo
ſ noue laudis facito
no oculo adinuentionē facito ma
ſ. ꝓ bonis. ſ. opibus tuis.
nuum tuarum. quoniā retribuens
eſt dominus. ⁊ ſepties tantum red
det tibi. Noli offerre munera pra
ua non enim ſuſcipiet illa. Et noli
inſpicere ſacrificiū iniuſtum. quo
† iuſtᵒ ē nō accipiēs ꝑſonam diuitis. nec deſpici
niam dominᵒ † iudex ēſt. ⁊ non eſt
ēs ꝑſonā pauꝑis
apud illum gloria ꝑſone. Non ac
ſ q̄ iuſtᵒ dñs et iuſticias dilexit equita. vi. u. eᵒ
cipiet dominus perſonam in pau
ſ populū xp̄ianū de quo đr. tibi derelictᵒ
perem ⁊ deprecationem leſi exau
eſt pauꝑ. pupillo tu. e. ad.
diet. Non deſpiciet preces pupilli
ſ viduā eᵒ bñdicens bñdicā p. e ſa. p.
nec viduam. ſi effundat loquelam
ſ de ꝑſecutione
gemitus. Nōne lacrime vidue ad
maxillam deſcendūt. ⁊ exclamatio
eius ſuꝑ deducentē eas? A maxil
la enim aſcendunt vſq̄ ad celum
dominᵒ exauditor nō delectabit
in illis. Qui adorat deum in oble
ctatione ſuſcipiet. ⁊ deprecatio illi
ſ ad deum
us vſq̄ ad nubes propinquabit.
Oratio hūiliantis ſe nubes pene
trabit. ⁊ donec propinquet non cō
ſolabitur ⁊ non diſcedet donec al
ſ oculis miſericordie
tiſſimus aſpiciat. Et dominᵒ non
ſ auxilium
elongabit. ſed iudicabit iuſtos. et
ſ iuſtum
faciet iudicium. ⁊ fortiſſimus non
ſ quos nunc tolerat
habebit in illis patientiam. vt con
ſ qui ſupra dorſum iuſti fabricauerunt.
tribulet dorſum illorū. et gentibuſ
ſ de mundo
reddet vindictam donec tollat ple
ſ omnes. ſ. ſuꝑbientes
nitudinem ſuperborum. ⁊ ſceptra
† quia reddet vnicuiq̄ ſecundum opa ſua.
iniquorū contribulet. donec † red
ſ ꝓprios cuiuſq̄
dat hominibus ſecundum actus
ſ originale peccatū
ſuos. ⁊ ſecundum opera ade. ⁊ ſe
cundum p̄ſumptionē illius. do
ſ q. veniet iudicare viuos et mortuos.
nec iudicet iudicium plebis ſuę. ⁊
ſ in eterna btitudine ſ vita eterna miſcđiter
oblectabit iuſtos miſericordia ſua
data ſ ſicut in ſiccitate pluuia neceſſaria
Specioſa miſericordia dei in tem
ſic in tribulatione dei miſericordia.
pore tribulationis. q̄ſi nubes plu
uię in tempore ſiccitatis.

C. XXXVI.

Septies tm̄. Perfectā. ſ. remunera tionē. Septenarᵒ. n. q̄. vij. dona ſpūſſan cti demonſtrat. ꝑfectᵒ ē ⁊ q̄ interiorē ⁊ exteri orem hoīs ſubſtantiā ꝯp̄hendit. in ternario animam. in q̄ternario corpus. vn̄. Dilige do minū d. t. ex t. c. t. ⁊ ex tota a. t. ⁊ ex tota v. t. ⁊c. Corpus aūt de q̄t tuor elemētis ꝯſtat. ꝑt aūt in ſeptenario hoīs renouatio figurari. q̄ corꝑe incorruptibilis. ⁊ aīa imortalis erit. ꝑ ſeptenariū quoq̄ p̄ns vita deſignat. ſicut ꝑ octonariū futura. vn̄ da ptes. vij. nec nō. et viij. quia ſeptenario noſtro p̄ns tēpus vol uit. octauo vero die. i. dñico xp̄s reſurgēs vi tam nobis ꝑpetuā de ſignauit. Perfectuſ q̄ q̄ đr ſeptenarᵒ. quia ex primo pari ⁊ īpari conficit. ternario. ſ. ⁊ q̄ ternario. ⁊ q̄ ſpūs ſep tiformiſ ꝑficit. quos re pleuit. nec ſolū trinita tis noticiā. ſ etiā q̄tu or principaliū virtutū opationē p̄bet. Ad ſu periora reſpicit affir mans q̄ dñs oratiōm hūiliū miſericorditer exaudit. q̄ non ceſſant donec ꝯſolationē acci piant.

Noli offerre. Apud deū nō quanti tas muneris nec ꝑſo na potētis aſpicit. ſed dilectio ⁊ hūilitas cor dis. ideo non debet of ferri ſacrificiū de iniq̄ tate. ſ de iuſto labore.

¶ Miſerere mei
Ex pſona fideliũ diri
git orõem ad deuz vt
illos defendat ⁊ inimi
cos dep̄mat · vt digne
correcti deũ iter̄ agno
ſcãt ⁊ ydola deſerant.
¶ Glorifica ma
nu. ⁊c. Optat vt di/
uina maieſtas per ma
num ⁊ dextr̄ brachiũ·
id ẽ. p xp̄z p quẽ ãtiq̄
miracula facta ſũt ĩno
uet tp̄e gratię: vt vete
ris legis ⁊ noue idẽ in
telligat̄ eẽ deus
¶ Extolle aduer
ſa. ⁊c. Significat per
aduẽtũ chriſti auferen
dũ eſſe dyabolũ d̄ cor
dibus hoĩm. Vñ cuz
fortis armatus cuſto/
dit atriũ ſuum in pace
ſunt oĩa q̄ poſſidet
¶ Miſerere ple
bi. ⁊c. Expleta orõne
cõtra peccatores et cõ
tra caput eorũ dyabo
lũ orat ·ſ· ſapĩa p̄ ſta
tu eccleſię ⁊ fideliuz ſa
lute.

¶ Syon inenar
rabi. Noticia ſriptu
rę in qua prędicatur ĩ
enarrabilis virt⁹ dei:
¶ Et ſuſcita pre.
Omnes prophetę ĩcar
natõni chriſti dant te
ſtimoniũ q̄ de⁹ homo
factus eccleſiã ſibi de
ſponſaret
Secũdũ benedi
ctõem. Ordinẽ ſcʒ ⁊
ritum ſacerdotij quem

¶ C. XXXVI.

Miſerere noſtri
deus omnium ⁊ reſpice
nos · ⁊ oſtẽde nobis lucẽ miſeratõ
nũ tuaruz: ⁊ imitte timorẽ tuuz ſu
per genteſ quę non exquiſierũt te:
ſ eorũ miſeretur deus qui miſericordes ſũt ⁊ pro inimicis orant·
vt cognoſcãt quia nõ ẽ deuſ niſi tu
vt enarrant magnalia tua. Alleua
† ſ ethnicos qui a chriſto alieni fiant amici·
manum tuam † ſup̄ gentes alienas
ſ vt uiſis miraculis potẽtie tue cõuertãtur ad fi dem · ⁊ de inimicis fiant amici·
vt videant potẽtiam tuam. Sicut
enim in cõſpectu eorum ſanctifica
tus es in nobis: ſic in cõſpectu no
ſtro magnificaberis in eis: vt co/
gnoſcãt te ſicut et nos cognouim⁹
quoniã nõ eſt deus preter te domi
ne. Innoua ſigna · ⁊ immuta mira
bilia. Glorifica manum ⁊ brachiũ
dextrum. Excita furorem ⁊ effũde
iram. Extolle aduerſariũ ⁊ afflige
† ſ vt cito veniat tẽpus ‡ ſ quia nouiſſia hora eſt ⁊ finis mũdi appropĩquat
inimicũ. † Feſtina tempus ‡ ⁊ mem̃
† ſ facta in aduẽtu filii.
to finis · vt enarrẽt † mirabilia tua.
ſ gehenne. ‡ ſ id ẽ qui amat aĩaʒ ſuã perdet eam
In ira flamę ‡ deuoretur qui ſalua
† ſ id ẽ. peſſime tractãt. ſ qui in chriſto non vult ponere animam.
tur · ⁊ qui † peſſimant plebem tuam
ſ eternam. † ſ diabolum
inueniãt perditionez. Contere † ca
ſ perſecutorũ· ſ dei ⁊ eccleſie.
put principũ ⁊ inimicorũ dicentiũ
ſ quia ſe tãtũ ĩ mũdo putãt dominari·
‡ ſ in unitate fidei
Non eſt alius pręter nos. ‡ Cõgre
ſ fideles de gentibus quos ſignificauit iacob
ga omnes tribus iacob ⁊ cogno/
ſcant quia non eſt deus niſi tu · vt
ſ predicent aliis. † ſ vſq; in finem·
enarrant magnalia tua: ⁊ † hęredi/
† ſ quaſi dominus ⁊ heres patris ſ ‡ fidei.
tabis † eos ſicut ab ‡ initio. Miſere
ſ eccleſie ſ tuendam.
re plebi tuę: ſuper quam inuocatũ
† ſ fidelis ſcʒ populi deũ cõtẽplãtis
eſt nomen tuum: ⁊ † iſrael quam co
ſ coheredẽ feciſti † ſ chriſto qui ẽ primoge nitus mortuorũ ⁊ prĩceps regũ terre.
equaſti † primogenito tuo. Miſere
ſ quaſi tu exurgẽs domie miſereberis ſyon quia tẽpus miſe. eius quia ve·
re ciuitati ſanctificationis tuę hie/
ruſalez: ciuitati requiei tuę. Reple
ſ eccleſiam que ſpeculatur gaudiũ regni celeſtis.
ſyon inenarrabilibus virtutib⁹ tu
ſ miraculorũ virtutũm.
is: ⁊ gloria tua populum tuuz. Da
† ſ ipſius ſumus factura creati in opibus bonis ĩ chriſto hieſu· ſ eccle.
teſtimonium qui ab initio † creatu
† ſ prophetas aduentũ chriſti deprecãtes.
rę tuę ſunt: et ſuſcita † precationes
quas locuti ſunt in nomine tuo p̄
† ſ eterne vite.
phetę priores · Da † mercedem dñe
ſ aduẽtũ filii tui expectãtibus
† ſ qui hec promiſerũt. ſ Multi enĩ reges ⁊ p̄phete voluerũt videre que vos videtis ⁊ nõ vide·
ſuſtinẽtibus te: vt † p̄phetę tui fide
† ſ adueniat regnũ tuũ fiat volũtas tua·
les inueniãtur · et † exaudi oratões
ſeruoruz tuorũ. Scd̄m benedicti
onẽ aaron da populo tuo: ⁊ dirige
ſ in ſalutẽ chriſtiani populi
nos in viam iuſticię: vt ſciant om/
ſ gentes.
nes qui habitant terram: quia tu
ſ ante ſecula ſcʒ ⁊ poſt oĩa ſecula qui preteritiſ tẽ poribus p grãm chriſti ſupordinaſti futura.
es cõſpector ſeculorum · Omnem
eſcam manducabit venter: ⁊ eſt ci
bus cibo melior: fauces contigũt
cibum ferre: ⁊ cor inſenſatum ver
† ſ hereticorũ. ‡ ſ quia tota die meditatur ĩiuſticiã ⁊ ligua eius cõcinat dolos
ba mendacia † Cor ‡ prauum dabit
† ſ catholica eccleſia ‡ ſ ſcuto fidei et gladio ſpũs quod eſt verbũ dei.
triſticiã: ⁊ † homo peritus ‡ reſiſtet
† ſ ſermonẽ diuinum qui animũ fecũdat·
illi. Omnem † maſculum excipiet
† ſ ſicut illi qui dicũt ego pauli. ego apollo. ego vero cephe · ego aũt chriſti. ‡ ſ vel filie
mulier · ⁊ ẽ † filia melior ‡ filio. Spe
ſ correcte fidei ⁊ boni operis
† ſ delectat qr cõfidit in ea cor ſui viri.
‡ ſ anime fidelis vel eccleſie.
cies mulieris † exhilarat faciẽ ‡ viri
ſui: ⁊ ſuper omnem cõcupiſcentiã
hominis ſuperducet deſiderium.
Si eſt lingua curationis: eſt ⁊ miti
gationis ⁊ miſericordię. Non eſt
vir illius ſcd̄um filios hominum ·
Qui poſſidet mulierem bonam in
ſ eccleſiam chriſti ſcʒ hereditatẽ. vnde. po ſtula a me ⁊ dabo tibi gẽ. he. tu.
† ſ Quia diſtãtia eſt ĩ p̄fectu ſciẽtie ⁊ virtutũ opa tõe. differt enĩ ſtella a ſtella in claritate.
choat poſſeſſionem: † adiutorium
ſ firmamẽtũ † ſ laboris.
ſcd̄m illuz eſt ⁊ columna vt † requi
† ſ Murus fidei qui ſãctorũ predicatõe fũdatur.
‡ ſ a demonibus.
es. Ubi non eſt † ſepeſ ‡ diripietur
ſ virtutũ † ſ quidquid extra ecciam fit perit. ‡ ſ eccleſia vel ſpũſſancti medela.
poſſeſſio: ⁊ vbi † non eſt ‡ mulier in
gemiſcit egens. Cui credit qui nõ
‡ ſ murus fidei qui ſãctorum predicatione fun datur.
habet nidum: Et ‡ deflectens vbi
cunq; obſcurauerit: quaſi ſuccinct⁹
ſ vagus ſcʒ et incertus.
latro exiliẽs de ciuitate ĩ ciuitatem

dominus dedit p̄p̄lo
ſuo oſtẽdit: qm̄ aduni
uit cũ chriſto qui ẽ ſa
cerdos magnus ſcd̄m
ordi · mel · qui nos fecit
vnuz regnũ ⁊ ſacerdo
tes deo noſtro. Scd̄z
bñdictõem aaron dat̄
populo ſuo · qñ dirigit̄
in viã iuſticię · vt quod
aaron figurauit in tẽ
poralib⁹ ſacrificijs: h̄ ĩ
pleat in ſpiritualibus
euangelij.
¶ Omnẽ eſcam.
Poſtq̄ȝ predixit vo/
catõem gentium ad fi
dem chriſti · premonet
habere diſtãtiam do
gmatũ · vt ſicut guttur
diſcernit dulcẽ cibum
⁊ amaruz · ſic veracem
doctrinã diſcernam⁹ ⁊
fallacem.
¶ Species muli
eris. Chriſti grã quę
p predicatõem aĩmas
curat. ⁊ carnis cõcupi
ſcentiã mitigat. Hec ĩ
eccleſia abũdat · cuius
deſideriũ ẽ ſup omnẽ
cõcupiſcẽtiã hominis
quia in ea decor virtu
tum ⁊ pulchritudo do
ctrinę.
¶ Super omnẽ
Nulla concupiſcẽtia
hoĩs huic deſiderio
põt compari · qr fallax
grã ⁊ uana ẽ pulchritu
do · mulier timẽs deuz
ipſa laudabitur·
¶ Nõ eſt vir. Chri
ſtus qui excedit huma
nã naturã. Vñ ſpecio
ſus forma p̄ filijs hoĩʒ
Hic eñi peccatũ nõ fe
cit nec inuẽtus ẽ doluſ
in ore eius.
¶ Adiutoriũ. Ad
iutoriũ eccleſię ẽ ſcd̄uʒ
diſpẽſatõem xp̄i. Vñ
iuſtũ adiutoriũ meuz
a dño ⁊c. Ipſe ẽ infir
mitatis ei⁹ colũna ⁊ la
boris requies
¶ Ubi non muli.
Quaſi regẽ ⁊ tutelaʒ
nõ hẽt q̄ extra ecciam
ẽ. vbicũq; enim p dog
mata hereticor̄ uł phi
loſophor̄ deflectẽs ſp
ĩ errore erit nec ĩueniet
lumẽ veritatis.
¶ Qui nõ habet
ni. Id ẽ. eccleſiã vbi
electorũ aĩmę filioſ bo
nor̄ operum nutriunt
Vñ ĩuenit ſibi paſſer
domũ ⁊ turtur nidum
vbi reponat pulloſ ſu
os.

Omnis amicus
Superius diligētius
expreſſit verū amicū
et falſum dicēs: ⁊ non
ꝑmanebit in die tribu
latōnis.
Sodalis aūt.
Verus amicꝰ toto aīo
diligit et opere ꝑficit.
vnde non diligamus
verbo neq; lingua. ſ;
opere ⁊ ueritate.
O preſumptio
Deteſtatur ypocriſi;
cum malus ſe bonum
eſſe ſimulat cooperien
do aridam maliciam.
in qua ſc; nō eſt pīgue
do charitatis vl' mīe.
Cauſa ventris
Pro gula non ꝑ ami
cicia. Poſſunt in fal
ſis amicis heretici ītel
ligi qui omnia recte fa
ciunt quaſi animaru;
cōſultores cum ſint ꝑ
ditores. Unde: atten
dite a falſiſ ꝓphetiſ ⁊c
Cū ſocero tuo
Socer qui aperte femi
nea eſt cognatus: muli
ebrem ⁊ mutabilē oſtē
dit animū. ſimiliter et
zelus qui precipue eſt
animarū.
Omnis cōſili.
Adhuc docet cautelā
omnē habendaz in ſu
ſcipiendis amicis ⁊ cō
ſiliarijs. Multi eni ſe
amicos ⁊ cōſiliarioſ fi
gūt ⁊ inſidias tēdunt
Unde hieremias.
Unuſquiſq; a ꝓximo
ſuo ſe cuſtodiat.
Nō attendas.
Diuerſas ſpecies cōſi
liantiū enumerauit in
qbus plures perſonaſ
vocauit: que a verita
te diſcordant. Unde
precepit cum talibus
non eſſe conſiliandu;
quorum conſilium pe
riclitatur. Preuiden
da eſt ergo conſiliarꝗ̄
prudentia. fides. volū
tas ⁊ religio.

C. XXXVII.

ʃ verus ſc; ⁊ falſus amicum ſe eſſe profitetur.
Omnis amicꝰ
dicet: et ego amicicia;
copulaui. ſed eſt amicus ſolo noie
† ʃ magnū malū eſt ⁊ delēdū vbi ſperatur fides ī uenīri malignitatē. ⁊ vbi amicicia ſperatur reperi ri peruerſitatem.
amicus. †nonne triſticia ineſt vſq;
ad mortē. Sodalis aūt ⁊ amicus
ad inimicicia; conuertentur. O p̄
† ʃ de mala ſc; voluntate creature.
ſumptio nequiſſima: vnde † creata
ʃ tu. ʃ vel maliciā. ʃ vel a.
eſ: cooperire aridam nequitiam ⁊
ʃ qui decepti ſūt ⁊ ſeipſū. ʃ falſus.
ʃ vel te.
doloſitatē illius. Sodalis amico
ʃ voluptatis.
cōiocundabitur in oblectatōibus
et in die tribulationis aduerſariuſ
erit. Sodalis amico condolet cau
ʃ cōmeſatōnis.
ſa ventris. ⁊ cōtra hoſtem accipiet
ſcutum. Non obliuiſcaris amici
tui in animo tuo et non immemor
ſis illius in operibus tuis. Noli
ʃ inuidē
conſiliari cum ſocero tuo: et a zelā
tibus.
tibus te abſcōde cōſilium. Omis
ʃ multi ſunt amici ⁊ cōſiliarius vnus de mille.
† ʃ Qui eligit facere quod deo placet quod eſt cō ſiliū vnicū a ſpū ſancto infuſū.
cōſiliarius ꝑdit cōſiliū. † ſed eſt cō
ſiliarius in ſemetipſo. A cōſiliario
malo ſerua animam tuā. Priꝰ ſci
to que ſit illius neceſſitas. et quid
ʃ amico.
ipſe in aīmo ſuo cogitabit. ne forte
† ʃ id eſt. particā que terre infigitur acuta.
ʃ vel palus.
mittat † ſudem in terram ⁊ dicat ti
bi: bona via tua eſt. et ſtet econtra
rio videre quid tibi eueniat. Cum
viro irreligioſo tracta ꝺ ſanctitate
et cum iniuſto de iuſticia. cum mu
ʃ inflatur. vel īuidet. vel di ligit.
liere de his que emulatur. Cum ti
mido de bello. cum negociatore ꝺ
ʃ id ē. mētiū trāſportatōne.
traiectione. Cum emptore de ven
ʃ id ē. inuido.
ditōne. cum viro liuido de gratijs
agēdis. Cum impio de pietate. cū
inhoneſto de honeſtate. Cū opera
rio agrario de omni opere. cū opa
rio annuali de cōſummatōne anni
cu; ſeruo pigro de multa opatōne
Nō attēdas his in omni cōſilio. ſ;

ʃ cum ſancto ſanctus eris.
cu; viro ſancto aſſiduus eſto. quē
cunq; cognoueris obſeruantem ti
ʃ filialem.
morem dei. cuius anima eſt ſecun
† ʃ relinquens timorem dei
dum animā tuam. † Quicunq; titu
ʃ quia infidelis.
bauerit in tenebris: nō cōdolebit
ʃ ante omnia.
tibi. Et cor boni cōſiliū ſtatue tecu;
ʃ vel alius fidelior.
Non eſt tibi aliud plus illo. Aīa
ſancti viri annunciat aliquādo ve
† ʃ philoſophi liberaliū artiū ſciētia prediti
ra: q; ſeptē † circumſpectores ſedē
ʃ tāq; magiſtri. † ʃ tanq; ſpeculatores ſub ditorum.
tes in excelſo † ad ſpeculandū. Et i
his omnibus deprecare altiſſimū
vt dirigat in veritate viam tuam.
ʃ cogitatio ſc; ſcōm quā locutio exterior ⁊ actio diſponitur. ex abūdātia eni cordis os loquitur
Ante omnia opera verbum verax
† ʃ omnia fac cū conſilio.
p̄cedat te: ⁊ āte omē; actū † cōſiliu;
ʃ cōſiliū malū. ʃ ꝓtractādo mala.
ʃ cōſciētiā.
ſtabile. Verbū nequā mutabit cor
ʃ verba cordis.
ex quo partes quattuor oriuntur:
ʃ cōſiliū et remuneratio. ʃ eterna.
† ʃ ſtipendiū peccati mors. ʃ Quia ꝑ linguam ſecreta cordis panduntur. mors eni ⁊ vita in manibus lingue.
bonu; et malū: vita ⁊ † mors. ⁊ do
minatrix illorū eſt aſſidua lingua.
ʃ in ſcriptura ſancta.
Vir peritꝰ multos erudiuit: ⁊ anie
ʃ Quia inde mercedem accipiet eternam.
† ʃ verſutam locutōem et hereticam nequitiam.
ʃ Ad oſtēſionē et deceptōem. ſed ſpūs ſanctuſ diſcipline effugiet fictum.
ſue ſuauiſ eſt. qui † ſophiſtice loqui
tur odibilis eſt. in omni re defrau
dabitur. Non eſt ei illi data a dn̄o
ʃ diſputādi loquendi. ʃ dei. ʃ q: fraudulētuſ.
gratia. omi eni ſapiētia ꝺfraudatꝰ
ʃ indec. ʃ remunerāde
eſt. Eſt ſapiens anime ſue ſapiens.
ʃ quia que deo ſūt placita mēte tractat. ⁊ quod ꝓfert lingua ore explicat.
et fructus ſenſus illius laudabiliſ
ʃ eccleſiaſticus. ʃ doctor. ʃ ſibi cōmiſſam.
ʃ verbo ⁊ exēplo.
Vir ſapiens plebem ſuam erudit
ʃ ſcriptura vel predicatio. ʃ vel fideles.
et fructus ſenſus illius laudabileſ
ʃ cele
ſunt. Vir ſapienſ implebitur bn̄di
ſtis mercedis. ʃ angeli vel anime ſanctorum.
ʃ remuneratū. ʃ cui dicetur euge euge ſerue bone ⁊c.
ctionibꝰ. ⁊ vidētes illu; laudabūt
ʃ celeſtis mercedis.
Vita viri in numero dierum. dies
ʃ ſanctorū. ʃ q: ſine fine cū domino regnabunt.
ʃ pre
aute; iſrael inumerabiles ſūt. Sa
dicator. ʃ ſubiecto. † ʃ eternam ſc; remunerationem accipiet.
piēs ī populo hereditabit † honorē
et nomē illius erit viuēs ī eternu;

Anima ſancti vi
ri. Cōſiliariorū diuer
ſitate oſtēſa adiungit
quantū humane ſapiē
tie ſāctorū excellat ſciē
tia a ſpū ſancto īfuſa
Vir peritus.
Quia de ligua ꝑdixe
rat de bonis malis q;
doctoribus cōtinuat.

Vita viri in nu
mero. Preſenſ vita
hominū in incerto nō
eſt apud deum. vnde
breues dies hominis
ſunt numerus menſiū
apud te eſt.

**Noli auidus eē**
Iuxta hiſtoriaꝫ parci
moniaꝫ laudat crapu
lam vitupat: que ad ī
firmitatem ꝑducit de
uorātē. Miſtice vero
admonet vt in tpalibꝰ
ſimꝰ tempantes. Vñ
Mel īueniſti comede
quod ſufficit tibi ⁊c. ⁊
alibi. nō pluſ ſapere q̄ꝫ
oportet.

**Honora medi.**
Diſcretos vult noſ eē
ī oibus. qꝛ opa dei bo
na ſūt valde. Vñ nō
debemus ea ſpernere
que cōſtat creatorem
ad vtilitatē noſtram
feciſſe. Sūt corporaleſ
medici ſunt et ſpūales
Corpales medici cor/
pora: ſpūales curant
animaſ. vtriqꝫ ḡ hono
rādi ſꝫ ſpūaleſ ꝑferēdi

**Nōne a ligno.**
Antiquā tangit hiſto
riam. qꝛ in deſerto ſur
inuenerūt filij iſrabel
aquā amarā. ſed deus
oſtendit moyſi lignuꝫ
quod immiſſum aquā
indulcauit. vbi iuxta
hiſtoriam demōſtrat
ligni medicina īdulca
ri aquas. Miſtice aūt
aqua amara ſignificat
legem. cui ſi confeſſio
crucis ⁊ ſacramētū iū
gatur potabilis efficit

**In his curā ⁊c**
Contra diuerſas infir
mitates diuerſa oppo/
nūt medici: cibos ſcꝫ ⁊
potus emplaſtra ⁊ vn
guenta vt morbis con
ueniant medicamenta
Similiter faciūt medi
ci ſpūales

**Auerte a malo**
Simile ē. decli⁊ a ma
lo ⁊ fac bonuꝫ. Et ab
omni delicto munda
cor tuū. et nō tātū cor
pus ſed vt ſis īnocens
manibꝰ ⁊ mūdo corde

**Da ſuauitatē:**
Panis ⁊ vini ſacrifi
ciū in memoriā dñice
paſſionis oblatuꝫ pre
cipue curat vulnera aī
marū. nec ſolum viuis
ſꝫ ⁊ mortuis valde ne
ceſſariū eſt.

**Da ſuauitatē:** Egri
tudinis ⁊ moleſtie q̄
diſpoſitione dei īmitti
tur ad ꝓbatōeꝫ vl' emē
datōem iuſtorū: vl' ad
dānatōem reproborū
qui ſcꝫ delinquit ī con
ſpectu eius qui fecit eū
incidet in manꝰ medi

ꝭ probas volūtatē anime tue. Omnia autē
probate quod bonū eſt tenete.
Fili in vita tua tempta aīam tuam
⁊ ſi fuerit nequā nō deſ illi poteſta
ꝭ Caute ſcꝫ ſerua ne viciis defluat.
tem. Nō eīm oia in omnibus expe
† ꝭ volūtatis ſcꝫ vel actōis vtile eſt.
diūt. ⁊ non omni aīme †ōme genuſ
placet. Noli auidus eē in omi epu
latōne. ⁊ nō te effundas ſup omnē
eſcam. In multis eſcis eīm infirmi
tas ⁊ auiditas appropinquabit vſ
ꝭ ad fellis effuſionem.
qꝫ ad coleram. Propter crapulaꝫ
multi abierūt. qui aūt abſtinenſ ē
adiiciet vitā.

C. XXXVIII.

**Honora medi**
cum propter neceſſitatē
etenim creauit illum altiſſimus. A
deo eſt eīm ois medela. ⁊ a rege ac
† ꝭ corpalis vel ſpūalis.
cipiet donatōeꝫ. †Diſciplina medi
ꝭ in mundo vel in celo.
ci exaltabit caput illius. ⁊ in cōſpe
ꝭ angelorū vel ſanctorū. ꝭ a dño
ctu magnatorū collaudabit. Altiſ
† ꝭ ad ſalutē hominū.
ſimuſ de terra creauit †medicinā
⁊ vir prudēs nō abhorrebit illam
ꝭ ſuauis facta eſt.
Nonne a ligno indulcata eſt aqua
amara. Ad agnitōem hominū vir
ꝭ peruenit
tus illorū. Et dedit hominibus ſciē
ꝭ ſe.
tiā altiſſimꝰ: honorari in mirabili
ꝭ que creauit.
bus ſuis. In his curāſ mitigabit
ꝭ hominum.
dolorem. ⁊ vnguētarius faciet pi/
gmēta ſuauitatis. ⁊ vnctōes confi
†ꝭ vſqꝫ ad finem mundi: cū mortale hoc induet ī
mrtalitatē.
ciet ſanitatis. ⁊ nō †cōſūmabuntur
ꝭ Medicamenta. ꝭ veri medici. ꝭ Quan
do ſcꝫ abſorbetur mors in victoria.
opera eius. Pax eīm dei ſuper faci
† ꝭ quaſi aſſidue ora pro peccatis tuis
†ꝭ quia in futuro in inferno nulla eſt redēptio.
em terre † Fili in tua †īfirmitate nō
† ꝭ noli deſperare
deſpicias teipſum: ſed †ora dñm: ⁊
ꝭ ab infirmitate peccati. ꝭ mentem
ipſe curabit te. Auerte a delicto et
ꝭ ad bona opera.
dirige manus. ⁊ ab omni delicto
munda cor tuum. Da ſuauitateꝫ ⁊
ꝭ id ē. ſimile. ꝭ deuotōe charitatiſ
memoriā ſimilaginis ⁊ inpingua
† ꝭ obediendo. † ꝭ doctori tuo.
oblatōem ⁊ †da locū †medico: ⁊ eīm
ꝭ in vſus tuos. † ꝭ offēſus ī obediētia.
illum dominuſ creauit: ⁊ nō †diſce
ꝭ tibi.
dat a te: quia opera eiꝰ ſūt neceſſa
ria. Eſt eni tempuſ quādo in mani
ꝭ vel illorum.
bus eorū incurras. Ipſi vero do/
minū deprecabūtur. vt dirigat re/
quiem eorum ⁊ ſanitatem propter
ꝭ vel illorū.
cōuerſatōnem eorum. Qui delīqt
in cōſpectu eius qui fecit illum inci/
det in manus medici. Fili in mor
tuū produc lacrimas: ⁊ quaſi dira
paſſus incipe plorare. ⁊ ſcđm iudi
ꝭ ſepultura.
ciū cōtege corpus illius. ⁊ non de
† ꝭ id eſt. ſepatōem proximi.
ſpicias ſepulturā ipſius. †Propt̄
†ꝭ Modū plorandi deſcribit.
delaturā autem amare fer †luctum
† ꝭ paruo tēpore ne nimia triſticia auferat meritū.
illius †vno die. ⁊ conſolare propt̄
triſticiā. Et fac luctum ſcđum meri
tū eius vno die vel duobuſ ꝓpter
ꝭ anime deſperāti.
diſtractōnem. A triſticia eni feſtiat
ꝭ obſcurat. ꝭ bone actionis.
mors. ⁊ cooperit virtutē ⁊ triſticia
ꝭ emollit. ꝭ fortitudinē.
cordis flectit ceruicem. In abduc
ꝭ refutatōe. ſ. cōſolatōnis.
† ꝭ Quia hic incipit ⁊ in futura pena durabit ꝓp
ter diffidentiā ſupne cōſolatōis.
tōe †ꝑmāet triſticia ⁊ ſubſtātia inopiſ
ſcđm cor eius. Ne dederis in triſti
ꝭ ſeculi que mortē anime opatur.
† ꝭ Quia quātū deeſt illi fidei ⁊ ſpei tantū creſcit
meror in angustia.
cia cor tuum † ſed repelle eam a te
† ꝭ nouiſſimorū.
⁊ memēto nouiſſimorū et noli †ob
ꝭ. i. nō huc reuerteris vt poſſis opari.
liuiſci. Neqꝫ eni eſt cōuerſio et hu
† ꝭ male tractabis. ꝭ nimio dolore.
ic nihil ꝓderis et teipſum †peſſima
ꝭ tranſitus ſcꝫ de hoc mūdo. qꝛ nemo ē qui
viuat ⁊ nō videat mortē
bis. Memor eſto iudicii mei. Sic
†ꝭ Quaſi in me iam cōpletū eſt tibi inſtāt
enim erit et tuū † Mihi heri et tibi
hodie. In requie mortui requieſce
ſcere fac memoriam eius. ⁊ conſo/
† ꝭ Quia qualis eris talis ante iudicem ſtabis
vt recipias ſcđm opera tua.
† ꝭ diuinam
lare illuꝫ in †exitu ſpūſ ſui. † Sapi
ꝭ dicce. ꝭ ī tabulis cordis. ꝭ oci
entiā ſcribe in tempore vacuitatis
ꝭ Quia pluribus īētus minor ē ad ſigula ſēſus.
Et qui minoratur actu: ſapientiam
† ꝭ Qui hec ſciūt nō penitus a ſapia alieni ſunt.
percipiet †quia ſapiētia replebitur
ꝭ doctoris officiū: ⁊ vomere euāgelii excolit corda
hominum.
Qui tenet aratrum. et qui gloriat̄
ꝭ diuinorū teſtimoniorū † ꝭ exhortatōnis
† ꝭ bruta † ꝭ ſcꝫ ne ſegniter viuāt.
in iaculo. †ſtimulo †boues †agitat
ꝭ bonis.
⁊ conuerſatur in operibus eorum
ꝭ predicatio. ꝭ ſupborū.
⁊ enarratio eius in filiis taurorum

ci. Iuſtum eſt eīm vt q̄
mādata dei cōtemnit
caſtigatus humilietur
⁊ opem querat quam
negligebat. Spūales
quoqꝫ medici tempus
querūt medicādi. et in
ſtanter dominū depꝛe/
cantur vt dirigat opa
eorū ⁊ refrigeriū ꝑſtet
infirmātibus

**Fili in. ⁊c.** Quia
de infirmitatibꝰ et me
dicorum curatōibꝰ di
ſputauit: de mortuoꝝ
exequijs adiūgit.

**Memēto nouiſ.**
Admonitio honoruꝫ
patrū vt filij ꝑparant
ſibi viaticū bonorum
operum.
Neqꝫ enim. Qua
ſi ergo cautus eſto ī oī
bus ne forte in obitu
ꝓximi plus equo dole
as.

**In requie mor.**
Quaſi morituri me
moriā cōtinuo conſer
ua ⁊ cōfide. ⁊ ſpe cōfor
ta ne in vltimo articu
lo deficiat.

**Qui tenet ara.**
Predicatores ſāctos
ſignificat qui omni tē
pore docēdo exhortā
do auditores ſuos in
ſtruunt. vt interioris
homīs virtutē eliciant
⁊ aīam humanam ad
ymaginē dei reformēt
Vnde vt ſapiens ar
chitectus fūdamētum
poſui. Et alibi Filioli
mi quos iterū parturio:
do. f. i. vo. xpš. Quot
ſpecies virtutū ſūt: tot
opatōes ⁊ documēta
mentibus electorū do
ctores imprimūt

Sicut faber. ꝛc.
Ordo ꝑdicatorum q̄ ꝑ
diuerſa officia miniſte
riũ ſuũ agũt. doctrinã
ſcd̃m auditores tempe
rãt. qui fragiles ⁊ infir
mos verbis ⁊ exemplo
formãt vt vaſa in ho
norem faciãt

Cor ſuum da
bit. Cum preſentis vi
tę volubilem cõuerſa
tionẽ per veſtigia bo
norũ operum ſubiectis
oſtẽdit imutabilem

In brachio ꝛc.
Quia multis exẽplis
⁊ catholicę doctrinę ver
bis infirmos roborat
quibus humilitatis ⁊
mãſuetudinis ꝑbet ex
empla. ⁊ cordis intenti
onẽ apponit. vt q̄dq̄d
aſperũ eſt minoribus
ſubditoꝝ lenitatis ſuę
leniat documẽto. ⁊ ad
hoc vigilat vt ĩ forna
ce cordis opatõem di
ſcipulorũ igne ſolidet
charitatis

ſ vt extirpet vicia plãtet virtutes
cor ſuuꝫ dabit ad uerſãdos ſulcos
† ſ feminarum, quia vtriuſqꝫ ſexus curam ſuſce
pit. ſpinguedine.
⁊ vigilia eius in ſagina † vaccaruꝫ
Sic omnis faber et architectus q̄
noctẽ tanq̄ꝫ diem trãſigit. qui ſcul
pit ſignacula ſculptilia. et aſſidui
tas eius variat picturaꝫ. Cor ſuũ
dabit in ſimilitudineꝫ picturę. ⁊ vi
† ſ Qui ſpiritalia arma fabricat.
gilia ſua ꝑficit opus. Sic † faber fer
ſ ordo predicantiũ. ſ durũ preſẽtis vite la
borem.
rarius ſedẽs iuxta incudẽ: ⁊ conſi
† ſ tribulatio ⁊ perſecutio mũdi
derans opus ferri. † Vapor ignis
vrit carnes eius: ⁊ in calore forna
† ſ edicta principũ incutiũt ſcꝫ terrorẽ tormẽtorũ
cis concertatur † Vox mallei inno
uat aureẽ ei⁹: ⁊ cõtra ſimilitudinẽ
ſ electarũ aĩarũ.
vaſis oculus eius. Cor ſuũ dabit
in cõſũmatõeꝫ operũ: ⁊ vigilia ſua
ſ animarũ.
ornabit imꝑfectõem. Sic figulus
ſedens ad opus ſuuꝫ. cõuertẽs pe
ſ cõmiſſi officii.
dibus ſuis rotam: qui in ſollicitu
dine poſitus eſt ſẽper ꝓpter opus
ſuum: ⁊ innumera ẽ oĩs opatio ei⁹
In brachio ſuo formabit lutum: ⁊
ãte pedes ſuos curuabit virtutem
ſuam. Cor ſuum dabit vt cõſumet
linitõnem. et vigilia ſua mundabit
† ſ doctores eccleſie. ſ opib⁹ bonis
fornacẽ. Omnes † hi in manibus
ſuis ſperauerũt: et vnuſquiſqꝫ ĩ ar
ſ Spũs ſãcti diſtributõne qui diuidit ſingulis ꝓ
ut vult. ſ donis ſpualibus
te ſua ſapiens eſt. Sine hiſ omib⁹
ſ eccleſia. ſ fideles in ea.
nõ edificatur ciuitas. Et non habi
† ſ de virtute in virtutẽ † ſ celeſtẽ aulam
tabunt nec † ambulabunt: ⁊ in † ec
ſ Cũ ſine his cathe
cleſiam nõ tranſilient. Super ſellã
dram honoris predicatores nõ habẽt nec legis in
tellectũ nec digne docere poſſũt, aut aliquid boni
agere.
iudicis nõ ſedebũt: et teſtamẽtum
iudicii non itelligent: neqꝫ palam
facient diſciplinã et iudicium: et in
ſ ſed apte. † ſ corpalem ſcꝫ
parabolis nõ inuenietur. ſed † crea
ſ vel cõſumabunt.
turaꝫ ęui cõfirmabunt: et depreca
† ſ Cum operibus ſcꝫ virtutũ accepta ẽ deo
tio illorũ in † operatõne artis: accõ
ſ pro fratribus. † ſ meditãtes die ac nocte
modãtes aĩmas ſuas: ⁊ † cõquirẽ
tes in lege altiſſimi.

Sapiẽtiã oĩm
ſ patriarcharũ ⁊ prophetarũ.
ſ eccleſiaſticus
ãtiquorũ exq̄ret ſapiẽs
ſ intelligẽdis.
et in ꝓphetis vacabit. Narratõeꝫ
ſ apoſtolorũ ⁊ euãgeliſtarũ. ſ credẽdo opando.
virorũ nomiatorũ conſeruabit: et
ſ euãgeliſtarũ.
in verſucias parabolarum ſimul i
ſ diligẽter pſcrutãdo ſ miſticũ ſenſum
troibit. Occulta ꝓuerbiorũ exqui
ſ allegoriis.
ret: et in abſconditis parabolaruꝫ
† ſ catholicorũ doctorũ.
conuerſabitur. In medio † magna
ſ diuina officia. ſ deo ſcꝫ nõ homĩ placẽs
torũ miniſtrabit: et in conſpectu p̄
ſ dominatoris vniuerſe terre
ſidis apparebit. In terram alieni
ſ a deo. ſ predicãdo.
genarum gẽtium ꝑtrãſiet Bona ei
† ſ Qui ſcꝫ audiant verbũ dei vel cõtemnant.
et mala in omnibus † tẽptabit. Cor
ſ bonos doctoris mores explicat qui ſidei regulã
ſeruans: tã verbo q̄ꝫ exẽplo inceſſãter predicat.
ſ corpis ſcꝫ ſegnicieꝫ re
ſuum tradet ad vigilãdũ diluculo
pellẽs iniciũ ⁊ ꝑfectõeꝫ verborũ ſuorũ deo ꝯmdat
ad dominũ qui fecit illum: et in cõ
ſ beneplacito. ſ qui dirigit oĩa opa noſtra
ſpectu altiſſimi deprecabitur. Api
ſ cordis. ſ ꝓ malis remouendis.
et os ſuũ in orõne: et pro delictis
ſuis deprecabitur. Si em̃ domin⁹
† ſ vt ſciãt quando ⁊ vbi et
quõ diuina eloquia ꝓferat
magnus voluerit. † ſpũs itelligẽtię
replebit illuꝫ: et ipſe tanq̄ꝫ ymbres
mittet eloquia ſapiẽtię ſuę: et ĩ ora
tõne cõfitebitur domĩo. Et ipſe di
ſ bone volũtatis. ſ recte cõuerſatõnis.
riget conſiliũ eius et diſciplinam:
ſ in eterna aſpiratõne
et in abſcõditis ſuis conſiliabitur
ſ laborabit ſcꝫ vt dei precepta fiducialiter prediceꝫ
Ipſe faciet palaꝫ diſciplinã doctri
nę ſuę: ⁊ in lege teſtamenti domini
ſ a deo.
gloriabitur. Collaudabũt multi ſa
ſ doctrine.
pientiã eius. et vſqꝫ in ſęculũ non
ſ operũ ſcꝫ eius.
delebitur. Nõ recedꝫ memoria ei⁹
et nomẽ eius requiretur a genera
tõne ĩ generatõem. Sapiẽtiã eius
enarrabũt gentes: et laudem eius
ſ longiore vita.
enunciabit ęccleſia. Si ꝑmanſerit
ſ honorabilis vita ⁊ doctrina
ſ poſt ſe. ſ multos ſcꝫ quos
lucrabitur domino
nomẽ eius. derelinquet plus q̄ꝫ mil
ſ in morte. ſ qui ad vitã eternã trãſibit.
le: et ſi requieuerit, ꝓderit illi. Ad
ſ apud me. ſ auditoribus. ſ vtilia.
† ſ mirabilia dei quõ ſcꝫ reddet vnicuiqꝫ ſecũdũ
huc cõſiliabor vt † enarrẽ: vt † fu
opera ſua † ſ eſtu ſpirit⁹ ſãcti.
rore eim repletus ſum. Et in voce
dicit Obaudite me diuini fructus
† ſ ſãctarũ meritũ que auditũ ſupne vocis audiũt
et quaſi roſa plantata ſuper † riuos

Si permãſerit
nomen eius. Xpi
cuius ſunt membra a
quo habent omnia q̄
eſt virtus et ſapientia
patris.

Obaudite me.
Intelligite doctrinaꝫ
meam mẽtes electoruꝫ
per baptiſmũ genera
tę: ⁊ fructum martirij
facite ĩ decurſu morta
lis vitę.

Et citharis. Vñ
Cõfitemini domino ĩ
cythara. Cythara eſt
ligni ventriſ in imo cõ
cauitas que ſurſũ cor
darum fila trãſmittẽs
pcuſſa dulciſſime ſõat
Cythara dicta quaſi
iteratõne cita percuſſa
Huic compãt opera
que de terrenis rebus
ad ſupernã gratiaz ex
tendũtur. vt eſurientez
paſcere. nuduz veſtire
ꝛc. q̃ dei amore fiunt.
Pſalteriũ vero deca
cordũ ẽ quod aluũ in
ſuperiorib⁹ habet vñ
ad inferiora deſcẽdũt
fila canora. cui precep
ta decalogi aptantur.
que ſcẽm formã pſalte
rij deſupernis ad nos
conueniũt

In verbo eius
ſtetit aqua. Quan
do cõgregauit aquas
et apparuit arida ꝛ fe
cit firmamentũ in me
dio aquarum. ne labe
rẽtur extra ordinẽ ſuũ
Vel q: aque mariſ ru
bri fuere quaſi pro mu
ro a dextriſ ꝛ a ſiniſtriſ
Vel aqua pſecutõnis
dei diſpẽſatõe reſtrin
gitur.

Opera omnis
carnis. Preſentia
dei antecedit oĩa. ꝛ q̃c
quid fit tpaliter ei ſine
tpe preſens eſt. Nibil
ergo nouũ neq3 muta
bile eſt in cõſpectu ei⁹.

Nõ eſt dicere
quid eſt. Probib3
nos eſſe curioſos ꝛ per
ſcrutari que ſcire non
cõuenit. Omnia enim
in tẽpe ſuo manifeſta
bũtur cu3 illuminabit
dominus abſcondita
tenebrarum ꝛ maniſta
bit cõſilia cordiũ.

Benedictio il
lius. ꝛc. Sicut poſt
diluuij effuſionẽ aque
redibant vt appareret
arida ꝛ germinaret. ſic
poſt extinctõem ĩpioꝝ
datur electis facultas
fructificãdi

Initiũ neceſſa
rie rei. Ante diluuiũ
fructu terre naturali
cibo nutriebantur bo
mines necdum erãt cõ
ceſſe carnes.

† ſ odorez martirii. q: precioſa in cõſpectu domĩ mors ſanctorũ eius.
aquarũ fructificate. Quaſi † liban⁹
odorez ſuauitatis habete. Florete
ſ caſtitatis eius odor ſpargitur per mũdũ fide liũ in exemplũ.
flores quaſi lilium ꝛ date odorẽ: ꝛ
†ſ ſic † ſ id ẽ. dicite canticũ laudis.
frondete in † grã3: ꝛ † collaudate cã
ticũ: ꝛ bñdicite dominu3 in opib⁹
ſ bene cõuerſantes predicate eius potẽtiã vt luceãt opera veſtra coram hoĩbus
ſuis. Date nomĩ eius magnificẽti
ſ laudando.
am. ꝛ confitemini illi in voce labi
† ſ Quaſi verbis ꝛ factis benedicite dominũ.
orum veſtrorũ: ꝛ in † canticis labi
ſ Confitemĩ domino in cythara.
orũ ꝛ cytharis: ꝛ ſic dicetis in con
† ſ Corpalia ꝛ ſpũalia
† ſ vidit deus cũcta que fecerat ꝛ erãt val. bo.
feſſione. † Opera domini † vniuer
ſ in filio.
ſa bona valde. In verbo eñ eius
ſ ipſe dixit et facta ſunt.
ſtetit aqua ſicut cõgeries: et in ſer
† ſ id ẽ. que excipiũtur vel debẽt excipi ab excipio
mone oris illius ſicut † exceptoria
dicitur.
aquarũ: quoniã in precepto ipſius
ſ pax eccleſie.
placor fit: et non eſt minoratio ĩ ſa
ſ perfectam dat ſalutem.
lute ipſius. Opera omnis carnis
coram illo: ꝛ nõ eſt quidquã abſcõ
ditũ ab oculis eorũ. A ſeculo vſq3
in ſeculum reſpicit: ꝛ nibil eſt mira
bile in conſpectu eius. Non eſt di
cere quid eſt hoc. aut quid eſt illud
omnia eñ in tẽpore ſuo querẽtur
ſ aque viue
Benedictio illius quaſi fluuius in
ſ ſuper timẽtes ſe. vnde eis flumina fluant aque viue. ſ diluuium.
undabit: ꝛ quomodo cathacliſm⁹
ſ terram. ſ in diebus noe.
aridam inebriauit: ſic ira ipſius gẽ
ſ incredulas. ſ legẽ eius ꝛ mãdata pſcrutãdo.
tes que nõ exquiſierunt eũ hered
tabit. Quõ cõuertit aquas in ſicci
† ſ domi
tatẽ ꝛ ſiccata eſt terra. ꝛ vie † illius
ſ Quia retribuit eis ſcẽm opera eorũ. vie enĩ do mini iudicia. vie illorũ opera.
viis illorũ directe ſunt: ſic peccato
ribus offenſiones in ira eius. Bo
ſ vite eterne.
na bonis creata ſunt ab inicio: ſic
ſ vite eterne. ſ Si penituerint. ſ Si pſeuerauerĩt
nequiſſimis bona ꝛ mala. Initiũ
ſ pdigos ꝛ luxurioſos ſuggillat.
† ſ quibus maxime corpalis vita nutritur.
neceſſarie rei vite hominũ. † aqua
ſ Quia ẽ inſtrumẽtũ diuerſaꝝ artiũ
† ſ Quo ſi cõdũtur putredo arcetur.
ignis et ferrũ † ſal lac ꝛ panis ſimi
lagineus ꝛ mel et botrus vue et o
† ſ quibus bene ꝛ licite vtuntur
leum ꝛ veſtimentũ. † Hec omia ſã
† ſ qui abutuntur.
ctis in bona: ſic et † impiis et pecca
ſ damnationem.
toribus in mala cõuertentur. Sũt

ſ maligni. ſ malorum. ſ a ſe nõ a deo
ſpũs qui in vindictam creati ſunt
ſ Qui p neqnitia ſua ꝛ ſeductõe humãi generis eterna ſup plicia ſuſtinebũt
et in furore ſuo confirmauerũt tor
ſ Antichriſti quãdo ſoluetur ſathanas.
menta ſua. Et in tempore conſum
† ſ Quia vindictã dei contra ſe pvocare ñ timẽt.
matõis † effundent virtute3 ꝛ furo
rem eius qui fecit illos confundẽt
Ignis grando fames ꝛ mors oĩa
hec ad vindictam creata ſũt. Beſti
arum dentes et ſcorpii ꝛ ſerpẽtes
ꝛ rumphea vindicans in extermi
niũ impios. In mãdatis eius epu
labũtur: ꝛ ſuper terraz in neceſſita
te preparabũtur: ꝛ in temporibus
ſuis non preteriẽt verbum. Prop
terea ab initio confirmatus ſum ꝛ
conſiliatus ſu3 ꝛ cogitaui ꝛ ſcripta
dimiſi. Omĩa opera domini bona
ſ tempore ſuo.
et omẽ opus ſua hora ſubmiſtra
bit. Nõ ẽ dicere: hoc illo nequius
eſt. Oia eñ in tẽpore ſuo cõproba
bũtur. ꝛ nunc in omni corde ꝛ ore
collaudate et bñdicite nom̃ domi

C. XL.

ſ homo ad laborem naſcitur.
Occupatio ma
ſ in peccato ade.
gna creata eſt oĩbus ho
ſ afflictionis. ſ heredes originalis peccati.
mibus: et iugũ graue ſuper filios
† ſ in ſudore vultus tui ve. pa. t. donec reuertaris in terram de qua ſumptus es.
adam: a † die exitus de ventre ma
tris eoru3 vſq3 ad diem ſepulture
ſ terram. ſ Solicitudines va rie mentis.
in matrem omniũ. Cogitatões eo
† ſ His ſc3 dũ expectat mortẽ affligitur ꝛ in die fi nitionis certam ſẽtẽtiam p vicus accipiet.
ſ diuerſe opatõis.
rũ et timores cordis. † adinuentio
nes expectatõnis: et dies finitõis
ſ deus perſonam nõ accipit quia iuſtus iudex
a preſidente ſuper ſedem glorioſa3
vſq3 ad humiliatũ in terrã ꝛ cinerẽ
ab eo qui vtitur iacincto et portat
coronam vſq3 ad eum qui cooperi
ſ vindicta ſc3 peccatorũ.
tur lino crudo. Furor zelus tumul
ſ Quia ibi nullus ordo ſ3 ſẽpitern⁹ horror.
tus fluctuatio et timor mortis. ira
ſ iudicis ppetuũ incẽdiũ. † ſ Quia ibi nul la pax nulla doloris mitigatio
cundia perſeuerãs. et † cõtentio. et
† ſ remunerationis quãdo corpore cõdito in cubi li ſepulchri aĩa deputatur penis. † ſ quia longe aliter ſentit ibi de factis ſuis.
ĩ tẽpore † refectionis ĩ † cubili ſõnus

Ignis grando
Omnia homĩ añ pec
catũ obediebãt: p⁹ pec
catũ vero pugnat con
tra eum orbis terrarũ
Inde fames ꝛ mors ꝛ
mille picula mortis. be
ſtie quoq3 cõtra eu3 ſe
uiunt ꝛ rũphea celeſtis
vindicte.

In mandatis.
Quia iuxta ſuperna3
ſẽtẽtiã ĩ tempore opor
tuno digna ultio pec
catores vaſtabit. Vñ
inebriabo ſagittas me
as ſanguine ꝛ gladius
me⁹ deuorabit carnes

Propterea ab
inicio cõ. Ad ſuperi
ora reſpicit vbi ait: nõ
eſt dicere quid eſt hoc
aut quid ẽ. ꝛc. Videt
enĩ incomprehẽſibilia
dei iudicia: ꝛ ĩueſtiga
biles vias: nec audet ĩ
de aliquid temere loq̃
vel ſcribere: ſed tpate
de his diſputans non
cauſam ſed modu3 di
uino conſilio manife
ſtu3 dimiſit. vñ addit
omnia opera domini
bona. ꝛc.

Nõ eſt dicere
Vtile dat conſiliũ vt
opera dei non incau
te diſcutiamus ſed cre
atorem in omnib⁹ lau
demus ꝛ benedicam⁹.

Et nunc i omĩ.
Quaſi ne dicas pora
tẽpa meliora fuere q̃3
nũc ſunt. Virtutes fa
ciunt dies bonos: vi
cia malos

Cogitatões:
Enumerat mala que
homo pro peccatis ſu
ſtinet.

¶ Modicũ autẽ. Quia caro mortua et inſenſibilis ad tẽpꝰ re quieſcere videtur · aĩa iam ſentit dolorem et poſt reſurrectõem cũ corpe ſuo in penis vi/ uet eternis.
¶ Cõturbatus ẽ. Ideo mali cruciabun/ tur in pena · qꝛ in tẽpe ſibi dato ad penitẽtiã peccare non deſinunt. Eſtimãt enĩ pſpitatẽ (quaſi ſomno deluſi) tẽ pus eſſe pacis nõ belli cũ homĩ preſens vita cõcedatur · vt p bonũ certamen pueniat ad beatitudinem. In tpe ergo ſalutiſ ſuę dum ẽ ei tẽpus acceptabile ex ſurrexit in ſuperbiam cupiditate terrenarũ rerum eſtuãs · ſine om nĩ tĩore dei · cõtra om nem hominũ condicõ nẽ · nobiliũ ſcꝫ ꝛ igno bilium
¶ Et ſuper pecca tores. Plena ſcꝫ et perfecta vĩdicta veni et vt qui ĩ preſẽti vita quę per ſeptenariũ diſ currit peccare ñ ceſſãt ſine fine crucientur
¶ Et propter eos Peccãti homini mul tiplex pena deputa ta eſt · vt correctus penite at · ꝛ deinceps caueat ſed qꝛ negligit ꝛ in pe nis pficit · induxit deꝰ diluuiũ orbi vt hoĩeꝫ deleret quem creauit. Ad cõpatõnem vero future pene nihil ẽ qđ homo patitur in pſẽti
¶ Et aquę omnes Opera ſcꝫ peccatorũ ſupnę mercedis fructũ nõ acquirũt : ſed pena rum interitum.
¶ Subſtãtię iniu ſtorũ. Incboant ger minare ſed fluctuant ĩ tẽptatõe ꝛ ſubito are ſcunt ad primũ pſecu tõis eſtum.
¶ Nepoteſ impi orum. Sepe videmꝰ pgeniem ĩpiorũ cito deficere maxime cũ fi lij imitantur iniquita tẽ patrum
¶ Uita ſibi ſuffi cietis. Dulcis eſt ſõ nuſ operãti ſiue paruꝫ ſiue multum comedat

noctis immutat ſcientiam eius: Modicũ autẽ tanq̃ nihil ĩ requie · ꝛ ab eo in ſomnis quaſi ĩ die reſpe ctus. Cõturbatus eſt ĩ viſu cordiſ ſui tanq̃ qui euaſerit in die belli · In tempore ſalutis ſuę exſurrexit et admirãs ad nullũ timorẽ · cũ oĩ
ſ ideo.
carne ab homĩe vſq ad pecuſ : ꝛ ſu
ſ taliter ſcꝫ peccãtes.
per peccatores ſeptuplũ. Ad hęc mors · ſanguis · cõtentio ꝛ rũphea oppreſſiones ꝛ fames ꝛ cõtritio et flagella. Super iniquoſ creata ſũt hęc oĩa. ꝛ ppter eos factus eſt ca
† ſ etiam homĩes. vnde terra es ꝛ in terrã ibis.
thacliſmus. † Oĩa enĩ quę de terra
† ſ vnde exeũt flumina illuc reuertentur ·
ſunt in terrã cõuertentur : et † aquę
† ſ queſtus ſcꝫ p auariciã collectus.
omneſ in mare cõuertentur † Omĩe
† ſ quelibet   †† ſ quia preterit mũduſ ꝛ cõ cupiſcentia eius.
munus et † iniquitas †† delebitur et
ſ id eſt. merces fidei que per dilectionẽ operatur
fides in ſeculũ ſtabit. Subſtantię
† ſ velociter diſſipabũtur
iniuſtorũ ſicut fluuius † ſiccabũtur
ſ Quaſi tonitruũ auari tumultuant ꝛ theſaurus eorũ cito defluit.
et ſicut tonitruũ magnũ in pluuia
ſ ad recipiendũ.
perſonabũt. In aperiendo manꝰ
ſ auarus.   ſ preceptũ dei qui ait : nõ cõcupiſces rem pximi tui
ſuas letabitur · ſic preuaricatores
ſ vacuis oĩbus bonis.
in cõſũmatõne tabeſcẽt. Nepotes impiorũ nõ multiplicabũt ramos
† ſ duriciam cordis que ad tẽpus credit ꝛ in tpe tẽptatõis recedit
et radices imundę ſuper † cacumẽ
ſ vel aquã
petrę ſonant. Super omnẽ eſcam viriditas : et ad oram fluminis an
ſ ſicut fenũ quod priuſq euellatur exaruit
† ſ dei que ſupabũdat in fidelibus.
oẽ fenũ euelletur † Grã ſicut pa
† ſ fructificat ſcꝫ diuerſas ſpẽs virtutũ
radiſus † in benedictõnibus : et mi
ſ Beati miſericordes quoniã ipſi miſe · cõſe.
† ſ pro bono ſcꝫ ꝛ vtili labore merceſ eterna com penſabitur
ſericordia ĩ ſeculo pmanet. † Uita ſibi ſufficientiſ operarii condulca
ſ celeſtis ciuitatiſ
bitur : ꝛ in ea inuenies theſaurum:
ſ Conſtructio bonorum operũ.
Fili edificatõ ciuitatiſ cõfirmabit
† ſ anima preeminet enĩ ꝛ inter merita ſanctorũ virginitas.
nomen : et ſup hãc † mulier immacu
ſ feruor ſcie legiſ letificat
lata cõputabitur. Uinũ et muſica letificãt cor : et ſup vtrũq dilectio
ſ euãgelice.
ſapiẽtię. Tybię et pſalteriũ ſuaueꝫ faciunt melodiam : et ſuper vtrũq

ſ predicatio apoſtolica.
lingua ſuauis. Gratiã ꝛ ſpeciẽ de ſiderabit oculus tuus : et ſup hoc
† ſ Societas chriſti ꝛ eccleſie omnẽ ſocietatẽ priorum patrũ precedit.
virides ſationes. † Amicuſ et ſoda lis in tempe cõuenientes · et ſuper vtroſq mulier cum viro. Fratres in adiutoriũ in tpe tribulatõnis ꝛ
ſ noſtre redẽptiõis.   ſ humanũ genꝰ
ſuper eos miſericordia liberabit. Aurũ et argẽtũ conſtitutio peditũ ꝛ ſuper vtrunq conſiliũ beneplaci tũ. Facultates et virtutes exaltãt cor : et ſuper hęc timor domi · Non eſt in timore domini minoratio : et nõ eſt in eo inquirere adiutorium Timor domini ſicut paradiſus bene
ſ terrenam
dictionis : ſuper omnem gloriam
ſ eterna premia.   † ſ pigriciã ꝛ ociũ phibet
ſ preſẽtis
operuerunt illum. † Fili in tpe vitę
ſ virtutibus vel moribus bonis.
tuę ne indigeas. Melius eſt enim
ſ corpali morte.
moriq indigere. Uir reſpiciẽs in menſam alienã : non eſt vita eius
† ſ ſpũalis · vnde · date nobis de oleo veſtro quia lampades noſtre extinguũtur.
in cogitatione † victus. Alit enim animam ſuam cibis alienis. Uir
ſ eruditõne diuina.
autẽ diſciplinatus et eruditus cu
ſ ne ſit ocioſus dum habet operandi tẽpus.
ſ torpore.
ſtodiet ſe. In ore imprudẽtis con dulcabitur inopia : ꝛ in ventre eiuſ ignis ardebit.

C. XLI.

O Mors quã amara ẽ memoria tua homini pacem habẽti in ſubſtan tiis ſuis : viro quieto : et cuius vię directę ſunt in omnibꝰ : ꝛ adhuc va
† ſ Bonũ eſt chriſtianis iudiciũ mortis qꝛ p ipſã tranſeũt ad vitã eternã.
lenti accipere cibum. O mors † bo
† ſ terrenis ſubſidiis
nũ ẽ iudicium tuũ homini † idigẽ
† ſ non preſumẽs de ſe.   †† ſ vnde deficiens abrahã mortuus ẽ in ſenectute bona.
ti : et qui minoratur † viribus †† defe
†† ſ mandatis domini ĩplendis vel proximiſ iuuã dis.
cto etate : et cui dẽ omnibuſ ẽ cura
ſ qui nõ cõſentit heretico errori.   † ſ mundi que ſtulticia eſt apud deũ.
et incredibili qui perdit † ſapiẽtiã
ſ Qui potius eũ time qui poteſt animã ꝛ corpꝰ perdere in gehennã.   † ſ temporalis.
Noli timere iudicium † mortis.

¶ Inuenies the ſau. Chriſtianũ vere enim chriſtianũ ſe eſſe probat qui xpi mãda ta credit ꝛ facit.
¶ Uinum et mu ſica. Hęc naturaliter mulcent ꝛ exhilarant animũ · ſed dilectio ſa pientię ꝛ lingua ſuaui ter docens multo pluſ cõfortat ĩtellectũ.
¶ Grãm et ſpẽꝫ. Ornatũ ſcꝫ tẽpli ꝛ cul turę diuerſitatẽ · q̃ pri or populꝰ ſub lege ha buit predicatõne euã gelij in orbe ſeminata bonorũ operũ virore excellit
¶ Facultates et virtu. Diuitię datę a domino in tempe le giſ roborauerũt corda ãtiquorũ · quibꝰ dictũ ẽ Si volueritis ꝛ audie ritis me · bona terrę co medetis · ſed excellit ti mor domini · ꝛ volũta ria paupertas eccię xpi ꝛ hęc ꝛ oẽs facultates mũdi · vnde beati pau pes ſpũ qm ip̃ẽ re. ce.
¶ Uir reſpiciens Stultum ẽ enĩ ociari ꝛ de aliẽo labore mer cedem querere. Reci piet enim vnuſquiſq ſcđm opera ſua

¶ In ore ĩprudẽ tis. Qui placet ocioſe torpere nec pximis do cendo pdeſſe tandem doloribus inferni ꝛ ſe ra penitẽtia eſtuabit.
¶ Domini habẽ ti pacẽ. Qui pſperi tatẽ mundi ꝛ diuitias amat amara ẽ illi morſ corpalis · qꝛ future vi tę gaudia negligit.

Hoc iudicium.
Cōmune eſt oī carni
nec quiſq̄ euadere po
teſt· et ſi cētū aut mille
ānos vixerit aut vltra
Unde· quis eſt homo
q̄ viuet ⁊ nō videbit
mortē?
Filii abomin.
Abominabiles ſunt fi
lii peccatoꝝ qui ſcʒ im
pios patreſ imitati ſūt
Unde ſubdit qui con
uerſātur ſe· do· ipiorū
De patre im.
Qui male filioſ nutrit
vel exemplo perdit· re
us eſt eorum pditōnis
vel qui mala opa de
praua volūtate gignit
damnabitur pro eis.
Et ſi nati fu. Su
perioribus reſpondet
in quibus de morte tē
porali diſputauit· q̄
ſicut homo d̄ terra cre
atus pro peccato origi
nali in terram redit: q̄ꝫ
nis in corruptōne ſur
rectur⁹· ſic impij p pec
catis ſuis maledicti in
eternā perditōnem cū
corpe ⁊ aīma ibunt
Curam habe.
Ut bene ⁊ ṙligioſe vi
uas. Sic aūt acquirit
bonū nomen. Meliuſ
eſt nomen bonū q̄ꝫ di
uitie multe
Melior eſt ho
Qui abſcōdet frumē-
tum maledicetur ī po
pulis. benedictio autē
ſuper caput vēdētium
Ueruntamen
reuert. Quia bonū
nomen ⁊ bonā vitam
vtilem eſſe predixit· et
occultantes ſcientiā re
prehēdit· ſuadet vt re
uertantur ad ſtudium
docendi. quia nō ē bo
num irreuerētem et īo
bedientem eē ſuo doc
tori. Unde ⁊ aīo irre
uerēti et infrunito ne
tradas me domine
Non eſt bonū
Iuxta litteram nos in
ſtruit vt a viciis caue
am⁹ ⁊ virtutib⁹ opaꝫ
demus ⁊ ne ſpretis me
lioribus eligam⁹ peio
ra que ſequitur confu
ſio ſempiterna:
Non auertas f.
Cū angeli colligent d̄
eccleſia omnia ſcādala
⁊ reprehēdent iniuſtos
de iniuſticia ſua· tunc
manifeſtabitur qui cir
ca veritatē ⁊ teſtamen
tum dei in tabernaclo
eccleſie doloſe egit: vl'

Memēto que ante te fuerunt: et q̄
ſ tpalis mortis
ſuperuentura ſunt tibi: hoc iudici-
um a domino omni carni: ⁊ que ſu
peruenient tibi in beneplacito altiſ
ſimi· ſiue decē ſiue centū ſiue mille
ſ in inferno nihil pdeſt cōfeſſio. vnde: in ī
ferno aūt quis cōfitebitur tibi.
anni· Non ē enim in inferno accu
ſatio vite. Filii abominatōnū filii
peccatorū fiunt: ⁊ qui conuerſant
† ſ vnde. euellet te ⁊ emigrabit te de tabernaculo t. ⁊ r. t. tri. ii.
ſecus domos īpiorū † Filiorū pec
catorū periet hereditas: ⁊ cū ſemie
illorū aſſiduitas opprobrii De pa
tre impio querētur filii: quoniaꝫ p
pter illum ſunt in opprobrio. Ue
vobis viri impii qui dereliquiſtis
legē domi altiſſimi: ⁊ ſi † nati fueri
ſ ecce eūm in iniquitatibus cōceptus ſū. ⁊c.
tis: in maledictōne naſcemini: et ſi
ſ non renati per graciā. ſ ite maledicti in ignem eternum ⁊c.
mortui fueritis: in maledictōe erit
pars veſtra Oia que de terra ſunt
in terraꝫ cōuertētur: ſic impii a ma
ſ beati qui lugēt quoniā ipſi cōſo· ſ ſapie
ledicto in perditōnem. Luctus ho
tium qui diuinis obediunt mandatis·
minū in corpore ipſorū: nomē aūt
ſ de libro viuentiū ⁊ de mūdo.
impiorū delebitur. Curā habe de
ſ vel mundo·
bono nomine hoc em̄ magis pma
nebit tibi q̄ꝫ mille teſauri magni et
† ſ eternorum vnde longitudine dierū adiple. eū
ſ erit
precioſi. Bone vite numer⁹ † dierū
† ſ merces bone vite et bone fame permanebit in eternum·
bonum aūt nomē pmanebit i † euū
ſ morum. ſ Sequimini pacem cū oibus.
Diſciplinā in pace conſeruate filii
ſ Quaſi nō ſufficit bene viuere niſi ſtudeas pro poſſe tuo alios docere·
Sapiētia eni abſcondita ⁊ theſau
rus inuiſus: que vtilitas i vtriſq̄ꝫ?
ſ qui ſcʒ vaniloquiū et prauaꝫ do ctrinam deuitat.
Melior ē homo qui abſcōdit ſtul-
ſ ve mihi quia tacui·
ticiā ſuā: q̄ꝫ homo qui abſcōdit ſa-
ſ anima que benedicit impiguabitur·
pientiā ſuā. Uerūtamen reuertimi
in his: que procedunt de ore meo
Non eſt bonū omnē irreuerētiam
† ſ Quaſi tamē nō oīa oibus cōueniunt. aliis of ficiūt que aliis pficiūt· ſibilus equos mitigat· ca tulos inſtigat·
obſeruare: † et nō omnia omnibus
beneplacēt in fide· Erubeſcite a pa
† ſ ydolatrie vel heretice ſecte. † ſ coram ocu lis dei· eccā
tre ⁊ matre de † fornicatōe: ⁊ a † pre

† ſ ſponſionis ueſtre in baptiſmo promiſſe.
ſidēte ⁊ a potente de † mendatio: a
† ſ a chriſto qui eſt iudicatur⁹ viuos ⁊ mortuos
principe et a † iudice de delicto· a
ſ angelorum ⁊ plebe ſanctorū·
ſynagoga ⁊ plebe de iniquitate: a
ſocio ⁊ amico de iniuſticia: ⁊ de lo
co in quo habitaſ de furto: de veri
tate dei ⁊ teſtamento de diſcubitu
in panibus: ⁊ ab obfuſcatōne da-
ti ⁊ accepti: a ſalutātibus de ſilētio
a reſpectu mulieriſ fornicarie: ⁊ ab
auerſione vult⁹ cognati. Ne auer
ſ nō cōmunicādo indigēti.
tas faciem tuaꝫ a primo tuo: ⁊ ab
ſ cuilibet ſ pecunie
auferendo partem: ⁊ non reſtituē-
ſ admirādo eloquētiā. ſ doctrinam·
do. Ne reſpicias mulierem alieni
ſ heretici qui alienus a fide ⁊ religione·
viri: ⁊ ne ſcruteris ancillam eius:
ſ delectatōni iſtando.
neq̄ꝫ ſteteris ad lectum eiuſ· Caue
ſ vnde ne molliatis amico tuo maluꝫ cū in te habeat fiduciam·
ab amicis de ſermonibus impro-
† ſ datū obfuſcat qui iproperat imitare deuꝫ qui dat affluenter ⁊ nō improperat
perii· ⁊ † cum dederis ne iproperes

C. XLII.

Non duplices
ſermonem auditus de re
ſ id eſt· miſtica verba legis noli maculare ſermōe puerſi dogmatis vel ſimplicē fidei veritatē verte re in errorē.
uelatōne ſermonis abſconditi: et
eris vere ſine cōfuſione· ⁊ iuenies
gratiaꝫ in conſpectu oim hominū
ſ que caueuda dixi vel dicere propoſui.
Ne pro his omnibus cōfundaris
ſ non accipietis perſonam nec munera ⁊c.
⁊ ne accipias pſonam vt deliquas
de lege altiſſimi ⁊ teſtamēto ⁊ de iu
dicio altiſſimi iuſtificare impium·
ſ ne cōfūdaris ſubaudis falſa ⁊ inepta loquens vel aliquid fraudis innectēs·
de verbo ſociorū ⁊ viatorū ⁊ d̄ da
tione hereditatis amicorū· de eq̄li
tate ſtatere ⁊ ponderū· de acquiſi-
tione multorum et paucorum· de
corruptione emptōis ⁊ negociato
rū· et de multa diſciplina filiorum
et ſeruo peſſimo latus ſanguinare
ſ hereticum.
Super mulierem nequā bonū eſt
ſ catholice fidei quo prauitas eius ſuperatur.
ſignū. Ubi man⁹ multe ſūt claude
et quodcūq̄ꝫ trades mūera ⁊ appē
de: datū ꝟo et acceptū oē deſcribe
De diſciplina inſenſati ⁊ fatui· et d̄

furtum cōmiſit. Ille q̄
q̄ꝫ arguetur qui cōme
ſatōni ⁊ ebrietati incu
buit· ⁊ qui auare rapu
it vel non erogauit q̄
a deo accepit. Ille q̄ꝫ
cōfūdetur q̄ talētū ver
bi abſcondit· et q̄ vul
tū cōuertit a fratribus
ſuis ⁊ fornicatōnibus
hereticoruꝫ ſe miſcuit.
Ne reſpicias mu
lierem. Cupiditateꝫ
carnalem que debꝫ ſb̄
eſſe ſpiritui hāc nō de
bem⁹ ſcrutari ⁊ ſugge
ſtionibus ei⁹ ſubiici.
Non duplices
Prohibet de occlto
cordis bonū ⁊ malum
ſimul dicere. Uñ: nun
quid fons de eodeꝫ fo
ramine emanat dulcē
⁊ amarā aquam
De equalitate
Ubiq̄ꝫ ſequenda ē eq̄
tas ⁊ obſeruāda regu
la ſtatere· ⁊ ponderuꝫ
⁊ vt faciam⁹ iuſtuꝫ lu
crum ſiue multum ſiue
parum· nec circūuenia
mus fratrem in emptō
ne. Subiectos quoq̄ꝫ
cum diſcretione diſci
pline regamus.
De equalitate ſta
tere. Quātū ypocriſis
⁊ dol⁹ dño diſpliceat
oſtenditur his verbis
Statera doloſa abo
minatō ē apud deum
⁊ pōdus equū volūtaſ
eius· q̄ alit' cauſā pau
pis q̄ꝫ potentis librat
vel ſua errata leniora
q̄ꝫ alioꝝ putat· vel q̄ ī
ponūt in humeros ho
minuꝫ onera īportabi
lia. vel qui bona ī pu
blico: mala in occulto
agit aboīabil' ē dño.
Et ſeruo peſſimo
Sigficat ſeruū q̄ ꝟb
nō corrigit: ꝟberib⁹ eē
coercēduꝫ. Seru⁹ q̄q̄ꝫ
vicioꝝ ſeuera diſcipli
na corrigēdus eſt
Ubi manus mul
Admonꝫ vbi diuerſe
ſūt volūtateſ ſpūali lu
cro ībiātes caute eē di
ſpēſādū· alij tēptandi
alij diſcendi voto q̄rt
verbū· ſꝫ n̄ oīa oibus
conueniūt.
De diſciplina.
Qui pgrua diſciplina
vnūquēq̄ꝫ arguit· eru
ditū ſe ⁊ pbabilē docto
rē ī pſpēcu ſcōꝝ oñdit.
Nec etaſ iuuenil' ī do
ctore deſpiciēda ē· q̄m
vita ⁊ diſcretō pmdat
vñ. adoleſcētiā t. n. p.

Filia patris ⁊c̃. Myſtice. Filia patris eſt anima viri fidelis. vel eccleſia credentiũ populi doctori ſtrẽnuo ꝯmẽdata. qui ꝓ ea puigil ⁊ ſagax eſt in oĩbꝫ: ne dũ rudis eſt in fide ⁊ ſcĩa adultera fiat hereticoꝝ verſucia ⁊ odibil' viro ſuo. De q̃ dr. Deſpõdi eñ vos vni viro. caſ. ex. o. xp̃o ne ſub regimĩe eiꝰ fiat errore ĝuida: l' trãſgrediat' legẽ dei ſcã ſteril' in omibꝫ bonis.

Filia patris abſcõdita. Docet ad lr̃am parẽtes ſobol' ſuę curã gerer̃. ⁊ cũ diſciplĩa nutrire. ⁊ ne laſciuię ⁊ voluptati frena relaxent. Vñ. Nõ des ptãtem fi. tuo in iuuẽtute ſua.

Super filiã ⁊c̃. Quę diligẽtẽ mgr̃i q̃rit cuſtodiã. Si eñ dimittit' ſuę volũtati: doctorẽ ꝯfũdit. ⁊ ĩ inſtitutiõe ꝑplĩ erubeſcere fac̃. Vñ picl'oſe tibi miniſtrat cuiꝰ vultũ frequẽter attẽdis. Nã ĩpudici ocl'i ñ norũt aĩę pulcritudinẽ cõſiderare: ſꝫ corporum

Melior eſt iniq̃. Mlr' aũt ſexũ ſigt. ſic ibi. Miſit d's fi. ſ. n. e. m. Aut infirmitatẽ. ſic ꝫ. Nõ natꝰ ẽ m. b. ui. t. r. m. mi. Vir gĩ ꝫ loco fortꝫ ⁊ diſcretꝰ võr. Mlr mẽs infirma ⁊ indiſcreta. ⁊ ſępe ꝯtingit vt diſcretꝰ labat' ĩ culpã. infirmꝰ vo exhibeat opatõꝫ bonã: ſꝫ indiſcretꝰ de bõis ſuis ſupbieſ ĝuiꝰ cadit. Diſcretꝰ vo pcitẽs ad diſcretõis regulã redit. et de cętero fortiꝰ ⁊ cautiꝰ agit. Sępe eĩ culpa fortiũ fit occõ virtutꝫ. ⁊ ũtꝰ ĩfirmoꝝ occõ pc̃i. Hec mlr ꝯfũdit ĩ opprobriũ q̃ res ꝯfuſiõe dig̃a gerit.

Meõr ero. ⁊c̃. Hucuſqꝫ d' diuꝭ rebꝫ diſputauit ⁊ mortalitatẽ ſingl'oꝝ optĩe deſcribẽs. varias ũtutũ ⁊ vicioꝝ ſpẽs expreſſit. nũc ad laudẽ creatoꝛ et ꝑdicatõꝫ opm eiꝰ ſe cõuertit. ⁊ poſtea pĩm foꝛtia facta deſcribit.

ſenioribus q̃ iudicant' ab adoleſcẽtibus: ⁊ eris eruditꝰ in oĩbus: ⁊ ꝓbabilis in ꝯſpcũ oĩm viroꝝ. Filia patris abſcondita eſt: vigilia ⁊ ſolicitudo eiꝰ auferꝫ ſomnũ: ne forte in adoleſcẽtia ſua adultera efficiat': ⁊ cum viro ꝯmoꝛata odibilis fiat: ne quando polluat' in ꝟginitate ſua. et in paternis ſuis grauida inueniatur: ne forte cũ viro ꝯmoꝛata trãſgrediat': aut ſtẽ ſteril' efficiat'. Sup filiã luxurioſã ꝯfirma cuſtodiã: ne quãdo faciat te ĩ opprobriũ veire minicis. a detractõe ĩ ciuitate ⁊ abiectione plebis: ⁊ ꝯfundat te in mltitudie ppl'i. Omi hoi noli intẽdere in ſpecie: et in medio mulierum noli commoꝛari. De veſtimentis eñ ꝓcedit tinea: ⁊ a mliere iniq̃tas viri. Melioꝛ ẽ eñ iniq̃tas viri q̃ꝫ bñfaciens mulier: et mulier ꝯfundens in opprobriũ. Memoꝛ ero igit' operũ dñi. ⁊ q̃ vidi ãnũciabo. In ſermoibꝰ dñi opa eius. Sol illuiãs ꝑ oĩa reſpexit: ⁊ glĩa dñi plenũ ẽ opꝰ eius. Nõne dñs fecit ſcõs enarrare oĩa mirabilia ſua: q̃ cõfirmauit dñs oĩpotẽs ſtabilis in glĩa ſua? Abiſſuꝫ ⁊ coꝛ hoĩm inueſtigauit: ⁊ in aſtucia eoꝛuꝫ excogitauit. Cognouit eñi dñs oẽm ſciam. ⁊ inſperit in ſignũ eui: ãnunciãs q̃ ꝑterierũt ⁊ q̃ ſupuetura ſunt: reuelãs

ſ. fidelis viri. vel credentis populi. vel eccleſia. ſ. Anima. ſ. docet nos puritatẽ cordis ⁊ corporis ſeruare. ſ. Ipſe dixit ⁊ facta ſunt. ſ. Chriſtꝰ de quo dr. Orietur timẽtibꝰ nomẽ meũ ſol iuſticie. ſ. Quia nõ eſt vlla creatura inuiſibilis in conſpectu dei. ſ. q̃ꝫ magnificata ſunt opa tua dñe. omnia in ſapientia feciſti. ſ. Que ſcilicet hominibus paterẽ per ſanctos reuelata. vnde in labijs meis pronũciaui o. iu. o. tui. ſ. Semper idem. ſ. profunditatẽ cõſilio ꝝ dei. ſ. Scrutãs coꝛda ⁊ renes.

Cognouit eñi. Quia oẽs ętates mundi pñtes ſũt ei. apd' quẽ nichil ꝑteritũ nichil futurũ eſt: ipſe ſolꝰ reuelat myſteria q̃ ſcit ſinguloꝝ coꝛda, qui omnes cogitatus ⁊ ſermones inſpicit omnia enim nuda ⁊ aperta ſunt oculis eius

Magnalia ſapiẽtię. Quã ꝓphis. ſ. ⁊ aplĩs ſacramentũ ꝯſilij ſui abſconditũ a ſęculis ⁊ generatõnibꝫ fidelibꝫ reuelauit. Ipſe enim eſt ante omnes ⁊ poſt omnes cui nichil additur nichil minuitur.

Et tanq̃ꝫ ſcin. ⁊c̃. Tanq̃ꝫ ſcintillam in opera dei conſideramus: quia vix paruam noticiã inde percipimus.

Omnia duplicia. Ita oꝛdinauit deus omĩa vt quę ſibi videntur eſſe cõtraria cõueniant ut elemẽta vel quattuoꝛ tempoꝛa.

Altitudinis ⁊c̃. Pulcritudo firmamẽti per claritatẽ ſyderũ potentiã oſtẽdit creatoris: ſed magꝭ decoꝛ ecc̃ię in virtutibꝫ et miraculis ſanctoꝛũ excellentiã manifeſtat redẽptoꝛ, q̃ ſplẽdoꝛe ſuo illuſtrat credentes et ardoꝛe iudicij puniet peccatores. Vñ ſubiũgit Sol in aſpectu ⁊c̃.

Et in cõſpectu. Nullus coꝛporeis oculis diuinitaꝭ ſplẽdorẽ põt ſufficere. Vñ ñ videbit me hõ ⁊ viuet

Fornacem cu. Quia ſupbos ꝓ cogitatõe. locutõe et opatione mala. excruciat gehẽna flama.

Et in ſermoni. Myſticũ verbũ ſupboꝝ ludit intellectuꝫ. Vñ Job datñ ẽ n. r. dei.

Feſtinauit iter. Cũ in ꝑdicatõe euãgelij ꝑpata ẽ via ſalutꝭ ⁊ aditꝰ regni cęleſtis

Et luna in omi. Poſtq̃ꝫ de ſole diſputauit: diſputat de lũa q̃ xp̃m ſeq̄t ecc̃ia. ⁊ ab ipſo illũinat' ſicut a ſole luna

Ad dic lunã oñſiõẽ tpis ⁊ ſignũ eui ⁊ diei feſti: ſig̃t q̃ ĩpa mẽſtruis defectibꝫ ⁊ currẽdo ꝑ zodiacũ ſeriẽ ãnoꝛũ ⁊ ętatẽ mundi demõſtrat: q̃ hebrei tpis cõputũ ⁊ ãni trãſitũ ſm curſũ lũę metiebant' q̃ ꝑmũ mẽſeꝫ q̃ exierũt d' egipto ſolennitate paſchę honoꝛauerũt ⁊ neomenias ſingl'oꝝ mẽſiũ celebrauerũt. ⁊ oẽs menſes a lũę võbulo (q̃d ẽ lami) noĩauerũt. Vñ mẽꝭ ſm nomẽ eiꝰ. mẽꝭ q̃ꝫ a mẽſura vel a lũa (q̃ grece dr mene) apd' latinos appellatur: quia mẽſes ſcd'm curſum lunę computabant. Primũ menſem nouoꝝ in quo paſcha celebratur niſan appellantes. qui propter multiuagũ lunę curſum nunc in marciũ. nunc in aprilem incidit. nunc aliquot dies maij occupat: ſed rectius aprili deputat'. quia in ipſo vel incipit vel definit vel totus includit.

veſtigia occultoꝛũ. Nõ ꝑterit illuꝫ oĩs cogitatꝰ: ⁊ nõ abſcõdit ſe ab eo vllus ſermo. Magnalia ſapię ſuę decoꝛauit: q̃ eſt añ ſęculã ⁊ vſqꝫ in ſęculũ: neqꝫ adiectũ eſt neqꝫ minuetur: ⁊ non eget alicuius cõſilio. q̃ꝫ deſiderabilia oĩa opa eius: ⁊ tanq̃ꝫ ſcītilla q̃ eſt cõſiderare. Oĩa hęc viuunt et manẽt in ſęculũ: et in oĩ neceſſitate oĩa obaudiũt ei. Omĩa duplicia: vnũ cõtra vnũ: ⁊ nõ fecit q̃d q̃ꝫ deeſſe. Uniuſcuiuſqꝫ confirmabit bona. Et quis ſatiabit' videns gloꝛiam eius.

ſ. Quis cõſiliarꝰ eius fuit. ſ. Quoniã perfecta. vnde perfecti ſunt celi ⁊ terra, et omnis ornatus eoꝛum. ſ. Creatori cui nichil perit. cui omĩa preſentia anteq̃ꝫ ẽẽnt. ſ. Quia in volũta te eius vniuerſa ſunt poſita. ſ. Nichil deeſt diuine reipublice. ſ. Scd'm q̃ vtilia ſunt. ſ. qui edunt me adhuc eſuriẽt. et qui bibũt me adhuc ſitient.

## C. XLIII.

Altitudinis firmamẽtũ. pulcritudo eiꝰ ſpẽs cęli in viſione glĩę. Sol in aſpectu annũciãs in exitu: vas ãmirabile. opus excelſi. In meridiano exurit terrã: ⁊ in cõſpectu ardoꝛis eius q̃s poterit ſuſtinere? Foꝛnacẽ cuſtodiẽs in opibꝰ ardoꝛis. tripl'r ſol exurens mõtes: radios igneos exſufflãs. ⁊ refulgens: radijs ſuis obcecat oculos. Magnꝰ dñs q̃ fecit illum: ⁊ in ſermonibus eius feſtinauit iter. Et luna in omnibus in tpe ſuo: oñſio tpis ⁊ ſignũ eui. A luna ſignũ diei feſti: luiare q̃d minuitur in cõſummatione. Mẽſis ſcd'ꝫ nomẽ eiꝰ ẽ: creſcẽs mirabiliter ĩ cõſũmatõeꝫ. Uas caſtroꝝ in excelſis

ſ. In preſentia incarnatõis. ſ. Regnum dei. ſ. verbuꝫ caro factum eſt ⁊c̃. ſ. Quia ſupplicia gehenne preparat peccatoribus. ſ. diſpenſationẽ ſcꝫ incarnatõnis vt ſupbi confunderentur. humiles ſcĩa dei exaltarentur

Luminare q̃d. Luna non habet natiuũ ſplendoꝛeꝫ: ſed a ſole accipit. ſic ⁊ eccleſia a chriſto quę in perſecutõne videtur minui: ſꝫ in parte clareſcit. creſcit eñi mirabil'r in conſummatõne.

Uas caſtrorum. Quia in ipſa ꝯſiſtit multitudo fidelium quę in

firmamēto veritatis ⁊
diuine predicatōnis p
totū orbē glorioſe re
ſplendet.
Spēs celi. ⁊c. Or
natus eccleſie ſāctorū
plenitudo quos deus
excelſus ordinauit: vt
predicatōe euāgelij il
luſtrarēt: hij in verbis
ſancti ⁊ i doctrina ve
re fidei pmanentes: ex
pectant iudiciū dei
In verbis do
mini ⁊c. Quia in pa
tientia ſua poſſident
aīas: precincti lumbos
⁊ lucernas tenentes in
manib⁹ ſuis: expectāt
dñm ſuū q.r.a.n.
Uide arcum.
Scripturā veteris vel
noui teſtamenti. vnde
Arcum ſuū tetendit ⁊
parauit illū. Hic fideli
bus ſuaue iugum oſtē
ditur cōtumacibus ar
ma terribilia
Gyrauit celū.
Quādo p virtutem ⁊
ſapiētiā dei. i. xp̄m ve
tus ⁊ nouū teſtamētū
conditum eſt: vnde os
domi locutū ē hec.
Et cōfracti ſūt.
Doctores qui terram
humani cordis irrigāt
⁊ tēpeſtatē increpatōis
i ſe gerūt ⁊ in tempore
effundūt ⁊ confringūt
lapides grādinis: icre
pādo ſcʒ duriciā pra
ui cordis ne lapident
vitale gramen.
Tempeſtas. Va
ria tēptamēta per ma
lignos ſpūs deus irro
gat vt feruorem fidei
et dilectionē frigeſcere
faciant.
Aſpirabit noth⁹.
Qui et auſter ventus
calidus qui aquas fri
gore concretas calore
ſuo diſſoluit. Hec eſt
gratia ſpūs ſancti que
delicti mortal' gelu cō
ſtricta. calore diſpgit.
Aſpirāte ergo notho
id ē p predicatores fla
tum doctrine emittēte
ſpū ſancto cōmonent
montes. i. potentes ad
xp̄iani nomīs pſecutō
nem ⁊ aliqn̄ ad pn̄iā
Sicut ſalem. Id
eſt ſterilitatē. vbi enim
ſal ſpargitur ſterilitas
ſequitur. Diabol⁹ ve
ro p frigus īfidelitatis
ērena corda ad bona
opera ſterilia facit.

in firmamēto celi reſplēdens glori
oſe. Species celi gloria ſtellarū.
mūdum illuminās i excelſis dn̄s.
In verbis ſci ſtabūt ad iudicium:
⁊ nō deficiēt i vigilijs ſuis. Uide
¶ Arcum poſuit deus in ſignū: quia vltra aquis
diluuij non perdet mundum
arcū: ⁊ bn̄dic eum q̄ fecit illū. Ual
¶ quia ſcriptura preclara eſt in ſenſu
de ſpecioſus ē in ſplēdore ſuo. Gi
¶ quia de ſupernis et infimis narrat ſufficienter
rauit celū in circūitu glorie ſue: ma
¶ Id eſt. p
nus excelſi apperuerūt illū. Impe
durit frigidos ad iuſticie nitorem.
¶ frigida corda prauoꝝ. vnde. Lauabis
rio ſuo accelerauit niuem: ⁊ accele
me et ſuper niuē dealbabor.
¶ terrores iudicij vel virtutum miracula.
rat coruſcatōes emittere iudicij ſui
¶ mūdo. ¶ Sicut in ɔuerſione pauli.
¶ in uiis.
Propterea aperti ſunt theſauri: ⁊
¶ qui ſunt iſti qui vt nubes volant.
euolauerūt nebule ſicut aues. In
magnitudine ſua poſuit nubes: et
ɔfracti ſunt lapides grādinis. In
¶ ſuperbi.
ɔſpectu ei⁹ ɔmouebūtur mōtes:
⁊ i volūtate ei⁹ aſpirauit nothus.
¶ predicatio eterni terroris quo terrena corda pa
ſcuntur ¶ increpādo vicia.
Uox tonitrui ei⁹ verberauit terrā:
¶ diaboli.
tēpeſtas aqlonis ⁊ ɔgregatō ſpūs:
¶ propter elatōem. ¶ ad ſedendū aſpgit
niuem cū frigore malicie ſedem ſibi parat.
⁊ ſicut auis depones ad ſedendū.
† ¶ Quia omne viride ⁊ fructiferū deuaſtare con
aſpgit niuē: ⁊ ſicut locuſta †demer
tendit. ¶ quia trāſfigurat ſe in
angelum lucis.
gēs deſcēſus ei⁹. Pulcritudinem
candoris eius admirabit ocl's: et
¶ Quādo aptas pſecutōnū procellas monet. Si
enī decipere nequit apte ſeuit.
ſuper imbrem eius expaueſcit cor
¶ frigus īfidelitatis. ¶ ſterilitatē.
Gelu ſicut ſalem effundet ſup trā
¶ procella.
⁊ dum gelauerit fiet tanq̄ȝ cacumi
¶ aſperimas viciorū ſpinas. ¶ diabol⁹ ¶ pcella.
na tribuli: frigidus ventus aquilo
¶ ſuggerēdo. † ¶ paulatim frigore pfidie
† ¶ peccator induratus. vnde. in ſimilitudinē lapi
dis aque durantur.
flauit et †gelauit †criſtallus ab aq.
¶ hec ante aduētum chriſti cū pene totus mūdus
ſeruiebat ydolis. ¶ populoꝝ
Super omnē congregatōem aquā
¶ delectatus i malis. ¶ habet diabolus milites
ſuos cōtra milites chriſti.
requieſcet: et ſicut lorica induit ſe
† ¶ quaſi cibum delectabilem. ¶ ſuperbos.
† ¶ mentibus infidelitate gelatus. ¶ igne cupi
ditatis.
aquis: et †deuorabit mōtes: ⁊ †exu
¶ deſertores veritatis.
† ¶ virorem ⁊ germen virtutum
ret deſertum: et extinguet †viride ſi
¶ viciorū. † ¶ Salus humani generis. ¶ In
carnatōnis chriſti ⁊ doctrina eius ſcʒ ſuperne grē
cut ignem. † Medicina omniū i fe
† ¶ Aſcēdet dominus ſup nubem leuē ⁊ ingredi
ſtinatōne †nebule: ⁊ ros obuiās ab
etur egiptum
¶ diabolice pſecutōis. ¶ humiliabit ſcʒ ſuperbi
am diaboli.
ardore venienti. humilem efficiet
¶ eu angelico ¶ mitigabitur ſcʒ
eum. In ſermone eius ſiluit ven
perſecutio. ¶ ſapientia.
tus: et cogitatōe ſua placabit abyſ
¶ pfūdā ſcʒ pſecutōem. ¶ oīa per ipſū facta ſūt.
ſum: et plantauit illū dominꝰ hie
ſus. Qui nauigat mare enarrat pe
ricula eius: ⁊ audientes aurib⁹ no
¶ vel non admirabimur. ¶ Quia fluctus compe
ſcit ⁊ demonū monſtra.
ſtris admirabimur. Illic preclara
† ¶ ne tradas beſtiis animas cōfitētiū tibi.
opera ⁊ mirabilia. varia †beſtiarū
genera ⁊ omniū pecorū ⁊ creatura
¶ chriſtum
beluarum. Propter ipſum confir
¶ cōſūmatus. ¶ tranſeuntium rerū ordo et
terminus ſeculi. ipſe eſt enī principiū et finis.
matus eſt itineris finis: ⁊ in ſermo
ne eius compoſita ſunt oīa. Mul
ta dicimus ⁊ deficimus verbis. cō
¶ perfectio ſicut ⁊ nature noſtre conditor.
ſūmatio autem ſermonum ipſe eſt.
¶ Quid valet corpalis creatura de incōprehenſi
bili deo diſputare
In oībus gloriātes: ad quid vale
¶ in cuius cōdicōe vniuerſa ſūt poſita.
bimus: Ipſe em̄ omīpotēs ſuper
† ¶ dominus excelſus terribilis ſup oēs deos.
omnia opera ſua. †Terribilis dn̄s
et magnus vehementer: et mirabi
lis potētia ipſius. Glorificantes
dominū quātūcūq; potueritis ſu
pualebit adhuc: ⁊ admirabilis ma
gnificentia ei⁹. Bn̄dicentes dn̄m
exaltate illū quātū poteſtis: maior
¶ Magnus dominus et laudabilis nimis.
† ¶ humana
eſt em̄ omni †laude. Exaltātes eū
¶ opere eius vt poſſitis laudare.
replemini virtute. Ne laboretis: n̄
ei cōprehēdetis. Quis videbit eū
¶ digne:
et enarrabit: et quis magnificabit
eū. ſicut eſt a pricipio: Multa ſūt
† ¶ Si vniuerſa attendimus.
abſcōdita maiora his. † Pauca ei
† ¶ quaſi hec tamē cōfiteri debemus
vidimus operū ei⁹. † Oia aūt dn̄s
¶ religioſe viuētibus. ¶ cognitōem
ſui quātum vtile nouit.
fecit: ⁊ pie agētibus dedit ſapiētiā

C. XLIIII.

¶ quia plura.
Laudemus vi
ros glioſos. ⁊ parētes
nr̄os in generatōne ſua. Multā
gloriā fecit dn̄s. Magnificētia ſua
a ſclo. Dn̄antes in ptātibus ſuis:
¶ quia plures eorum reges ſcientie diuitiis abun
dantes ſed maiori poteſtate ſe ipſos regentes.
hoīes magni ꝟtute et prudētia ſua

Qui nauigat.
Multa ſūt ad litterā
picula maris. ⁊ ibi mi
rabilia dei opera i va
rijs beſtijs. ſicut natu
raliū rerum ſcriptores
tradiderūt. Unde. Hꝯ
mare magnū ⁊ ſpacio
ſū illic rep. q. n. e. n. ⁊c.
In mari quoq; huius
mundi ſunt multa mō
ſtra demoniorū ⁊ mul
te eorū inſidie.
Multa dicim⁹
Omnis eloquentia de
ficit in cōpatōne eius
nec ſufficit virtutē eius
enarrare.
Nō laboretis.
Comprehēdere qđ eſt
incōprehēſibile. vnde
nō queras opes ad q̄s
pertingere non poſſis.

Laudemus. ⁊c.
Moraliter diſputādo
allegoriā q; ⁊ anago
gen in pleriſq; tangen
do myſteria diuini ſa
cramēti edidit. Nunc
de ſanctis patrib⁹ nar
rare incipit.
Parentes no
ſtros. Patriarchas
qui diuina locutōne ⁊
viſione fruebantur. et
prophetas qui ſpū ſan
cto repleti multa xp̄i ⁊
eccleſie miſteria preci
nerunt.

Et in teſtā. Hec iux hyſtōꝫ d̄ p̄riarchiſ ⁊ ꝓphis accipiūtᷣ q̄ꝝ ſe mē .i. iſrl̄itę. ꝓpter eoꝝ merita ⁊ ꝓmiſſiōeſ ſepe de āguſtijs liberati ſūt vn̄ moyſes ꝑ pc̄ās ꝓplī orās: abraā. yſa. et ia. reducit ad mēoriā. vt eoꝝ merit̄ de⁹ placat⁹ filijs peccantibus daret indulgētiā. Etiaꝫ patris dauid meritū filijs mlto tempore ſeruauit regnū. Sed ſacratiore ſenſu viri mię ſunt apl̄i ⁊ p̄dicatores noui teſtamēti. qui verbo euāgelij ⁊ myſterio baptiſmi quotidie gignunt filios dei. q̄ imitatores parentū ſuoꝝ exempla eoꝝ ſequūtur q̄ꝝ corꝑa i ſpe reſurrōiſ quieſcūt. qn̄ ſemē bonorum operū celeſti mercede compenſabitur.

Enoch placuit. Nō ab adā q̄ trāſgreſſus ē. ⁊ d̄ ꝑadiſo eiect⁹ ē: cepit nūerare p̄rēs: ſ; ab Enoch q̄ ābulauit cū deo. ⁊ trāſlat⁹ ē i ꝑadiſū: q2 i h̄ patꝫ electō ſcōꝝ q̄ de erūpna ſecli trāſferūt ad q̄etē regni h̄ credit̄ vētur⁹ in fine mūdi. vt det hoīb̄ cōſiliū penitendi.

Et trāſlatus ⁊c. Nā pe̾ūte mūdo diluuio reſuat⁹ ē ut pn̄iaꝫ gētib̄ p̄dicaret. ⁊ exēplo demōſtraret. q̄ q̄ deo deuote ſuiunt ab eterno interitu liberātur. Cum eo dn̄s pactū ſtatuit. ne vltra perderet aq̄s diluuij oēm carnē. Signt aūt recto res q̄ int̄ ſluct⁹ ſecl̄i archā .i. eccl̄iaꝫ regūt. ⁊ p̄dicāt bapm̄. pn̄īę ordibus ⁊ ſacrificijs dm̄ placantes hūano generi.

In carne eius. Ut ſigret̄ renouata nat̄a nrā ꝑ bapm̄ xp̄i poſt expoliationē veteris hominis.

Ideo iureiurā. Duplex eſt ꝓmiſſio abrahe. In harēa marī exp̄mūt̄ ſteriles iudei. In ſimilitudīe ſtellaꝝ fideleſ xp̄ani q̄ reſurrōiſ lūie choruſcabūt ſicut aſtra celi.

Et dedit illi hereditatē. Gētilis ꝓplī q̄ poſteri or ad grāꝫ fidi ⁊ bapī r̄generatōꝫ acceſſit cui plenitudo p̄rīę bn̄dictionis prouenit.

prediti. nūciātes in ꝓphetis dignitatē ꝓphetarū: ⁊ imꝑantes in p̄nti ꝓplo: ⁊ ꝟtute prudētię ꝓplīſ ſctiſſima verba. In puericia ſua req̄rentes modos muſicos: et narrantes carmia ſcripturaꝝ. Hoies diuites in virtute pulcritudīs ſtudiū h̄n̄tes: pacificātes in domibus ſuis. Oēs iſti in generatōibuſ gētis ſuę gl'iaꝫ adepti ſūt. ⁊ in diebus ſuis hn̄tur in laudibus. Qui de illis nati ſunt: reliquerūt nomē narrādi laudes eoꝝ. Et ſunt quoꝝ nō eſt mēoria: pierūt q̄ſi nō fuerint: ⁊ nati ſunt q̄ſi nō nati: ⁊ filij ipſoꝝ cū ipſis. Sed illi viri mię ſūt: quorum pietates non defuerūt. Cū ſemine eoꝝ ꝑmanent bona: hereditas ſācta nepotes eoꝝ. Et in teſtamētis ſtetit ſemē eoꝝ ⁊ filij eoꝝ ꝓpter illos vſq; in ęternū manēt. Semē eoꝝ ⁊ gloria eoꝝ nō derelinquet̄. Corꝑa ipſoꝝ i pace ſepulta ſunt: et nomē eoꝝ viuet in generatōem ⁊ generationē. Sapiaꝫ ipſoꝝ narrēt populi: et laudē eoꝝ nūciet eccl̄ia. Enoch placuit deo: et trāſlatus ē in paradiſuꝫ: vt det gētibus ſapiaꝫ. Noe inuētus ē perfectus iuſt⁹: ⁊ in tp̄re iracūdię factuſ eſt recōciliatio. Jō dimiſſū eſt reliquū t̄rę: cū fcm̄ eſt diluuiū. Teſtamēta ſcl̄i poſita ſunt apud illū. ne deleri poſſit diluuio omnis caro. Abraā magn⁹ p̄r multitudiſ gētiū et nō ē inuētus ſimilis illi i gloria. Qui ꝯſeruauit legeꝫ excelſi ⁊ fuit in teſtamēto cū illo. In carne eiuſ fecit ſtare teſtamētū: ⁊ in tēptatōe inuentus ē fidelis. Jō iureiurādo

dedit illi gloriā in gente ſua creſcere illū q̄ſi terrę cumulū et ut ſtellas exaltare ſemē eius. et hereditare illos a mari vſq; ad mare. et a flumie vſq; ad t̄minos t̄rę. Et yſaac eodeꝫ fecit mō: ꝓpt̄ abraā p̄reꝫ eius. Bn̄dictionē oīm gentiū dedit illi dn̄s. ⁊ teſtamētū ſuū ꝯfirmauit ſuper caput iacob. Agnouit eū in bn̄dictōibus ſuis. et dedit illi hereditatem et diuiſit illi partē in tribubus .xij. Et cōſeruauit illi hoīeſ miſericordię: inuenientes grām in oculis om̄is carnis.

C. XLV.

Dilectus a deo ⁊ hominibus. moyſes cuius mēoria in bn̄dictōne ē. Similē illū fecit in gloria ſcōꝝ. ⁊ magnificauit eū in timore inimicoꝝ. ⁊ in verbis ſuis monſtra placauit. Glorificauit eum in conſpectu regum. et iuſſit illi coram populo ſuo. et oſ̄dit illi gloriā ſuam. In fide et lenitate ipſius ſanctū fecit illum. et elegit eum ex omni carne. Audiuit eni eum ⁊ vocem ipſius. et induxit illum in nubē Et dedit illi corā precepta et legem vitę ⁊ diſciplinę. docere iacob teſtamētuꝫ ſuum. et iudicia ſua iſrael. Excelſuꝫ aaron fecit fratrē eius. et ſimilē ſibi de tribu leui. Statuit ei teſtamentū ęternum. et dedit illi ſacerdotiuꝫ gentis. et beatificauit illum in gloria. Et circūcinxit eum zona iuſticię. et induit eum ſtola glorię. et coronauit illum in vaſis virtutis. Circūpedes et femoralia et humerale poſuit ei. ⁊ cinxit eum tintinnabulis aureis plurimis in giro. dare ſonitum in inceſſu ſuo: auditum facere ſonitum in templo. in memoriā filijs gentis ſue. Stolā ſanctā auro et hiacincto et purpura. Opus textile viri ſapientis iudicio et veritate prediti. Torto cocco. opus artificis. gemmis precioſis figuratis i ligatura auri. et opere lapidarij ſculptis in memoriam ſecundum numerum tribuum iſrael.

Ad precep. In mōte ſinai .ſ. legē dedit ei. ⁊ p̄cepta vitę cū eo loq̄nſ i nube. Et cir. Deſcribit ritū veteriſ ſacerdotij. ⁊ ornatū pōtificis. q̄ oīa figura erāt no. te. ⁊ veri ſacerdotij ihēſu chriſti.

Et induit eū ſ. Veſtimēta pōtificiſ ſūt opa ꝟtutū. ſapīa doctrina. Vn̄ ſacer. t. i. in

Corona aurea
In qua erat nomē oī
potētiſ dei q̄ ſignificat
honorificentiā diuinę
maieſtatiſ. qm̄ ſup oīa
ſtatuere debem⁹: vt in
oībus actib⁹ noſtris ⁊
ſermonib⁹ honorificet᷑
deus p hieſum xp̄um
qui eſt caput noſtrū.
Sacrificia ipſi
us ⁊c. Quomō moy
ſes aaron ⁊ filios eius
oleo vnctōnis cōſecra
uit. ⁊ quales hoſtias ī
die vnctionis offerre
iuſſerit. ⁊ de iugi ſacri-
ficō qd̄ quotidie ⁊ ma
ne ⁊ veſpe offerebat: ⁊
de ceteris eius officijs
liber leuiticus explicat
De ſeditōne chore et
dathan ⁊ abyron. ⁊ q̊
mō puniti ſūt: lib̄ nu e
meroꝝ pleniſſime nar
rat. In q̄bus miſtice d̄
monſtrat᷑ eos qui here
ſes ⁊ ſciſmata faciunt.
⁊ multos ſecū trahūt.
⁊ contēnētes chriſti ſa
cerdotes: ⁊ ab eccleſia
ſeſe ſeparantes: ⁊ diui
nę hoſtię veritatē per
falſa ſacrificia ꝓbanā
tes: ruptis terrę cōpa-
gibus abſorberi. ⁊ qui
cōſentiūt eis in ęterno
igne cruciari. Chriſti
enī ſacerdotiū ⁊ ritus
ſacrificiorū in ęternū
manebit. Unde. Tu
es ſa. ī ęt. ſe. or. melch.
Phinees filius
Phinees fili⁹ eleaza
ri ſicut ſcriptū ē ī libro
numeri: accepit a dn̄o
teſtamētū pacis: q2 ze
lo dei iſraelitā ⁊ madi
anitidē mulierē forni
cātes īterfecit. In quo
myſtice ſignificat᷑ q2 q̄
zelo dei carnis ſuę lux
uriā ⁊ ſubditorū inter
ficit: meret᷑ a dn̄o dig
nitatem ęterni ſacerdo
tij. Et ad illū ſacerdo
tē ꝑtinet. de quo ſcrip
tū eſt. Tu es ſa. ī ęt. ſe.
Interpretat᷑ enī phineeſ
ore parcēs. vel ore req̄
euit. vl' oris auguriū.
Eleazar de⁹ me⁹ adiu
tor: vel dei adiutoriū.
Aarō mons fortitudiſ
vel monſ fortis. Nam
q̄ ore praua loq̄ parcit
⁊ miſteria auditorib⁹
exponit: ꝑ dei adiuto
riū piū laborē impleuſ
ad montē fortitudiniſ
id ē. chriſtū feliciter ꝑ
uenit.

Corona aurea ſup mitram eius ex
(inenarrabili nomine domi. i noīe domi.)
preſſa ſigno ſāctitatis: ⁊ gloria ho
(talia ornamēta faciūt ⁊ habēt virtuoſi.)
noris et opus virtutis: deſiderio
(ſpūalium de quibus d̄r Reuela oculos meos ⁊ cōſide. mi. de le. t.)
oculorū ornata. Sic pulchra āte
(aaron vel chriſtū. † chriſtū de quo. ecce vir oriens nomē eius.)
ipſum nō fuerūt talia: vſq3 ad † ori
(quoniā tātū ſancti dei his virtutib⁹ ſūt ornati.)
entē. Nō eſt indutus illa alienige
(aaron vel chriſti.)
na aliquis: ſed tm̄ filij ipſiuſ ſoli et
(imitatores.)
nepotes eius per oīe tēpus. Sa
crificia ipſius cōſūmata igni quoti
(vel expleuit.)
die. Compleuit moyſes man⁹ ei⁹
et vnxit illum ſancto oleo. Factū
eſt illi in teſtamētū ęternū ⁊ ſemini
eius ſicut dies celi. Fungi ſacerdo
tio ⁊ habere laudem: ⁊ glorificari
populū ſuū in nomine ſuo. Ipſū
elegit ab omni viuēte offerre ſacri
ficiū deo. incenſū ⁊ bonū odorem
in memoriā placare pro ppl'o ſuo
⁊ dedit illi in preceptis ſuis pote-
ſtatē in teſtamētis iudiciorū. doce
re iacob teſtimonia: et ī lege ſua lu
cem dare iſrael. Quia cōtra illum
ſteterunt alieni: et ꝓpter inuidiam
circūdederūt illū homīes in deſer
to: qui erāt cum dathan ⁊ abyron:
et cōgregatio chore in iracundia.
Uidit dominus deuſ ⁊ nō placuit
illi: ⁊ cōſumpti ſūt in impetu iracū
dię. Fecit illis monſtra ⁊ conſūpſit
illos in flāma ignis. Et addidit aa
ron gloriā: ⁊ dedit illi hęreditatē
⁊ primitias frugū terrę diuiſit illi.
Panē ipſius in primiſ parauit ī ſa
tietatem: nam ⁊ ſacrificia dn̄i ędēt:
quę dedit illi ⁊ ſemini eius. Ceterū
inter gētes nō hęreditabit: ⁊ pars
non eſt illi in gente: ipſe enī ē pars
eius ⁊ hęreditas. Phinees filius
eleazari tercius in gloria imitādo
ipſū ī timore domī: ⁊ ſtare in reue-
rētia gentis: in bonitate ⁊ alacrita
te animę ſuę placuit deo iſrael. Io
(ſempiternū ſacerdotiū.)
ſtatuit illi teſtamētū pacis et prin-
(ſacerdotū.)
cipē ſanctorū ⁊ gentis ſuę: vt ſit illi ⁊ ſemi eius ſacerdotij
dignitas inęternum. Et teſtamētū dauid regi filio ieſſe de

Et teſtamētum. Significat q̄ dauid in diſtributōne miniſteriorū dei quos in. xxiiij. ſortes diuiſit. vt per vices dn̄o miniſtrarēt gloriā phinees nō minorauit ſed auxit. Unde in paralipo. Phinees aūt filius eleazari erat dux eorū corā domīo. Unde hebrei tradūt q̄ adhuc eo tēpore vixerit ⁊ in tabernaculo miniſtrorū vices ordinauit.

tribu iuda: hęreditas ipſi et ſemi eius vt daret ſapientiā ī
cor noſtrū: iudicare gentē ſuā in iuſticia. ne abolerētur bo
na ipſorū: et gloriā ipſorū in gentem eorū ęternā fecit.

C. XLVI.

Fortis ī bello hieſus naue
ſucceſſor moyſi ī ꝓphetis: qui fuit magnus ſe

Fortis in bello. Hieſus ⁊ opere ⁊ ſermone chriſtum ſignificat. cui deus pater dedit nomē quod ē ſuper oīe nomē: vt in noīe hieſu omne genu flectat᷑ ⁊c. Et q2 hoc nomē eſt ſuper oīe nomē: in nullis ante generatōnibus nomīatū eſt. Hoc nomē in exodo primū īuenitur: vbi dicitur. venit amalech ⁊ expugnabat iſrael: ⁊ dixit moyſes ad hieſū ī raphai: Elige tibi viros potentes ex omnib⁹ filijs iſrael: egredere ⁊ confligē cū amalech craſtino: ipſe eſt qui poſt mortē moyſi ſuſcipit imperiū: ⁊ ducit exercitū. Et conflixit cōtra amalech. Et qd̄ ibi figurabat᷑ affigit cruci ſuę triūphās principatus ⁊ poteſtates in ſemetipſo

cūdū nomen ſuū. maximus ī ſalutē electorū dei: expugna
re iſurgētes hoſtes vt cōſequeret᷑ hęreditatē iſrael. Quā
adeptus eſt gloriā extollēdo manus ſuas: ⁊ iactādo cōtra
ciuitates rumpheas? Quis ante illum ſic reſtitit? nam ho

Quis ante illū ſic re. ⁊c. Quō ī occurſu ioſue īpedit⁹ eſt ſol: ⁊ vn⁹ dies factus ē quaſi duo: oſtēdit lib̄ ipſius: et quō miſit domin⁹ ſuper amorreos lapides magnos de cęlo: ⁊ mortui ſūt multo plures lapidib⁹ grandis q̄3 gladio. Lapides aūt grādinis durā dei ſignificāt vltionē vel cōminationē: quę cōtra improbos ꝓferūtur. Hoc mō hieſus cū ducib⁹ ⁊ virtutibus ſuis adeſt eis q̄ ꝑ noīe ſuo cōtrarijs virtutib⁹ oppugnātur: Nec ſolū auxilium preſtat ī bello: ſed lucē producit ⁊ diſcutit aduētū noctis. Dies autem producitur ⁊ differt᷑ occaſus nec ſol occidit ſed ſēper orit᷑: dū credētiū cordibus ſol iuſticię lumē veritatis īfundit. Cū vero replet⁹ fuerit credētiū numer⁹: ⁊ deterior etas vltimę generatōis aduenerit: ⁊ creſcente iniq̄tate refrigeſcet caritas: breuiabūtur dies. extēdit enī dies ī tēpore ſalutis ⁊ breuiabuntur in tempore perditionis.

ſtes ipſe dn̄s ꝑcuſſit. Aut nō in iracūdia eius īpeditus eſt
ſol: ⁊ vna dies facta eſt quaſi duo. Inuocauit altiſſimum
potentē ī oppugnādo inimicos vndiq3: et audiuit illū ma
gnus ⁊ ſanctus deus. ī ſaxis grādis virtutis valde fortis
Impetū fecit cōtra gentē hoſtilē: et ī deſcēſu ꝑdidit cōtrari
os: vt cognoſcāt gentes potentiā eius. q2 contra deū pug
nare nō eſt facile: et ſecutus ē a tergo potētes. Et ī diebuſ
(ioſue.)
moyſi miſericordiā fecit ipſe. ⁊ caleph filius iephone: ſta
(corpalem vel ſpūalem. iudaicam. populi.)
re cōtra hoſtē: et ꝓhibere gētē a pccīs: et ꝑfrīgere murmur

A peccatis. Deſperatōniſ qn̄ exploratorꝫ rumorib⁹ auditis deſperauerunt intrare terram.

(Confortādo increpādo. quo filij iſrael proſtrati ſūt ī deſerto.)
malicie. Et ipſi duo cōſtituti: a periculo liberati ſūt a nu-
(qui exierūt de egipto)
mero ſexcētorū miliū peditum īducere illos ī hęreditatem
ī terrā quę manat lac ⁊ mel. Et dedit dominus illi caleph
(corporis et anime contra hoſtes. ſicut in libro ioſue dicitur.)
fortitudinē: ⁊ vſq3 in ſenectutē ꝑmāſit illi virtus. vt aſcen
(munitōem hereticorū vel ad litteram. filij vel imitatores. ad litteram vel homines ab hereticis ſeductos. videntes deum.)
deret ī excelſum terre locū. et ſemē ipſius obtinuit hęredi
tatem. Et viderūt omnes filij iſrael. q2 bonū eſt obſeq̄ ſcō

Et iudices. Pꝰ
ioſue ſucceſſerunt iudi
ces qui populū dei ab
hoſtibus defēdebant.
⁊ poſt chriſti paſſionē
apoſtoli rectores eccle
ſię dei.

Ut ſit memoria
Quia ī recta fide per
ſeuerauerūt vt memo
ria coꝝ ꝑpetua bn̄dic
tione firmaretur.

Oſſa. Robur bo
norū operū ęt̄na merce
de donatur vt memo
ria nomīs eoſ ad poſte
ros cū gloria trāſferat
Sapiētiam eīn eoꝝ
narrāt populi.

Dilectus a deo.
⁊c. Narrat hiſtoria ꝙ
dominꝰ ſamueli īfanti
cū dormiret in templo
apparuit ⁊ de futuriſ ī
ſtruxit. Hic ipiū reno
nauit cū regē ſup iſra
hel primū ſaulē ⁊ pꝰ ea
vnxit dauid. et debel
lauit hoſtes popl̄i dei
⁊ holocauſtū domino
obtulit: ⁊ cum offerret
philiſtei inierūt bellū
contra iſrael: et itonās
deus fragore magno
exterruit eos ⁊ ceſi ſūt
a filijs iſrael. Hic per
omnia fidelis iuentus
eſt ⁊ ab omni auaricia
alienuſ dormiuit in pa
ce: ⁊ poſt mortē appa
rens ſauli caſum futu
rū ꝑdixit. Miſtice aūt
ꝓphetarū locutio per
omnia verax ⁊ fidelis
īuenitur: que regnum
chriſti futurū predixit
⁊ oleo ſpūſſācti illū eē
vngēdū. Ipſa etiam
poſt cōpletōem veteriſ
teſtamenti quā ſignifi
cat mors ꝓphetę. Lex
enī ⁊ prophetę vſꝫ ad
iohānē. ⁊ finis legis ē
chriſtꝰ. Ipe grē cū le
gitur: prenūciat malis
rectoribꝰ pęnā futurā
⁊ mortē perpetuā.

Poſt hoc ſurre
xit. Ad litteram facta
dauid cōmemorat. de
quibus liber regum et
paralipomenō pleniſ-
ſime narrant.

Et quaſi adeps.
Significat eū gratia
ſpūſſanti repletuꝫ et a
carnaliū cōſortio vita
⁊ moribꝰ ſeparatū.

Cū leonibus lu.
⁊c. Dauid ſignificat
chriſtū qui leonē. i. di
abolū. ⁊ vrſum. i. anti
chriſtū cōtriuit: ⁊ gigā
tem. i. ſathanā in fūda

deo. Et iudices ſiguli ſuo nomie.
quoꝝ nō eſt corruptum coꝛ. ꝗ nō
auerſi ſūt a dn̄o. vt ſit memoria il-
loꝝ ī bn̄dictōe. Et oſſa eoꝝ pullu
lāt de loco ſuo. ⁊ nomē eoꝝ ꝑma
net inęt̄num. ꝑmanēte ad filios il
loꝝ ſāctoꝝ virorum gloria. Dile
ctꝰ a dn̄o deo ſuo ſamuel ꝓpheta
dn̄i. renouauit iperiuꝫ. ⁊ vnxit pri
cipes ī gente ſua. In lege dn̄i iudi
cauit cōgregatōnem. ⁊ vidit deū ia
cob. ⁊ ī fide ſua ꝓbatuſ eſt prophe
ta. Et cognitus ē in verbiſ ſuiſ fide
lis. qꝛ vidit deū lucis. Et iuocauit
dn̄m oipotētēꝫ ī oppugnando ho
ſtes circūſtātes vndiqꝫ ī oblatōne
viri iuiolati. Et itonuit dꝫ cęlo dn̄s
et in ſonitu magno auditā fecit vo
cem ſuā. ⁊ cōtriuit pricipes tyroꝝ
⁊ oīs duces philiſtijꝫ. Et ante tē
pus finis vitę ſuę ⁊ ſęculi teſtimo
niū prebuit in cōſpectu dn̄i ⁊ chri
ſti. Pecunias ⁊ vſqꝫ ad calciamē
ta ab omi carne nō accepit: ⁊ nō ac
cuſauit illū homo. Et poſt hęc dor
miuit ⁊ votū fecit regi: ⁊ oſtēdit illi
finē vitę ſuę. ⁊ exaltauit vocē eius
de terra ī ꝓphetia delere ipietateꝫ
gentis

C. XLVII.

Poſt hoc ſur
[ qui dauid de adulterio ber ſabee et nece vrie corripuit ]
rexit nathan ꝓpheta
in diebuſ dauid. Et quaſi adeps ſe
paratus a carne. ſic dauid a filijs iſ-
rael. Cū leonibus luſit qͥ cū agnis
⁊ ī vrſis ſiliter fecit ſicut ī agniſ oui
um. In iuuētute ſua nūqd nō occi
dit gigātē ⁊ abſtulit opprobriū de
gente: Intollēdo manū ī ſaxo fun
dę deiecit exultatōeꝫ golię. vbi in-
uocauit deū oipotēteꝫ. ⁊ dedit ī de
xtera eiꝰ tollere hoīeꝫ fortē ī bello
⁊ exaltare cornu gētiſ ſuę. Sic ī de
cem milibus glorificauit euꝫ ⁊ lau
dauit eum ī bn̄dictionibus domi

et lapide ſpūali ſtrauit. ſ. ſenſu ſcripturarū ⁊ ſciētia legis: ⁊ populuꝫ dei ab
hoſtibꝰ. i. malignis ſpiritibꝰ liberauit: cui ab hoſtiū cede reuertēti mulieres
id ē. ſācte aię decātant: ⁊ decē miliū victorē ꝑdicant: qꝛ oēs hoſtes tā ſpūa
les qꝫ corꝑales ꝑfecte ſuꝑauit. Dauid quoqꝫ noſter oleo leticię p̄ participi
bꝫ ſuis in regē vnctus: oīs hoſtes ecclię cōtriuit. Eccleſiaſticū quoqꝫ miſte
riū ī domo dei: ꝗ eſt eccīa ordinat. ⁊ officia ſiguloꝝ ad laudādū deū diſpē
ſat: vt in omni loco dn̄atōnis eius oīs creatura benedicat dn̄m. Bene au
tē dicitur ꝙ chriſtꝰ purgat peccata dauid ⁊ exaltat ięternū cornu eiꝰ: quia
in alio nemo pōt ſaluari. In eius noīe pęnitentia pꝛedicatur ⁊ remiſſio pec
catoꝝ in oīs gētes. Ipſū aūt ꝓpter obediētiā crucis deus exaltauit: et de
dit illi nomē qđ eſt ſuꝑ omne nomen.

in offerēdo illi coronā glorię. Cōtriuit eīn inimicos ſuos
vndiqꝫ: ⁊ extirpauit philiſtiim cōtrarios vſqꝫ ī hodiernuꝫ
diē. Cōtriuit cornu ipſoꝛ vſūqꝫ ięternū. In oī oꝑe dedit cō
feſſionē ſācto: ⁊ excelſo ī verbo glię. De oī corde ſuo lauda
uit dn̄ꝫ: ⁊ dilexit deū ꝗ fecͭ illū: ⁊ dedit illi cōtra inimicos
potentiā. Et ſtare fecit cātores cōtra altare: ⁊ ī ſono eoꝛuꝫ
dulces fecit modos. Et dedit ī celebratōibus decus: ⁊ or
nauit tꝑa vſqꝫ ad cōſūmatōeꝫ vitę: vt laudarēt nomē ſc̄m
dn̄i. ⁊ amplificarēt mane dei ſāctitatē. Chriſtus purgauit
peccata ipſius: et exaltauit ī ęt̄nū cornu eius. Et dedit illi
teſtamētū regni ⁊ ſedē glię ī iſrael. Poſt ipſū ſurrexit filius

Poſt ipſum ſurrexit. Miſtice. Salomō ꝗ interꝑtatur pacificus
chriſtū ſignificat. de quo dr̄. Orietur in diebus eiꝰ iuſticia ⁊ abūdātia paciſ
multiplicabitur eius imperiū ⁊ pa. n̄. e. fi. ⁊c. Qui tēplū dei edificauit. i. ec-
cleſiā de viuis lapidibꝰ cōſtructā: vbi laus eius ⁊ gloria ꝑmanet ięternū
⁊ dedit illi deꝰ diuitias gētiū: qꝛ poteſtatē cęli ⁊ tr̄ę cōtulit: ⁊ magnificauit
eū ſuꝑ reges tr̄ę ⁊ ſuꝑ oēs ſāctos exaltatꝰ ē xp̄s: qm̄ nullus ęquabitur dn̄o
in filijs dei: ⁊ vniuerſa tr̄a deſiderat videre vultū regiſ noſtri. i. eccīa catho
lica. Unde. tibi dixit cor meū exq̄ſiui t. f. m. f. t. d. re. Huic oēs munera of
ferūt. Vn̄. Adorabūt eū o. r. o. g. ſer. ei. Bona vero ſalomonis bonoſ qui
ſūt ī eccīa ſignāt: mala aūt malos. ſicut ī vna area bonos ſignificāt grana
malos vero palea.

ſenſatus: ⁊ ꝓpt̄ illū deiecit oēmꝫ potētiā inimicoꝝ. Salo
[ quia fuit pax in diebꝰ eius. ]
mon iperauit in diebus pacis. cui ſubiecit deus oīs ho
[ templū. ] [ vtenſilia tēpli ]
ſtes. vt cōderet domū ī noīe ſuo et pararet ſāctitatē ī ſēpit
[ a deo a quo poſtulauit ſapientiā. ]
nū: quēadmodū eruditus eſt ī iuuētute ſua. Et ipletuſ eſt
[ flumen dei re. eſt aquis. ] [ natura rerū terrenarū. ] [ ſalomō. ] [ i. mul ta diſpoſuiſti enigmata. ]
quaſi flumē ſapiētia: et terram retexit anima ſua. Et reple
[ ꝑ ſapiētiam ⁊ fortitudinē ]
ſti in cōꝑationibus enigmata ad iſulas: longe diuulgatuꝫ
[ in cāticis cāticoꝝ. ]
eſt nomē tuū et dilectus es in pace tua. In cātilenis et in
[ in ꝑabolis. ] [ ſimilitudibus ] [ expoſitōnibus. ]
ꝓuerbiis et comꝑatōnibus et inꝑ̄pretatōnibuſ miratę ſūt
terrę: et ī noīe dn̄i dei cui ē cognomē deus iſrahel. Collegi
[ Quia multiplicauit ei deus aurū ⁊ argētum. ]
ſti quaſi auricalcū aurum et vt plūbuꝫ cōpleſti argētuꝫ. et
[ in ſenectute ] [ nō fuit timor dei ān oculos eꝰ ]
inclinaſti fęmora tua mulieribꝰ. Poteſtatem hūiſti in cor
[ infamiam ] [ quā ꝑrius habuiſti. ] [ filios. ]
pore tuo. Dediſti maculā ī glīa tua: et ꝓphanaſti ſem̄ tuū
[ dei ]
īducere iracūdiā ad liberos tuos: et ī cęteris ſtulticiā tuā
[ vel em. ]
vt faceres ipiuꝫ biꝑtitū. et ex effraym īꝑare ipium durum

Ut faceres imperiū. Quia decē tribꝰ ſecutę ſūt hieroboā et duę
roboā. de effraī fuit hieroboā ꝗ ꝑ̀us ī decē tribubꝫ crudelit̄ regnauit.

[ nō obliuiſcetur miſereri deus nec conti. in i. ſ. mi. ſ. ] [ que ꝓmiſit iacob ⁊ dauid ]
Deꝰ aūt n̄ dereliquet miam ſuā. et nō corrūpet neqꝫ dele-
[ iacob vel dauid. ]
bit oꝑa ſua: neqꝫ ꝑdet a ſtirpe nepotes electi ſui: et ſemen
[ reliquā ſcꝫ partē que nō ſecuta eſt hieroboam ]
eius ꝗ diligit dn̄m nō corrūpet. Dedit aūt reliquū iacob
[ vite. ]
et dauid dꝫ ipa ſtirpe. ⁊ finē hūerit ſalomō cū pribꝰ ſuiſ: Et

Et reliquit poſt. ⁊c. Myſtice roboā ꝗ īterpretatur latitudo populi

ſignificat malos eccl'e prelatos: q̄ ĩgrediũtur latã ⁊ ſpacioſã viã q̄ ducit ad mortẽ, p quã multi ambulãt. Anguſtã vero q̄ paucorũ eſt ⁊ ducit ad vitã ĩgredi detrectãt. Relictoq; ſãctoꝝ patrũ cõſilio: iuuenũ deſideria ⁊ adulatões ſequũtur. vñ Ve terre cui⁹ rex puer ẽ ⁊ pñcipes mane comedunt. Hieroboã vero ſignificat hereticos: q̄ catholic̨e fidei vnitatẽ hereſib⁹ ſcidunt: ⁊ ſubditos ſuos cultui demonũ tradũt. Interpretatur aũt hieroboã diuidicans populũ. Heretici eñ populũ diiudicare videtur: cũ erroꝛez ſuũ ſequi faciũt. Unde achias miſſus ad hieroboã ait: tolle tibi decẽ ſciſſuras: h̄ dicit dñs de' iſrl' ecce ego ſcĩdã regnũ ſalomois: ⁊ x. dabo tibi trib⁹. Porro vna tri⁹ remanebit ei ꝑpt' ſuũ meũ dd. ⁊c. q: hieroboã legi p̄cepta violãdo coꝛrupit: ⁊ vna trib⁹ cũ ſobole dd remãſit: duz ſãctoꝛũ ſoꝛs inꝛta apſicam doctrinã ĩ regula catholic̨e fidi permãſit: q: vnus deus vna fides vnũz baptiſma.

Auertit gentez. Credens. ſ. conſilio iuuenũ et dicẽs: Pater meus cecidit vos flagellis ⁊ ego cedã vos ſcoꝛpionibus.

Quaſi ignis ⁊c. Quia quinquagenarios ab ozia rege miſſos celeſti igne ꝯbuſſit.

Qui indux. in. Myſtice. Fames triũ annoꝛũ: verbi dei ⁊ fidei trinitatis in ediaz figurauit. Et filiũ m̃riſ familias (expãdẽs ſe trib⁹ vicib⁹ ſup puerũ) ſuſcitauit. chriſtũ ſigt. qui per fidẽ ſanct̨e trinitatis genus humanũ ſuſcitauit a moꝛte peccati. Duo quĩquagenarij ad eũ ducendũ miſſi cũ militib⁹ ſuis ſunt cõbuſti. tercius remanet incolumis. Quinquagenarius eñ: confeſſio eſt pñie: quo declaratur remiſſio peccatoꝛuz. Iudei nolentes xp̄m deũ eſſe perfectũ: nec pꝛincipẽ pñie dicũt ad eum. Quinq̄ginta annos nondũ hẽs et abraaz vidiſti: Ideo diuin̨e ignis incendio extinguũtur. Tercius ũo q: ꝯuerſus ad fidẽ trinitatis. pœnitẽt̨e ſacramenta cognouit. indulgẽtiã meruit. Iuſſu dei reges vnxit. ⁊ prophetam heliſeum in vltõnem inimicoꝛum. dicente ſibi dño. Quicũq; fugerit gladium azaelis occidet eum iehu. et quicunq; fugerit gladium iehu: occidet eum heliſeus ⁊c. Non q heliſeus homicida fuerit vel tirannus: ſed diuina vltio vnicuiq; reddet ſcd̃m opera ſua. Aliquãdo per reges. aliquãdo per prophetas. alios mucrone. alios tranſuerberat gladio lingųe. Unde. Dolaui eos in prophetis. occidi eos verbo oꝛis mei. Helias ſubleuatus in celum aſcenſionem domini ſignificat. Notandum autem q helias in curru aſcendit. homo enim purus adiutoꝛio egebat alieno. id eſt. angelico qui nec ad celum aereum per ſe aſcendere poterat. quez natur̨e infirmitas grauabat. Chriſtus autem non curru neq; ab angelis leuatur. qui enim fecerat omnia ſuper omnia ſua virtute ferebatur. Enoch tranſlatus vſq; ad celum aereum. helias ſubleuatus: quia aſcenſionis ſųe prenuncios ⁊ teſtes voluit dominus habere vnum ante legem. et aliuz ſub lege. vt q̄ñz veniret qui celos veraciter penetraret. Unde. Et oꝛdo p quedam incrementa diſtiguitur. Enoch tranſlatus. helias ad celũ ſubnect⁹. vt poſtea veniret qui nec tranſlatus nec ſubuectus celum ethereum ſua virtute penetraret.

ſ. ſtultũ filium

relic̨t p⁹ ſe de ſeie ſuo gẽtiſ ſtulticiã

ſ. a ſe. ſ. Reliquit ſubaudis

et minutũ a prudentia roboã. qui auertit gẽtez ꝯſilio ſuo: et hieroboam

ſ. in cultura aureoꝛũ vitulorum quos fecit populo adoꝛari.

filiũ nabath q̄ peccare fecit iſrl'

ſ. decẽ tribubus effraim vel poſteriſ regib⁹

et dedit viã peccãdi effraim. et plima redũdauerũt pcc̄a eoꝛũ. Ualde

ſ. ne irent in hieruſalẽ. vel vt ducerentur captiui in aſſirios. † ſ. vt ĩueniret nouaſ neq̄tias.

eñ auerterũt illoſ a t̃ra ſua. Et q̄ſi

† ſ. in aduẽtu chriſti. ipſe eñ cõuerſos ad ſe defẽdit et liberat ab oĩbus peccatis.

uit oĩs neq̄tias † vſq; dũ ꝑuenirz ad illoſ defenſio: et ab oĩbuſ peccatis liberauit eos.

C. XLVIII.

Et ſurrexit helyas propheta quaſi ignis: ⁊ verbũ ipſi⁹ quaſi facula ar

ſ. Quia clauſit celũ trib⁹ ãnis ⁊ ſex menſibus ut non plueret ſuper terram.

debat. Qui induxit in illos famẽ:

ſ. Sacerdotes baal.

⁊ imitantes illũ inuidia ſua pauci facti ſunt. Non eñ poterãt ſuſtinere p̄cepta dñi. Uerbo dñi cõtinuit celuz: ⁊ deiecit a ſe ignẽ terr̨e. Sic amplificatus helyaſ in mirabilib⁹ ſuis: Et q̄s põt ſilr' gl'iari tibi: q̄ ſu

ſ. Suſcitaſti.

ſtuliſti moꝛtuũ ab inferis de ſoꝛte moꝛtis in verbo dñi dei: qui deieciſti reges ad ꝑniciẽ: ⁊ ꝯfregiſti fa

† ſ. quia regi egrotanti predixit q de lecto ſuo nõ ſurgeret ſanus

cile potẽtiã ipſoꝝ: ⁊ † gl'ioſos de lecto ſuo. Qui audiſti in ſyna iudi

ſ. vbi ſcz cũ deo locut⁹ ẽ ⁊ vidit viſiones in monte oreb.

ciũ: ⁊ in oreb iudicia defenſionis.

ſ. Azahel ſuper ſiriã. et iehu ſuper iſrael.

Qui vngis reges ad potẽtiã: ⁊ pꝛo

ſ. heliſeum ſcz

phetas facis ſucceſſoꝛes poſt te.

ſ. In celum ſcz

Qui receptus es in turbine ignis in curru equoꝛũ igneoꝛũ. Qui in

ſ. Qui venturus es ante diem iudicij ſcd̃m malachiam ꝓphetã: vt conuertat coꝛda patrũ ad filioſ

ſcriptus es in iudicijs tẽpoꝝ: lenire iracũdiaz dñi: conciliare coꝛ patris ad filiuz. ⁊ reſtituere tribus iacob. Beati ſunt q̄ te viderũt: ⁊ in amicicia tua decoꝛati ſunt. Nã noſ vita viuim⁹ tm̃: poſt moꝛtẽ aũt nõ

ſ. hic eſt. ſ.

erit tale noſtrũ nomẽ. Helyas qui

ſ. Ne videretur ab hominibus

in turbine tectus ẽ: ⁊ in heliſeo cõpletus ẽ ſpũs eius. In diebus ſuis nõ ꝑtimuit principẽ: ⁊ potentia nẽo vicit illũ: nec ſupauit illũ ver

† ſ. Significat q miſtica fuit reſuſcitatio moꝛtui qui proiectus in ſepulcro heliſei reuixit.

bũ aliq̄d ⁊ † moꝛtuũ ꝓphetauit coꝛpus eius. In vita ſua fecit mõſtra ⁊ in moꝛte ſua mirabilia opatus ẽ. In oĩbus iſtis ñ pꝑnituit ppl's: et nõ receſſerũt a pcc̄is ſuis vſq; dum

ſ. In captiuitatem.

abiecti ſunt de terra ſua: ⁊ diſperſi ſunt in omnẽ terrã. ⁊ relicta ẽ genſ perpauca: ⁊ princeps in domo dauid. Quidã ipſoꝛũ fecerũt q̄d placeret deo. alij aũt multa ꝯmiſerunt

ſ. Chriſtus ſ. Reintegrãs murum diſſipatũ ⁊ extruẽs turreſ

peccata. Ezechias muniuit ciuitatem ſuã. ⁊ induxit in mediũ ipſiuſ

ſ. q: induxit aquam in ciuitatem

ſ. de qua dr'. Impetus letificat ciuitatem dei

aquã. ⁊ fodit ferro rupez: ⁊ ędificauit ad aquã puteũ. In diebus ipſius aſcẽdit ſennacherib: et miſit rapſacen: et ſuſtulit manũ ſuã ꝯtra illoſ: ⁊ extulit manũ ſuã in ſyon: ⁊ ſuperb⁹ fact⁹ ẽ potẽcia ſua. Tũc mo

Helyas qui in. Cum non ſit diſcipl's ſup mgr'm: heliſeus rogat helyã. dicẽs: Fiat ſpũs tu⁹ duplex ĩ me: ſ3 niſi myſteriũ obſuatur nõ eſt opoꝛtũa petitio. Helias eñ xp̄m ſigt' caput nrm̃. heliſe⁹ vero coꝛp⁹ ei⁹. i. eccl'iaz Dat helias petẽdi optionẽ. ⁊ chriſt⁹ inquit. Petite ⁊ da. vo. Petit q̄ heliſeus. i. populus chriſtianus. Fiat ſpũs tu. du. ĩ me. i. grã ſpiritus ſcti. duplex ĩ remiſſionẽ. ſ. pcc̄oꝝ ⁊ collationẽ virtutũ. Chriſtus vero remiſſione pcc̄oꝝ nõ eguit q̄ peccatum non hũit. Opera aũt virtutũz facit. Si viderĩ inquit heliaſ q̄ñ tollar a te erit q̄d petiſti. ſi autem nõ viderĩ nõ erit. Qui eñ recte fidei oculos in eũ poſt ⁊ fideliſ credit paſſiõz reſurrõem. aſcenſionẽ petitõis ſųe fructũ accipit. Proiect⁹ ẽ moꝛtu⁹ in ſepulcrũ heliſei. ⁊ a tactu oſſuũ reuixit Qui eñ firma fide tãgit moꝛtẽ chriſti particeps eſt eius reſurrõis vñ. Ego ſum reſurrõ ⁊ vita. qui credit ĩ me: nõ moꝛi. in ęter.

In heliſeo. ⁊c. Qui oꝛauit. dicẽs: Fiat ſpũs tuus duplex in me. ⁊ obtinuit. Und' In paciã ⁊ virtute inſuperabilis fuit. qui in vita ⁊ in moꝛte multa ſigna fecit

Relicta eſt gẽs Quia domus dauid ⁊ trib⁹ iuda ⁊ beniamin non penitus abiecerunt culturã dei: ſ3 alij eoꝝ fuerunt ydolatr̨e vt ioraz et achar. alij adheſerunt deo: ſicut ezechias ⁊ ioſias.

Ezechias mu. ci. Ezechias fontẽ obturat. ⁊ riuũ qui in medio terre fluit. ne reges aſſirioꝝ inueniant aquã. ſigt' q ab hereticiſ ⁊ gẽtilib⁹ diuina ſint velãda myſteria. Et ſennacherib rex aſſirioꝝ miſit manũ validã in hieruſalẽ p rapſacẽ vt euerteret eã. ⁊ oꝛãte ezechia. ⁊ yſaia cũ populo ſuo ciuitatẽ extinctis hoſtib⁹ eẽ liberatam in paꝛalipp. plene oſtenditur.

Memoria ioſie

Memoriā ioſie regis
compat opa pigmēta
rij ⁊ mellis dulcedini ⁊
orgāo muſicę· quia fa
ma virtutis eius ⁊ ſua
uitas modeſtię ⁊ ſtu
diū reſtaurādi cultuꝫ
dei oēm odorē ⁊ dulce
dinē ⁊ cātilenā ſupat:
qꝛ cū dauid dicere po
terat. Q̄ dulcia fauci·
m·e·l·t·ſuper m·o·t·

Ioſias q̄ iterpretatᷣ
fortitudo dn̄i chriſtuꝫ
ſignificat de q̄ dicitur
Dn̄s fortis dn̄ſ potēs
in prelio. Et alibi·xp̄s
ſaluū faciet pplm ſuuꝫ
a peccatis eoꝝ. Ipſe
zelo dei imundat t̄raꝫ
iuda ⁊ hieruſalē ab oī
bus abomiatōnibus:
q̄ ait: zelus domuſ tuę
ꝯmedit me· ⁊ habꝫ vē
tilabrū in manu ſua ⁊
purgat areā ſuam.

Preter dauid

hi treſ cōpatōe alioꝝ
nō dicuntur peccaſſe:
qđ em̄ peccauerūt cō
digna pnīa deleuerūt
⁊ deuotione ⁊ pietate
deo placuerunt.

Incēderūt ele·

Quidā hūc locū in p
ſona chriſti itelligunt
Hieremias em̄ inꝑre
tatᷣ excelſuſ dn̄i qui de
ſtruxit regnū diaboli:
⁊ cōtrarias poteſtateſ
delēs cyrographū in
cruce dn̄i. Quare f·g·
⁊ po·me·ſ·ꝛc. his aūt
deſtructiſ edificauit ec
cleſiam dei·

Ezechiel qui. My
ſtice. Ezechiel q̄ robo
ratus a deo iterpretatᷣ
⁊ i babilone cōuerſās
pctōrib⁹ predixit cap
tiuitatē: cōuerſis ⁊ pę
nitētib⁹ veniā: chriſtū
ſignificat dei virtutē
⁊ dei ſapiam. nos i ca
ptiuitate hu⁹ſeculi vi
ſitaſſe peccatoribuſ pę
nas ⁊ pęnitētibus pre
dixiſſe remedia.

In imbri. Sig
ficat ꝙ predicauerit ſu
per pccōres vēturā eē
pluuiā vindictę: ⁊ per
viā mādatoꝝ dei gra
dientib⁹ ꝓmiſerit cōſo
latōem miſericordię.

Nam ⁊ ipſe. Qꝛ
chriſtū ſignificat q̄ eſt
imago dei: vt q̄cunqꝫ
crediderit in deū hic
quaſi anulo ſignetur.
vn̄ agge⁹ ponā te q̄i ſi
gilm qꝛ te ele. di. d. ex.

ta ſunt corda ⁊ man⁹ ipſorū· et do
luerūt quaſi parturiētes mulieres
Et inuocauerūt dn̄ꝫ miſcdem: et ex
pādeteſ mā⁹ ſuaſ extulerūt ad celū
et ſcūs dn̄s deuſ audiuit cito vocē
ipſorū. Non ē ꝯmeōratus pctōrū
illoꝝ· neqꝫ dedit illos inimiciſſuiſ
ſed purgauit illoſ in manu yſaię ꝓ
phetę ſci. Deiecit caſtra aſſirioꝝ:
⁊ cōtriuit illos āgel⁹ dn̄i. Nā fecit
ſ hec in li. regū ⁊ pali· ⁊ i li· yſa· plene expoūtur
ezechias qđ placuit deo: ⁊ fortiter
iuit in via p̄ris ſui dauid: quaꝫ mā
dauit illi yſaias ꝓpheta magn⁹ et
fidelis in ꝯſpcū dei. In diebus ip
ſ Ezechie · per decē lineas ſ ·i· oſtēdit additā
ſius retro rediīt ſol· ⁊ addidit regi
ſ ꝓphetico · ſ yſaias · ſ ·i· vltīa etate
vitā. Spū magno vidit vltima: et
futura · ſ docendo ſcribendo
cōſolatus ē lugētes i ſyon vſqꝫ in
† ſ Chriſti aduentū· redemptionē hūani generis·
ſempitnū. † Oſ̄dit futura et abſcō
et alia multa.
dita anq̄ȝ euenirent.

C. XLIX

# Memoria ioſie

in cōpoſitōne odoriſ
fcā: opus pigmētarii. In omni ore
quaſi mel idulcabitur eius memo
ria: ⁊ vt muſica i cōuiuio vini. Ip
ſe eſt directus diuinitus in pęnitē
ſ quia docuit gentē iudaicā penitere ſuper pecca
tis ſuis·
tia gentis: ⁊ tulit abominatōes im
pietatis: ⁊ gubernauit ad dominū
cor ipſius: et in diebus pccōrū cor
roborauit pietatē. Preter dauid
ſ ad cōpatōam horū.
et ezechiā ⁊ ioſiā oms peccatū cō
miſerūt· nam reliquerūt legē altiſſi
mi regeſ iuda: ⁊ cōtempſerūt timo
rem dei. Dederūt em̄ regnū ſuum
aliis: ⁊ gloriā ſuā alienigene genti
Incēderūt electā ciuitatē ſanctita
tis· ⁊ deſertas fecerūt vias ipſius
ſ ſicut hieremias ꝓphetauerat ⁊ ſcripſerat
in manu hieremię· nam male tra
† ſ vnde. ecce conſtitui te hodie ſup gentes et ſup
regna vt euellas ⁊ deſtruas ⁊ diſperdaſ ⁊ diſſipeſ
et edifices et plantes·
ctauerūt illum· qui ſ̄a vētre matris
conſecratus ē propheta: euertere
et eruere ⁊ perdere: ⁊ iteruꝫ edifica
ſ in viſione·
re et renouare. Ezechiel qui vidit

cōſpectū glorię: quā oſtēdit illi i curru cherubin· nā cōme
moratus ē inimicoꝝ in imbri: benefacere illiſ q̄ oſtēderūt
ſ quia dignā memoriā poſteris reliquerūt
rectas vias. Et·xii·ꝓphetarū oſſa pullulāt de loco ſuo: nā
ſ predicatione ſua · ſ annūciātes ſcꝫ populo verbū dei oſtēde
runt ſe immunes a crimine taciturnitatis
corroborauerūt iacob ⁊ redemerūt ſe in via virtutis ſuę.
† ſ chriſtū qui eſt magiſter babilonis ·i· mūdi. ſ ducem populi iſrael qui regreſſus
de babilone reſtaurauit templum domini
Quō āplificem⁹ † zorobabel: nā et ipſe quaſi ſignū i dexte
ſ ſacerdotem magnū·
ra manu iſrael. et hieſū filiū ioſedech: q̄ i diebus ſuis ędi

Et hieſum filiū. Quia per grām hieſu chriſti qui ē rex nr̄ ⁊ ſacerdos
p⁹ captiuitatē diabolicę oppreſſionis reędificatur eccleſia.

ficauerūt domū: et exaltauerūt tēplū ſanctū dn̄o: paratuꝫ
in gloriā ſēpiternā. Et neemias i memoria multi tēporiſ· q̄

Neemias. Conſolator deus: vel cōſolatus a dn̄o: h̄ chriſtū ſſgificat
q̄ ait: Rogabo patrē meū ⁊ aliū pacliū dabit vobiſ q̄ edificat ciuitatē dei
id ē. eccīam. et cōſolatᷣ merētes. vn̄. edificās .i. d. d. iſ. cō. Qui ſanat cō. c. ꝛc

ſ virtutes. · ſ doctoreſ vel opa
erexit nobis muros euerſos: ⁊ ſtare fecit portas et ſeras:
q̄ erexit domos noſtras. Nemo natus ē i terra q̄liſ enoch

Nemo na. ē. Enoch dedicatō hic chriſtū ſignificat q̄ ędificauit ⁊ cōſe
crauit eccīam ſanguine ſuo: q̄ ſine peccato venit in mūdū: ⁊ cū gloria ſuſcep
turus eſt in cęlum. De quo dicitᷣ: ſpecioſus forma pre filijs hoim. Et alibi
Aſcēdens in altū captiuā duxit captiuitatem.

† ſ auctus ille eſt chriſtus qui eſt gratia dei pleniſſimus. de cuius plenitudine om
nes accepimus.
nā ⁊ ipſe receptus ē a terra. Et † ioſeph q̄ natuſ ē homo: pri

Et ioſeph. Ioſeph ſicut iacob patᷣ e⁹ terrā ꝓ. deſiderabat egyptū de
teſtabatᷣ: inſtruēs nos vt deſiderē⁹ t̄rā viuētiū vt q̄eſcamuſ in pace.

ſ iudee· · ſ apoſtoloꝝ. vnde nūciate fra
tribus meis no· ꝛc·
ceps fratrū: firmamētum gentis: rector fratrū: ſtabilimtū
ſ chriſtiani ipſe eſt lumen ad reuelatōem gē· ⁊ glo. ple· t· iſ·
populi: et oſſa ipſius viſitata ſunt: ⁊ poſt mortē ꝓphetaue

Et oſſa ipſius. Significat ꝙ ioſeph ante mortē ſuā prenūciauit fra
trib⁹ ſuis. deus viſitabit vos. aſportate vobiſcū oſſa mea de loco iſto: et h̄
factū ē qꝛ filij iſrael aſportauerūt ſecū oſſa eius de egypto: ⁊ ſepelierūt in ſy
chem quę eſt neapolis vrbs ſamaritanoꝝ.

ſ prepoſtero ordine prius prophetas poſtea patriarchas āntiquos poſuit.
rūt. Seth et ſem hi apud hoies gloriā adepti ſūt: et ſuper

Seth ⁊ ſem. Seth fili⁹ adā: ⁊ ſem ꝓmogenitus noe tā fide q̄ȝ moribꝫ
hoib⁹ ſui tpis prelati ſūt· in q̄bꝫ chriſt⁹ ſignificatᷣ q̄ de⁹ ⁊ hō eſt: cui de⁹ de
dit nomē qđ ē ſup omne nomē. vt i noīe hieſu oē genu flec. ꝛc.

omnē animam in origine adam.

C. L.

ſ Symon pone merorem vel audi triſticiam·

# Symon onie filiuſ ſacerdos

† ſ verbo doctrine· · † ſ Sinagogam ſicut doctores noſtris
magnus: q̄ i vita ſua † ſuffulſit i dominū· et i di
tēpibus eccleſiam. · ſ chriſti aūt incarnatio paſſio reſurre
ctio in fide credentium locata eſt·
ebus ſuiſ corroborauit tēplū. tēpli etiā altitudo ab ipſo fū

Symon onie. Ad hoīes i tpe ꝓuenit· qꝛ iſte ſymō fuit filius onie q̄
de ſymeone cognoīe iuſto natus ē. Onias aūt vt ioſephus refert puſillani
mis ⁊ auar⁹ ptholomeo regi tributa nō reddēſ ad iracūdiā ꝓuocauit. Mo
riēs aūt onias ſymoni filio ſacerdotiū etiā reliq̄t: q̄ etiā mortuo fili⁹ onias
ſucceſſit. Fuit aūt hic ſymon pōtifex iudęoꝝ: cū ptholome⁹ euergeteſ regna
ret in egipto i aſya ⁊ ſyria ſeleuchus. Patet vero hieſuꝫ hu⁹ libri ſcripto
rem ⁊ hunc ⁊ iſtū ſymonē eiſdē fuiſſe tpibus cum vitam ſymonis et mores
tam expreſſe deſcribat hieſus

ſ de vtroqꝫ populo veniētes·
data ē: duplex edificatio: ⁊ excelſi parietes templi. In die
bus ſuis emanauerūt putei aquarū: et quaſi mare adiple
ti ſunt ſupra modum. Qui curauit gentem et liberauit il
ſ a peccatis ſeruitute diaboli. · ſ ꝑ grāꝫ chriſti predicatoꝝ labor proficit·
ſ numero credentium.
lā a perditōe. qui preualuit āplificare ciuitatē· q̄ adeptus

Putei aquarū. Profunditates ſcripturarū q̄ i diuinis libris ſub
figuris latēt ſꝫ ore ꝑdicatoꝝ redūdāt q̄i mare ad ſaturitatē plurimorum.

Et ingreſ. do. Quia in rudib9 quos ſigt atriū. ꝛ i pfect̄ qui ſignt̄ p domū mgroꝝ excreſcit meritum.

In accipiēdo ipſum. Ordo pdicatoꝝ accipiēdo ſtolam glīe. et veſtiēdo ſe ꝯſūmatiōe ꝟtutū. indiciū dignitatꝭ ſuę ꝛ ornatū fidei. ꝛ veſtitū bonę opatōnis demonſtrat. Hec enī dn̄t in ſacerdotib9 apparere vt di gne poſſint docere. vn̄ Cepit ib ſa. ꝛ do. ꝛ p cis preces fundat.

In acci. aūt. ꝛc. Partes accipit d̄ manu ſacerdotis q̄ bōe opatōis actum exigit a miniſtris.

Et in cōſum. ꝛc. Cōſūata oblatio dat̄ excelſo regi. qn̄ corpus xp̄i offertur deo

Effudit in fun. In ꝯmēoratōꝫ chriſti q̄ ē fundamentū eccię. Cui9 oblatōis ē odoꝛ ſuauiſſim9 deo omipotenti.

Tūc excla. Xp̄i ſacerdotes pdicatōem exhibuerūt p paſſiōeꝫ ꝯſūmatā. Ductiles tube bn̄dicūtur qꝛ pdicatores tanto creſcūt q̄nto tribulationū malleis percutiuntur.

Tūc omis po. Cū officiū eccl'aſticū p miſtros altarꝭ agit̄ in mēoriaꝫ xp̄i pplus ad laudē xp̄i ꝓuocat9: ꝓſternit ſe in faciē. i. cordis ſui exhibet humilitatem.

Dare pre. Quia qdqd in tiore ꝛ amore dei agr̄ corā deo ē orō et odoꝛ ſuauitatis.

Quia ois eccl'ia ſatagit vt pſeueret i pace vſq3 ad finē mundi qn̄ corp9 chriſti in corꝛuptōne honorabit̄. et menbra capiti ſuo coniūgētur.

Et rogauit. Qr qdqd in vnitate fidei deo offert̄. apud eū recipit̄ quidquid ex: impietati deputat̄. Magnus fit in eccl'ia ſonus qn̄ orātib9 ſacerdotib9 ꝛ bn̄dicētib9: rn̄det ois ppl's amē. q̄ ſon9 tā ad clamorē vocꝭ q̄ȝ ad deuotōꝫ cordis ptinet. Hō. n. vi

ſ Ingreſſus domus et atrij eſt ordo doctorum
eſt gloriā in cōuerſatōe gētis. et ingreſſuꝫ domus et atrij āplificauit
ſ differentiā doctoꝝ ſignificat. quibus ſpūs largit̄ diuerſas grās. diuidens ſingulis prout vult
Quaſi ſtella matutiā in medio nebulę: ꝛ q̄ſi lūa plena in dieb9 ſuis
ſ doctrine verbo et baptiſmi ſacramēto. hoc curāt doctores modo † ſ quia in obſcuritate littere
lucet. Et q̄ſi† ſol refulgēs: ſic ille re
relucet ſplendoꝛ ſapīe † ſ Scīa ſcripturaꝝ per
fulſit in tēplo dei. Quaſi† arcus re
quā ſagitte diuinoꝝ teſtimonioꝝ ſ ſanguis
fulgēs int̄ nebulas glīę. et q̄ſi flos
martirū in rrore naſcētis eccleſie † ſ Continēt'a
roſarū in dieb9 ꝟnis: ꝛ quaſi† lilia
et virginitas ſ Labentis ſeculi ſ pura oratō
q̄ ſunt in trāſitu aq̄. ꝛ quaſi thuſ re
In claritate fidei
dolēs in diebus ęſtatis. Quaſi ig
Charitatis ſ paſſionis
nis effulgēs. ꝛ thus ardēs in igne
Anima ſ Sapiētie Omni
q̄ſi vas auri ſolidū ornatū oi lapi
genere virtutū ſ Lux fidei ꝛ affectus mīe
de pcioſo. Quaſi oliua pullulāſ. ꝛ
† Altitudo pfectōnis bone volūtatis ſicut habent
cipreſſus† in altitudie ſe extollēs.
ſancti
In accipiēdo ipſuꝫ ſtolā glīę: ꝛ ve
† ſ Quia ſacerdocij ſui iura recte cuſtodit vt ſubie
ſtiri eū i ꝯſūmatōe ꝟtutis† In aſcē
ctos recte doceat
ſu altaris ſcti glīam dedit ſcītatis
amictū. In accipiēdo aūt ptes de
ſ prim9 ope ꝛ
manu ſacerdotuꝫ: ꝛ ipſe ſtās iuxta
doctrina ſ vt imitētur ſ pbroꝝ ꝛ eoꝝ qui ſunt mi
arā circa illū corona fratrū: ꝛ quaſi
noris ordinis qui boni paſtoris ſequūtur exēplū.
plantatio cedri in mōte libano: ſic
circa illū ſteterūt quaſi rami palmę
et omnes filij aaron in gloria ſua.
Oblatio autem domini in mani
† ſ Sic luceat lux vr̄a corā hominibus ꝛc
ſ fideliū multitudine.
bus ipoꝝ† corā oi ſynagoga iſrl': et
i ꝯſūmatōe fungēs in arā: āplifica
† ſ Chriſti ſanguinem offerendo.
re oblatōꝫ excelſi regis † Porrexit
manū ſuā in libatōe: et libauit d̄ ſā
guie vuę. Effudit in fundamēto al
taris odorē diuinū excelſo pricipi
Tūc exclamauerūt filij aarō: in tu
bis ductilibus ſonuerūt. ꝛ auditā
fecerīt vocē magnā in mēoriā corā
deo. Tūc ois ppl's ſil' ꝓperauerūt
ꝛ ceciderūt in faciem ſup terrā ado
rare dominum deum ſuum: etꝭ da
re pces omnipotenti deo excelſo.
Et amplificauerunt pſallentes in vocibus ſuis. et in ma
ſ Eccleſia
gna domo factus ē ſonus ſuauitatis plenus. Et rogauit
ppl's dn̄m excelſū in pce. vſq3 duꝫ pfectus ē honoꝛ dn̄i: ꝛ
munus ſuū pfecerūt. Tūc deſcēdēs manus ſuas extulit in
oēm cōgregationē filioꝝ iſrl', dare gloriā deo a labijs ſuis.
ꝛ i noie ipſius gloriari. Et iterauit orōnē ſuā: volēs oſ̄nde
re ꝟtutē. Et poſt rurſum plus orauit deū oim: q̄ magna fe
cit in oi t̄ra. q̄ auxit dies nr̄os a vētre mr̄is nr̄e. ꝛ fecit no
biſcū ſcd̄m ſuā miam: det nobis iocūditatē cordis. et fieri
pacē in diebus nr̄is i iſrael p dies ſempit̄nos. credere iſra
el nobiſcū eſſe miaꝫ dei. vt liberet nos in diebus ſuis. Du
† ſ una et ſimplex ſed diuerſis cōpoſita erroribus.
ſ Scilicet heretica.
as gētes odit aīa mea. Tercia aūt† nō eſt gēs quā oderim.
ſ prima ſ iudei ſcꝫ ſ Supbie ſ hyſpidi ſ Secūda ſ tercia
Qui ſedent in mōte ſeyr et philiſtijm. et ſtultus populus
q̄ hitat in ſichimis. Doctrinā ſapīę ꝛ diſciplīę ſcripſit in co
dice iſto ihesus filius ſyrach hieroſolimita. q̄ renouauit
ſ Meditando ꝛ opere implendo.
ſapiaꝫ de corde ſuo. Beatus q̄ in iſtis verſat̄ bonis. q̄ po
nit illa in corde ſuo: ſapiens erit ſp. Si eni hęc fecerit: ad
ſ Sapia ſ per quā ſcꝫ ad regnū ꝓuenire valeamus.
oia valebit. quia lux dei veſtigiuꝫ eius eſt.

C. LI.

Oratio ihesu filij ſirach.

ſ dominus ꝛ rex eccleſie chriſt9 qui ē caput et ſponſus eius
Confitebor tibi domie rex
et collaudabo te deū ſaluatorē meū. Cōfitebor
noi tuo qm̄ adiutoꝛ et ꝓtectoꝛ factuſ es michi: et liberaſti
† ſ a perſuaſione idolatrie. ne ſeruirē potius creature q̄ȝ creatore.
ſ perſuaſionibus
corpus meū a pditōe. a† laqueo linguę iniquę. et a labijs
ſ philoſophoꝝ hereticoꝝ
† ſ perſecutoꝝ vel fideliū qui expectabāt paſſionis mee aduentuꝫ
opātiū mēdaciū. Et in† ꝯſpcū aſtātiū fcūſ es mihi adiutoꝛ
ſ A perſecutione ſ Non merita † ſ perſecutoribus ſcꝫ qui ſeuiūt ut de
et liberaſti me ſcd̄m multitudinē mię nois tui. A† rugienti
uorent plebem dei ſicut eſcam panis
bus pparatis ad eſcā de manibus q̄rentiū aniam meā. et de
ſ vel de portis tribulationum
multis tribulatōibus q̄ circūdede
rūt me. A preſſura flame q̄ circūde
dit me. et in medio ignis n̄ ſuꝫ eſtu
atuſ. De altitudie ventris inferi. et
† ſ hereticoꝝ. vel falſoꝝ teſtium
a ligua coinq̄nata. ꝛ† a verbo men
† ſ Liberauit me ſubaudis. ne ius inimicorum
perueniret ad interitū animarum
dacij: a† rege iniquo et a lingua in
iuſta. Laudabit vſq3 ad morteꝫ a
nima meū dn̄m. et vita mea appro
pinquās erat in inferno deorſum.
Circūdederunt me vndiq3. et non
erat q̄ adiuuaret. Reſpiciens erā

tentiā ꝛ bōitatē dei i libatōne populi ſui.

Duas gen. Ruina duplex gētilitas. ſ. quę idolatra polluta ē ꝛ conuerſatōne vana.

Doctrinam. Opus ſuum ꝯmēdat. oſ̄dēs q̄ȝ vtile ſit legenti meditāti et operanti.

Orō ihu melius ad totā eccl'iaꝫ īfert̄ q̄ȝ ad vnā pſonā: qꝛ i ea mlte ſpēs tribulationū ꝛ diūſa ſolacia d̄ſcribūt̄

Quoniam adiu. Xp̄c adiutoꝛ ꝛ ꝓtectoꝛ ē ſpōſę ſuę q̄ tradidit ſemetipſū p ea. vt liberet eam a perditione origialis pc̄ti.

Tūc deſcendēs. Cet9 ſcōꝝ exultans (det in facie. de9 aūt i corde extollit in. o. cō. fi. iſrl'. qn̄ grās agit ꝓ pfectōe laboris in ſalute vniuerſi populi tūc laudes multiplicat. oratiōnē iterat: qꝛ nūq̄ȝ a laudib9 ceſſat.

Oſtēde virtutē. Predicare. ſ. miaꝫ eius q̄ dat nob iocūditatē cordis ꝛ pacē in tpib9 ętnis vt oēs veri iſraelitę ꝛ amatores regī ętni pdicēt po

Por. tri. h̄ ſunt ora pncipū ꝛ tirānoꝝ vn̄ mino ꝓdeūt ꝛ fraudulētię q̄ ( hus dei negare fid' ꝯpellūt

A preſſu. h̄ trib9 puerꝭ ꝯtigit i camīo ignis corpalr̄. Sꝫ oēs ſcī ab eſtu pſecutōis libant̄ ſpūalit̄.

Vita mea. Quia vita carnis q̄tidie d̄ficiēdo ad mortē tēdit. Morte. n. īfernū vōt: qꝛ mors carnis pmi pc̄i vīdicta ē. ſic infern9 peccātiū aīaꝝ pena perpetua.

Circundede. Vidēs eccl'ia ab hoſtibus ſe circundari. ꝛ hūanū ſe eſſe

ſolacium a deo querit
adiutoriū a quo eſt oē
bonuȝ cui attribuit ꝙ
liberatur ab inimicis.
Cum adhuc ꝛc.
In iuuentute vel pue
ritia maxime preualēt
vicia. Vnde Delicta
iuuētutis meę et igno-
meas ne memineris.
Cū adhuc. Poſt
communem eccleſię o
ratōem. refert quō ab
infantia quęſierit ſapi
entiaȝ
Priuſquā ob.
Signt ſe ante errorē pu
ericię vel iuuētutꝭ deſi
deraſſe ſapiam ꝛ a do
mino poſtlaſſe. et vſqꝫ
ad nouiſſimū perſeue
raſſe.
Tāquā pre. De
core ſapię cōparat pre
coque vuę. vt oſtēdat
iocūditatē apud eam
eē. ꝑcoqua enī vua dr
eo ꝙ cito matureſcat.
Cōſi. ſum. Pri⁹
dicit ſe conſiliuȝ iniſſe
ut feceret illā. Deinde
zelo boni exardeſcere.
poſtea animā ſuā ī ea
colluctari. et in facien
do eā confirmatū et in
telligere ꝑmū eſſe cōſili
um ut ſecernatur a ma
lo bonū. bonū deinde
uolēdū ut amet bonū.
Poſtremo ſtudiū bo
ni operꝭ adhibendum
et aſſidue. Sic enī con
firmatus perueniet ad
fructū ſapię. Vn̄ ſapi
entia ait. Meū ē conſi
liū et ęq̄tas prudentia
mea et fortitudo. in ui
is iuſticię ābulabo. et ī
medio ſemitaꝝ iudiciꝭ
ut diligentes me ditē
Veter me⁹. Cō
motuſ ad pn̄iaȝ per ſa
pientię noticiā.
Propterea b.
Ad perfectionē ſapię
peruenire. n̄ eſt hūani
ſtudiꝭ: ſꝫ diuini mūerꝭ.
Dedit eni. Bo
na merces eſt lingua e
rudita. q̄ ſcit frēs in-
ſtruere et corrigere.

ad adiutoriū hoim et nō erat. Me
moratus ſum mię tuę dn̄e. et coo-
peratōis tuę q̄ a ſeculo ſunt. Quō
eruis ſuſtinentes te dn̄e. et liberaſ
† ſ doctrina et miraculis
eos de manibus gentiū† Exaltaſti
ſ penis trā
ſup terrā hitationē meā: ꝛ ꝓ morte
ſitorijs
defluēti dep̄catus ſum. Inuocaui
ſ ihe̅ſu chriſti
dn̄m p̄rēm dn̄i mei: vt n̄ derelinq̄t
ſ preſenti
me in die tribulatōis meę. ꝛ in tp̄e
vita in qua impij ſuperbiūt
ſupboꝝ ſine adiutorio. Laudabo
ſ in morte fideliū
nomē tuuȝ aſſidue: et collaudabo
ſ oiſce. a me o. q̄ op. mi. q. e. d. u. f. m
ſ peccati uel laudis
illud ī ꝯfeſſiōe: ꝛ exaudita ē oratio
mea. Et liberaſti me de ꝑditōne: ꝛ
ſ uel eripuiſti ſ preſentis uite
eruiſti me de tp̄e iniquo Propꝫea
ſ peccatum meum. ſ beneface
ꝯfitebor ꝛ laudē dicā tibi ꝛ bn̄dicā
endo bene loquende.
nom̄ dn̄i. Cū adhuc iunior ſū: pri⁹
q̄ꝫ oberrarē q̄ſiui ſapiaȝ palā ī orō
ne mea. Añ tp̄s poſtulabā ꝓ illa: ꝛ
vſqꝫ ī nouiſſimis inq̄rā eā. ꝛ flore
† gen⁹ vini uel vuaꝝ. q. ꝑcoqua q̄a añ alias ſole
bit tanq̄ꝫ † ꝑquor vua Letatū ē cor
coq̄tur. ſ affect⁹ ſ mādatoꝝ di
meū ī ea. ābulauit pe̅ſ me⁹ iꝯ rectū
ſ uel in. ſ qꝛ parū
a iuuētute mea inueſtigabā eā In
ex me ꝑfeci † ſ qui petit accipit ꝛ q̄ que. inue.
clinaui modice aurē† meā. ꝛ excepi
ſ in utilitate mea
illā Multā inueni ī meipſo ſapiaȝ
ſ deo non michi.
ꝛ m̄ltū ꝑfeci ī ea. Dāti mihi ſapiaȝ
ſ Laudando gratias agendo.
dabo gl'iaȝ. Cōſiliat⁹ ſū enī vt face
rē illā: zelat⁹ ſū bonū ꝛ n̄ ꝯfundar
Colluctata ē aīa mea in illa: ꝛ ī fa
† ſ pijs precibus dei querēdo auxilium.
ciēdo eā ꝯfirmat⁹ ſū† Manus me
† ſ totis uiſceribus in illa meditando
aſ extēdi ī altū: ꝛ in ſapia eiuſ luxit
aīa mea: ꝛ ignorātias meas illuia
uit. Animā meā direxi ad illā: et in
ſ illuīate mētis ſ amatoribus ſapię.
agnitōe inueni eā Poſſedi cū ipſa
ſ mundū ſ Vti mū. cor. q. i. d. v. ſ Ab ea q̄ dicit
cor ab initō: ꝓpꝫ hoc n̄ dereliquar
Ego diligētes me diligo
Venť me⁹ cōturbatuſ ē q̄rēdo illā:
ſ qꝛ ois diſciplīa iu preſenti amara eſt.
Sapiam.
ꝓpꝫea bonā poſſidebo poſſeſſiōeȝ
Dedit enī michi dn̄s linguā merce
dem meā ꝛ in ipſa laudabo eū Ap
ꝓpiate ad me indocti: ꝛ cōgregate
ſ Eccleſiam vbi uera diſciplina diſcitur.
vos in domū diſciplinę. Quid ad

huc retardatis: ꝛ dicitis ī his. Aię
verbi dei † ſ quaſi oēs ſiciētes uenite ad a
vrę ſitiunt vehemēter. † Aperui oſ
quaꝝ ꝛ q̄ nō ha. argē. uenite emite.
meū ꝛ locutus ſū. Cōparate vobiſ
Materiali Rigorē ſuperbie.
ſine argēto ſapiaȝ: ꝛ collū vr̄m ſub
ijcite iugo: ꝛ ſuſcipiat aīa vr̄a diſci
ſ prope eſt domin⁹ omnib⁹ inuo. euȝ
plinā. In ꝓxio ē enī inuenire eaȝ.
ſ interiorib⁹ ſ qꝛ ex me parū ꝑfeci
Videte ocul' vr̄is: qꝛ modicū labo
ſ iocūditatē ſapiētie
raui. ꝛ inueni michi multā reqem
Ergo ſ diuine elo
Aſſūite diſciplinā in multo nūero
quētie. Senſum.
argēti: ꝛ copioſū aurū poſſidete in
ea. Leteť aīa vr̄a in mia eiuſ: et nō
Qui ingratus eſt confunditur. Opa
cōfundemini in laude ipſiuſ. Ope
mini dum lucem habetis ſ iudicij.
ramini opus vr̄m añ tēpus. et da
Remūeratōꝫ eterna m ſ iudicij. ſ tempe
bit vobis mercedē vr̄aȝ ī tp̄e ſuo.
ſuo metemus non deficientes.

Oratio ſalomonis: Incipit.

ET inclinauit
ſalomon genua ſua in
conſpcū toti⁹ eccię iſrť
et apuit manus ſuas ad cęlū: et di
xit: Dn̄e ds iſrť n̄ eſt ſiliſ ds in cęlo
ſurſū: neqꝫ in t̄ra deorſū. q̄ cuſtodiſ
teſtamētū tuū et miaȝ pueris tuis
eūtibuſ in cōſpectu tuo in toto cor
de. ſeruās puero tuo dauid q̄ locu
tus es illi: et locutuſ ē in ore tuo: et
in manu tua iple̅ſti. quaſi dies iſte
Et nunc dn̄e ds iſrť cuſtodi puero
tuo dauid p̄ri meo q̄ locutus es il
li. dicēs: Nō deerit tibi vir a facie
mea ſedēs in throno iſrť. verūtn̄ ſi
cuſtodierint filij tui legē meā. ꝛ in
ꝑceptis meis ābulent. ſicut ābula
uerūt in cōſpectu meo fideles. Et
nūc dn̄e deus iſrť. creditū ē ꝟbum
qd̄ locutuſ es puero tuo dd̄. qm̄ ſi
vere hitauit de⁹ cū hoibus in t̄ra.
Si cęlū et cęli cęloꝝ n̄ ſufficiant ti
bi: quātomagis domus hec quaȝ
ędificaui: Sꝫ reſpicias ad orōnē
ſerui tui et dp̄recatōꝫ eiuſ. vt exau
dias dn̄e placatōꝫ orōnis. quā pu
er tuus orat corā te hodie. vt ſint
ocl'i tui ſup domū hāc die ac nocte
in locū quē dixiſti. inuocari nomē
tuū: et exaudias orōneȝ quā puer
tuus orat in hoc loco: et exaudias
p̄ęcationē pueri tui et ppl'i tui iſrť
ſi orauerint in loco iſto: et exaudi
es in loco habitatōis de celo et ex
audias et propitius ſis: ſi pecca-
uerit vir in te.

Explicit liber eccleſiaſticus

Letetur aīa.
Magna eſt iocūditaſ
cordis ſi r̄cordatur mi
ſericordiam ſuperni iu
dicis.